

Α.Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΩΝ - ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ:

**«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΣΤΟ ΧΑΝΙ
ΓΚΟΥΓΙΑΝΝΟΥ ΣΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ».**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΕΙΤΟΝΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ: ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΠΑΤΡΑ , ΜΑΪΟΣ 2009

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΘΕΜΑ: «ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΣΤΟ ΧΑΝΙ
ΓΚΟΥΓΙΑΝΝΟΥ ΣΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ»**

Α.Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ: ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΕΙΤΟΝΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ
Α.Μ.706
e-mail: giannageitona@hotmail.com

Υπογραφή

ΠΑΤΡΑ, ΜΑΪΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη.....	σελ.1
Εισαγωγή.....	σελ.1
Τεχνική περιγραφή.....	σελ.2
1. Ανάλυση υπάρχουσας κατάστασης	
1.1. Γενική περιγραφή.....	σελ.2
1.2. Ιστορική τεκμηρίωση.....	σελ.2
1.3. Γενική τεκμηρίωση.....	σελ.3
1.3.1. Κτιριολογική ανάλυση.....	σελ.3
1.3.2. Μορφολογική ανάλυση.....	σελ.4
1.3.3. Κατασκευαστική ανάλυση.....	σελ.5
1.4. Κατάσταση διατήρησης.....	σελ.8
1.5. Συμπεράσματα.....	σελ.9
2. Σύνοψη – Πρόταση των επεμβάσεων	
2.1. Στόχοι και σκοπιμότητα της επέμβασης.....	σελ.10
2.2. Αρχές της επέμβασης.....	σελ.10
2.3. Γενική περιγραφή της πρότασης (συνοπτικά).....	σελ.10
2.4. Προτεινόμενες επεμβάσεις.....	σελ.11
2.5. Παραρτήματα.....	σελ.13
2.6. Κατάλογος σχεδίων.....	σελ.22
2.7. Κατάλογος πινάκων.....	
2.8. Βιβλιογραφία.....	

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία πραγματεύεται ένα από τα αντιπροσωπευτικότερα και σημαντικότερα δείγματα της λαϊκής αρχιτεκτονικής της πόλης των Ιωαννίνων. Το χάνι του Γκουγιάννου ή χάνι του Βρόσγου υπήρξε κάποτε χώρος επέκτασης των εμπορικών δραστηριοτήτων του τότε μεγαλύτερου εμπορικού κέντρου της πόλης. Χρειάστηκε να ξοδευτούν πολλές ώρες στο συγκεκριμένο κτίριο (εξοικείωση με το κτίριο, μετρήσεις, φωτογραφικό υλικό) για να αποτυπωθεί όσο το δυνατόν καλύτερα η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει σήμερα. Ύστερα ακολουθεί πρόταση αποκατάστασης του κτιρίου ώστε να είναι εφικτή η λειτουργία του και η πρόταση επανάχρησης ως ένα πρωτότυπο βιβλιοπωλείο. Απώτερος σκοπός της επανάχρησης είναι η ανάδειξη και η αναβίωση του ίδιου του κτιρίου αλλά και του ευρύτερου παλαιού εμπορικού κέντρου. Δίνεται μεγάλη προσοχή και στον περιβάλλοντα χώρο του κτίσματος, ο οποίος αποτελεί πέρασμα που συνδέει τις οδούς Ανεξαρτησίας και Πουκεβίλ. Τέλος, σημαντικό ρόλο στην επιλογή του συγκεκριμένου κτιρίου για την πτυχιακή εργασία αποτέλεσε η τάση ανάδειξης και αναβίωσης αυτού του ιστορικού κέντρου τα τελευταία χρόνια από τους φορείς της πόλης.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όπως αναφέρθηκε και στην περίληψη πιο πάνω, τα τελευταία χρόνια έχει ξεκινήσει μια σημαντική προσπάθεια ανάδειξης του παλαιότερου εμπορικού κέντρου της πόλης των Ιωαννίνων, που εκτείνεται σε όλο το μήκος της οδού Ανεξαρτησίας. Είναι αισθητή η αναβίωση και η ανάπτυξη της εμπορικής χρήσης της περιοχής. Το μοναδικό μελανό σημείο της επαναφοράς του εμπορικού κέντρου είναι η επανάχρηση αρκετών διατηρητέων κτιρίων της περιοχής ως μπαρ και χώρους διασκέδασης. Χρήσεις τέτοιου είδους δε συνάδουν με το πνεύμα και την ιστορικότητα της περιοχής, άσχετα από το γεγονός ότι αυτές οι λειτουργίες θα επιβαρύνουν με το πέρασμα του χρόνου τα κτίρια, εφόσον πρόκειται να υποστούν αλλεπάλληλες τροποποιήσεις.

Η πρόταση αποκατάστασης και επανάχρησης αυτού του μνημείου λαϊκής αρχιτεκτονικής έγινε με μια αίσθηση ελπίδας ότι κάποτε θα υλοποιηθεί, μιας και δεν είναι μόνον προσωπική επιθυμία αλλά και λαχτάρα των ηλικιωμένων κυρίως κατοίκων της περιοχής, οι οποίοι έζησαν για κάποιες δεκαετίες την ακμή που γνώρισε το ίδιο το κτίριο και η περιοχή αλλά και την εγκατάλειψη και την άσχημη κατάσταση στην οποία βρίσκεται τα τελευταία χρόνια το χάνι.

Κλείνοντας την εισαγωγή, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μου για τους ανθρώπους που χωρίς την πολύτιμη βοήθειά τους δεν θα είχε αυτό το αποτέλεσμα η μελέτη μου. Αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω την επιβλέπουσα καθηγήτρια για την πτυχιακή εργασία κ. Δέσποινα Λαγογιάννη, για το ενδιαφέρον, την προθυμία για βοήθεια και το χρόνο που διέθεσε. Έπειτα, την κ.Μπάτση Βασιλική, αρχ. μηχανικό από την 6^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων για τη χορήγηση όλων των εγγράφων και σχεδίων του κτιρίου, τους κυρίους Γερόκαλη Παύλο, Παπαϊωάννου Πέτρο και τον κύριο Γκουγιάννο Γεώργιο για τις πολύτιμες πληροφορίες τους καθώς και για την πρόσβαση στους χώρους του ισόγειου. Καταλυτική ήταν η βοήθεια της οικογένειάς μου και στενών φίλων που χωρίς αυτούς θα ήταν αδύνατη η απόδοση της υφιστάμενης κατάστασης του μνημείου.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

1. Ανάλυση υπάρχουσας κατάστασης

1.1. Γενική περιγραφή

Αντικείμενο της μελέτης αποτελεί το χάνι Γκουγιάννου ή χάνι Βρόσγου, που είναι και οι γνωστότερες ονομασίες του, το οποίο τοποθετείται στον αριθμό 147 της οδού Ανεξαρτησίας, μέσα στην πόλη των Ιωαννίνων. Η πρόσβαση στο κτίριο μπορεί να γίνει από οποιαδήποτε από τις δύο εισόδους-εξόδους του οικοπέδου, δηλαδή είτε από την οδό Ανεξαρτησίας (εικ.1) είτε από την οδό Πουκεβίλ (εικ.2), καθώς το ίδιο το οικόπεδο αποτελεί πέρασμα που συνδέει τις δύο οδούς. Το κτίριο είναι χωροθετημένο στη βορειοδυτική πλευρά του οικοπέδου, με την κύρια είσοδό του στην οδό Ανεξαρτησίας. Το μέγεθος του κτιρίου ορίζεται από γενικές διαστάσεις 15,00μ.χ27,00μ. Το ισόγειο καλύπτει συνολικά 266,54τ.μ. ενώ ο όροφος 293,30τ.μ. και καταλαμβάνει όγκο 799,62κ.μ. και 821,24κ.μ. αντίστοιχα, δηλαδή ο συνολικός όγκος του κτίσματος που προκύπτει είναι 1620,86κ.μ..

Εικ.1: Η κύρια είσοδος (οδός Ανεξαρτησίας).

Εικ.2: Η είσοδος από την οδό Πουκεβίλ.

Κάνοντας μια γρήγορη αναφορά στα χαρακτηριστικά του κτιρίου, πρόκειται για ένα διώροφο τυπικό χάνι με τους χώρους του ισόγειου να εξυπηρετούν στη λειτουργία του κτιρίου για αρκετές δεκαετίες στο παρελθόν, όπως είναι το θυρωρείο, το καφενείο, το μαγειρείο, το πεταλωτήριο και χώροι ανάπαυσης για τους εργαζόμενους. Στον όροφο υπήρχαν μόνο τα δωμάτια για τους ταξιδιώτες. Το κτίριο φτάνει σε ύψος συνολικά τα 7,30μ.. Ολόκληρη σχεδόν η κατασκευή μπορεί να χαρακτηριστεί φέρουσα, με κύριο κατακόρυφο φέροντα οργανισμό τη λίθινη τοιχοποιία και δευτερεύοντα κατακόρυφο φέροντα οργανισμό τις ξύλινες κατασκευές, δηλαδή όλες τις ξυλόπηκτες τοιχοποιίες (τσατμάδες) και τα ξύλινα υποστρώματα. Επιπλέον, τον οριζόντιο φέροντα οργανισμό αποτελούν τα ξύλινα δάπεδα. Φυσικά υπάρχει και η ξύλινη στέγη, η οποία λειτουργεί ως ανεξάρτητη φέρουσα κατασκευή. Η στέγη στην υφιστάμενη κατάσταση επικαλύπτεται από φύλλα λαμαρίνας, αλλά στην αρχική της μορφή είχε επικάλυψη με χειροποίητο βυζαντινό κεραμίδι. Ακριβή χρονολογία ανέγερσης δεν είναι δυνατό να γνωρίζουμε εφόσον δεν αναφέρεται στη βιβλιογραφία αλλά ούτε και σε επιγραφή πάνω στο ίδιο το κτίριο. Είναι γνωστό όμως ότι το κτίριο ανεγέρθηκε στη δεκαετία του 1870 μαζί με όλα τα υπόλοιπα κτίρια της αγοράς που καταστράφηκαν μετά από πυρκαγιά του 1869. Η αρχική του χρήση ήταν χάνι και εξακολούθησε να είναι μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1960, όπως επιβεβαιώνει ο κ.Γερόκαλης Παύλος, 72 ετών, την πληροφορία στο βιβλίο του Αναστάσιου Ι. Παπασταύρου, αρχιτέκτονα μηχανικού, «Ιωαννίνων εγκώμιον, το παρελθόν που δεν χάθηκε».

Πιο πάνω αναφέρθηκε ότι το κτίριο είναι τοποθετημένο στη βορειοδυτική πλευρά του οικοπέδου (βλ. σχ.Υ.Κ.1). Περιμετρικά του οικοπέδου υπάρχουν κι άλλα κτίσματα, πιο πρόχειρης κατασκευής, τα οποία λειτουργούσαν κυρίως ως στάβλοι για τα ζώα των επισκεπτών. Σήμερα στεγάζουν καταστήματα όπως εργαστήριο κατασκευής συστημάτων αλουμινίου, οπλουργείο και μαγαζί εξοπλισμού αντλητικών συγκροτημάτων. Στη μέση του οικοπέδου, ανάμεσα από τα κτίρια, υψώνονται τρεις πλάτανοι που ξεπερνούν σε ύψος το χάνι.

Επιπλέον, παρατηρείται ότι η πλειοψηφία των γειτονικών κτιρίων είναι της ίδιας χρονολογικής περιόδου, αφού όπως προαναφέρθηκε σχεδόν όλη η περιοχή ανοικοδομήθηκε κατά τη δεκαετία του 1870. Συναντώνται όμως και κτίρια πιο σύγχρονα, όπως είναι το ξενοδοχείο σε ένα από τα όμορα οικόπεδα αλλά και πολυκατοικίες ηλικίας τριών δεκαετιών περίπου.

1.2. Ιστορική τεκμηρίωση

Ο πιο πλήρης και περιγραφικός ορισμός για τα χάνια έχει δοθεί από τη Γιαννιώτισσα αρχιτέκτονα Νατάσσα Πουλογιάννη-Παπαβρανούση και είναι ο ακόλουθος: «*Χώροι στέρεα δομημένοι με οικονομία, απλότητα, κλίμακα κι ευαισθησία, προβάλλουν με τα υλικά τους, το φως, το χρώμα και την προοπτική, σιωπηλά τεκμήρια μιας καθημερινής πραγματικότητας. Εντυπωσιακοί στην αμεσότητα και την ελικρίνεια με την οποία εκφράζουν βιώματα υπαγορευμένα από μια αντίληψη ζωής σε ένα δοσμένο τόπο και χρόνο.*» [Ιωαννίνων εγκώμιον, το παρελθόν που δεν χάθηκε, Αναστάσιος Ι. Παπασταύρου, αρχιτέκτονα μηχανικός, σελ.192].

Η ιστορία των χανιών και των πανδοχείων ξεκινάει πριν από την εποχή της τουρκοκρατίας, όπου σύμφωνα με τον Εβλιά Τσελεμπή, κατά την περιοδεία του στα Ιωάννινα τον 17^ο αιώνα, αναφέρει ένα μεγάλο χάνι (καραβανσαράι) στην περιοχή της Καλούτσιανης. Με την πάροδο των χρόνων τα χάνια εξελίσσονται και ακμάζουν. Τα κτίρια αυτής της χρήσης γίνονται γνωστά με πολλές ονομασίες, όπως χάνι, πανδοχείο και караβανσαράι. Υπάρχει όμως σαφής διάκριση ανάμεσα στις τρεις αυτές ονομασίες. Η διαφορά ανάμεσα στο χάνι και το πανδοχείο είναι ότι το χάνι διαθέτει εκτός από δωμάτια ύπνου για τους ταξιδιώτες και χώρους στάβλωσης για τα ζώα, ενώ το πανδοχείο διαθέτει μόνο το πρώτο. Όσο για τα караβανσαράγια, όπως προκύπτει από τη βιβλιογραφία και από σκίτσα, διέθεταν ό,τι ακριβώς και τα χάνια, η ονομασία αυτή όμως χρησιμοποιούνταν κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας και ήταν ευρέως γνωστή κυρίως στη βόρεια Ελλάδα, σε περιοχές όπως της Θεσσαλονίκης και της Ξάνθης..

Τα χάνια εμφανίστηκαν στο εμπορικό κέντρο της πόλης των Ιωαννίνων κατά τη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα. Παρόλα αυτά, ο διοικητής των Ιωαννίνων Ρασήμ πασάς, εξαγριωμένος από την κακή κατάσταση του εμπορικού κέντρου της πόλης και αποφασισμένος να το ανοικοδομήσει, συγκέντρωσε τους καταστηματάρχες και τους ζήτησε να δεχτούν τις ρυμοτομίες που σκόπευε να πραγματοποιήσει. Όταν όμως αυτοί αρνήθηκαν, εκείνος διέταξε να πυρποληθεί ολόκληρη η αγορά. Η φωτιά εξαπλώθηκε σε όλη την έκταση του εμπορικού κέντρου και έκαψε περίπου 1000 καταστήματα, 800 σπίτια, 20 χάνια, 43 φούρνους, καφενεία, καζίνο και οινοπωλεία. Έτσι, από το 1870 άρχισε η ανοικοδόμηση όλης της περιοχής και δημιουργήθηκε η αγορά των Ιωαννίνων [Ιωαννίνων εγκώμιον, το παρελθόν που δεν χάθηκε, Αναστάσιος Ι. Παπασταύρου, αρχιτέκτονα μηχανικός, σελ.191-192]. Πολλά από τα κτίρια της αγοράς διατηρούνται μέχρι και σήμερα. Η περιοχή αυτή συνεχίζει να έχει εμπορική κίνηση, χωρίς όμως να γνωρίζει την ακμή εκείνων των χρόνων.

Άρχισε λοιπόν να αυξάνεται η εμπορική κίνηση στο κέντρο της πόλης, και συνεπώς να βρίσκονται σε ακμή τα χάνια, που φιλοξενούσαν ταξιδιώτες «*από τα χωριά της Ηπείρου αλλά και επισκέπτες από τη Βενετία, τη Ρωσία, τη Δαλματία, τη Δαμασκό, την Αλεξάνδρεια και όλες τις χώρες που είχαν εμπορικές σχέσεις με τα Γιάννενα, όπως μαρτυρά η Γιαννιώτισσα δασκάλα και ερευνήτρια Παναγούλα Μπακόλα*» [Ιωαννίνων εγκώμιον, το παρελθόν που δεν χάθηκε, Αναστάσιος Ι. Παπασταύρου, αρχιτέκτονα μηχανικός, σελ.192]. Τα χάνια άρχισαν να παίρνουν ονομασίες και κάθε χάνι έπαιρνε το όνομα του χαντζή, δηλαδή του ιδιοκτήτη του. Στο συγκεκριμένο χάνι όπως

συμπεραίνεται άλλαξαν οι ιδιοκτήτες, οι οποίοι ήταν ο Γκουγιάννος, ο Βρόσγος ή Μπρόσγος και ο Πέτσικος.

Κάθε χάνι είχε συγκεκριμένη πελατεία, η οποία καθοριζόταν από τον τόπο προέλευσης του επισκέπτη, από το αν ταξίδευε με ζώο και από το είδος που θα εμπορευόταν ή θα αγόραζε. Πιο συγκεκριμένα, οι επισκέπτες με ζώο που προέρχονταν από τα Ζαγοροχώρια προτιμούσαν τα χάνια της οδού Ανεξαρτησίας και των γύρω δρόμων, όπου συναντούσαν το Κριθαροπάζαρο, το Σταφυλοπάζαρο, το Αλευροπάζαρο, το Χοιροπάζαρο ή το Αλογοπάζαρο. Όσοι όμως κατέβαιναν στην πόλη από τα χωριά των Τζουμέρκων, διέμεναν στα χάνια της Καλούτσιανης και όσοι έρχονταν από την απέναντι πλευρά της λίμνης με βάρκες προτιμούσαν τα πανδοχεία και τα χάνια της περιοχής της Σκάλας. Κάθε εμπορικά ανεπτυγμένη περιοχή λοιπόν, διέθετε χάνια και πανδοχεία, αφού όλες οι αγορές της πόλης κάλυπταν όλους τους οδικούς άξονες που συνέδεαν τα Γιάννενα με την ευρύτερη περιφέρεια.

Το χάνι του Γκουγιάννου μαζί με άλλα έξι χάνια εξυπηρετούσαν τους επισκέπτες στην περιοχή "Γυαλί Καφενέ". Ήταν φημισμένο για τη ζεστή φιλοξενία και την άνεση που προσέφερε στους ταξιδιώτες. Το συγκεκριμένο συνήθως φιλοξενούσε επισκέπτες από το Ζαγόρι και ελαιοπαραγωγούς από τους Φιλιάτες Θεσπρωτίας, οι οποίοι έρχονταν για να πουλήσουν λάδι και ελιές. «Γενικά τα χάνια πρόσφεραν πολλαπλές υπηρεσίες και πρέπει να θεωρηθούν ως χώροι επέκτασης των δραστηριοτήτων της αγοράς. Αποτελούσαν χώρους ζωντανούς, ανοιχτούς σε ποικίλες κοινωνικές δραστηριότητες (κλείσιμο προξενιών, συμφωνιών κλπ.)» [Τα χάνια των Ιωαννίνων (Δεύτερο μισό 19^{ου} – Πρώτο μισό 20^{ου} αι.)-Πολεοδομική προσέγγιση, Στέφανος Τσιόδουλος, σελ.274, ανάτυπο από το «Ηπειρωτικό Ημερολόγιο» 1996-97].

Αν εξεταστεί το κτίριο συγκριτικά με τα υπόλοιπα κτίρια της ευρύτερης περιοχής, με κτίρια της ίδιας ιστορικής περιόδου ή ακόμα και με κτίρια αντίστοιχης χρήσης, θα προκύψουν συμπεράσματα που θα επιβεβαιώσουν όλα σχεδόν τα ιστορικά στοιχεία που αναφέρθηκαν στις τελευταίες παραγράφους.

Ξεκινώντας από τη συγκριτική εξέταση με τα υπόλοιπα κτίρια της ευρύτερης περιοχής, διαπιστώνεται εύκολα πως το χάνι του Γκουγιάννου ανήκε κάποτε στο μεγαλύτερο εμπορικό κέντρο των Ιωαννίνων αφού όλα τα κτίρια εκείνης της χρονολογικής περιόδου ήταν άμεσα συνδεδεμένα με την εμπορική δραστηριότητα. Συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση οι συγκριτικές εξετάσεις με βάση τα δύο πρώτα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, να συμπίπτουν. Πιο συγκεκριμένα, στην περιοχή συναντά κανείς χάνια, στοές αλλά και ένα μπεζεστένι. Τα χάνια ήταν χώροι όχι μόνο διαμονής των επισκεπτών αλλά και ανταλλαγής προϊόντων, οι στοές ήταν επαγγελματικοί χώροι που θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε ως τον πρόδρομο των σημερινών εμπορικών κέντρων και το μπεζεστένι ήταν θολογυριστή αγορά όπου πωλούνταν πολύτιμα εμπορεύματα, κάτι που μαρτυρά τη σπουδαιότητα της πόλης ως διαμετακομιστικό κέντρο [Τα χάνια των Ιωαννίνων (Δεύτερο μισό 19^{ου} – Πρώτο μισό 20^{ου} αι.)-Πολεοδομική προσέγγιση, Στέφανος Τσιόδουλος, σελ.268, ανάτυπο από το «Ηπειρωτικό Ημερολόγιο» 1996-97]. Επομένως, όλα τα κτίρια αυτής της ιστορικής περιόδου που συναντώνται κατά μήκος της οδού Ανεξαρτησίας αλλά και γύρω από αυτήν, εξυπηρετούσαν την εμπορική και οικονομική δραστηριότητα που ήταν αρκετά ανεπτυγμένη για αρκετές συνεχόμενες δεκαετίες.

Η άλλη συγκριτική εξέταση αφορά στα υπόλοιπα κτίρια της αγοράς με την ίδια χρήση, δηλαδή τα χάνια που σώζονται έστω και σε άσχημη κατάσταση μέχρι και σήμερα. Σε γενικές γραμμές παρατηρείται ότι όλα τα χάνια της ευρύτερης περιοχής ακολουθούν παρόμοια τυπολογικά και μορφολογικά χαρακτηριστικά. Για παράδειγμα, τα περισσότερα χάνια ακολουθούν σε κάτοψη τη μορφή Π, δημιουργώντας έτσι την εσωτερική αυλή όπου λάμβαναν χώρα οι αγοραπωλησίες και οι συναντήσεις. Στο ισόγειο προς την πλευρά του δρόμου υπήρχαν πάντα τα καταστήματα και περιμετρικά της αυλής οι υπόλοιποι χώροι που εξυπηρετούσαν στη λειτουργία του κτιρίου. Στον όροφο υπήρχαν μόνο τα δωμάτια ύπνου, το ένα δίπλα στο άλλο, που επικοινωνούσαν μέσω της κρεββάτας. Ακόμα και τα υλικά που χρησιμοποιούντο στις περισσότερες των περιπτώσεων είναι κοινά. Επικρατεί ο κύριος φέροντας οργανισμός να αποτελείται από λίθινη τοιχοποιία, τα

διαχωριστικά στοιχεία να είναι ξύλινα, όπως επίσης τα δάπεδα και οι οροφές. Οι κλίμακες ήταν είτε λίθινες είτε ξύλινες. Οι ομοιότητες είναι εμφανείς και στις ακόλουθες φωτογραφίες (εικ.3,4,5).

Με την πάροδο των χρόνων το κτίριο άλλαξε μορφή εξαιτίας κάποιων αλλαγών που έκαναν οι εκάστοτε ιδιοκτήτες. Απαριθμούνται συνολικά τέσσερις κατασκευαστικές φάσεις (βλ. σχ.Κ.Α.9, Κ.Α.10) στην ιστορία του κτιρίου. Η πρώτη είναι το κτίριο όπως αρχικά κατασκευάστηκε, με τη φέρουσα λίθινη τοιχοποιία, τους τσατμάδες και την ξύλινη στέγη με επικάλυψη χειροποίητου βυζαντινού κεραμιδιού. Στη δεύτερη κατασκευαστική φάση δημιουργείται ένα άνοιγμα διαστάσεων 0,77μ.χ2,00μ. στο νότιο λίθινο τοίχο, στην κρεββάτα της δυτικής πτέρυγας. Κατά την τρίτη φάση κατασκευάστηκαν εσωτερικοί διαχωριστικοί τοίχοι στα δύο καταστήματα του ισογείου, ώστε να δημιουργηθούν αποθηκευτικοί χώροι και W.C.. Τέλος, στην τέταρτη και τελευταία κατασκευαστική φάση, η οποία υπολογίζεται στα τέλη της δεκαετίας του 1980 ή στις αρχές της δεκαετίας του 1990, ο ιδιοκτήτης αποφάσισε να δημιουργηθούν δύο χώροι στο ισόγειο της δυτικής πτέρυγας, οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν ως αποθήκες. Επίσης, υπολογίζεται ότι την ίδια περίοδο αντικαταστάθηκε η επικάλυψη της ξύλινης στέγης, δηλαδή το χειροποίητο βυζαντινό κεραμίδι με φύλλα λαμαρίνας.

Εικ.3: Το χάνι του Μπαράτσα.

Εικ.4: Χάνι επί της οδού Ανεξαρτησίας.

Εικ.5: Το χάνι του Μανέκα.

1.3. Γενική τεκμηρίωση

1.3.1. Κτιριολογική ανάλυση

Το κτίριο καλύπτει κτιριολογικά όλες εκείνες τις χρήσεις που παρουσιάστηκαν με τον ερχομό των επισκεπτών για εμπορικούς λόγους. Οι ταξιδιώτες κουβαλούσαν μαζί τους ζώα, προϊόντα για ανταλλαγές και αγοραπωλησίες και έπρεπε να καλύψουν βασικές ανάγκες κατά τη διαμονή τους στην πόλη, όπως το φαγητό και ο ύπνος.

Βασίζόμενοι στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα το κτίριο δεν μπορούμε να αντλήσουμε πολλές πληροφορίες σχετικά με τους χώρους που υπήρχαν και οι οποίοι εξυπηρετούσαν στη λειτουργία του. Τα μοναδικά στοιχεία σχετικά με το θέμα, είναι πληροφορίες του κ. Γερόκαλη Παύλου, 72 ετών, μόνιμου κάτοικου της περιοχής, ο οποίος υποστηρίζει πως στα δύο καταστήματα του ισογείου στεγαζόταν ένα καφενείο-εστιατόριο, όπου ο χαντζής φρόντιζε για τη σίτιση των πελατών του. Στα δωμάτια του ισογείου υπήρχαν το θυρωρείο (εικ.6), δωμάτια για αυτούς που εργάζονταν στο χάνι αλλά και αποθήκες. Όλοι οι χώροι του ορόφου ήταν τα δωμάτια διαμονής για τους πελάτες. Τα υπόλοιπα μικρότερα κτίσματα που βρίσκονται περιμετρικά της αυλής (εικ.7) χρησιμοποιούνταν ως στάβλοι για τα ζώα αλλά και ως εργαστήρια αναγκαία εφόσον υπήρχαν στάβλοι, όπως ήταν το πεταλωτήριο, το σαμαράδικο ή το σιδηρουργείο (βλ. σχ.Κ.Α.1, Κ.Α.2).

Εικ.6: Επιγραφή 'ΘΥΡΩΡΕΙΟΝ' σε πόρτα του ισόγειου.

Εικ.7: Τα κτίσματα βοηθητικής χρήσης γύρω από την αυλή.

Όσοι περνούσαν την τοξωτή κύρια είσοδο (χανόπορτα) (εικ.1) στο χάνι του Γκουγιάννου αμέσως βρίσκονταν στη μεγάλη εσωτερική αυλή με τα τρία πλατάνια. Στους στάβλους θα άφηναν τα ζώα τους και ύστερα θα πήγαιναν για ξεκούραση. Στο ισόγειο της δυτικής πτέρυγας είχαν άμεση πρόσβαση στο θυρωρείο από όπου θα έπαιρναν το κλειδί του δωματίου τους και ανεβαίνοντας τη σκάλα που ήταν στο ίδιο σημείο, έφταναν στον όροφο. Όταν πεινούσαν έτρωγαν στο εστιατόριο, που βρισκόταν στο ισόγειο. Γενικά οι χώροι όλων των δραστηριοτήτων τοποθετούνται στο ισόγειο, ενώ τα δωμάτια του ορόφου απομονώνονται ως χώροι ανάπαυσης.

1.3.2. Μορφολογική ανάλυση

Ο πιο περιεκτικός χαρακτηρισμός που έδωσε η αρχιτέκτων Νατάσσα Πουλογιάννη-Παπαβρανούση για τα χάνια της συγκεκριμένης ιστορικής περιόδου, όπως αναφέρθηκε και στην ιστορική τεκμηρίωση, είναι ο πιο κατάλληλος για το χάνι του Γκουγιάννου. «Χώροι στέρεα δομημένοι με οικονομία, απλότητα, κλίμακα κι ευαισθησία, προβάλλουν με τα υλικά τους, το φως, το χρώμα και την προοπτική».

Δικαιολογώντας τον προαναφερθέντα χαρακτηρισμό για την περίπτωση μας, θα λέγαμε ότι σε γενικές γραμμές το κτίριο κατασκευάστηκε έτσι ώστε να εξυπηρετούνται οι ανάγκες της εποχής, χωρίς να στοχεύεται η μορφολογική ανάδειξη του αλλά ούτε και η απόδοση ενός μνημειακού ή ιστορικού χαρακτήρα. Αυτό υποδεικνύουν άλλωστε και τα απλά υλικά που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή του, όπως είναι το ξύλο, η πέτρα, το ασβεστοκονίαμα και ο σίδηρος. Δεν ήταν δηλαδή αρχικός σκοπός η ανέγερση ενός κτιρίου που θα εντυπωσίαζε.

Όσον αφορά στον όγκο του κτιρίου, το τμήμα του που είναι ορατό από την πλευρά της κύριας όψης είναι πολύ μικρό σε σχέση με το μέγεθος του κτίσματος που βλέπει κανείς από την εσωτερική αυλή. Αυτό παρατηρείται και από το τοπογραφικό διάγραμμα. Θα μπορούσαμε να παρομοιάσουμε την ογκοπλαστική του διαμόρφωση με ένα τρισδιάστατο ασύμμετρο Π, όπου το μεγαλύτερο μέρος του όγκου καταλαμβάνει η δυτική πτέρυγα (εικ.8).

Εικ.8: Η δυτική πτέρυγα καταλαμβάνει περισσότερο όγκο από την ανατολική. Άποψη από την εσωτερική κοινόχρηστη αυλή.

Ειδικότερα, το πλάτος του κτιρίου, δηλαδή το μήκος της κύριας όψης είναι 15μ.. Το μήκος της δυτικής πτέρυγας, που είναι και η μεγαλύτερη, είναι 27,30μ. και της ανατολικής 15μ.. Το κτίριο σε ύψος αγγίζει τα 7,30μ..

Για τις όψεις δεν εφαρμόστηκαν ειδικές τεχντροπίες με σκοπό τον εξωραϊσμό τους. Είναι δηλαδή το αποτέλεσμα της σύνθεσης των εσωτερικών χώρων. Για παράδειγμα, οι όψεις του χανιού που «βλέπουν» στην εσωτερική κοινόχρηστη αυλή, ακολουθούν στον όροφο μια επαναλαμβανόμενη μορφή από ανοίγματα (πόρτες και παράθυρα), καθώς επίσης και από ξύλινα υποστυλώματα που «συνδέονται» με ξύλινα κιγκλιδώματα λιτής μορφής (εικ.9). Επίσης, η κύρια όψη παρουσιάζει μια ακολουθία από παράθυρα στον όροφο (εικ.10), ενώ στο ισόγειο κυριαρχεί η επιβλητική είσοδος με την καμάρα. Τέλος, τα ξύλινα φουρούσια της στέγης αποτελούν σημαντικό μορφολογικό στοιχείο του κτιρίου (εικ.11).

Γενικά στο κτίριο δεν υπάρχουν διακοσμητικά στοιχεία. Υπάρχουν όμως κάποια κατασκευαστικά μέλη που μπορούν να ενταχθούν στα μορφολογικά στοιχεία. Αυτά τα μέλη είναι η λίθινη κύρια είσοδος με την καμάρα αλλά και τα ξύλινα υποστυλώματα με τα μεταλλικά ημικυκλικά ενισχυτικά στοιχεία στην κορυφή τους (εικ.12). Τέλος, στα μορφολογικά στοιχεία θα μπορούσαμε να συμπεριλάβουμε και όλους τους τύπους κουφωμάτων θυρών και παραθύρων (βλ. σχέδια μορφολογικών λεπτομερειών). Όλα αυτά τα στοιχεία είναι που χαρακτηρίζουν το χάνι του Γκουγιάννου ως ένα από μέχρι σήμερα σωζόμενα μνημεία της νεώτερης λαϊκής αρχιτεκτονικής.

Εικ.9:Επαναλαμβανόμενα μορφολογικά στοιχεία στον όροφο.

Εικ.10:Σειρά από παράθυρα στην κύρια όψη του κτιρίου.

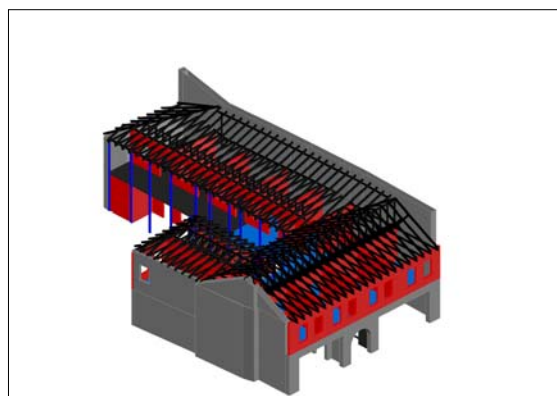

Εικ.11: Ξύλινα φουρούσια της στέγης.

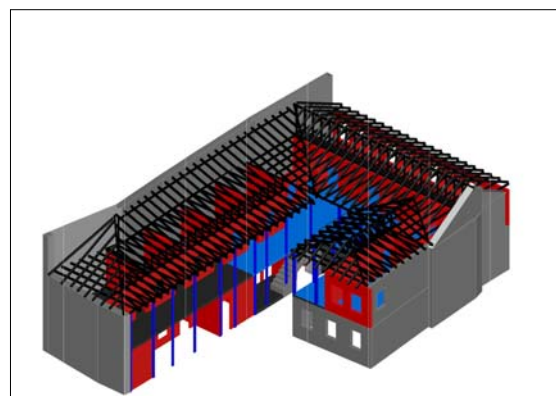

Εικ.12: Μεταλλικά ενισχυτικά στοιχεία υποστυλωμάτων.

1.3.3. Κατασκευαστική ανάλυση – Επεμβάσεις

Εικ.13: Βορειοανατολική άποψη του κτιρίου.

Εικ.14: Νοτιοανατολική άποψη του κτιρίου.

Ξεκινώντας την κατασκευαστική ανάλυση, είναι απαραίτητο να γίνει πρώτα αναλυτική περιγραφή της θεμελίωσης του κτιρίου. Με βεβαιότητα δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τον ακριβή τρόπο θεμελίωσης, εφόσον δεν έχουν πραγματοποιηθεί διερευνητικές τομές αλλά ούτε υπάρχουν αντίστοιχες αναφορές για τις θεμελιώσεις άλλων κτισμάτων της ίδιας χρονολογικής περιόδου. Επίσης, είναι δύσκολο ακόμα και να υποθέσουμε τον τρόπο θεμελίωσης επειδή το χάνι βρίσκεται σε μικρή απόσταση από τη λίμνη των Ιωαννίνων Παμβώτιδα, και υπάρχει μεγάλη πιθανότητα σε μικρό βάθος να διέρχεται υδροφόρος ορίζοντας.

Αναλύοντας στη συνέχεια το σκελετό του κτιρίου, ξεχωρίζουμε τον κατακόρυφο από τον οριζόντιο φέροντα οργανισμό. Αναλυτικότερα, ο κατακόρυφος φέρων οργανισμός διακρίνεται σε κύριο και δευτερεύοντα, όπου τον κύριο αποτελεί η λίθινη τοιχοποιία και τον δευτερεύοντα οι τσατμάδες. Από την άλλη μεριά, ο οριζόντιος φέρων οργανισμός αποτελείται εξολοκλήρου από τα ξύλινα δάπεδα. Επίσης, υπάρχουν και τα ξύλινα υποστυλώματα με τα μεταλλικά ημικυκλικά ενισχυτικά στοιχεία στην κορυφή τους, τα οποία θα μπορούσαμε να εντάξουμε στα μέλη που αποτελούν τον δευτερεύοντα κατακόρυφο φέροντα οργανισμό, αφού ο ρόλος τους είναι να μεταφέρουν μέρος του φορτίου της στέγης στο έδαφος. Η στέγη αποτελεί ξεχωριστή φέρουσα κατασκευή, οριζόντιας διεύθυνσης. Παρατηρείται λοιπόν, ότι η κατασκευή στο σύνολό της μπορεί να χαρακτηριστεί φέρουσα και η μεταφορά των φορτίων λειτουργεί με τον παρακάτω τρόπο. Τα φορτία της στέγης μεταφέρονται στην αργολιθοδομή, στις ξυλόπηκτες τοιχοποιίες (τσατμάδες) και στα ξύλινα υποστυλώματα. Όπου δηλαδή εδράζεται η στέγη, μεταφέρονται οι δράσεις. Από τους τσατμάδες τα φορτία μοιράζονται στα ξύλινα δάπεδα και στη λίθινη φέρουσα τοιχοποιία. Τέλος, από τα ξύλινα δάπεδα μεταφέρονται στα ξύλινα υποστυλώματα, στους τσατμάδες του ισόγειου ή στην αργολιθοδομή και καταλήγουν στο έδαφος. Υπάρχει, όπως παρατηρούμε, μια άριστη συνεργασία όλων των κατασκευαστικών μελών του κτίσματος.

Όσον αφορά στις τοιχοποιίες, υπάρχουν τρεις κατασκευαστικοί τύποι. Πρώτα, είναι η λίθινη τοιχοποιία και συγκεκριμένα η αργολιθοδομή, και μετά οι ξυλόπηκτη τοιχοποιία, δηλαδή ο τσατμάς. Σε ένα σημείο του κτιρίου όμως, στο ισόγειο, είναι εμφανές ένα τμήμα αργολιθοδομής με ενίσχυση από ξύλινα στοιχεία (εικ.15), που θα μπορούσε να αποτελέσει έναν τρίτο τύπο τοιχοποιίας. Και σε άλλα σημεία της αργολιθοδομής του ισόγειου παρατηρείται η ύπαρξη ξυλοδεσιών. Αυτά τα τμήματα είναι εμφανή και στα σχέδια ανάλυσης (βλ.σχ.Κ.Α.3).

Εικ.13: Το μεταγενέστερο άνοιγμα στη δυτική πτέρυγα.

Εικ.14: Κατάσταση του κτιρίου κατά την 4^η φάση.

Εικ.15: Τμήμα αργολιθοδομής με ενίσχυση ξύλινων στοιχείων.

Στο κτίριο συναντάμε δύο τόξα. Το πρώτο το βλέπουμε πριν κιόλας μπούμε στην καρδιά του χανιού, δηλαδή την εσωτερική αυλή του. Πρόκειται για το τόξο που κοσμεί την επιβλητική του είσοδο (εικ.1), δηλαδή τη χανόπορτα, ανοίγματος 2μ. και ύψους 1μ. και είναι διαμορφωμένο από λαξευτούς λίθους. Το δεύτερο τόξο δεν γίνεται εύκολα ορατό στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα το κτίριο, επειδή το άνοιγμα αυτό έχει κλειστεί με μεταλλική επιφάνεια, η οποία καλύπτει και το τόξο. Συγκεκριμένα, είναι το λίθινο τόξο που τοποθετείται ακριβώς κάτω από την πέτρινη σκάλα που οδηγεί στον όροφο και βρίσκεται κολλητά με την πόρτα που οδηγεί στον χώρο I9 (εικ.16), (βλ.σχ.Κ.Α.1). Πιθανότατα το τοξωτό άνοιγμα με την πόρτα να αποτελούσαν μια ενιαία είσοδο για το χώρο I9. Θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι ο χώρος αυτός χρησιμοποιούνταν ως στάβλος, αλλά το ύψος του τοξωτού ανοίγματος δε συνάδει με αυτή την υπόθεση, αφού ένα άλογο ή γαϊδούρι είναι αδύνατο να χωρέσει. Επίσης, οι διαστάσεις του χώρου I9 είναι μικρές. Το πιο πιθανό είναι ο χώρος αυτός να χρησίμευε ως αποθήκη.

Η στέγη του κτίσματος γίνεται από ξύλινη στέγη (εικ.13,14) αποτελούμενη από τρία τμήματα, όπου το καθένα στεγάζει και μία από τις τρεις πτέρυγες (εικ.17). Στη δυτική πτέρυγα η στέγη είναι κατασκευασμένη με ζευκτά που διαφέρουν από αυτά των δύο άλλων τμημάτων. Αναλυτικότερα, η μορφή τους δεν είναι η συνήθης τριγωνική, όπως της υπόλοιπης στέγης. Ο λόγος είναι η ύπαρξη του λίθινου τοίχου στη δυτική πλευρά, ο οποίος είναι μεσοτοιχία και φτάνει σε ύψος τα 8,70μ.. Σε αυτή την περίπτωση λοιπόν, καρφώνονται στην λίθινη τοιχοποιία δύο στρωτήρες 8x10εκ., ώστε να στηριχτούν στον έναν ο ελκυστήρας και στον άλλον ο αμείβοντας, διατομής και οι δύο 10x12εκ., δημιουργώντας έτσι μια μορφή ημίζευκτου και κατά συνέπεια μονόριχτη στέγη. Για ενίσχυση του μεγάλου ανοίγματος του ζευκτού τοποθετούνται ξύλινοι στύλοι 10x12εκ., οι οποίοι «πατάνε» σε στρωτήρα που είναι καρφωμένος σε όλο μήκος του τσατμά που χωρίζει τα δωμάτια από την κρεββάτα (βλ.σχ.Κ.Α.8). Από την άλλη πλευρά, η στέγη που σκεπάζει τη βόρεια και την ανατολική πτέρυγα, είναι κατασκευασμένη από ζευκτά τριγωνικού σχήματος (τύπος Α) (βλ. σχ.Κ.Α.7). Το τμήμα που στεγάζει την ανατολική πλευρά του κτιρίου είναι τρίριχτο και έχει μικρότερο ύψος από την υπόλοιπη στέγη. Η στέγη της βόρειας πτέρυγας είναι δίριχτη. Και οι δύο είναι κατασκευασμένες με τον παρακάτω τρόπο. Ένας στρωτήρας συνδέει τα ξύλινα υποστυλώματα της κρεββάτας. Ύστερα έχουμε τις ξύλινες δοκούς που ορίζουν το μήκος του ανοίγματος και μετά τοποθετούνται κάθετα σε αυτές οι στρωτήρες, στα σημεία των τσατμάδων και των ξύλινων υποστυλωμάτων, όπου θα «πατήσουν» οι αμείβοντας. Στο μέσον περίπου του ανοίγματος, πάνω από τον τσατμά που χωρίζει τα δωμάτια από την κρεββάτα στηρίζονται οι ορθοστάτες διαστάσεων 10x12εκ., που στην κορυφή τους συνδέει η τεγίδα κορυφογραμμής. Προς ενίσχυση της κατασκευής, τοποθετούνται αντηρίδες

10x12εκ. που συνδέουν τους ορθοστάτες με τις αντηρίδες (βλ. σχ.Κ.Α.7, Υ.Κ.4). Σε όλους τους τύπους όμως, πάνω από τους αμείβοντες ακολουθεί σανίδωμα και επικάλυψη με αυλακωτή γαλβανισμένη λαμαρίνα σήμερα, ενώ αρχικά με χειροποίητα βυζαντινά κεραμίδια. Τα σημεία της στέγης όπου συναντώνται οι αμείβοντες με τους ελκυστήρες σε απόσταση περίπου 30-40εκ. έξω από το περίγραμμα του κτιρίου, αποτελούν μορφολογικά στοιχεία, τα φουρούσια (βλ. σχ.Κ.Α.7, Κ.Α.8).

Εικ.16: Το λίθινο τόξο κάτω από την κλίμακα που οδηγεί στο χώρο 19.

Εικ.17: Άποψη της στέγης από διπλανό κτίριο.

Εικ.18: Στήριξη μεσοπατώματος σε ξύλα που «τρέχουν» στην κορυφή της τοιχοποιίας.

Εικ.19: Ξυλοδεσιές στην αργολιθοδομή.

Τα μεσοπατώματα είναι κατασκευασμένα από ξύλινες δοκούς διατομής 10x12εκ.. Σε όλες τις πτέρυγες οι δοκοί πακτώνονται στη λίθινη τοιχοποιία, η οποία αποτελεί το κέλυφος του κτιρίου, τουλάχιστον μέχρι το ύψος του ισογείου και συγκεκριμένα τοποθετούνται με φορά κάθετη προς το μήκος της κάθε πτέρυγας. Επίσης, στο τμήμα του μεσοπατώματος στη βόρεια πτέρυγα ανάμεσα από τα δύο καταστήματα του ισογείου, οι δοκοί του μεσοπατώματος στηρίζονται σε τρεις ξύλινες δοκούς μεγαλύτερης διατομής που γεφυρώνουν την απόσταση και ανάμεσά τους μεσολαβεί σανίδωμα με ξύλινα πηχάκια τοποθετημένα παράλληλα στις δοκούς. Το άλλο άκρο των ξύλινων δοκών των μεσοπατώματων στηρίζεται είτε σε ξύλα που «τρέχουν» κατά μήκος της κορυφής της τοιχοποιίας (στην περίπτωση της κρεββάτας της ανατολικής πτέρυγας) (εικ.18), είτε στα ξύλινα υποστυλώματα, ώστε να μεταβιβαστούν τα φορτία στο έδαφος (εικ.13, 14) (βλ. σχ.Κ.Α.7, Κ.Α.8).

Στις ενισχυτικές διατάξεις του φέροντος οργανισμού μπορούμε να κατατάξουμε δύο περιπτώσεις. Η πρώτη περίπτωση είναι οι μεταλλικές κατασκευές ημικυκλικού σχήματος που είναι τοποθετημένες στα ξύλινα υποστυλώματα στο ύψος του ισογείου και του ορόφου αντίστοιχα (εικ.12). Ο ρόλος τους είναι βοηθητικός στη φέρουσα ιδιότητα των υποστυλωμάτων. Για την ακρίβεια χρησιμεύουν στο να μην παραλαμβάνει όλο το φορτίο η στέγη τους, η οποία είναι επίσης ξύλινη. Η μεταλλική αυτή ενισχυτική διάταξη είναι καρφωμένη πάνω στις ξύλινες κολώνες με μεταλλικούς ήλους και συνδέει τη στέγη με την κολώνα. Η άλλη περίπτωση αφορά τις ξυλοδεσιές (εικ.19), δηλαδή τα ξύλα που συναντάμε σε πολλά τμήματα της λίθινης τοιχοποιίας και «τρέχουν» κατά μήκος της. Η κατασκευή αυτή λειτουργεί ως σενάζ που «δένει» την τοιχοποιία στο μεγαλύτερο μήκος της. Η συμβολή των ξυλοδεσιών λοιπόν, είναι σημαντική για την καλύτερη δυνατή φέρουσα ικανότητα της αργολιθοδομής.

Η διαμόρφωση γύρω από τις θύρες και τα παράθυρα είναι εντελώς απλή, χωρίς να δημιουργούνται περίτεχνα ανοίγματα. Αυτό άλλωστε είναι χαρακτηριστικό της νεότερης λαϊκής αρχιτεκτονικής. Δεν παρατηρούνται γενικά στο κτίριο στοιχεία που αναδεικνύουν τα ανοίγματα, όπως για παράδειγμα τα υπέρθυρα ή η διαμόρφωση του ανοίγματος με λαξευτούς λίθους. Τα μοναδικά διαμορφωμένα ανοίγματα είναι η τοξωτή είσοδος που οδηγεί στην εσωτερική αυλή και το άνοιγμα κάτω από τη λίθινη σκάλα, για τα οποία έγινε αναφορά στην πέμπτη παράγραφο αυτού του κεφαλαίου, όπου εξετάστηκαν τα τόξα.

Τα επιχρίσματα που χρησιμοποιήθηκαν κατά την κατασκευή του κτιρίου χωρίζονται σε δύο κατηγορίες. Στην περίπτωση της αργολιθοδομής έχουμε κάλυψη με επίχρισμα κοκκινόχρωμο, που πιθανότατα η σύνθεσή του περιείχε ασβέστη, άμμο κόκκινου χρώματος και αδρανή μικρής κοκκομετρικής διαβάθμισης. Από την άλλη στους τσατμάδες χρησιμοποιήθηκε επίχρισμα που εφαρμόστηκε με τέτοιο τρόπο ώστε να λειτουργήσει σαν συνδετικό κονίαμα. Τη σύνθεσή του αποτελούσαν υλικά όπως ασβέστης, άμμος, αδρανή μικρής κοκκομετρικής διαβάθμισης, άχυρο και τρίχες ζώων για ενίσχυση. Επίσης, ως κονίαμα δομής στην αργολιθοδομή χρησιμοποιήθηκε ασβεστοκονίαμα ίδιας σύνθεσης με αυτού που χρησιμοποιήθηκε ως επίχρισμα. Τελικά παρατηρείται ότι σε όλη την κατασκευή χρησιμοποιήθηκε ο ίδιος τύπος κονιάματος, μόνο που στην περίπτωση των τσατμάδων ενισχύθηκε με άχυρο και τρίχες ζώων, πιθανόν επειδή οι ξυλόπηκτοι τοίχοι είναι πιο ελαφριά κατασκευή.

Παρατηρώντας τα δάπεδα του κτιρίου, διακρίνονται στο ισόγειο έξι διαφορετικοί τύποι και στον όροφο δύο. Αναλυτικά, στους χώρους Ι2, Ι3, Ι4 το δάπεδο είναι καλυμμένο με συμπαγείς ξύλινες επιφάνειες (νοβοπάν), ο χώρος Ι1 με μαρμάρινα πλακίδια διαστάσεων 30x30εκ., ο Ι5 με μωσαϊκό και οι Ι6, Ι7 με μαρμάρινα πλακίδια διαστάσεων 20x20εκ.. Στους χώρους Ι8, Ι11, Ι12 δεν υπάρχει δάπεδο, στο χώρο μπροστά από τον Ι10 το δάπεδο αποτελείται από άοπλο σκυρόδεμα, το δάπεδο έξω από το χώρο Ι13 είναι πλακοστρωμένο, ενώ στα δωμάτια Ι9, Ι10, Ι13 και Ι14 ήταν αδύνατη η πρόσβαση. Στον όροφο τα δωμάτια Α1, Α4, Α5 και η κρεββάτα αποτελούνται από ξύλινα δάπεδα, οι χώροι Α2, Α3, Α6, Α7, Α8, Α9, Α10 από επιφάνειες συμπαγούς ξύλου (νοβοπάν). Στα δωμάτια Α11, Α12 ήταν αδύνατη η πρόσβαση (βλ. σχ.Κ.Α.1, Κ.Α.2).

Ορισμένα τμήματα των όψεων της οικοδομής, καλύπτονται από επιφάνειες που εμποδίζουν τόσο την οπτική επαφή με αυτές όσο και την πρόσβαση σε χώρους πίσω από αυτές. Συνήθως οι επιφάνειες είναι από γαλβανισμένη λαμαρίνα ή από ξύλο. Για παράδειγμα, στην κύρια όψη, στο μέσον του ύψους του κτιρίου και σε όλο το μήκος υπάρχει καλυμμένη επιφάνεια με ξύλο αλλά και λαμαρίνα (εικ.11). Ο λόγος ήταν προφανώς η κάλυψη κάποιων φθορών της κύριας όψης. Επίσης, το τοξωτό άνοιγμα κάτω από την πέτρινη κλίμακα είναι κλεισμένο με γαλβανισμένη λαμαρίνα, ώστε να εμποδίζεται η πρόσβαση στο χώρο Ι9 (εικ.17).

Στους πίνακες τυποποίησης κουφωμάτων αναφέρονται αναλυτικά όλοι οι τύποι κουφωμάτων θυρών και παραθύρων που υπάρχουν στο χάνι Γκουγιάννου. Σε αρκετά κουφώματα απουσιάζουν κάποια τμήματα όπως υαλοπίνακες, ακόμη και φύλλα από τα παράθυρα. Παρόλα αυτά όμως μπορεί να γίνει διάκριση όσον αφορά τον τύπο του κουφώματος. Σε γενικές γραμμές βλέπουμε πως στον όροφο επικρατεί ένας συγκεκριμένος τύπος θυρών και παραθύρων και συγκεκριμένα οι θύρες είναι ξύλινες περαστές (βλ. σχ.Κ.Α.4) ενώ τα παράθυρα είναι ξύλινα, συρόμενα, επάλληλα κατά τον κατακόρυφο άξονα με μεταλλικά κιγκλιδώματα (βλ. ξύλινο κούφωμα παραθύρου, σχέδια κατασκευαστικών λεπτομερειών). Στον όροφο, τα παράθυρα που φαίνονται στην κύρια όψη του

κτιρίου, είναι επίσης ξύλινα, συρόμενα, επάλληλα κατά τον κατακόρυφο άξονα, με μόνη διαφορά την ξύλινη κάσσα που είναι πιο περίτεχνη και την απουσία κιγκλιδωμάτων. Στο ισόγειο δεν κυριαρχεί ένας τύπος αλλά παρατηρούμε ποικιλία, η οποία οφείλεται στις διαφορετικές χρήσεις που υπήρχαν συγκεντρωμένες στο ισόγειο. Ειδικότερα, στις κύριες εισόδους των καταστημάτων οι θύρες είναι μεταλλικές με υαλοστάσια, ενώ οι δευτερεύουσες που οδηγούν στο χώρο εισόδου μετά τη χανόπορτα είναι ξύλινες περαστές. Ο τύπος παραθύρων που εμφανίζεται εδώ είναι τα ξύλινα ανοιγόμενα με υαλοπίνακες αλλά και τα ξύλινα, συρόμενα, επάλληλα κατά τον κατακόρυφο άξονα με μεταλλικά κιγκλιδώματα.

Όσον αφορά στοιχεία λίθινα, ξύλινα ή μεταλλικά που υπάρχουν στο κτίριο και θα έπρεπε να αναφερθούν ξεχωριστά επειδή δεν μπορούν να αναλυθούν σε κάποια άλλη παράγραφο, θα συμπεραίναμε ότι δεν υπάρχουν άλλα πέρα από αυτά που ήδη αναφέρθηκαν. Πιο συγκεκριμένα, λίθινα ή ξύλινα στοιχεία δεν υπάρχουν. Στα μεταλλικά στοιχεία θα μπορούσαν να αναφερθούν τα ενισχυτικά ημικυκλικά στοιχεία στη στέγη των ξύλινων υποστυλωμάτων, τα οποία έχουν αναλυθεί σε προηγούμενες παραγράφους.

Κιγκλιδώματα στο χάνι υπάρχουν δύο ειδών. Τα ξύλινα κιγκλιδώματα (εικ.20) που «τρέχουν» περιμετρικά την ξύλινη κρεββάτα όπως και τη λίθινη σκάλα και είναι απλής μορφής χωρίς διακοσμητικά στοιχεία, καθώς και τα σιδηρά προστατευτικά κιγκλιδώματα στα παράθυρα (βλ. τύποι παραθύρων / κιγκλιδώμα, σχέδια μορφολογικών λεπτομερειών).

Εικ.20: Τύπος ξύλινων κιγκλιδωμάτων.

Εικ.21: Διαμόρφωση φεγγίτη στο βόρειο τμήμα της στέγης.

Στις ειδικές κατασκευές μπορούμε να εντάξουμε το φεγγίτη (εικ.21), ο οποίος βρίσκεται στο τμήμα της στέγης που καλύπτει τη βόρεια πτέρυγα. Διακρίνεται εύκολα η ξύλινη κάσσα του, που είναι τοποθετημένη ανάμεσα από τους αμείβοντες δύο ζευκτών. Στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα, δεν υπάρχει κάποια επιφάνεια που να καλύπτει το φεγγίτη, όπως υαλοπίνακες, ώστε να μην μπαίνουν τα νερά της βροχής μέσα στο κτίριο και να επιτρέπεται ο ηλιασμός.

Σε δύο από τους χώρους του ορόφου, στους Α2 και Α3, είναι διαμορφωμένες στη λίθινη τοιχοποιία θυρίδες (μικρές κόγχες ορθογωνικής διατομής), δύο σε κάθε χώρο (εικ.22). Πιθανότατα χρησίμευαν σαν θέσεις για τις λάμπες πετρελαίου που χρησιμοποιούσαν πριν αρκετές δεκαετίες, αφού δεν υπήρχε ηλεκτρικό ρεύμα. Οι διαστάσεις τους είναι μήκος 30εκ., ύψος 35εκ. και βάθος 30εκ..

Όλοι οι χώροι του ισογείου και του ορόφου είναι χρωματισμένοι εσωτερικά και εξωτερικά. Ο χρωματισμός του ισογείου της κύριας όψης είναι ο πιο πρόσφατος και αυτό φαίνεται από το ίδιο το χρώμα που είναι διαφορετικό αλλά και από το γεγονός ότι δεν υπάρχουν φθορές στο χρωματισμό αυτής της επιφάνειας (εικ.10). Οι παλιότεροι χρωματισμοί του κτιρίου ξεχωρίζουν λόγω των φθορών και των απαλών χρωμάτων που χρησιμοποιήθηκαν. Με μια προσεκτική ματιά σε κομμάτι επικάλυψης της ξύλινης τοιχοποιίας που έχει καταρρεύσει, παρατηρούμε το επίχρισμα και από πάνω μία στρώση χρωματισμού. Δεν υπάρχουν δηλαδή, επάλληλες στρώσεις χρωματισμών.

Με την πάροδο των χρόνων έγιναν κάποιες τροποποιήσεις στο κτίριο σε διάφορες χρονολογικές φάσεις, οι οποίες σκοπό είχαν να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες που ολοένα και μεγάλωναν (βλ. σχ.Κ.Α.9, Κ.Α.10). Στην αρχή, το κτίριο αποτελούσαν η λίθινη τοιχοποιία και το μεγαλύτερο μέρος των τσατμάδων. Η στέγη είχε ξύλινο σκελετό και επικάλυψη με χειροποίητο βυζαντινό κεραμίδι. Στην πορεία όμως, δημιουργήθηκε η ανάγκη για περισσότερα δωμάτια λόγω αύξησης της πελατείας. Έτσι λοιπόν, σύμφωνα με πληροφορίες του κ.Παπαϊωάννου Πέτρου, 46 χρόνων, που διατηρεί σήμερα κατάστημα αντλητικών συγκροτημάτων στην κοινόχρηστη αυλή, η δυτική πτέρυγα επεκτάθηκε 6-7μ. περίπου προς το νότιο μέρος του οικοπέδου. Δημιουργήθηκαν, πιθανότατα, άλλα δύο δωμάτια στον όροφο και ακόμα δύο στο ισόγειο. Σήμερα αυτή η προσθήκη δεν υπάρχει. Υπάρχει όμως ένα άνοιγμα, μία πόρτα συγκεκριμένα, που είχε ανοιχτεί μεταγενέστερα από την αρχική κατασκευή, στο νότιο λίθινο τοίχο της δυτικής πτέρυγας του ορόφου (εικ.13). Ο λόγος που δημιουργήθηκε αυτό το άνοιγμα ήταν προφανώς για να συνδέσει το υπάρχον κτίριο με την προσθήκη. Αυτή ήταν η δεύτερη κατασκευαστική φάση στην ιστορία του κτιρίου. Στην τρίτη φάση, γίνονται κάποιες μετατροπές στα καταστήματα. Κατασκευάζονται εσωτερικά χωρίσματα από τούβλα και ξύλινες επιφάνειες, για να δημιουργηθούν W.C. και αποθηκευτικοί χώροι. Μέχρι τότε τα W.C. ήταν σε εξωτερικό χώρο, πιθανόν μέσα στην κοινόχρηστη αυλή. Κατά την τέταρτη φάση κατασκευής, η οποία είναι και η πιο πρόσφατη, κατασκευάζονται μπροστά από τη δυτική πτέρυγα του ισογείου οι χώροι Ι12 και Ι14 μικρότερων διαστάσεων από τα δωμάτια που βρίσκονταν από πίσω τους (βλ. σχ.Κ.Α.1). Η φάση αυτή υπολογίζεται στα τέλη της δεκαετίας του 1980 ή στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Στην ίδια φάση πιθανόν ανήκει και η αντικατάσταση των βυζαντινών κεραμιδιών με αυλακωτή γαλβανισμένη λαμαρίνα, προκειμένου να μην καταπονείται το κτίριο με επιπλέον φορτίο. Αυτό συμπεραίνεται από φωτογραφίες που τραβήχτηκαν την περίοδο που χρονολογείται η τελευταία φάση (εικ.14), αλλά και από το πρωτόκολλο αυτοψίας επικινδύνως ετοιμόρροπου, έγγραφο που χορήγησε η 6^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων του Υπουργείου Πολιτισμού (βλ. Παράρτημα).

Εικ.22: Ερμάρια στο χώρο Α3 του ορόφου.

Εικ.23: Φθορές στην αργολιθοδομή.

Τέλος, δίκτυα υποδομής δεν υπήρχαν αρχικά στο χάνι. Τουαλέτες δεν υπήρχαν μέσα στο κτίριο. Νερό είναι πολύ πιθανό να προμηθεύονταν από πηγάδι που βρίσκονταν στην κοινόχρηστη αυλή. Σήμερα δεν υπάρχουν ίχνη ύπαρξης πηγαδιού. Σε απόσπασμα από το χάρτη της πόλης φαίνεται να υπήρχε πηγάδι στη θέση που σήμερα υπάρχει το κατάστημα εξοπλισμού αντλητικών συγκροτημάτων. Μεταγενέστερα όμως, δημιουργήθηκαν W.C. στα καταστήματα του ισογείου κι έτσι αναγκαστικά υπάρχει και αποχέτευση, οι σωληνώσεις της οποίας καταλήγουν για το ένα κατάστημα έξω από το κτίριο προς την οδό Ανεξαρτησίας και για το άλλο σε ένα άνοιγμα της τοιχοποιίας που «επικοινωνεί» με τη θεμελίωση.

1.4. Κατάσταση διατήρησης

Η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει με τα χρόνια το κτίριο, το καθιστά πλέον ακατάλληλο για οποιαδήποτε χρήση, στο μεγαλύτερο μέρος του συνόλου του. Τα μοναδικά τμήματα που είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν είναι τα καταστήματα του ισόγειου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η υφιστάμενη κατάστασή τους είναι η καλύτερη δυνατή. Γενικά παρατηρείται πως ο όροφος, ο οποίος είναι κατασκευασμένος ως επί των πλείστων από ξύλινα στοιχεία, βρίσκεται σε χειρότερη κατάσταση συγκριτικά με το ισόγειο, όπου το μεγαλύτερο τμήμα της τοιχοποιίας είναι αργολιθοδομή. Σε οποιαδήποτε περίπτωση μελλοντικής επανόρθωσης του κτιριακού συνόλου όμως, είναι αναγκαία η ανακατασκευή σχεδόν ολόκληρου του κτίσματος. Στη συνέχεια, αναφέρεται λεπτομερέστερα η κατάσταση διατήρησης για κάθε δομικό ή οικοδομικό στοιχείο.

Για την κατάσταση διατήρησης της θεμελίωσης δεν είναι δυνατό να έχουμε πληροφορίες, όπως αναφέρθηκε και στην κατασκευαστική ανάλυση. Για να γίνει αυτό πρέπει να πραγματοποιηθούν διερευνητικές τομές στο έδαφος.

Οι φθορές που παρουσιάζονται στις τοιχοποιίες είναι διαφορετικές, ανάλογα με τον τύπο της τοιχοποιίας. Συγκεκριμένα, στην αργολιθοδομή παρατηρούμε αποσάθρωση του κονιάματος αρμολογήματος αλλά και του κονιάματος δομής (εικ.23), μια διαμπερή ρωγμή (εικ.24) αλλά κυρίως τριχοειδείς ρωγμές και σε αρκετές περιοχές κατάρρευση του επιχρίσματος (εικ.23). Επίσης, σε κάποια σημεία παρατηρούμε τοπική αποδιοργάνωση της λιθοδομής (εικ.25). Από την άλλη μεριά, στους ξυλόπηκτους τοίχους (τσατμάδες) συναντούμε φθορές όπως είναι οι τριχοειδείς ρωγμές, η τοπική κατάρρευση και η αποσάθρωση επιχρίσματος (εικ.26).

Τα δυο τόξα που υπάρχουν στο χάνι είναι κατασκευασμένα από λαξευτούς λίθους. Επομένως, στις φθορές θα έπρεπε να αναφέρουμε αυτές που αφορούν τους ίδιους τους λίθους. Στην περίπτωση αυτή δεν μπορούμε να βγάλουμε συμπεράσματα γιατί το τόξο της εισόδου είναι χρωματισμένο και το άλλο είναι καλυμμένο με λαμαρίνα.

Εικ.24: Διαμπερή ρωγμή.

Εικ.25: Τοπική αποδιοργάνωση λιθοδομής.

Εικ.26: Αποσάθρωση επιχρίσματος.

Στη συνέχεια, όσον αφορά στην στέγη, παρατηρούμε φθορές που παρουσιάζονται στα δύο υλικά από τα οποία είναι κατασκευασμένη, το ξύλο και την αυλακωτή γαλβανισμένη λαμαρίνα. Τα ξύλινα στοιχεία, από τα οποία αποτελείται ο σκελετός, έχουν υποστεί σκέβρωμα και σήψη και επίσης έχουν προσβληθεί από ξυλοφάγα έντομα (εικ.27). Η λαμαρίνα έχει οξειδωθεί, ως μεταλλικό υλικό (εικ.17).

Τα μεσοπατώματα είναι κατασκευασμένα από ξύλινες δοκούς, οι οποίες εμφανίζουν φθορές όπως το σκέβρωμα, η σήψη και η προσβολή από ξυλοφάγα έντομα. Όλες αυτές οι φθορές έχουν

καταπονήσει σοβαρά τα ξύλινα στοιχεία, με αποτέλεσμα να έχουν μειωθεί οι μηχανικές τους ιδιότητες.

Τα μεταλλικά ημικυκλικά ενισχυτικά στοιχεία στα ξύλινα υποστυλώματα, ως ενισχυτικές διατάξεις φέροντος οργανισμού, έχουν οξειδωθεί (εικ.12), ενώ η άλλη διάταξη που είναι οι ξυλοδεσιές στην αργολιθοδομή, βρίσκονται σε καλή κατάσταση (εικ.28) πιθανόν λόγω της προστασίας τους από το επίχρισμα.

Εικ.27: Προσβολή ξύλων από ξυλοφάγα έντομα.

Εικ.28: Οι ξυλοδεσιές βρίσκονται σε καλή κατάσταση.

Στα επιχρίσματα διακρίνουμε τριχοειδείς ρωγμές, κατάρρευση σε αρκετές περιοχές (εικ.29) και σε μικρή συχνότητα εμφάνιση φθορών από φωλιές εντόμων. Όσο για τα κονιάματα, αυτό που παρατηρούμε σε μεγάλο εύρος, είναι η αποσάθρωση κονιάματος δομής και αρμολογήματος (εικ.29).

Τα ξύλινα δάπεδα παρουσιάζουν όλες εκείνες τις φθορές που αναφέρθηκαν πιο πάνω για όλα τα ξύλινα οικοδομικά στοιχεία, δηλαδή σκέβρωμα, σήψη, και προσβολή από παρασιτικούς μικροοργανισμούς. Την άσχημη κατάσταση μαρτυρά η μόνιμη παραμόρφωση των ξύλινων δαπέδων (εικ.18,21). Μαζί με την καταπόνηση για τόσες συνεχείς δεκαετίες, οι ξύλινες σανίδες των δαπέδων έχουν χάσει τις μηχανικές τους ιδιότητες. Υπάρχουν όμως στο κτίριο και δάπεδα από μωσαϊκό ή μαρμάρινα πλακίδια, τα οποία δεν παρουσιάζουν αξιοσημείωτες φθορές, όπως είναι εκείνα των καταστημάτων. Όσα από τα δάπεδα είναι επενδεδυμένα με ξύλινες συμπαγείς επιφάνειες, εμφανίζουν φθορές όπως σήψη των ξύλινων επιφανειών. Σε δύο τμήματα του ισόγειου, έξω από το κτίριο, τα δάπεδα αποτελούνται από άοπλο σκυρόδεμα και λίθινες πλάκες. Η μοναδική φθορά αφορά στην πλακόστρωση και πρόκειται για τη δημιουργία πατίνας στην επιφάνεια των πλακών.

Οι καλύψεις επιφανειών με γαλβανισμένη λαμαρίνα έχουν υποστεί οξείδωση, ενώ όσες επιφάνειες είναι ξύλινες έχουν σαπίσει.

Όλα τα κουφώματα του κτίσματος είναι ξύλινα και τα περισσότερα από αυτά έχουν μεταλλικά προστατευτικά κιγκλιδώματα. Στα ξύλινα στοιχεία μπορούμε να ξεχωρίσουμε τη σήψη και φθορές από ξυλοφάγα έντομα. Σε αρκετά από τα παράθυρα απουσιάζουν οι υαλοπίνακες (εικ.30).

Εικ.29: Αποσάθρωση κονιάματος δομής και αρμολογήματος. Εικ.30: Απουσία υαλοπινάκων στα παράθυρα του ορόφου.

Επίσης ξύλινα στοιχεία σαν τα ξύλινα υποστυλώματα που βρίσκονται κατά μήκος της κρεββάτας αλλά και στα φουρούσια της στέγης εμφανίζονται φθορές όπως το σκέβρωμα, η σήψη και η προσβολή από ξυλοφάγα έντομα.

Η μοναδική κλίμακα που υπάρχει στο χάνι είναι λίθινη και σ' αυτή διακρίνουμε τις εξής φθορές. Την παραμόρφωση των λίθων λόγω χρήσης που αποτελούν τα σκαλιά αλλά και τη δημιουργία πατίνας στην επιφάνειά τους με το πέρασμα των χρόνων (εικ.31).

Όσον αφορά τα κιγκλιδώματα, όπως αναλυτικά εξετάστηκαν και στην κατασκευαστική ανάλυση, υπάρχουν δύο τύποι. Τα ξύλινα που βρίσκονται στην κρεββάτα και στην κλίμακα και έχουν φθορές από ξυλοφάγα έντομα αλλά και σε μικρό βαθμό σήψη, είναι ο ένας τύπος. Ο δεύτερος είναι τα μεταλλικά προστατευτικά κιγκλιδώματα στα παράθυρα, που παρουσιάζουν οξείδωση και μόνιμη παραμόρφωση των μασίφ ράβδων.

Οι χρωματισμοί έχουν αποφλοιωθεί τοπικά σε αρκετές περιοχές του κτιρίου (εικ.32) και όσες έχουν διατηρηθεί βρίσκονται σε άσχημη κατάσταση λόγω επιγραφών με σπρέι ή χρώμα (εικ.23), κυρίως στις εξωτερικές επιφάνειες του ισογείου. Επίσης, υπάρχουν κι εδώ τριχοειδείς ρωγμές.

Εικ.31: Παραμόρφωση των λίθων της σκάλας.

Εικ.32: Αποκόλληση κατά περιοχές του χρωματισμού.

Σε γενικές γραμμές, αν οργανώσουμε τις φθορές που εμφανίζονται σε κάθε οικοδομικό στοιχείο, θα παρατηρήσουμε τα εξής: τα ξύλινα στοιχεία σε μορφή δοκού ή σανίδας παρουσιάζουν σκέβρωμα, σήψη και φθορές από παρασιτικούς μικροοργανισμούς, ενώ τα υπόλοιπα ξύλινα στοιχεία εμφανίζουν όλα τα παραπάνω με πιο σπάνια περίπτωση το σκέβρωμα. Στη συνέχεια, όλα τα μεταλλικά στοιχεία έχουν οξειδωθεί και κάποια έχουν παραμορφωθεί μόνιμα. Στις τοιχοποιίες συχνή εμφάνιση κάνουν οι τριχοειδείς ρωγμές, η κατάρρευση επιχρίσματος, η αποσάθρωση κονιάματος, η αποφλοίωση στρώσης χρωματισμού και η τοπική αποδιοργάνωση ή καθίζηση ανάλογα με το είδος της τοιχοποιίας. Συχνό φαινόμενο στους λίθους είναι η δημιουργία πατίνας στην επιφάνειά τους και η παραμόρφωση στην περίπτωση της κλίμακας. Συμπεραίνουμε στο τέλος της εξέτασης ότι η άσχημη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το χάνι οφείλεται σε φυσικά αίτια, με το πέρασμα των χρόνων. Δηλαδή, δεν προκλήθηκαν βλάβες από τον άνθρωπο ή από κάποια ξαφνικά φυσικά φαινόμενα ή καταστροφές. Η μοναδική περίπτωση φθοράς όπου το αίτιο μπορεί να αποδοθεί σε ξαφνικά φυσικά φαινόμενα είναι η διαμπερής ρωγμή στην τοιχοποιία του ισογείου της ανατολικής πτέρυγας.

1.5. Συμπεράσματα

Στο προηγούμενο κεφάλαιο εξετάστηκε αναλυτικά η κατάσταση διατήρησης για κάθε δομικό ή οικοδομικό στοιχείο. Σ' αυτό θα γίνει διάγνωση και ερμηνεία των φθορών που αναγνωρίστηκαν, όχι για κάθε στοιχείο αλλά για κάθε ξεχωριστή φθορά, ώστε η εξέταση να είναι πιο συγκροτημένη και να προκύψουν πιο εύκολα τα συμπεράσματα. Επίσης, πρέπει να αναφερθεί ότι τα αίτια των φθορών μπορεί να είναι διαφορετικού είδους. Συγκεκριμένα, χωρίζονται σε μηχανικά αίτια, φυσικά, χημικά και βιολογικά.

Οι τριχοειδείς ρωγμές είναι φθορά που εμφανίζεται σε περισσότερα από ένα δομικά ή οικοδομικά στοιχεία. Συγκεκριμένα, τριχοειδείς ρωγμές μπορούμε να παρατηρήσουμε στους ξυλόπηκτους τοίχους (τσατμάδες), στα κονιάματα και τους χρωματισμούς. Στους τσατμάδες τα αίτια είναι φυσικά και μηχανικά, δηλαδή λόγω μεταβαλλόμενων συνθηκών ακολούθησε συστολοδιαστολή του ξύλινου σκελετού και προκλήθηκαν ρηγματώσεις στο επίχρισμα. Επίσης, φυσικά αίτια όπως είναι η υγρασία και ο παγετός, συνηθισμένα φαινόμενα για την περιοχή των Ιωαννίνων, μπορούν να οδηγήσουν στη δημιουργία ρηγματώσεων. Αυτός είναι ο λόγος δημιουργίας τριχοειδών ρωγμών στο επίχρισμα, τα κονιάματα και τους χρωματισμούς.

Στη νοτιοδυτική γωνία της ανατολικής πτέρυγας του ισογείου είναι εμφανής η μοναδική διαμπερής ρωγμή που παρατηρείται στο κτίριο. Για την ακρίβεια η θέση της βρίσκεται στο σημείο που ενώνονται ο νότιος και ο δυτικός τοίχος. Ο πιθανότερος λόγος δημιουργίας αυτής της ρηγματώσης είναι η υποχώρηση της θεμελίωσης λόγω μεταγενέστερης μεταβολής του εδάφους. Το πρόβλημα όμως εντάθηκε με την υγρασία και τον παγετό, διευρύνοντας τη ρωγμή. Τα αίτια δηλαδή είναι μηχανικά και φυσικά.

Η τοπική αποδιοργάνωση της αργολιθοδομής, οφείλεται κυρίως σε μηχανικούς λόγους και συγκεκριμένα στην υποχώρηση των θεμελίων λόγω πλάγιων ωθήσεων ή μεταγενέστερης μεταβολής του εδάφους. Και σ' αυτή την περίπτωση όμως τα φυσικά αίτια (υγρασία, παγετός) ενισχύουν την αποδιοργάνωση των λίθων της τοιχοποιίας.

Η φθορά που παρουσιάζεται σε μεγαλύτερη συχνότητα στο κονίαμα δομής και αρμολογήματος της αργολιθοδομής του ισογείου είναι η αποσάθρωση, η ύπαρξη της οποίας απευθύνεται σε φυσικά αίτια αλλά και σε βιολογικά. Στα φυσικά αίτια ανήκουν η υγρασία και ο παγετός ενώ στα βιολογικά η ανάπτυξη μυκήτων. Οι ίδιοι τύποι φθορών όμως παρουσιάζονται και στο επίχρισμα των τσατμάδων. Υπεύθυνοι είναι και εδώ οι ίδιοι λόγοι. Σε πολλά τμήματα της ξυλόπηκτης τοιχοποιίας το επίχρισμα έχει καταρρεύσει, με αποτέλεσμα την αποκάλυψη του ξύλινου σκελετού. Αυτό είναι φυσική εξέλιξη της αποσάθρωσης των κονιαμάτων, η οποία είναι συνεχώς εκτεθειμένη στις περιβαλλοντικές συνθήκες.

Η αποφλοίωση στρώσης χρωματισμού αποδίδεται κυρίως σε φυσικά αίτια και ειδικά στην υγρασία και τον πάγο. Οι έντονα μεταβαλλόμενες περιβαλλοντικές συνθήκες επιβαρύνουν την ήδη άσχημη κατάσταση. Στην περίπτωση αποφλοίωσης στρώσης χρωματισμού στους τσατμαδότοιχους, ευθύνεται και η συστολοδιαστολή της τοιχοποιίας λόγω μεταβαλλόμενων συνθηκών.

Όσον αφορά τα ξύλινα στοιχεία της κατασκευής, έχουν υποστεί σκέβρωμα και σήψη. Για το σκέβρωμα ευθύνονται η αλλεπάλληλη έκθεση στον ήλιο και την υγρασία, δηλαδή τα αίτια είναι φυσικά. Τη σήψη προκάλεσαν βιολογικά αίτια, που στην προκειμένη περίπτωση είναι η ανάπτυξη μυκήτων λόγω ευνοϊκής θερμοκρασίας και υγρασίας. Για την ίδια φθορά υπαίτια είναι και τα ξυλοφάγα έντομα, που ευνοημένα από το κλίμα και τις συνθήκες υγρασίας, μπορούν να καταστρέψουν ολοκληρωτικά τα ξύλινα στοιχεία. Αυτές οι φθορές των ξύλινων στοιχείων ευθύνονται σε μεγάλο ποσοστό για την άσχημη κατάσταση του κτίσματος, αφού το μεγαλύτερο μέρος της κατασκευής αποτελείται από ξύλο. Έτσι λοιπόν, οι συνέπειες ήταν η καθίζηση σε πολλά τμήματα των ξύλινων δαπέδων του ορόφου και κατά συνέπεια η καθίζηση και αποδιοργάνωση των ξύλινων τοιχοποιιών του ορόφου και του ξύλινου σκελετού της στέγης.

Στους λίθους που συγκροτούν την τοιχοποιία, τα τόξα και την κλίμακα είναι ορατή η δημιουργία πατίνας, φυσικό αποτέλεσμα που έφερε το πέρασμα του χρόνου. Άλλη μια φθορά στη λίθινη κλίμακα είναι η παραμόρφωση των σκαλιών, η οποία οφείλεται στη μακρόχρονη χρήση.

Τέλος, όλα τα μεταλλικά στοιχεία παρουσιάζουν οξειδωση λόγω φυσικών αιτιών και συγκεκριμένα οι λόγοι είναι η επαφή με τον ατμοσφαιρικό αέρα και η υγρασία.

Το συμπέρασμα που προκύπτει μετά την ερμηνεία για κάθε είδος φθοράς, είναι ότι η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το κτίριο, οφείλεται σε φυσικά και βιολογικά αίτια. Η σημερινή κατάσταση διατήρησης, δηλαδή, εξελίχθηκε ομαλά με το πέρασμα του χρόνου. Δεν υπάρχουν βλάβες τις οποίες να προκάλεσε ο ανθρώπινος παράγοντας ή ξαφνικό φυσικό φαινόμενο ή καταστροφή.

2. Σύνθεση – Πρόταση των επεμβάσεων

2.1. Στόχοι και σκοπιμότητα της επέμβασης

Όπως αναφέρθηκε σε πολλά σημεία της ανάλυσης της υπάρχουσας κατάστασης, το χάνι Γκουγιάννου ανήκει στο κάποτε μεγαλύτερο εμπορικό κέντρο της πόλης των Ιωαννίνων. Σήμερα η περιοχή αυτή εξακολουθεί να υπάρχει και να λειτουργεί, με τα περισσότερα από τα ταπεινά μνημεία της λαϊκής αρχιτεκτονικής να επαναλειτουργούν μετά από αποκατάσταση. Το συγκεκριμένο κτίριο αν και είναι ένα από τα αντιπροσωπευτικότερα δείγματα αυτής της ιστορικής περιόδου, συνεχίζει να βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση. Μόνο οι ημιυπαίθριοι χώροι του ισογείου και κάποια από τα δωμάτια του ισογείου και του ορόφου χρησιμεύουν σαν αποθηκευτικοί χώροι πιθανότατα για τους ιδιοκτήτες των δύο καταστημάτων. Το κτίριο γνωρίζει για μια έως δύο δεκαετίες την πλήρη εγκατάλειψη. Σκοπός της αποκατάστασης και επανάχρησης είναι η ανάδειξη του ίδιου του κτιρίου και του περιβάλλοντος χώρου καθώς και η απόδοση ενός διαφορετικού ύφους στην ιστορική αυτή περιοχή, που θα σέβεται την ιστορικότητα και την αρχική της υπόσταση. Όσα διατηρητέα κτίρια αποκαταστάθηκαν επί της οδού Ανεξαρτησίας (στοά Λούλη, στοά Λιάμπεη, στοά Αλιέως), επαναλειτουργήσαν κυρίως ως χώροι ψυχαγωγίας (εστιατόρια, μουσικές σκηνές, μπαρ). Η πλειονότητα αυτών των χρήσεων συγκεντρωμένων δεν αναδεικνύει ούτε θυμίζει κάτι από το πνεύμα εκείνης της εποχής. Αυτός είναι ο λόγος που το χάνι Γκουγιάννου επιλέγεται να λειτουργήσει ως πολυχώρος αφιερωμένος στο βιβλίο. Συγκεκριμένα, προτείνεται στο κτίριο να λειτουργήσουν βιβλιοχαρτοπωλείο/εκτυπωτήριο, κατάστημα με είδη σχεδίου και ζωγραφικής, βιβλιοπωλείο με αναγνωστήρια και αίθουσα παρουσιάσεων και προβολών. Επίσης, θα εκμεταλλευθεί και ο περιβάλλοντας χώρος ως καφετέρια/αναψυκτήριο, λειτουργώντας ως πόλος έλξης για τη νέα χρήση. Πρόκειται, δηλαδή, για χρήση που σέβεται την ιστορία του κτιρίου αλλά και ολόκληρου του ιστορικού κέντρου. Επίσης, η νέα λειτουργία θα προσελκύσει κυρίως τους νέους της πόλης, οι οποίοι ταυτόχρονα θα ενημερώνονται για την ιστορία και την εξέλιξη της περιοχής.

2.2. Αρχές της επέμβασης

Οι επεμβάσεις που θα πραγματοποιηθούν στο κτίριο με σκοπό την επανάχρησή του, βασίζονται σε ορισμένες από τις σπουδαιότερες αρχές, οι οποίες καθορίζουν τις αποκαταστάσεις για την αναβίωση των μνημείων.

Μεγάλη σημασία για τη μελέτη αποκατάστασης έχει πρώτα ο χάρτης της Βενετίας και συγκεκριμένα το άρθρο 11, όπου αναφέρεται ότι όταν ένα κτίριο φέρνει υπερκείμενες φάσεις διαφόρων εποχών, τότε οι φάσεις αυτές μπορούν να αφαιρεθούν εφόσον έχουν πολύ μικρή σημασία και η σύνθεση που θα αποκαλυφθεί είναι μεγάλης ιστορικής, αρχαιολογικής ή αισθητικής αξίας. Με βάση λοιπόν το συγκεκριμένο άρθρο, οι προσθήκες στο ισόγειο της δυτικής πτέρυγας θα απομακρυνθούν, ώστε να αποκαλυφθεί ο ημιυπαίθριος χώρος και η αλληλουχία των ανοιγμάτων, όπως φαίνεται και στον όροφο. Όσον αφορά την πόρτα που ανοίχτηκε μεταγενέστερα στο νότιο τοίχο της δυτικής πτέρυγας, θα παραμείνει εφόσον θα εξυπηρετεί την πρόσβαση από και προς τον ανελκυστήρα για τα ΑμεΑ. Τέλος, οι εσωτερικοί διαχωριστικοί τοίχοι από τούβλο ή ξύλινες

επιφάνειες στα καταστήματα του ισογείου δεν έχουν μεγάλη σημασία ούτε εξυπηρετούν τις νέες χρήσεις κι έτσι θα καθαιρεθούν ώστε να διαμορφωθούν εκ νέου τα καταστήματα.

Μία από τις πιο γνωστές αρχές σχετικά με τις αποκαταστάσεις μνημείων στην οποία στηρίζεται εν μέρει η πρόταση είναι ο πουρισμός. Ο μεγαλύτερος υποστηρικτής αυτής της ιδέας ήταν ο γάλλος αρχιτέκτονας Viollet le Duc. Υποστηρίζεται δηλαδή, ότι σε κάθε περίπτωση τα μνημεία πρέπει να καθαρίζονται από τις μεταγενέστερες φάσεις, οι οποίες αλλοιώνουν την αρχική υπόστασή τους. Στην πρόταση αποκατάστασης για το χάνι Γκουγιάννου δεν υποστηρίζεται ότι σε όλα τα μνημεία πρέπει να απομακρύνονται οι υπερκείμενες φάσεις. Απλά στη συγκεκριμένη περίπτωση η εφαρμογή του πουρισμού θα αποκαλύψει την αρχική μορφή του κτιρίου, εφόσον οι προσθήκες στη δυτική πτέρυγα του ισογείου δεν έχουν μεγάλη ιστορική ούτε κατασκευαστική αξία. Ουσιαστικά επαληθεύεται το άρθρο 11 του Χάρτη της Βενετίας.

Επίσης, στην περίπτωση της μελέτης για το συγκεκριμένο μνημείο, βρίσκει εφαρμογή το άρθρο 1 του χάρτη της Βενετίας. Αναλύεται ο ορισμός για το ιστορικό μνημείο και ειδικότερα αναφέρεται ότι «ιστορικό μνημείο δεν χαρακτηρίζεται μόνο το μεμονωμένο αρχιτεκτονικό έργο αλλά και η αστική ή αγροτική τοποθεσία που μαρτυρεί έναν ιδιαίτερο πολιτισμό, μια ενδεικτική εξέλιξη ή ένα ιστορικό γεγονός. Ο ορισμός αυτός ισχύει όχι μόνο για τις μεγάλες δημιουργίες αλλά και για τα ταπεινά έργα που με τον καιρό απέκτησαν πολιτιστική σημασία». Έτσι ακριβώς και στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για ένα ταπεινό έργο και όχι για ένα επιβλητικό μνημείο, το οποίο ανήκει σε μια ιστορική αστική τοποθεσία και μαρτυρεί έναν ιδιαίτερο πολιτισμό καθώς και την κοινωνικοοικονομική εξέλιξη του τότε εμπορικού κέντρου.

2.3. Γενική περιγραφή της πρότασης (συνοπτικά)

Σε αυτό το σημείο πρέπει να γίνει μια συνοπτική περιγραφή της πρότασης αποκατάστασης, δηλαδή των προτεινόμενων επεμβάσεων που θα πραγματοποιηθούν, προκειμένου το κτίριο να αποκτήσει ξανά χρήση. Επίσης, θα γίνει αναφορά και στο κτιριολογικό πρόγραμμα της νέας χρήσης.

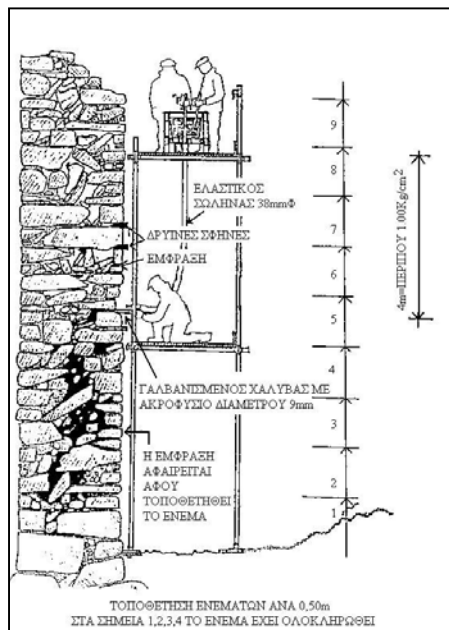
Όσον αφορά στις επεμβάσεις αποκατάστασης της κατασκευής, θα ακολουθηθεί σε γενικές γραμμές καθαρισμός του κτιρίου από τα δομικά ή οικοδομικά στοιχεία τα οποία έχουν καταστραφεί ολοκληρωτικά. Θα καθαιρεθούν δηλαδή όλα τα ξύλινα στοιχεία και θα γίνει διαλογή εκείνων που μπορούν να ξαναχρησιμοποιηθούν από τα πλήρως κατεστραμμένα. Στη συνέχεια θα ακολουθήσουν οι εργασίες αποκατάστασης στο λίθινο φέροντα οργανισμό και τη θεμελίωση. Τέλος, θα ξεκινήσει η ανακατασκευή όλων των ξύλινων δομικών στοιχείων που αναγνωρίστηκαν στην υπάρχουσα κατάσταση όπως τσατμάδες, δάπεδα, οροφές, στέγη και υποστυλώματα. Θα εφαρμοσθούν οι ίδιες κατασκευαστικές μέθοδοι και τα ίδια υλικά όπου είναι εφικτό. Το μοναδικό δομικό στοιχείο συνεπώς, όπου θα πραγματοποιηθούν εργασίες αποκατάστασης είναι ο φέρων οργανισμός από αργολιθοδομή, εφόσον όλα τα υπόλοιπα στοιχεία θα ανακατασκευαστούν.

Μετά την αποκατάσταση και εν μέρει ανακατασκευή του κτίσματος, μπορούν να τεθούν ξανά οι χώροι του σε λειτουργία. Το κτιριολογικό πρόγραμμα που θα εφαρμοσθεί είναι το ακόλουθο. Στο ισόγειο, στους χώρους των καταστημάτων θα λειτουργήσουν το βιβλιοχαρτοπωλείο/εκτυπωτήριο και το κατάστημα με είδη σχεδίου και ζωγραφικής, ενώ στους χώρους του ισογείου στη δυτική πτέρυγα θα υπάρχει αίθουσα παρουσιάσεων και προβολών. Στον όροφο τα περισσότερα από τα δωμάτια θα χρησιμοποιηθούν ως βιβλιοθήκες του καταστήματος με αναγνωστήρια, όπου κάθε χώρος θα περιλαμβάνει βιβλία μιας κατηγορίας (π.χ. ελληνική / ξένη λογοτεχνία, παιδική λογοτεχνία, αρχιτεκτονική, γαστρονομία, ιστορία). Επίσης, στον όροφο θα λειτουργεί κι ένας χώρος με υπολογιστές για αναζήτηση βιβλίων. Οι πληροφορίες και το ταμείο θα τοποθετηθούν στο χώρο Α8 του ορόφου, μπροστά από τη λίθινη σκάλα, από όπου είναι δυνατός ο έλεγχος της κίνησης.

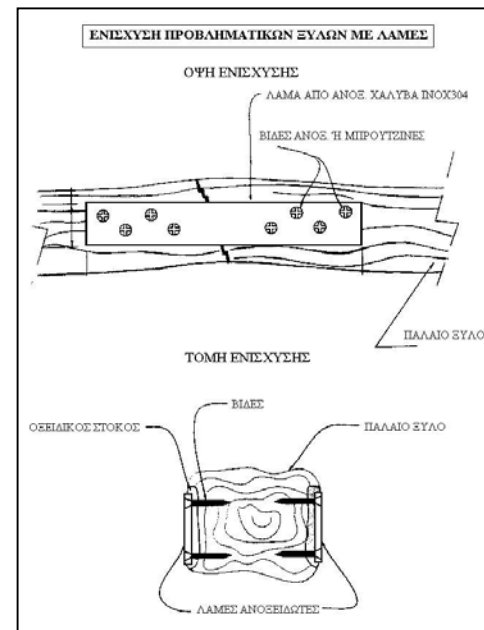
2.4. Προτεινόμενες επεμβάσεις

Στο παρόν κεφάλαιο θα αναλυθούν όλες οι προτεινόμενες επεμβάσεις, η μέθοδος εφαρμογής τους και τα προτεινόμενα υλικά σε κάθε περίπτωση δομικού ή οικοδομικού στοιχείου. Πρόκειται να αναλυθούν οι επεμβάσεις για τη θεμελίωση, την αργολιθοδομή, τα ενέματα, τα κονιάματα, τα ξύλινα και τα μεταλλικά στοιχεία.

Ξεκινώντας από τη θεμελίωση, όπως αναφέρθηκε και στην κατασκευαστική ανάλυση, πρέπει να προηγηθούν διερευνητικές τομές για να αποκαλυφθεί η κατάσταση διατήρησης. Με βάση όμως την υγρασία που είναι ένα από τα σοβαρότερα αίτια εμφάνισης των φθορών στο κτίριο, συμπεραίνουμε ότι δεν πρόκειται μόνο για το ποσοστό υγρασίας στην ατμόσφαιρα ή τη διαβροχή λόγω καιρικών φαινομένων, αλλά και για ανοδική υγρασία δια του τριχοειδούς φαινομένου από την έλλειψη μόνωσης των θεμελίων. Προτείνεται λοιπόν να κατασκευαστεί εξωτερικά της θεμελίωσης μονόπλευρη ενισχυτική δοκός θεμελίωσης (ντρενάς) για την ενίσχυσή της, από σκυρόδεμα κατηγορίας C16/20 και οπλισμό με πλέγμα από χάλυβα S500s. Για την καταπολέμηση της ανοδικής υγρασίας κατάλληλη είναι η επένδυση της επιφάνειας των θεμελίων με μονωτικό υλικό όπως είναι η ασφαλτική μεμβράνη, αφού πρώτα πραγματοποιηθεί ξήρανση.

Εικ.33: Διαδικασία εφαρμογής ενεμάτων.

Εικ.34: Ενίσχυση φθαρμένων ξύλων με μεταλλικές λάμες.

Η αργολιθοδομή βρίσκεται σε οριακή κατάσταση επάρκειας λόγω αποσάθρωσης των κονιαμάτων και τοπικών αποδιοργανώσεων. Είναι φθορές οι οποίες με ένα δυνατό φυσικό φαινόμενο όπως ένας ισχυρός σεισμός, μπορούν να αυξηθούν ως προς τη συχνότητα εμφάνισης αλλά και να προκαλέσουν και άλλες ζημιές (ρωγμές, τοπικές αποδιοργανώσεις, κατάρρευση τμημάτων λιθοδομής). Για το λόγο αυτό θα γίνουν εργασίες για την αποκατάσταση της αργολιθοδομής και συγκεκριμένα θα γίνουν βαθύ και τελικό αρμολόγημα, ενέματα και ανάκτηση της τοιχοποιίας στις περιοχές που έχει αποδιοργανωθεί. Αναλυτικότερα, πρώτα θα καθαριστεί η λιθοδομή από το παλιό κονίαμα με αμμοβολή και ύστερα θα γίνει το βαθύ αρμολόγημα ούτως ώστε να σφραγιστούν οι αρμοί. Στη συνέχεια θα πραγματοποιηθούν ενέματα με την εξής διαδικασία: αρχικά παρασκευάζεται το τσιμεντένεμα, το οποίο πρέπει να είναι λεπτόρρευστο και να μην έχει σβόλους. Μετά τοποθετούνται ελαστικά σωληνάκια στις οπές της τοιχοποιίας που έχουν διαμορφωθεί γι' αυτό το λόγο. Οι αποστάσεις των οπών πρέπει να απέχουν μεταξύ τους 30-60εκ. και αυτές που τοποθετούνται σε διαφορετικά ύψη πρέπει να επικοινωνούν. Αρχίζει η έγχυση με πίεση μέχρι 30Μρα και αφού

απορροφηθεί το ένεμα αυξάνεται μέχρι 40 Μρα και σταθεροποιείται για να σταθεροποιηθεί το μίγμα και να στραγγίσει το επιπλέον νερό. Το ένεμα πρώτα εισάγεται στα χαμηλότερα σημεία μέχρι να υπερχειλίσει από κάποιο ψηλότερο σημείο. Μετά σφραγίζεται το χαμηλότερο σημείο και συνεχίζεται η ίδια διαδικασία μέχρι να υπερχειλίσουν και οι ψηλότερες οπές (εικ.33). Τέλος, πρέπει να καθαριστεί το ένεμα από το σφράγισμα των οπών εισαγωγής πριν σταθεροποιηθεί. Αφού ολοκληρωθεί η διαδικασία απομακρύνονται τα σωληνάκια και συμπληρώνονται οι αρμοί στις θέσεις των οπών. Η τελευταία επέμβαση που θα πραγματοποιηθεί για την αποκατάσταση της τοιχοποιίας είναι συμπλήρωση των περιοχών που έχουν αποδιοργανωθεί. Θα χρησιμοποιηθούν λίθοι ίδιας προέλευσης και ο ίδιος τρόπος δομής.

Τα ξύλινα δομικά στοιχεία (δοκοί, σανίδες, υποστρώματα) πρέπει να καθαιρεθούν ώστε να γίνει διαλογή μεταξύ αυτών που μπορούν να ξαναχρησιμοποιηθούν και εκείνων που κρίνονται πλήρως κατεστραμμένα. Αυτά που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην ανακατασκευή αντικαθίστανται από νέα ίδιας ποιότητας και διατομής. Από την άλλη μεριά κάποια ξύλα μπορεί να μην είναι κατεστραμμένα από τους μικροοργανισμούς ολοκληρωτικά αλλά τμηματικά. Σε αυτή την περίπτωση θα γίνει τοπική αντικατάσταση του φθαρμένου ξύλου με νέο, ίδιας ποιότητας και διατομής, και θα συνδεθεί με το παλιό με μεταλλικές λάμες (συνδέσμους) από ανοξείδωτο χάλυβα (εικ.34). Οι λάμες θα έχουν επικάλυψη από εποξειδικό στόκο για προστασία από την οξείδωση. Επίσης, για τη σύνδεση θα χρησιμοποιηθούν βίδες ανοξείδωτες ή μπρούτζινες. Πριν την ενίσχυση των ξύλινων στοιχείων με αυτόν τον τρόπο πρέπει να προηγηθεί ξήρανση για την αποβολή της υγρασίας και ψεκασμός με μυκητοκτόνες ή εντομοκτόνες ουσίες.

Σχετικά με τα μεταλλικά στοιχεία (κιγκλιδώματα, ημικυκλικά ενισχυτικά στοιχεία), είναι ευνόητο ότι θα αντικατασταθούν με νέα αφού καταστράφηκαν ολοκληρωτικά λόγω οξείδωσης. Τα νέα μεταλλικά στοιχεία από σίδηρο θα επικαλυφθούν με εποξειδική ρητίνη κατά της οξείδωσης.

Στη διάρκεια εφαρμογής των εργασιών αποκατάστασης και ανακατασκευής του μνημείου πρόκειται να χρησιμοποιηθούν διάφορων ειδών κονιάματα, όπως είναι το κονίαμα δομής, το κονίαμα αρμολογήματος, τα επιχρίσματα και τα ενέματα. Ξεκινώντας από το κονίαμα αρμολογήματος, πρέπει να αναφερθεί ότι είναι αναγκαία η αντικατάσταση του ασβεστοκονιάματος με τσιμεντοκονίαμα ώστε να αυξηθεί η αντοχή της λιθοδομής. Για το συνδετικό κονίαμα που θα εφαρμοστεί στις περιοχές συμπλήρωσης της τοιχοποιίας, θα επιλεγεί κάποιο που θα αποτελείται από ασβέστη, λεπτόκοκκη άμμο, θραύσματα κεραμιδιών και νερό, ώστε να υπάρχει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμβατότητα με τα υφιστάμενα υλικά. Προσοχή πρέπει να δοθεί στην επιλογή της άσβεστου, η οποία είναι σημαντικό να έχει επαρκή σβέση για την καλύτερη απόδοση των μηχανικών ιδιοτήτων του υλικού. Όσον αφορά τα επιχρίσματα που καλύπτουν την ξυλόπηκτη τοιχοποιία και ταυτόχρονα χρησιμοποιούνται ως συνδετικό κονίαμα, πρέπει να περιέχουν υλικά συμβατά με αυτά του αρχικού επιχρίσματος. Ειδικότερα, το επίχρισμα θα περιέχει ασβέστη, άμμο, νερό, ινώδη φυτικά υλικά και ακατέργαστες ζωικές τρίχες. Τα δύο τελευταία υλικά θα αντικαταστήσουν το άχυρο και τις τρίχες ζώων αντίστοιχα, με σκοπό την αύξηση των μηχανικών ιδιοτήτων του επιχρίσματος. Τα ενέματα θα έχουν σαν βάση το τσιμέντο συνδυασμένο με αρκετό νερό και τα υπόλοιπα υλικά θα είναι η άμμος, οι ποζολάνες και άργιλοι όπως ο μπετονίτης σαν σταθεροποιητικό του τσιμεντένεματος. Το ένεμα πρέπει να είναι λεπτόρρευστο και να μην έχει σβόλους, όπως ήδη αναφέρθηκε πιο πάνω στη μεθοδολογία εκτέλεσης, ώστε να καλύψει το μεγαλύτερο δυνατό ποσοστό κενών της τοιχοποιίας. Για το λόγο αυτό συνιστάται να περαστεί το τσιμεντένεμα από κόσκινο Νο 16 για να διαλυθούν οι σβόλοι.

Ως αυτό το σημείο έγινε ανάλυση των εργασιών αποκατάστασης και ανακατασκευής που θα πραγματοποιηθούν ώστε να τεθεί το μνημείο σε κατάσταση επανάχρησης, με βάση κάποια συγκεκριμένα δομικά και οικοδομικά στοιχεία. Για το θέμα της στέγης όμως πρέπει να γίνει ξεχωριστή αναφορά. Αναλυτικότερα, ο ξυλότυπος της στέγης θα ανακατασκευαστεί ώστε να αποκτήσει την αρχική του μορφή. Για τα ξύλινα στοιχεία θα ακολουθηθεί η διαδικασία της διαλογής, όπως περιγράφηκε σε προηγούμενη παράγραφο, ενώ η επικάλυψη θα γίνει με χειροποίητο βυζαντινό κεραμίδι, ακολουθώντας την αρχική μορφή. Η μοναδική παρέμβαση στην κατασκευή που ίσως

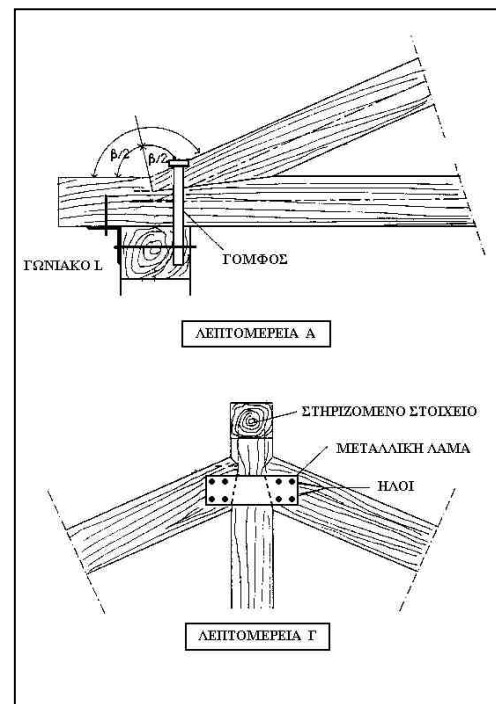
μπορεί να χαρακτηριστεί και ως αλλοίωση του τρόπου κατασκευής, είναι η πρόσθεση μόνωσης. Η αλλοίωση της αρχικής κατασκευαστικής μεθόδου είναι αναπόφευκτη επειδή πρέπει να προστεθούν επιτεγίδες πάνω από το σανίδωμα για να τοποθετηθεί η μόνωση στα κενά. Στη συνέχεια πρέπει να κατασκευαστεί και δεύτερο σανίδωμα για να στερεωθεί η επικεράμωση. Λόγω αύξησης του φορτίου της κατασκευής της στέγης κρίνεται σκόπιμη η ενίσχυση των ζευκτών με μεταλλικές λάμες στους συνδέσμους (εικ.35, 36).

Όμοια τακτική θα ακολουθηθεί στους τσατμαδότοιχους. Δηλαδή εφαρμόζεται η ίδια κατασκευαστική μέθοδος και όπου είναι εφικτό τα ίδια υλικά και προστίθεται μόνωση στα κενά της κατασκευής. Πιο αναλυτικά, στους τσατμάδες θα τοποθετηθεί πετροβάμβακας ή υαλοβάμβακας για μείωση των απωλειών θερμότητας στα κενά μεταξύ των καδρονιών πάνω στα οποία καρφώνονται τα ηγάκια.

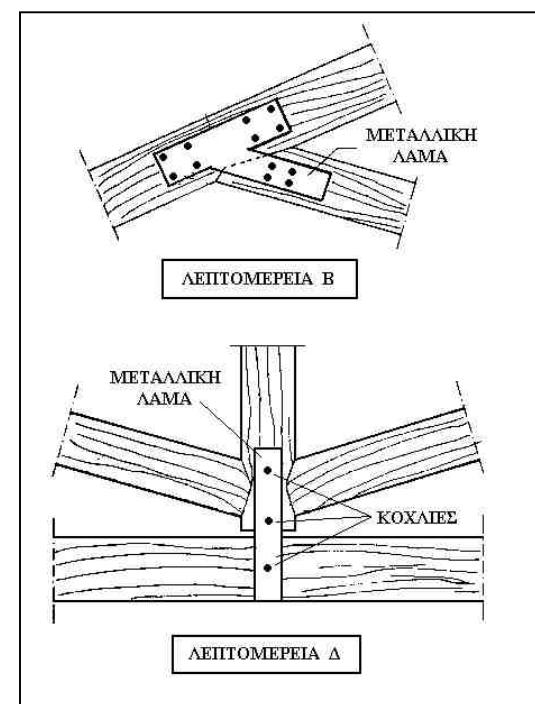
Σχετικά με το νέο ξύλινο δάπεδο του ορόφου, προτείνεται να κατασκευαστεί ένα σύστημα ενίσχυσής του, εφόσον με τη νέα χρήση θα αυξηθεί αρκετά το φορτίο στον όροφο λόγω των βιβλιοθηκών. Αυτό το σύστημα θα αποτελείται από χαλύβδινους κοιλοδοκούς τετραγωνικής διατομής. Στις δυο πτέρυγες του ισογείου θα υπάρχουν στην καθεμία δύο σειρές με υποστυλώματα, οι οποίες θα συνδέονται με δοκούς και το σύστημα αυτό θα συνεργάζεται παραλαμβάνοντας τα φορτία από το δάπεδο του ορόφου, το οποίο θα «πατάει» στο νέο σύστημα ενίσχυσης.

Θα ήταν φυσικό να δημιουργηθούν αμφισβητήσεις σχετικά με την επιλογή της ανακατασκευής του μεγαλύτερου τμήματος του μνημείου, λόγω των αλλοιώσεων που προτάθηκαν στη μελέτη αποκατάστασης. Κρίνεται απαραίτητη όμως η παρέμβαση και εφαρμογή νέων μεθόδων και υλικών, εφόσον το μνημείο πρόκειται να επαναλειτουργήσει μετά τις εργασίες αποκατάστασής του. Επίσης, είναι σκόπιμο να αυξηθεί ο χρόνος ζωής του κτιρίου όσο είναι δυνατόν περισσότερο. Οι παρεμβάσεις αυτές λοιπόν δεν στοχεύουν στην αλλοίωση των αρχικών κατασκευαστικών μεθόδων αλλά στην ενίσχυσή του για την αντιμετώπιση των νέων δεδομένων (επιπλέον φορτία, καιρικές και περιβαλλοντικές συνθήκες, φυσικά φαινόμενα).

ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας για τους εργάτες αλλά και για τους περαστικούς, αφού στην κύρια όψη του κτιρίου υπάρχει πεζοδρόμιο. Συγκεκριμένα είναι απαραίτητα μέτρα ατομικής προστασίας για τους εργάτες και τους τεχνίτες τα κράνη, οι μάσκες, τα προστατευτικά γυαλιά και οι ζώνες. Στο πεζοδρόμιο μπροστά από την κύρια όψη πρέπει να τοποθετηθεί προστατευτικό δίχτυ καθώς και σημάσεις λόγω διέλευσης πεζών και οχημάτων. Στη συνέχεια, θα αρχίσουν οι εργασίες καθαίρεσης όλων εκείνων των στοιχείων που θα ανακατασκευαστούν, δηλαδή όλων των ξύλινων κατασκευών. Στην εσωτερική αυλή υπάρχει αρκετός χώρος για να τοποθετηθούν προσωρινά τα στοιχεία που θα καθαριστούν και να γίνει η διαλογή. Όλα τα άχρηστα υλικά και στοιχεία μπορούν να συλλέγονται σε ένα μεγάλο κάδο που θα βρίσκεται στον ίδιο χώρο, μέχρι να απομακρυνθούν από το χώρο του εργοταξίου. Αφού καθαριστεί το μνημείο από τα ξύλινα στοιχεία και πριν αρχίσουν οι εργασίες αποκατάστασης, η λιθοδομή θα στερεωθεί για να πραγματοποιηθούν διερευνητικές τομές στο έδαφος γύρω από τη λιθοδομή, ώστε να αποκαλυφθούν τα θεμέλια. Στη συνέχεια θα αρχίσουν οι εργασίες αποκατάστασης στα θεμέλια και τη λιθοδομή και μετά το πέρας αυτών θα αρχίσει η ανακατασκευή των ξύλινων δομικών στοιχείων. Ταυτόχρονα μπορούν να ξεκινήσουν και οι εγκαταστάσεις των δικτύων υποδομής (ύδρευση, αποχέτευση). Οι τελευταίες εργασίες θα γίνουν στον περιβάλλοντα χώρο, αφού απομακρυνθούν όλα τα υλικά. Σε αυτό το τελικό στάδιο, οι εργασίες θα περιλαμβάνουν δημιουργία διαδρομών και επιστρώσεων, κατεδάφιση των μεταγενέστερων κτισμάτων του οικοπέδου καθώς και επισκευές στα κτίσματα του οικοπέδου που λειτουργούσαν ως στάβλοι για να στεγάσουν την καφετέρια/αναψυκτήριο.

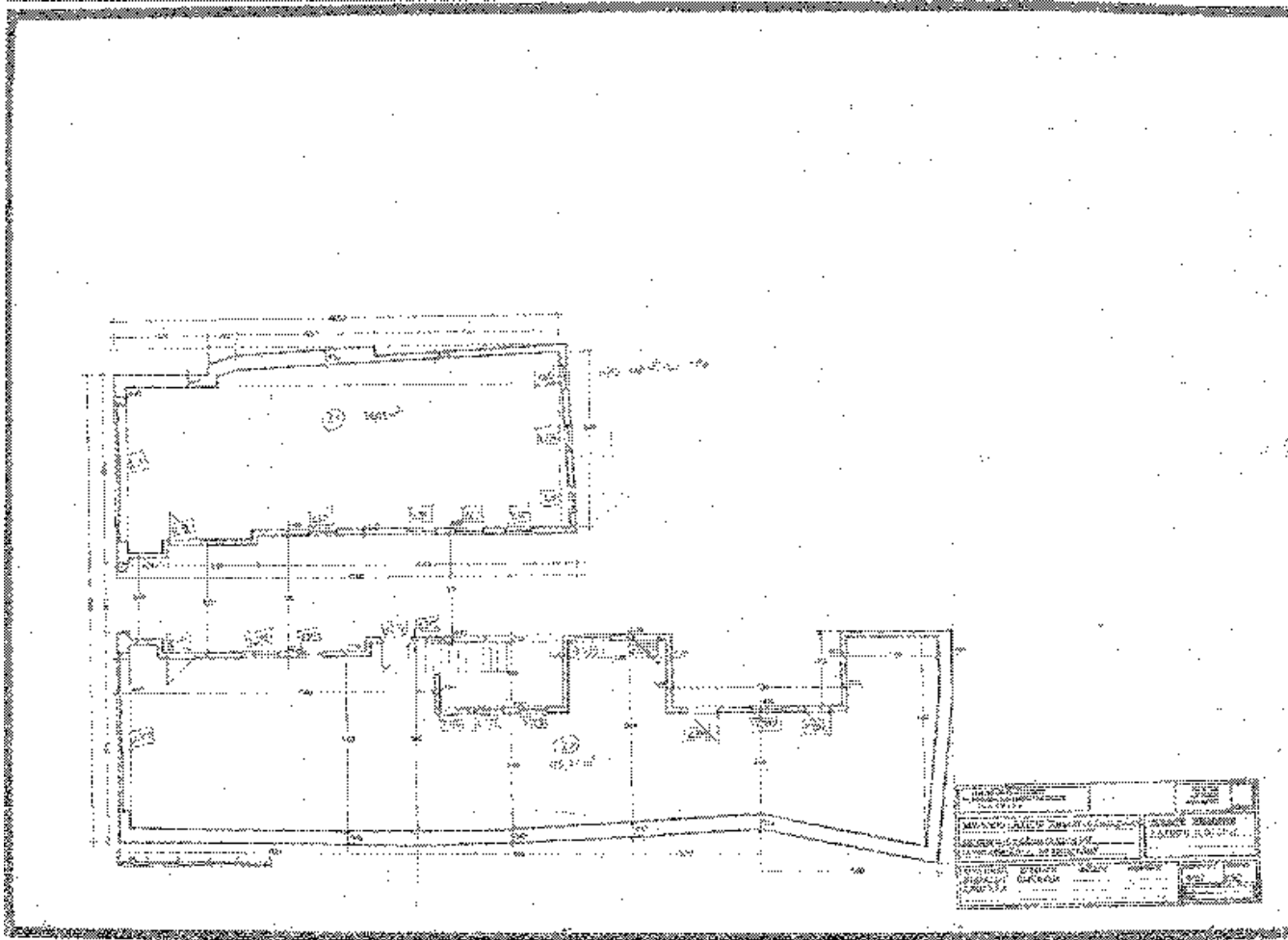
Εικ.35: Ενίσχυση ζευκτών (λεπτομέρεια Α).

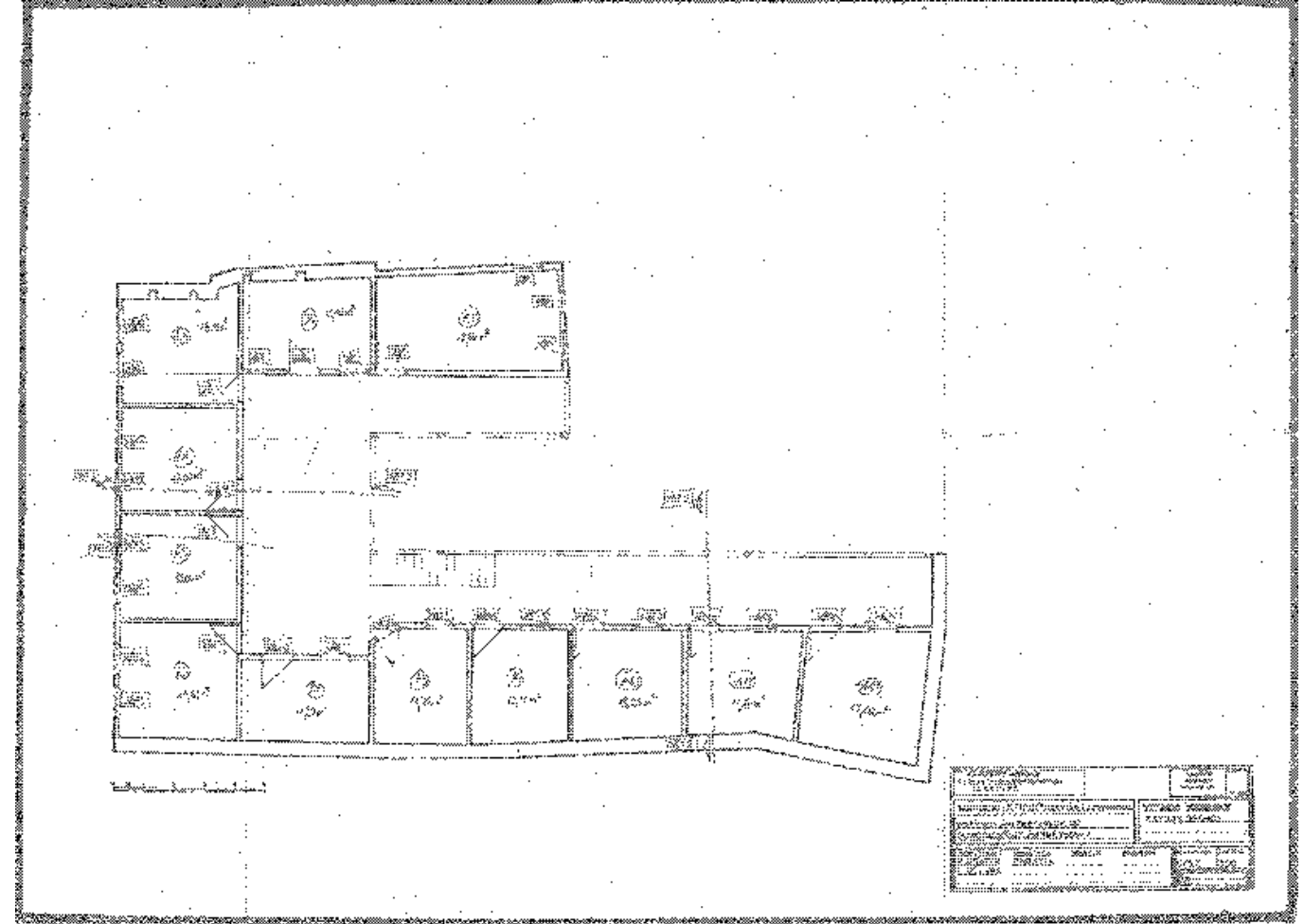
Εικ.36: Ενίσχυση ζευκτών (λεπτομέρεια Β).

Ένα σημαντικό θέμα σχετικά με τις εργασίες αποκατάστασης και ανακατασκευής είναι η οργάνωση του εργοταξίου μέσα στον ελεύθερο χώρο του οικοπέδου. Σε πρώτο επίπεδο, πρέπει να

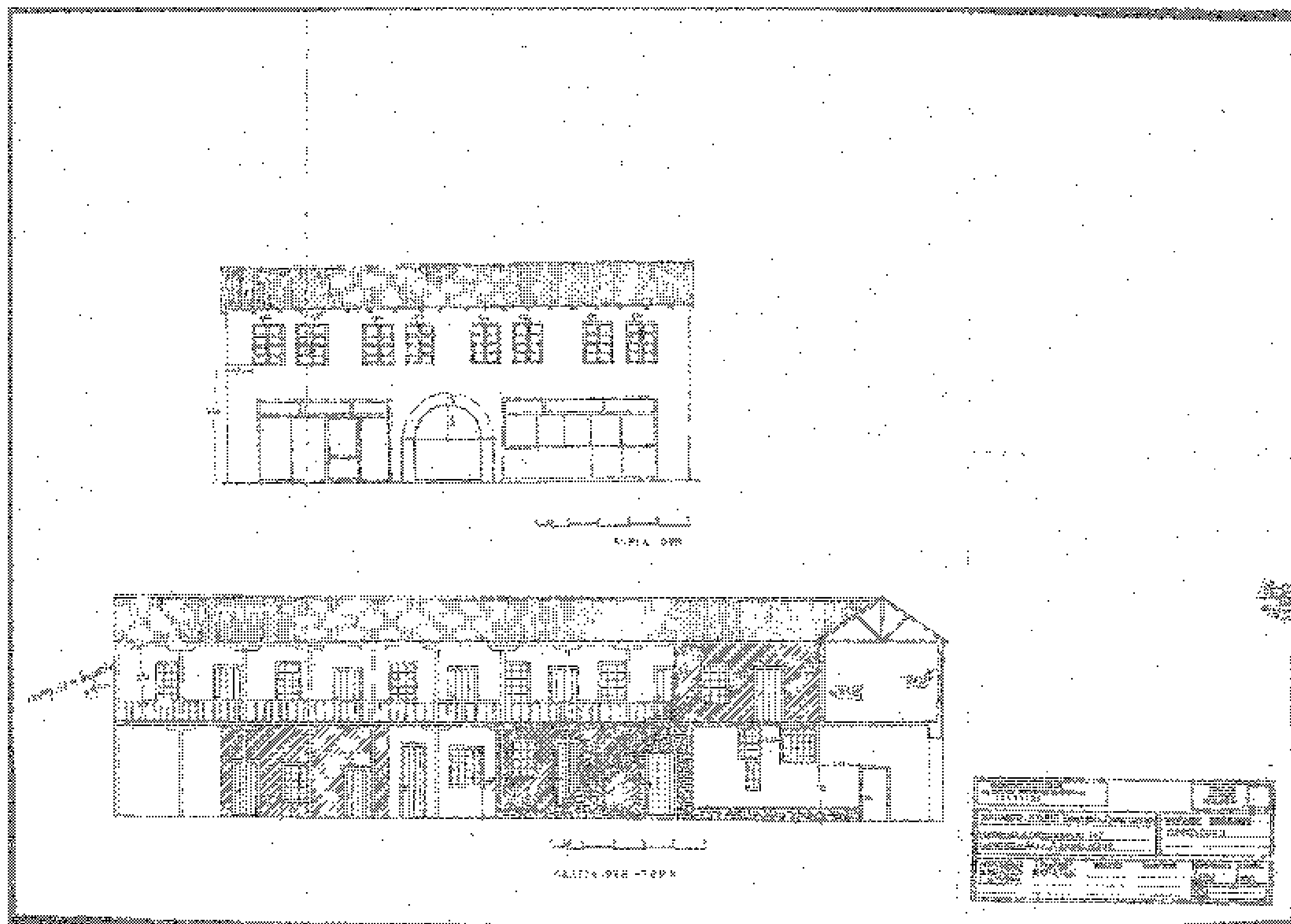
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Κάτοψη ισογείου

2. Κάτοψη ορόφου

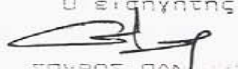

3. Πάνω: κύρια όψη – Κάτω: πλάγια όψη-τομή 1

Υστερα από τα παραπάνω γίνεται κατανοητή η αναγκαιότητα χαρακτηρισμού των κτιρίων αυτών που πρέπει το καθένα να είναι ξεχωριστής αναλυτικής μελέτης. Η μελέτη για κάθε κτίριο θα δώσει υπάρχοντα μεγέθη που δεν είναι δυνατόν να συμπληρωθούν σε μια τέτοια μελέτη. Αυτά τα μεγέθη και χαρακτηριστικά είναι όπως η ακριβής προσομοίωση, η στατική των καταστάσεων, τα μεγέθη των εργασιών συντήρησης και το κόστος αυτών.

Τέλος εισηγούμαστε να χαρακτηρισθούν τα προαναφερθέντα κτίρια ως έργα τέχνης που χρειάζονται ειδική κρατική προστασία.

Αθήνα, Δεκέμβριος 1991

Ο εισηγητής

 ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΥΙΩΤΗΣ
 ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

5. Έγγραφο εισήγησης κτιρίου ως διατηρητέου μνημείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ
 ΕΤΟΙΜ/ΠΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ.

ΚΤΙΣΜΑ: ΔΙΟΡΟΦΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗ
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΚΕΝ/ΜΟΥ ΓΚΕΛΕΤΗ
 ΘΕΣΗ: Ελευθερίου Βενιζέλου 145 Ιωάννινα

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΑΥΤΟΨΙΑΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ ΕΤΟΙΜΟΡΡΟΠΟΥ.

Ιωάννινα σήμερα την 4η Μαρτίου, 1997 ημέρα Τρίτη.

οι υποφαινόμενοι:

α) Ευάγγελος Πλιακογιάννης	Πολ. Μηχ/κος
β) Ευάγγελος Φίλος	- II -
γ) Θεόδωρος Μηρικός	- II -

διορισθέντες από τον κ. Νομάρχη Ιωαννίνων με την υπ. αρ. πρωτ. απόφασή του για την εξέταση των επικινδύνων

ετοιμορρόπων οικοδομών, ύστερα από το υπ' αριθ. 2978/97

έγγραφο του Δήμου Ιωαννινών. Μεταβήκαμε στο κτίσμα που αναφέρεται στην επικεφαλίδα έχοντας υπόψη και το από 13-4-1929 Π.Δ. "περί επικινδύνων οικοδομών" και διαπιστώσαμε τα παρακάτω:

Πρόκειται για διόροφη οικοδομή της οποίας ο φέρων οργανισμός είναι λιθοδομή στην πρόσοψη και τσακμαδότοιχοι στο υπόλοιπο περίμετρο του ισόγειου και σε όλο τον όροφο. Το δάπεδο του ορόφου είναι ξύλινο λάττωμα και η επικάλυψη του στέγους είναι αλκαλική γαλβανισμένη λαμαρίνα.

Στην οικοδομή αυτή:

α) Υπάρχουν πολλά και μεγάλα κενά στην επικάλυψη του στέγους με αποτέλεσμα τα νερά της βροχής να εισρέουν στο εσωτερικό του κτιρίου και να έχουν προκαλέσει πολλές γυθούς τόσο στο μεσαλότωμα όσο και στους τσακμαδότοιχους.

β) Οι τσακμαδές του ισόγειου και του ορόφου παρουσιάζουν κηλιδωτά στη μέση τους με αποτέλεσμα ο ξύλινος σκελετός τους να είναι εκτεθειμένος στις καιρικές μεταβολές.

γ) Το μεσαλότωμα έχει σε πολλά σημεία σκλίσει και παρουσιάζει μεγάλη καμυλωτότητα στο επίπεδο του δόχου της κατακόμης του υψίσταται από την ελκεντερή έδραση των τσακμαδών του ορόφου πάνω στις λιθοδομές και τους τσακμαδές του ισόγειου.

6. Πρωτόκολλο αυτοψίας επικινδύνως ετοιμόρροπου.

Υστερα από τα ανωτέρω αποφανθήκαμε ομόφωνα ότι ο όρατος της διάφανης οικοδομής ιδιοκτησίας κληροδοτήματος Κων/νου Γκωλιέτα στην οδό Ελευθ. Βενιζέλου 145 είναι επικινδύνως ετοιμόρροπος

καθ' όσον υφίστανται σαφείς ενδείξεις του κινδύνου εκδηλούμενες με αποσκόρπιση της μάζας των τοιχομαδοτικών και καταρρευση της στέγης σε αρκετά σημεία

Μέτρα ασφαλείας

Για την εκτέλεση των επιβαλλομένων εργασιών κατεδαφίσεως απαιτείται η εκκένωση της οικοδομής από τους ενοίκους.

Επιστημονικά ακολούθως, προς το Τμήμα Πολεοδομίας του Δήμου (υπαλλήλων των υποχρέωση του σύμφωνα με τις ισχύουσες εγκυκλίους) να ειδοποιήσει το Υπουργείο Πολιτισμού για το εν λόγω πρωτόκολλο

Οι παραπάνω εργασίες πρέπει να εκτελεσθούν εντός τριών (3) ημερών μετά την νόμιμη κοινοποίηση του παρόντος αποκλειομένης οποιασδήποτε ενστάσεως και υπό την υπεύθυνον επίβλεψη αρμοδίου κατά Νόμο, Τεχνικού, υποβαλλομένων σχετικών δηλώσεων εις το αρμόδιο Γραφείο Πολεοδομίας. Εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή ο ιδιοκτήτης διώκεται σύμφωνα με το άρθρο 3 του Νόμου 5976 και θα ενεργηθεί κατεδάφιση κάθε επικινδύνου μέρους της οικ. δομής σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. του από 13 Απριλίου 1929 "περί επικινδύνων οικοδομών" Π.Δ.

Οι ενεργήσαντες την αυτοψία

- α)
- β)
- γ)

7.Πρωτόκολλο αυτοψίας επικινδύνως ετοιμόρροπου.

Υστερα από τα ανωτέρω αποφανθήκαμε ομόφωνα ότι ο όρατος της διάφανης οικοδομής ιδιοκτησίας κληροδοτήματος Κων/νου Γκωλιέτα στην οδό Ελευθ. Βενιζέλου 145 είναι επικινδύνως ετοιμόρροπος

καθ' όσον υφίστανται σαφείς ενδείξεις του κινδύνου εκδηλούμενες με αποσκόρπιση της μάζας των τοιχομαδοτικών και καταρρευση της στέγης σε αρκετά σημεία

Μέτρα ασφαλείας

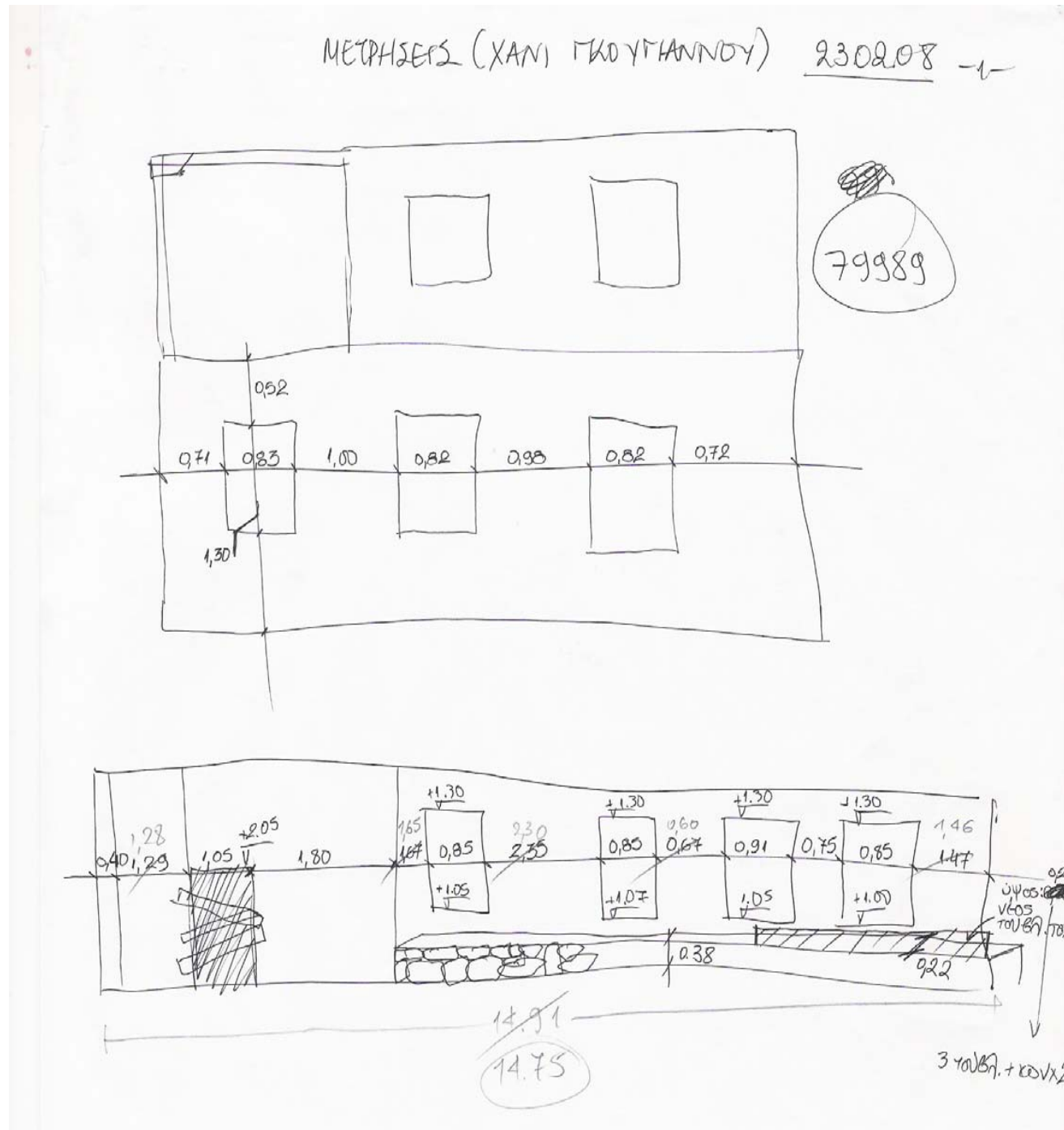
Για την εκτέλεση των επιβαλλομένων εργασιών κατεδαφίσεως απαιτείται η εκκένωση της οικοδομής από τους ενοίκους.

Επιστημονικά ακολούθως, προς το Τμήμα Πολεοδομίας του Δήμου (υπαλλήλων των υποχρέωση του σύμφωνα με τις ισχύουσες εγκυκλίους) να ειδοποιήσει το Υπουργείο Πολιτισμού για το εν λόγω πρωτόκολλο

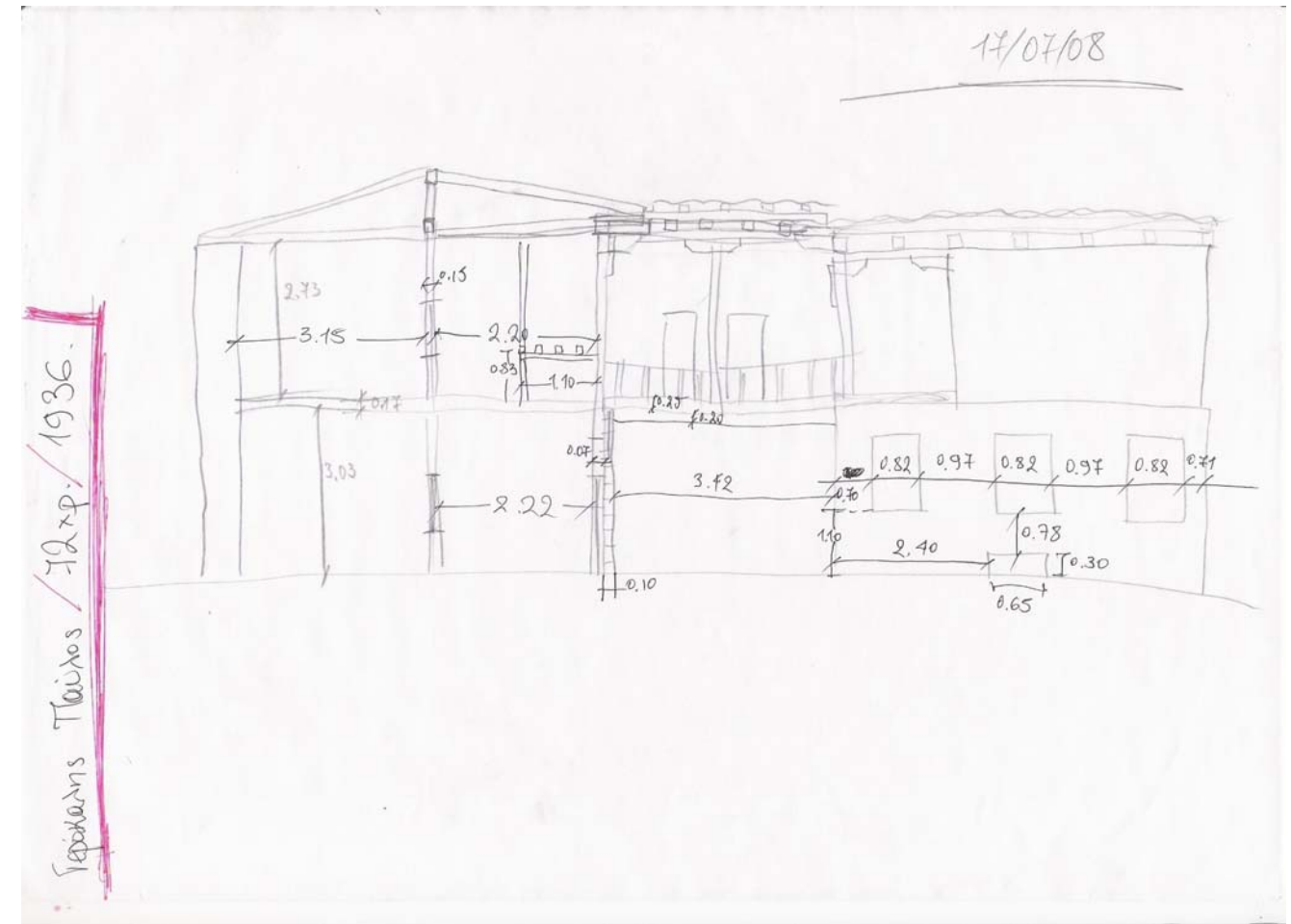
Οι παραπάνω εργασίες πρέπει να εκτελεσθούν εντός τριών (3) ημερών μετά την νόμιμη κοινοποίηση του παρόντος αποκλειομένης οποιασδήποτε ενστάσεως και υπό την υπεύθυνον επίβλεψη αρμοδίου κατά Νόμο, Τεχνικού, υποβαλλομένων σχετικών δηλώσεων εις το αρμόδιο Γραφείο Πολεοδομίας. Εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή ο ιδιοκτήτης διώκεται σύμφωνα με το άρθρο 3 του Νόμου 5976 και θα ενεργηθεί κατεδάφιση κάθε επικινδύνου μέρους της οικ. δομής σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. του από 13 Απριλίου 1929 "περί επικινδύνων οικοδομών" Π.Δ.

Οι ενεργήσαντες την αυτοψία

- α)
- β)
- γ)

8. Μετρήσεις για την αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης.

9. Μετρήσεις για την αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης.

* Πλάτος καθαρών ανοιγμάτων ορόφου: 0,08

* 6 τμήση δαπέδου εσωτερη ορόφου: 3.20 m

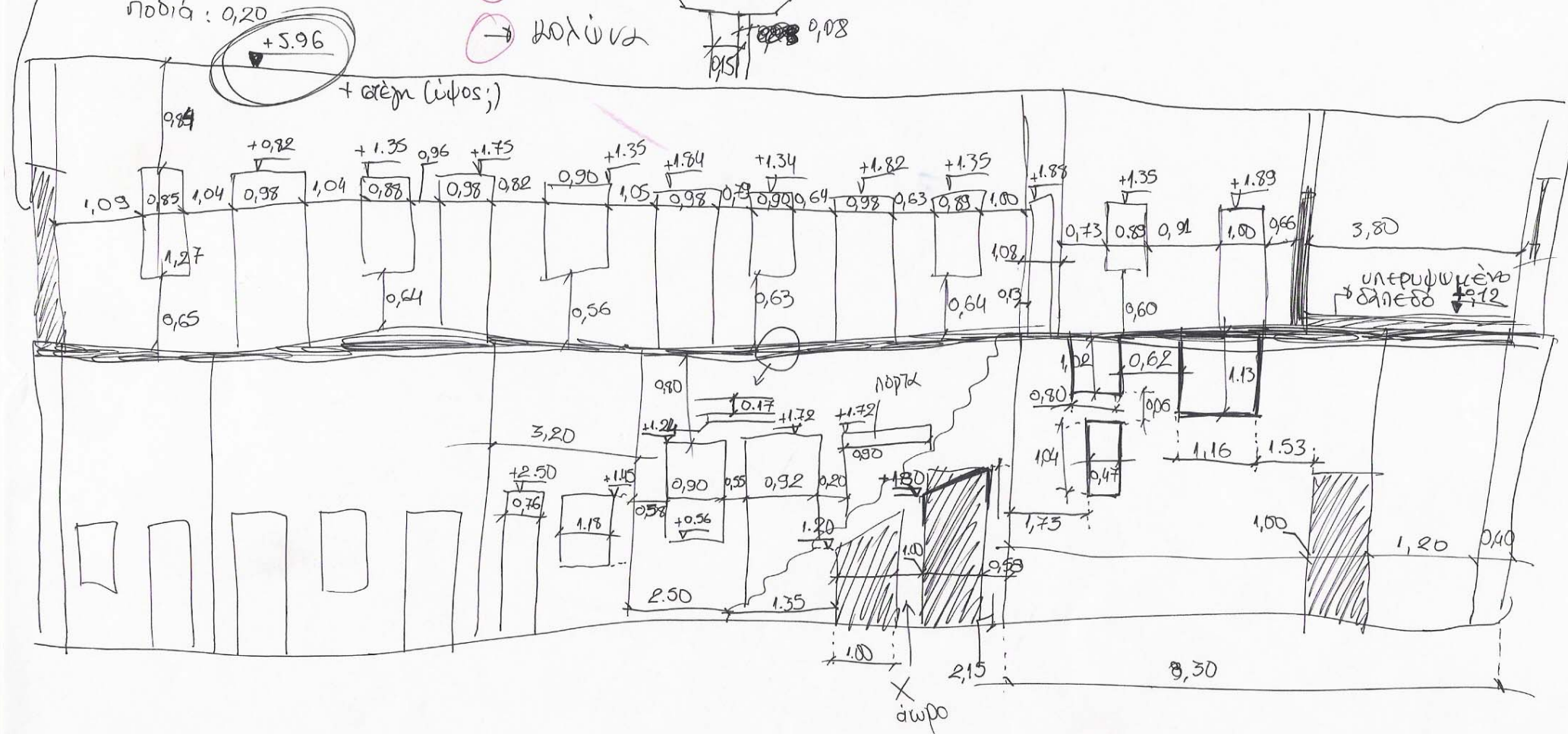
* Οι στήλες στα ανοιγματα δείχνουν ύψος ανοιγματος ή και ενωτική στήλη ανδ έδαφος

π7 and δεξί τοίχο: 0,84
π8 and αριστερο τοίχο: 0,78
υψος: 2,00
πλάτος: 0,77
πλοδιά: 0,20

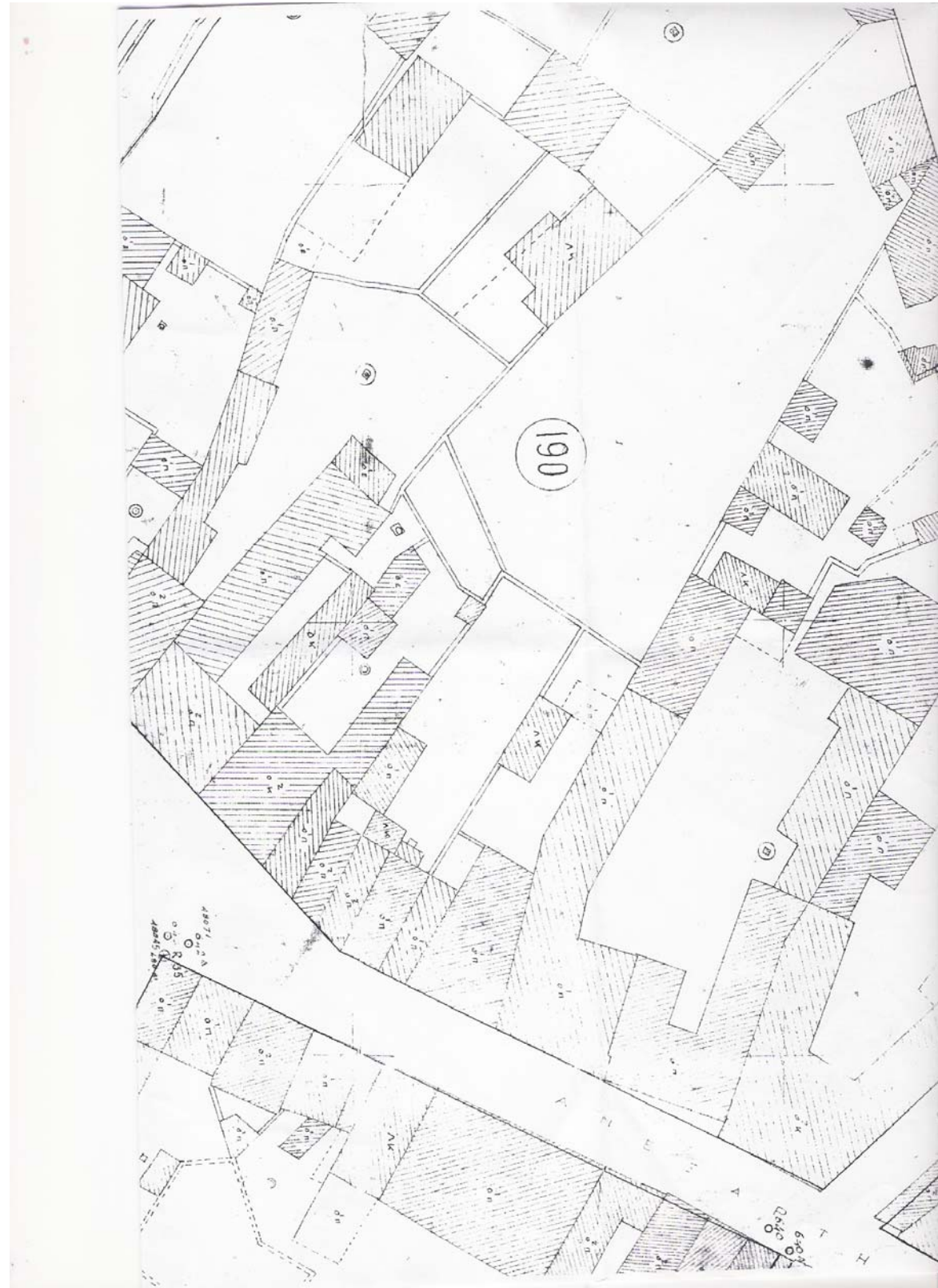
→ Σε όλες τις πόρτες του ορόφου υπάρχει βαλοπατάκι (παδιά = 0,10 m)

→ Υψος κάγκελου = 0,84 μ.

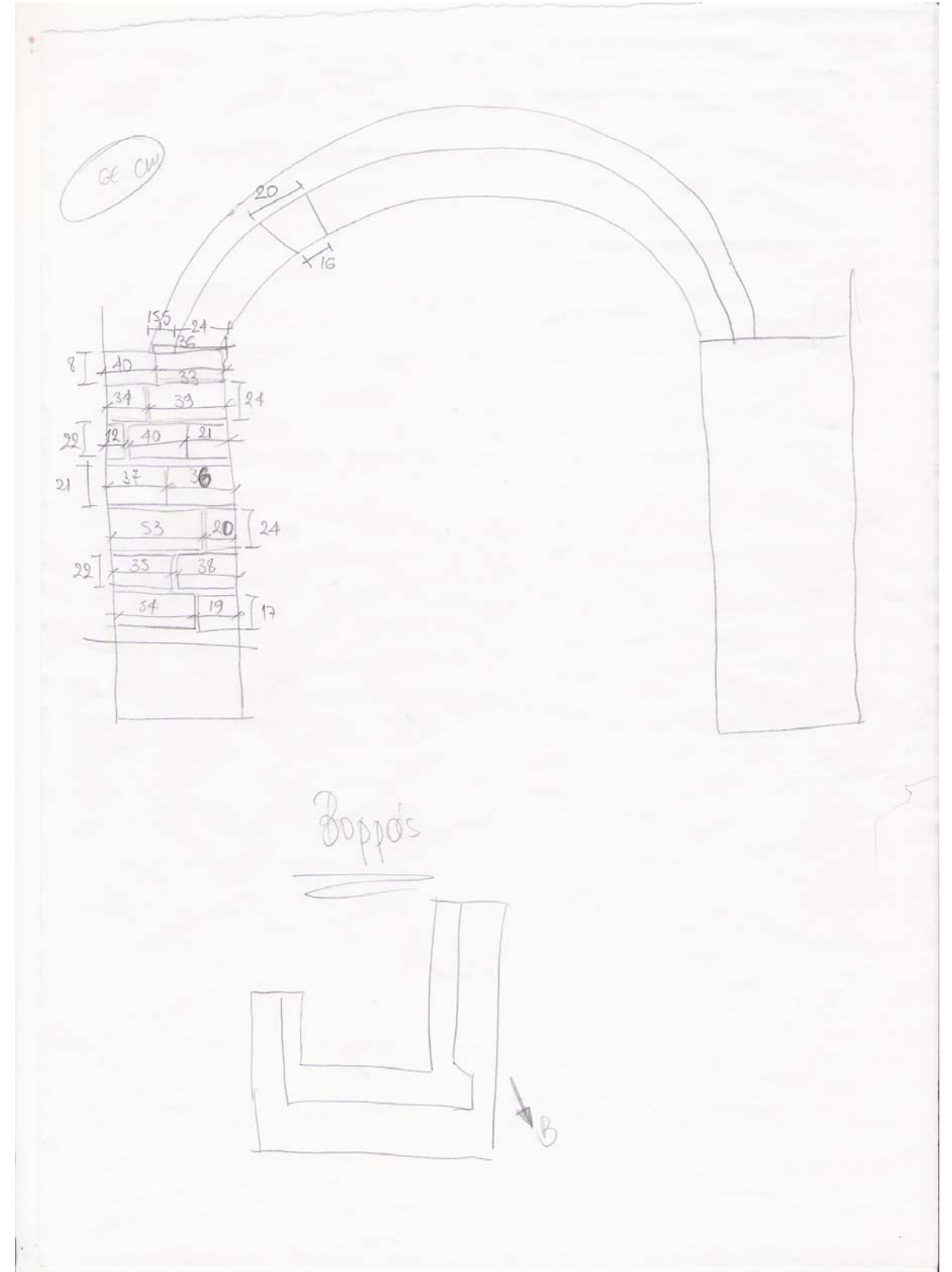
→ Κολύμβη

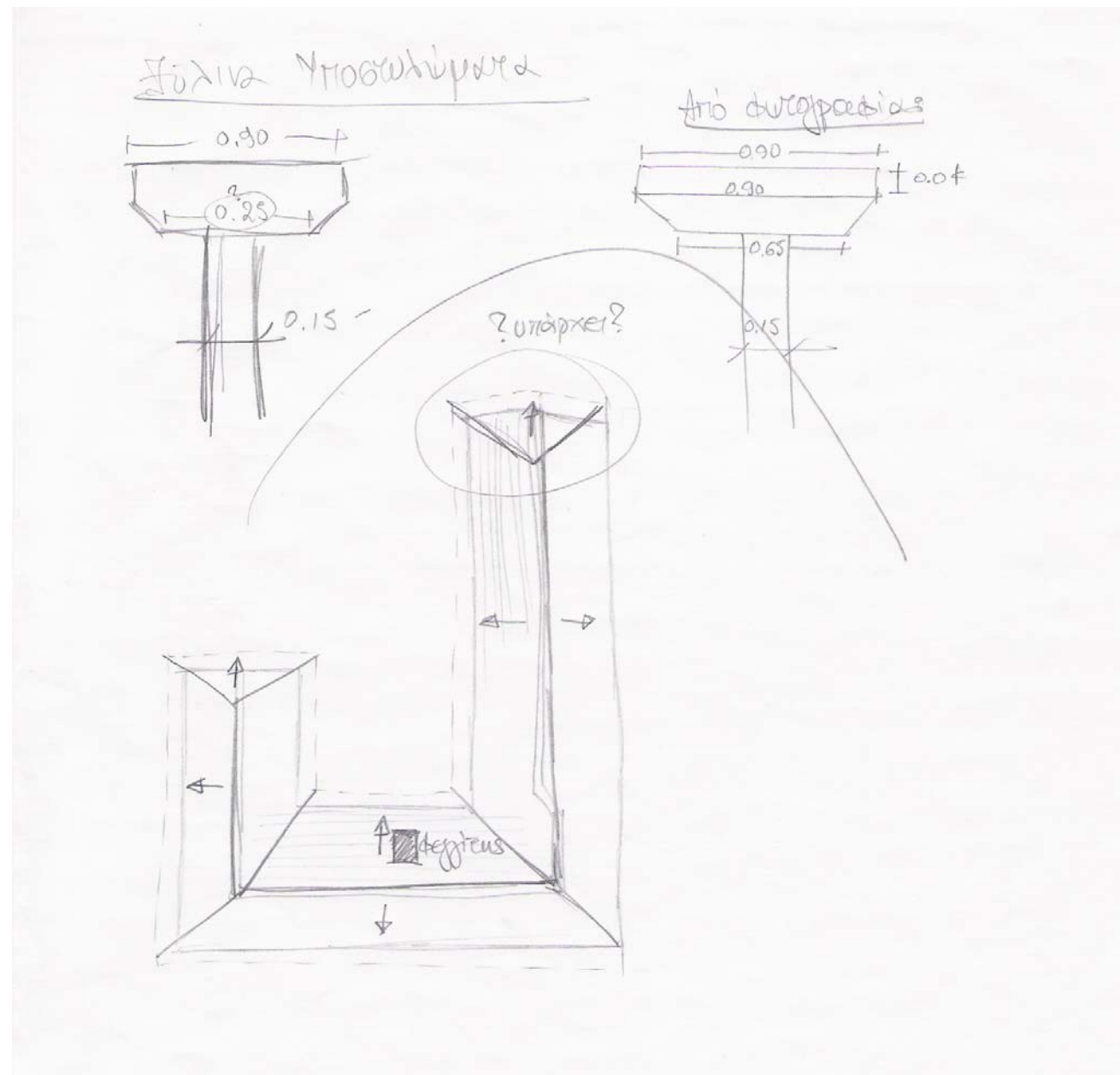
10. Μετρήσεις για την αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης.

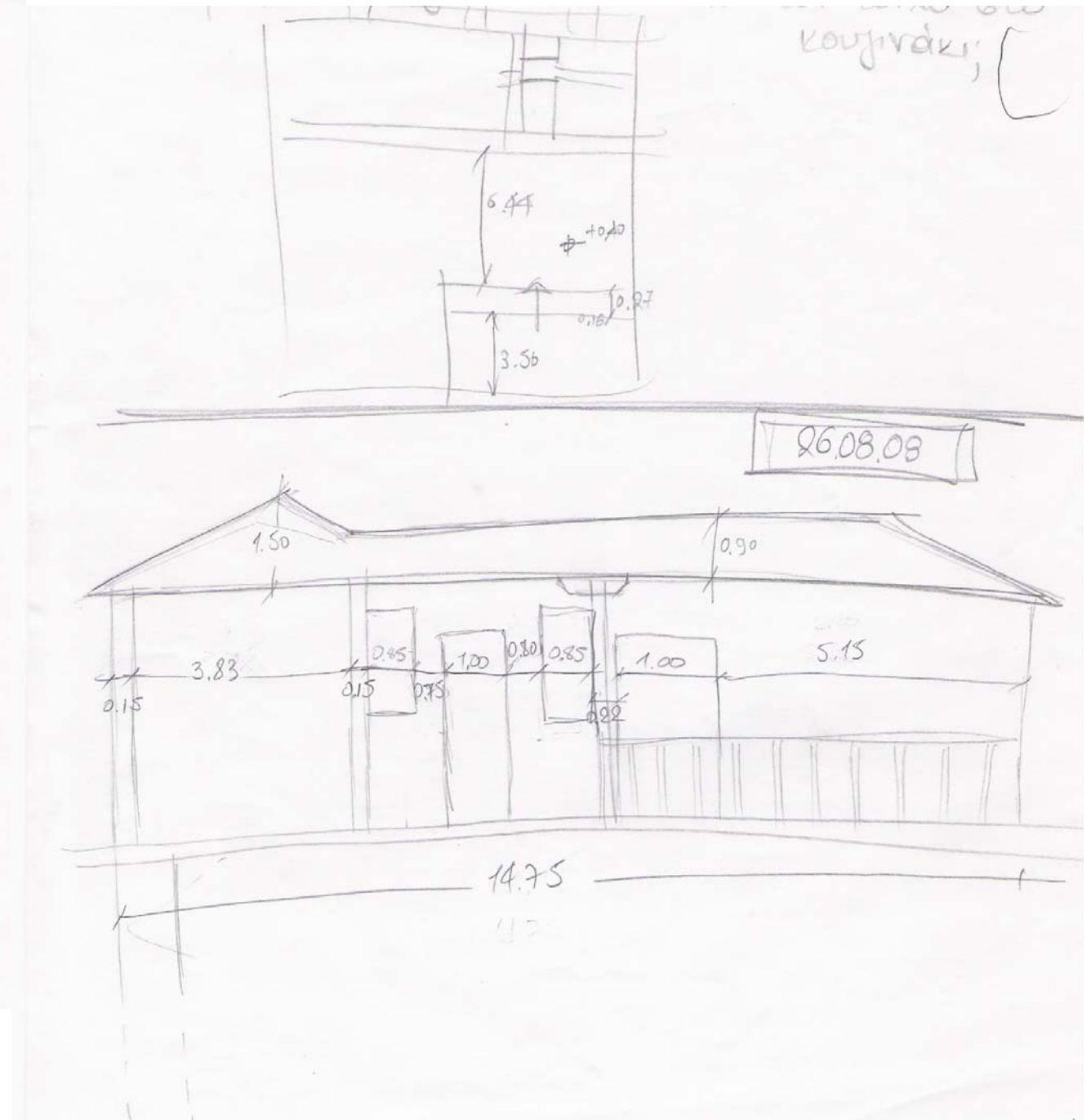
11. Απόσπασμα τοπογραφικού διαγράμματος από τον Χάρτη της πόλης των Ιωαννίνων.

12. Σκίτσο και μετρήσεις τοξωτής θύρας εισόδου.

13. Σκίτσα και μετρήσεις για την αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης.

14. Μετρήσεις για την αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΕΔΙΩΝ

<u>ΟΝΟΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ</u>	<u>ΚΩΔΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ</u>
<u>ΣΧΕΔΙΑ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ</u>	
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ.....	Υ.Κ.1
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ.....	Υ.Κ.2
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ.....	Υ.Κ.3
ΚΑΤΟΨΗ ΕΥΛΟΤΥΠΟΥ ΣΤΕΓΗΣ.....	Υ.Κ.4
ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΕΓΗΣ.....	Υ.Κ.5
ΚΥΡΙΑ (ΒΟΡΕΙΑ) ΟΨΗ.....	Υ.Κ.6
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 1.....	Υ.Κ.7
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 2.....	Υ.Κ.8
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 3.....	Υ.Κ.9
<u>-ΑΝΑΠΤΥΓΜΑΤΑ ΧΩΡΩΝ ΙΣΟΓΕΙΟΥ</u>	
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Ι9.....	Α.Ι.1
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Ι11.....	Α.Ι.2
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Ι12.....	Α.Ι.3
<u>-ΑΝΑΠΤΥΓΜΑΤΑ ΧΩΡΩΝ ΟΡΟΦΟΥ</u>	
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α1.....	Α.Ο.1
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α5.....	Α.Ο.2
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α6.....	Α.Ο.3
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α7.....	Α.Ο.4
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α8.....	Α.Ο.5
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α9.....	Α.Ο.6
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α10.....	Α.Ο.7
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α11.....	Α.Ο.8
ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ Α12.....	Α.Ο.9
<u>-ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ</u>	
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ-ΑΡΙΘΜΗΣΗ ΧΩΡΩΝ / ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ.....	Κ.Α.1
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ-ΑΡΙΘΜΗΣΗ ΧΩΡΩΝ / ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ.....	Κ.Α.2
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ-ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.....	Κ.Α.3
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ-ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.....	Κ.Α.4
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ-ΦΕΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ.....	Κ.Α.5
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ-ΦΕΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ.....	Κ.Α.6
ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΦΕΡΟΝΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ (a).....	Κ.Α.7
ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΦΕΡΟΝΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ (b).....	Κ.Α.8
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ-ΦΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.....	Κ.Α.9
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ-ΦΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.....	Κ.Α.10
<u>-ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΩΝ</u>	
ΤΣΑΤΜΑΔΟΤΟΙΧΟΣ.....	Κ.Λ.1
ΕΥΛΙΝΟ ΔΑΠΕΔΟ.....	Κ.Λ.2
ΕΥΛΙΝΟ ΚΟΥΦΩΜΑ ΠΑΡΑΘΥΡΟΥ.....	Κ.Λ.3
ΕΥΛΙΝΟ ΚΟΥΦΩΜΑ ΘΥΡΑΣ.....	Κ.Λ.4
ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟΙΧΟΠΟΙΩΝ-ΔΑΠΕΔΟΥ.....	Κ.Λ.5
ΕΥΛΙΝΑ ΥΠΟΣΤΥΛΩΜΑΤΑ.....	Κ.Λ.6
ΖΕΥΚΤΟ ΣΤΕΓΗΣ-ΤΥΠΟΣ Α.....	Κ.Λ.7
ΖΕΥΚΤΟ ΣΤΕΓΗΣ-ΤΥΠΟΣ Β.....	Κ.Λ.8

ΟΝΟΜΑ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ

-ΣΧΕΔΙΑ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΩΝ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΩΝ

ΚΑΜΑΡΑ ΕΙΣΟΔΟΥ.....	Μ.Λ.1
ΤΥΠΟΙ ΠΑΡΑΘΥΡΩΝ.....	Μ.Λ.2
ΤΥΠΟΙ ΘΥΡΩΝ.....	Μ.Λ.3
ΕΥΛΙΝΑ ΥΠΟΣΤΥΛΩΜΑΤΑ.....	Μ.Λ.4

ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ.....	Π.Ε.1
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ.....	Π.Ε.2
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ.....	Π.Ε.3
ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΕΓΗΣ.....	Π.Ε.4
ΚΥΡΙΑ (ΒΟΡΕΙΑ) ΟΨΗ.....	Π.Ε.5
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 1.....	Π.Ε.6
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 2.....	Π.Ε.7
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 3.....	Π.Ε.8
ΚΑΤΟΨΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ.....	Π.Ε.9
ΤΟΜΗ Α-Α ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ.....	Π.Ε.10
ΤΟΜΗ Β-Β ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ.....	Π.Ε.11

-ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΩΝ

ΤΣΑΤΜΑΔΟΤΟΙΧΟΣ.....	Κ.Π.1
ΖΕΥΚΤΟ ΣΤΕΓΗΣ-ΤΥΠΟΣ Α.....	Κ.Π.2
ΖΕΥΚΤΟ ΣΤΕΓΗΣ-ΤΥΠΟΣ Β.....	Κ.Π.3
ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΔΑΠΕΔΟΥ ΟΡΟΦΟΥ.....	Κ.Π.4

-ΣΧΕΔΙΑ ΧΡΩΜΑΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΚΥΡΙΑ (ΒΟΡΕΙΑ) ΟΨΗ.....	Χ.Μ.1
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 1.....	Χ.Μ.2
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 2.....	Χ.Μ.3
ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ-ΤΟΜΗ 3.....	Χ.Μ.4

ΣΧΕΔΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ.....	Φ.Α.1
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ.....	Φ.Α.2
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ.....	Φ.Α.3

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

Τοπογραφικό διάνυσμα

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Υ.Κ.1

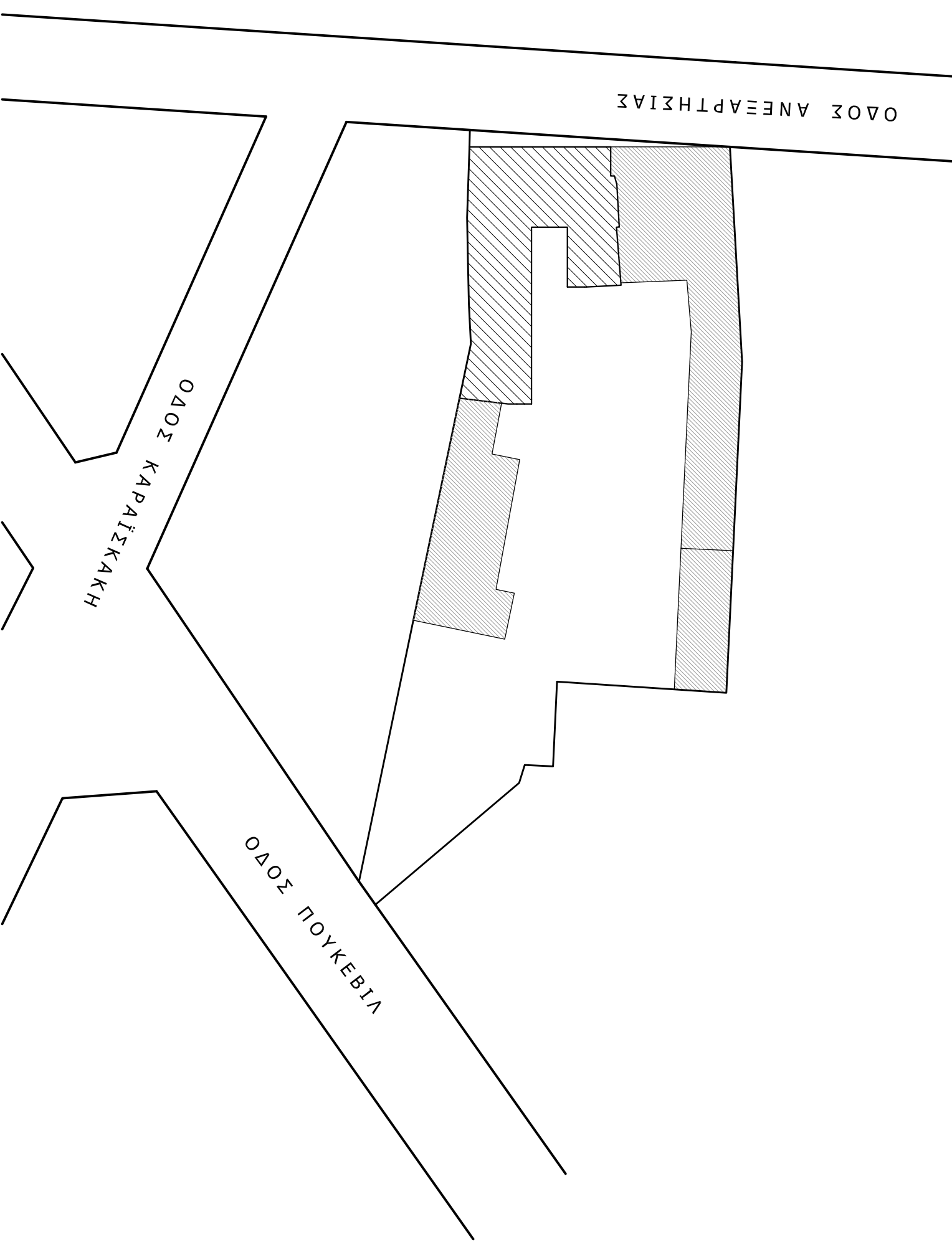
ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/500

ΟΔΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΟΔΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

ΟΔΟΣ ΠΟΥΚΕΒΙΑ

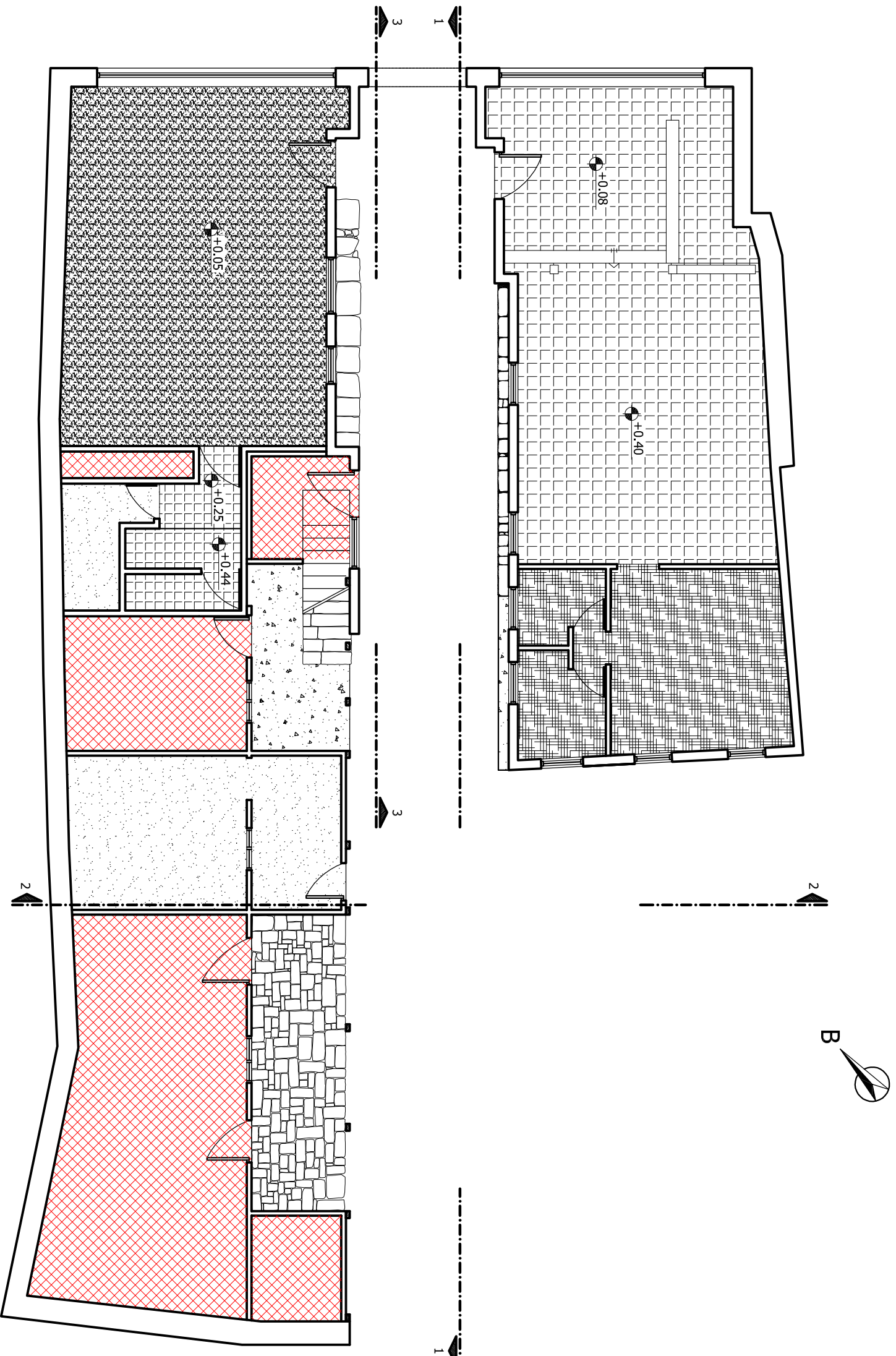

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
σχεδία υφιστάμενης κατάστρασης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
κάτοψη Ισογείου

ΚΩΔΙΚΟΣ:
Υ.Κ.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/100

ΥΠΟΜΝΗΜΑ	
	μωσαϊκό
	χώμα (απουσία διατίθου)
	πλακίδια διαστάσεων 20x20
	πλακίδια διαστάσεων 30x30
	επένδυση με συμπταγείς ξύλινες επιφάνειες
	όστραλο σκυρόδεμα
	πλακόστρωση
	μη προσβάσιμη περιοχή

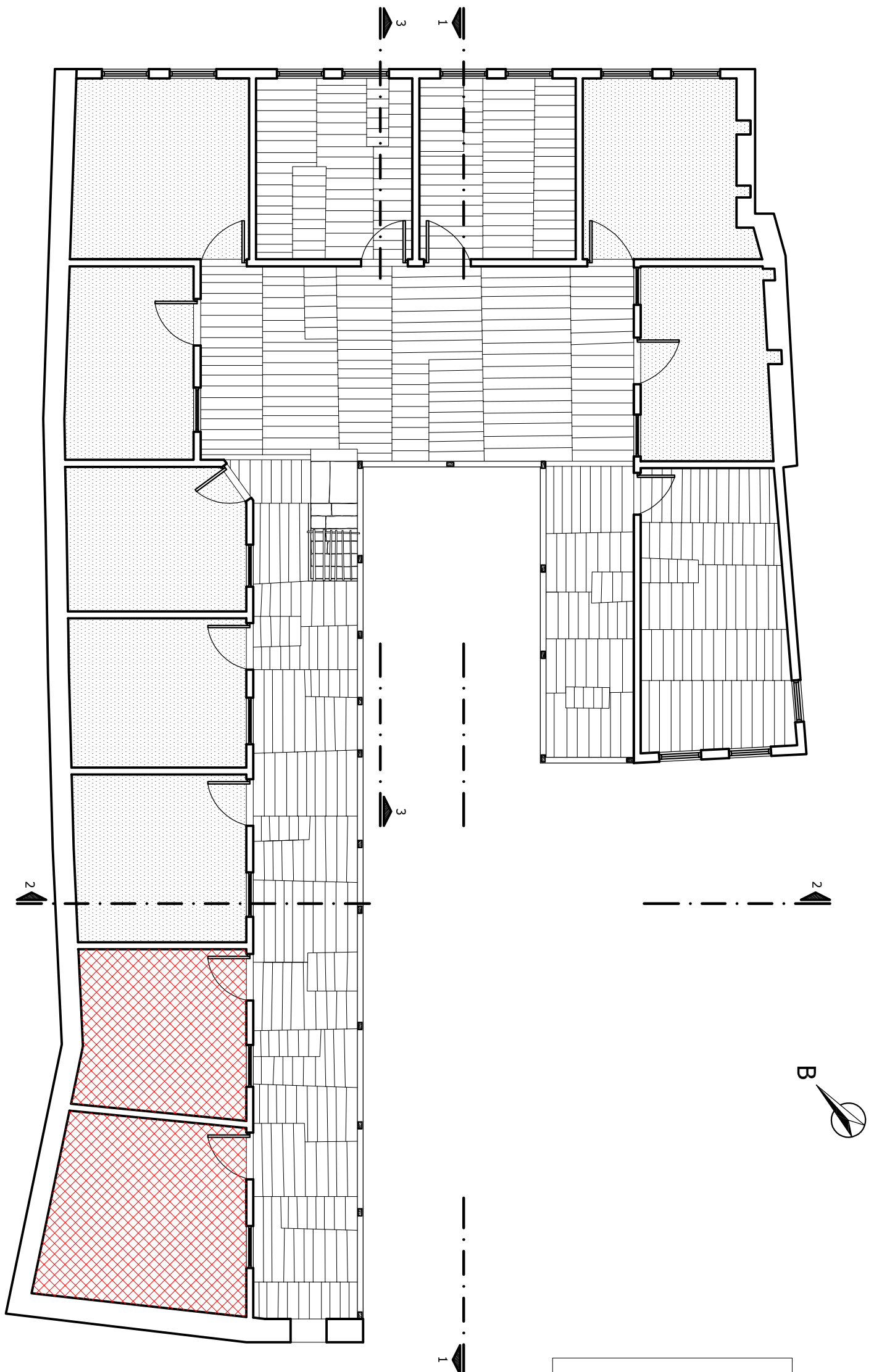

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
σχέδια υφιστάμενης κατάστασης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
κάτοψη ορόφου

ΚΩΔΙΚΟΣ:
Υ.Κ.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/100

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

	μη προσβάσιμη περιοχή
	επένδυση με επιφάνειες συμπαγούς ξύλου (νοβοτάν)
	ξύλινο δάπεδο

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

Ουδέια υφιστάμενης κατάστασης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

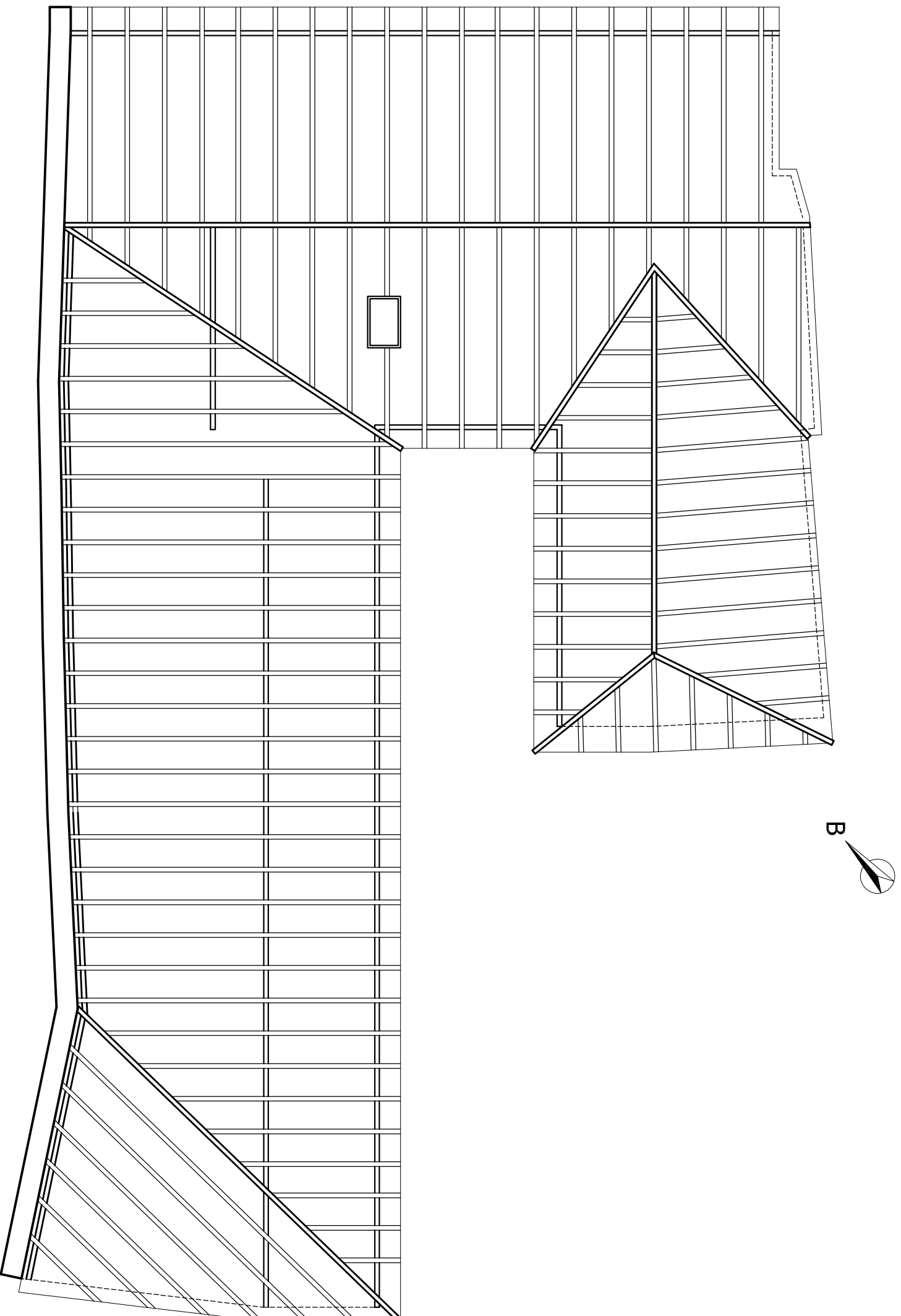
κίνηση ξυλότυπου στέγης

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Υ.Κ.4

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

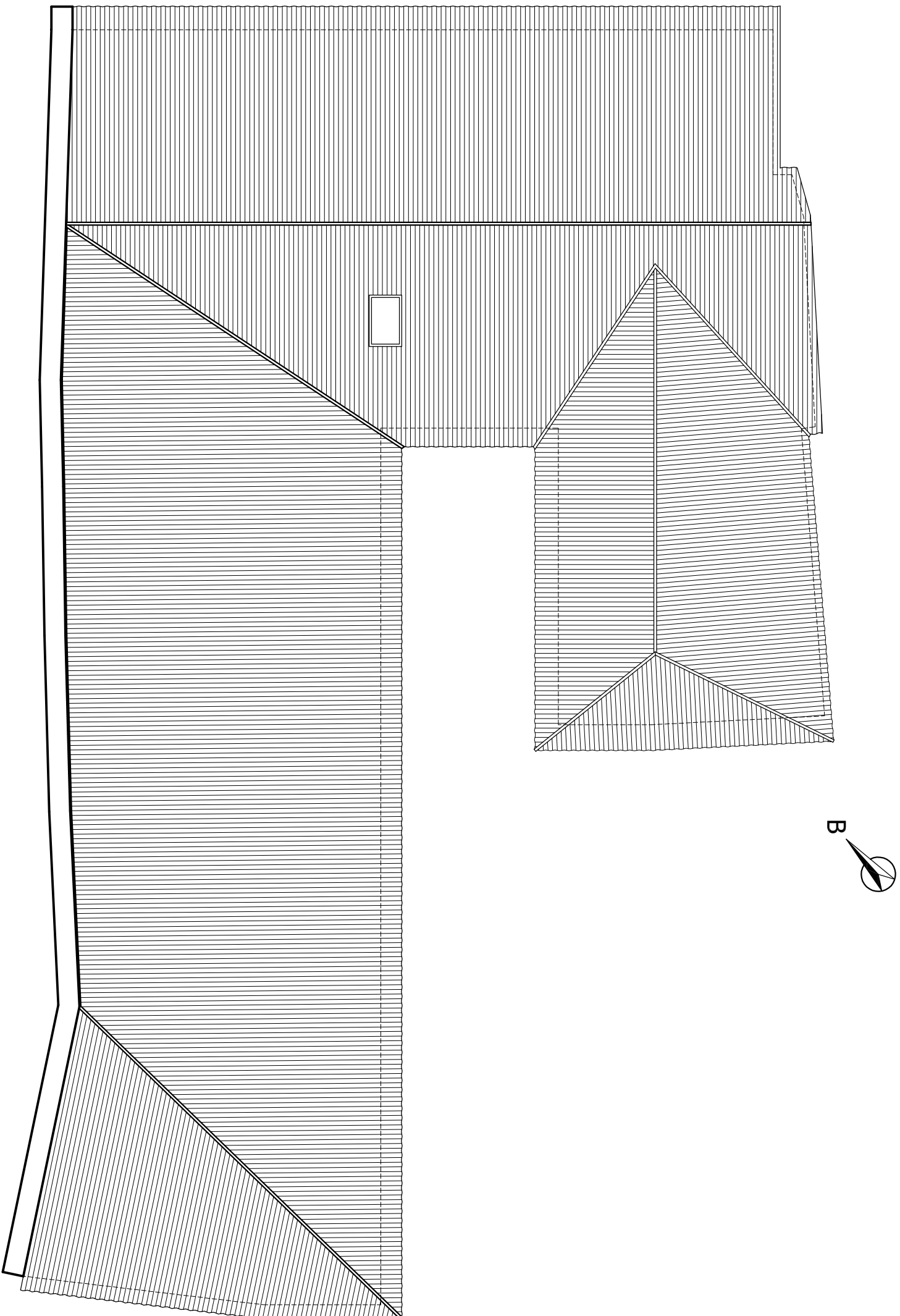
κάτοψη στέγης

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Υ.Κ.5

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

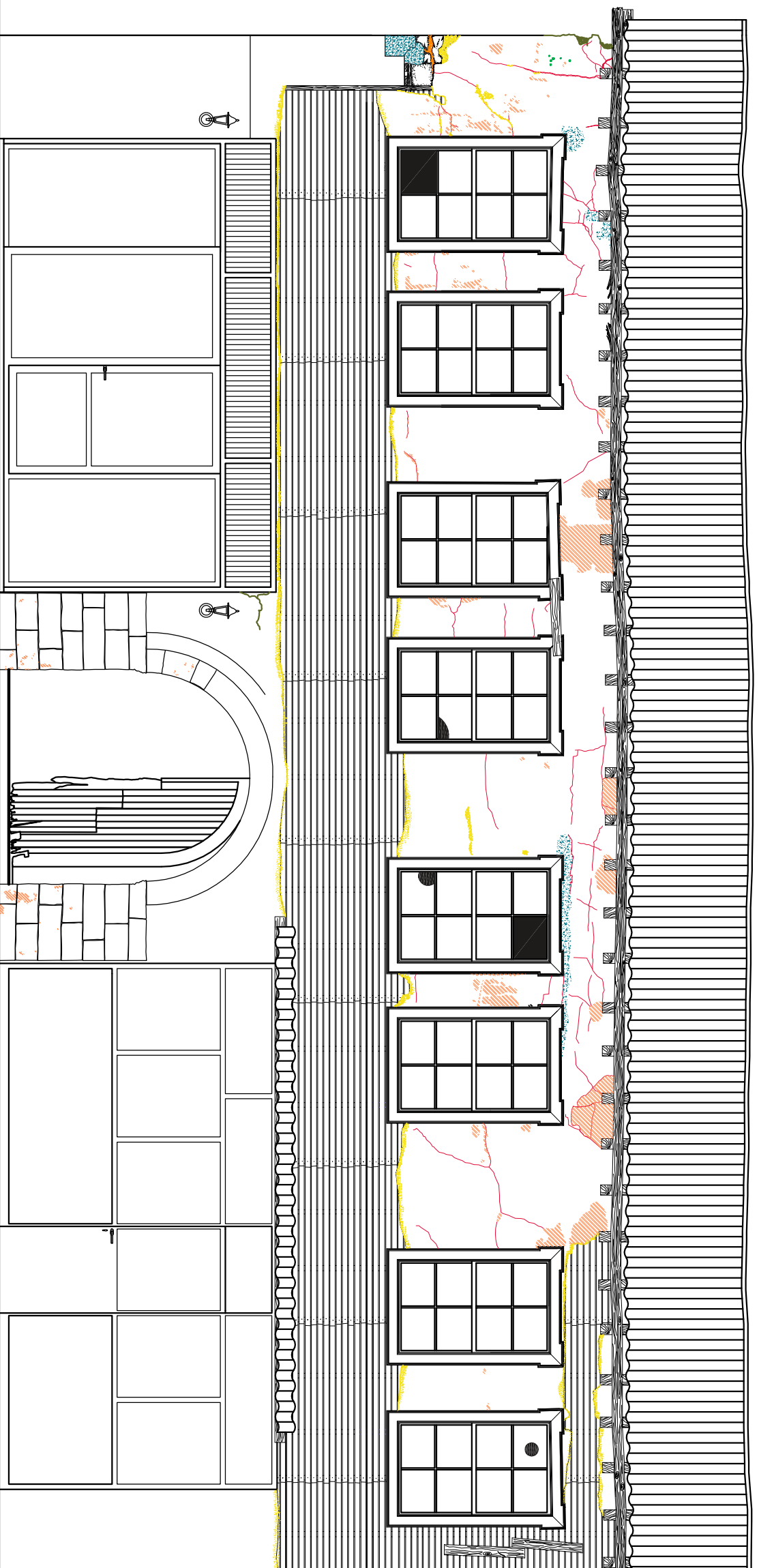

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
σχέδια υφιστάμενης κατάστασης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
κύρια (βόρεια) όψη

ΚΩΔΙΚΟΣ:
ΥΚ6

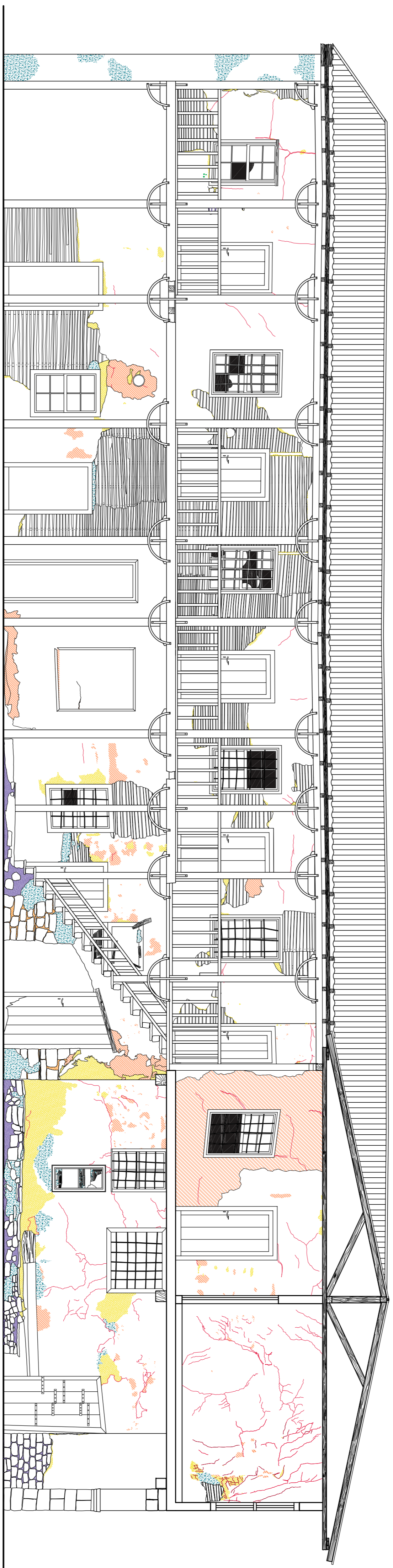
ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/50

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ	
	κατάρευση επικείμετος (αποκάλυψη τσατμαδότοιχου)
	τριγωνικής ρωγμή
	μυδαλώματα με τοιμετροκόνημα
	αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
	απουσία υαλοστασίου
	φθορές στο επίχρυσμα από παρωσττικούς μικροοργανισμούς
	αποσάθρωση κονιάματος δομής
	αποσάθρωση κονιάματος αβιολόγηματος
	κατάρευση τμήματος τοιχοποιίας

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ: σχέδια υποέργων - κατασκευής	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ: πίνακας οφών - τμήση 1	ΚΩΔΙΚΟΣ: Υ.Κ.7	ΚΑΙΜΑΚΑΚΙ: 1/50
---	--	--------------------------	---------------------------

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

	κατασκευή επιχρίστου (αποκάλυψη τσιμεντοπέδου)
	τρυκαδική δομή
	μονωμένα με τσιμεντοκονία
	αποκάλυψη σφάλης χρωματισμού
	απουσία υδατοπίθου
	φθορές στο επίχρισμα από παρορμητικούς μικρορρογόνους
	απομόρφωση κονιάματος δαμής
	απομόρφωση κονιάματος επιχρίστου
	κατασκευή τμήματος ταξινόμησης

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

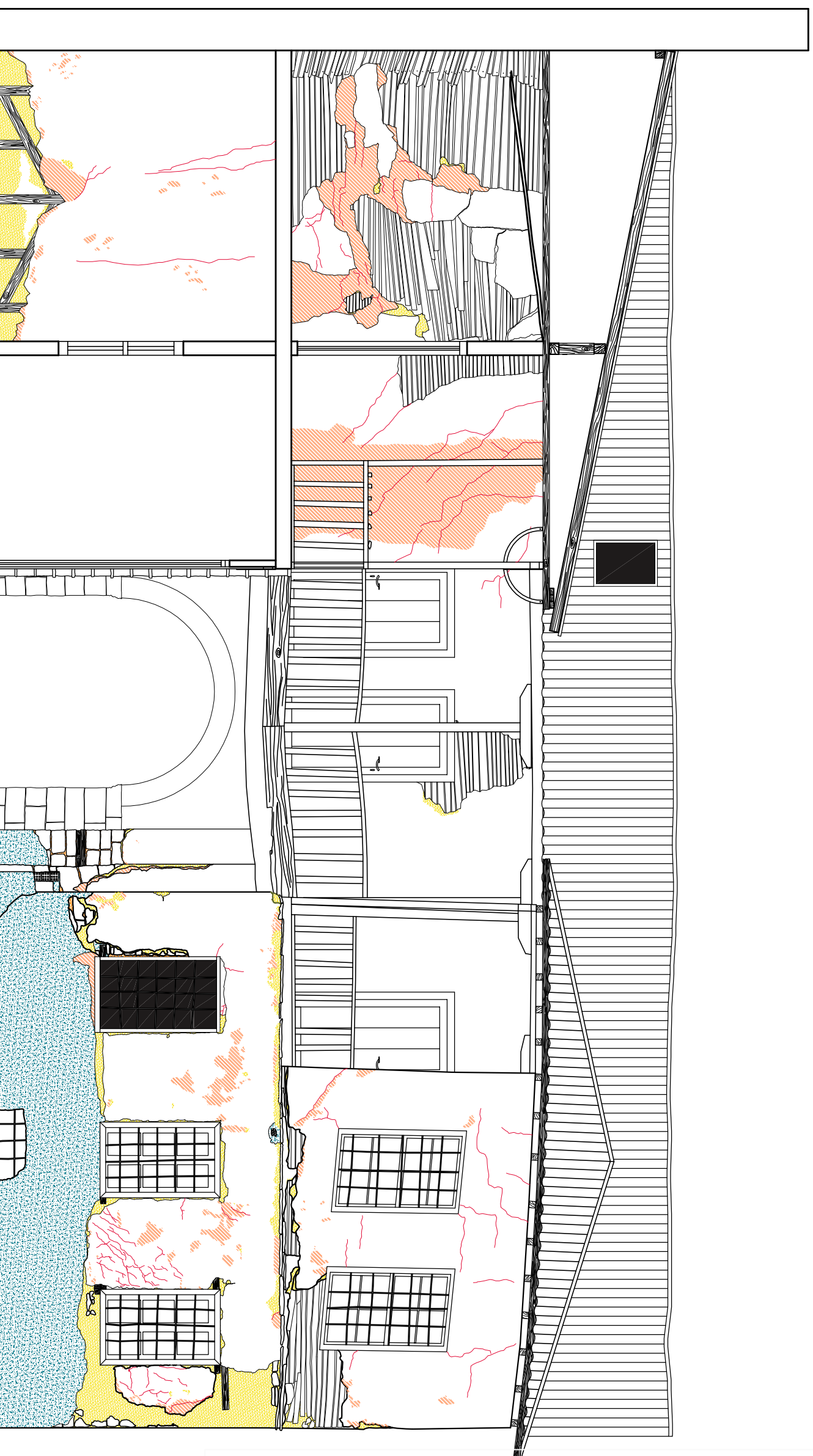
Πλάγια όψη - τομή 2

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Υ.Κ.8

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΥΠΟΜΗΝΗΜΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

- κατάρρευση στρώσης επιχρίσματος
- τριχοειδής ρωγμή
- μπαλώματα με τοιμετροκόνημα
- αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
- απουσία υαλοστασίου
- φθορές στο επίχρισμα από παρασπαστικούς μικροοργανισμούς
- αποσάθρωση κονιάματος δομής
- αποσάθρωση κονιάματος αφρολογήματος
- κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

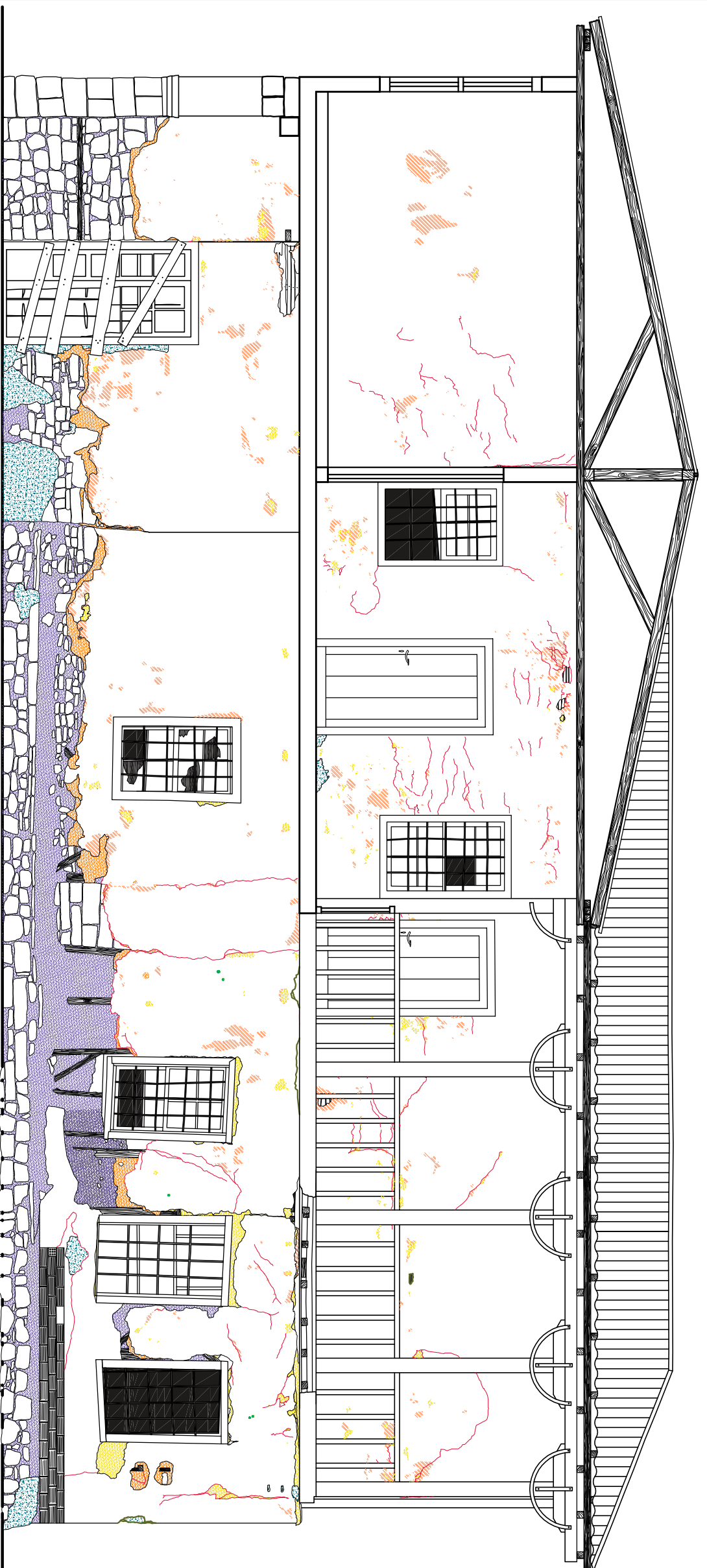
Πλάγια όψη - τομή 3

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Υ.Κ.9

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΡΟΧΟΤΑΞ

	κατάργηση ειχρίδιατος (αποκάλυψη τσιμεντοδόστου)
	τριχοειδής πωγμή
	μπαλώματα με τσιμεντοκονίαμα
	αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
	απουσία υαλοστασίου
	φθορές στο ειχρίδια από παρωπτικούς μικροοργανισμούς
	αποσάθρωση κονιάματος δομής
	αποσάθρωση κονιάματος αφρολήγματος
	κατάργηση τμήματος τοιχοποιίας

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστρωσης/ανατηύγματα Ισογείου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

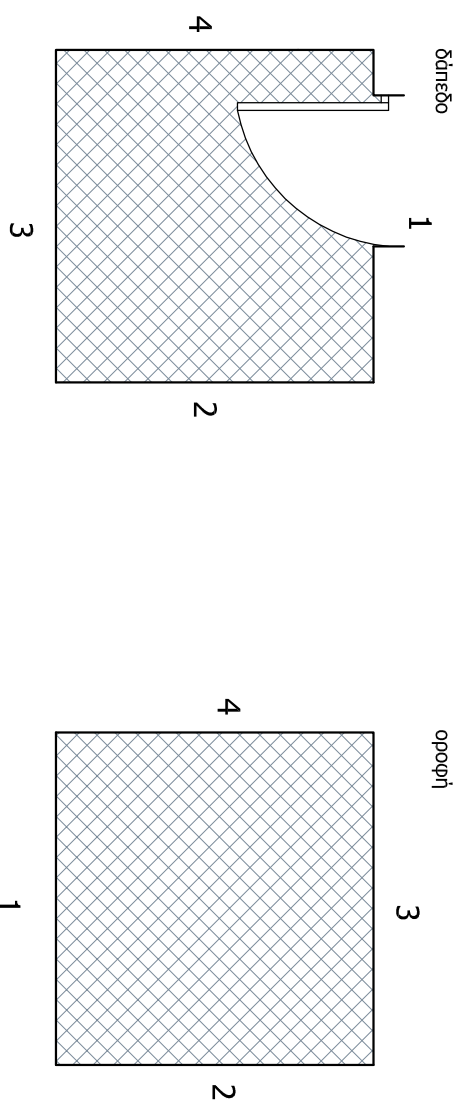
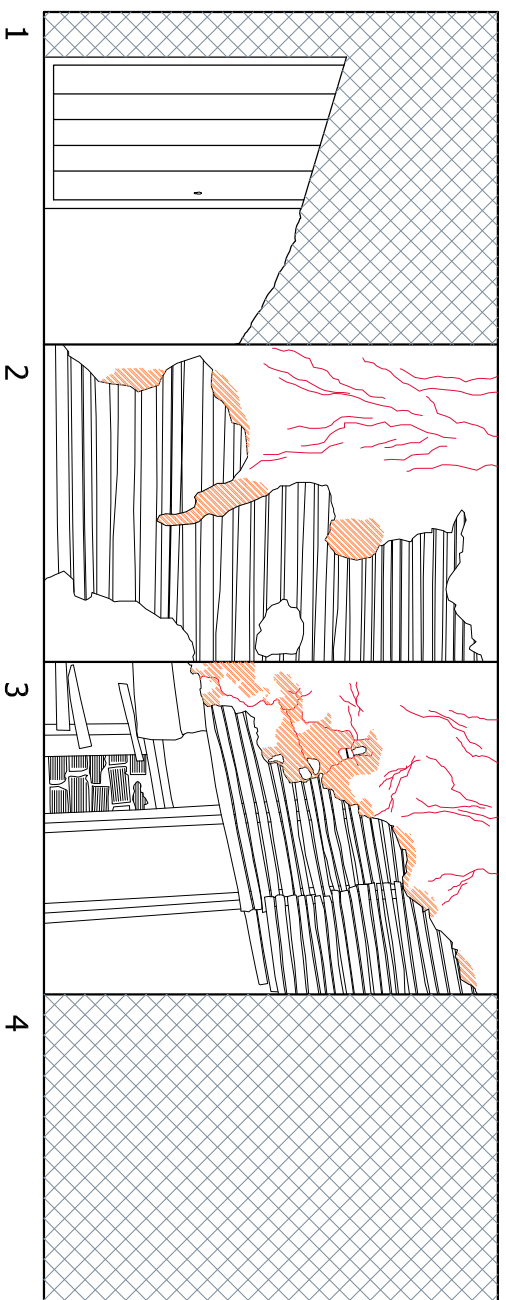
ανάτηγμα Χώρου 19

ΚΩΔΙΚΟΣ:

A.1.1

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΥΠΟΜΗΜΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

	κατάβρεση επιχρίματος (αποκάλυψη τσιμεντοκόλλου)
	τραχειοδής ρωγμή
	μυαλάματα με τοιμεντοκονίαμα
	αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
	απουσία υαλοστάσιου
	φθορές στο επιχρίσμα από παρωστικούς μικροοργανισμούς
	αποσάθρωση κονιάματος δομής
	αποσάθρωση κονιάματος αρμολογήματος
	κατάβρεση τμήματος τοιχοποιίας
	μη προσβίσιμη περιοχή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης/ανατηύγματα Ισογείου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

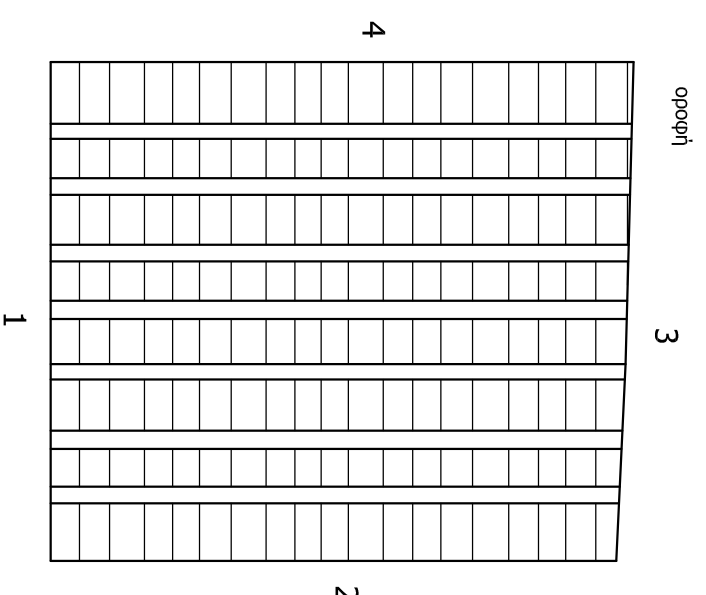
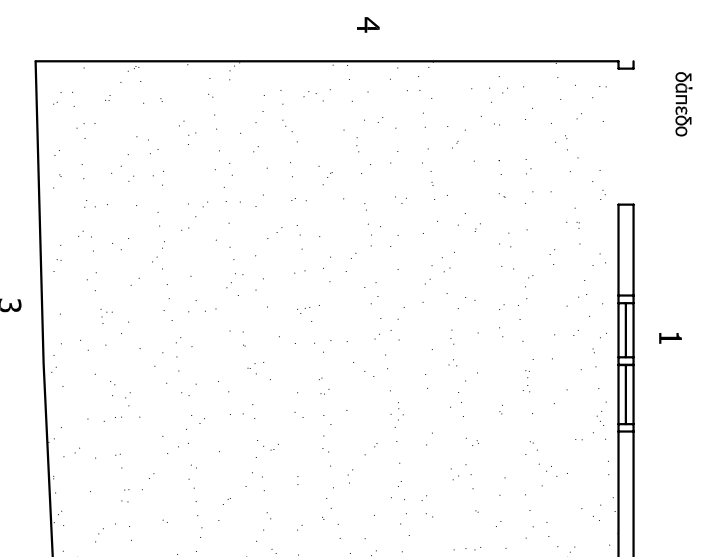
ανάτηγμα Χώρου 111

ΚΩΔΙΚΟΣ:

A.1.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΛΑΘΟΔΟΤΙΑΣ	
	κατάρευση επιχρίματος (αποκάλυψη τσιμεντοδόστου)
	τριχοειδής ρωγμή
	μπαλώματα με τοιμενοκονίαμα
	αποκάλυψη στρώσης χρωματισμού
	απουσία υαλοστασίου
	φθορές στο επίχρημα από περισσευτικούς μικροοργανισμούς
	αποσάθρωση κονιάματος δομής
	αποσάθρωση κονιάματος αρθρολήματος
	κατάρευση τμήματος τοιχοποιίας
	μη προσβάσιμη περιοχή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπλήγματα ισογείου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

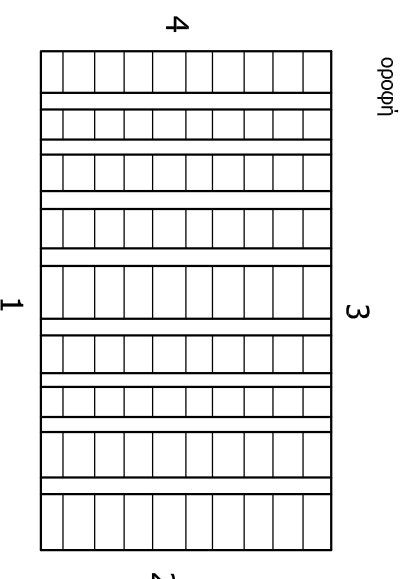
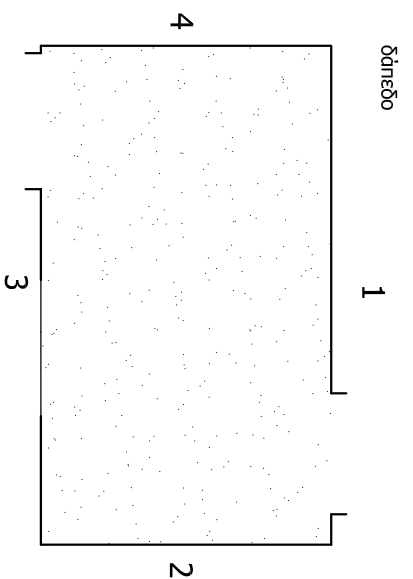
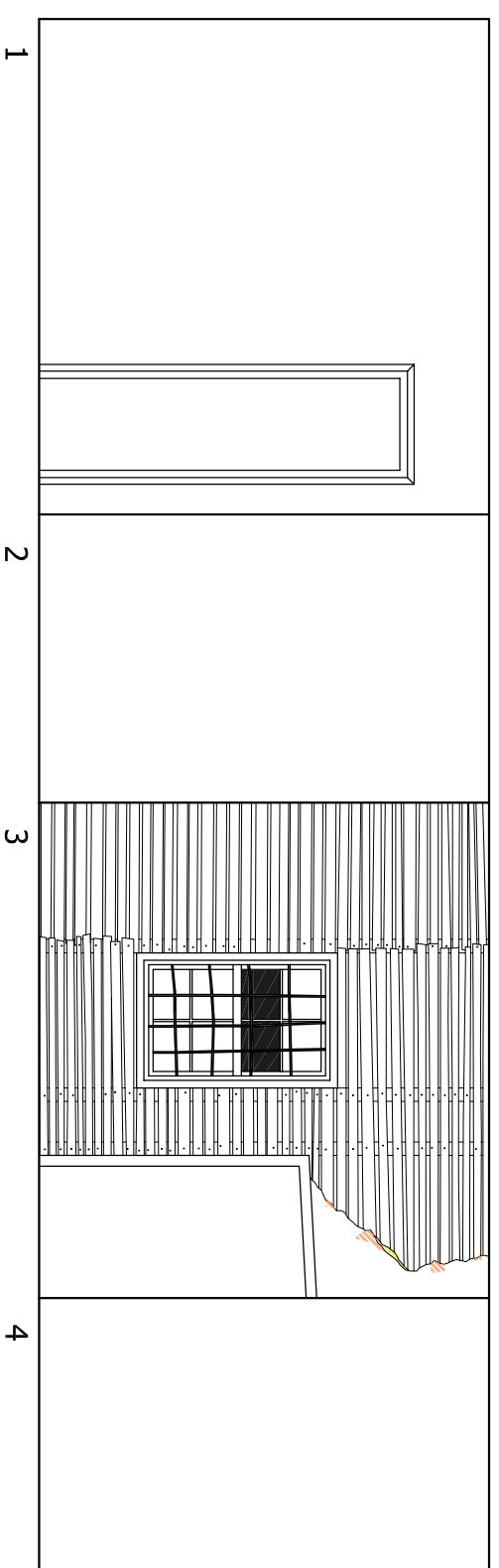
ανάπλυμα Χώρου I12

ΚΩΔΙΚΟΣ:

A.1.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

- κατάρρευση επιπέδματος (αποκάλυψη τσιμεντοδόστου)
- τριγωνικής πωγμή
- μπαλώματα με τσιμεντοκονίαμα
- αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
- απουσία υδατοσταθίου
- φθορές στο επίχρωμα από παρωπτικούς μικροοργανισμούς
- αποσάθρωση κονιάματος δομής
- αποσάθρωση κονιάματος αρμολογήματος
- κατάρρευση τμημάτων τοιχοποιίας
- μη προσβάσιμη περιοχή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπtyγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

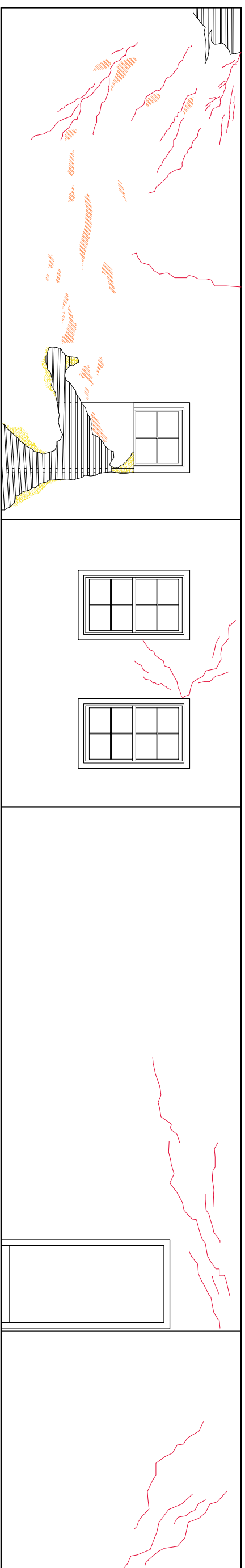
ανάπτυγμα Χώρου Α1

ΚΩΔΙΚΟΣ:

A.O.1

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

δίπλωτο

1

2

4

οροφή

3

2

3

1

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ	
	κατάφραση επιχρίματος (αποκάλυψη τσιμεντοκόχου)
	τριχοειδής ρωγμή
	μυαλώματα με τοιμεντοκονίαμα
	αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
	απουσία υδατοστάθου
	φθορές στο επίχρισμα από παρωσιτικούς μικροοργανισμούς
	απομόρφωση κονιάματος δομής
	απομόρφωση κονιάματος ορθολογίματος
	κατάφραση τμήματος τοιχοποιίας
	μη προσβάσιμη περιοχή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπτύγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

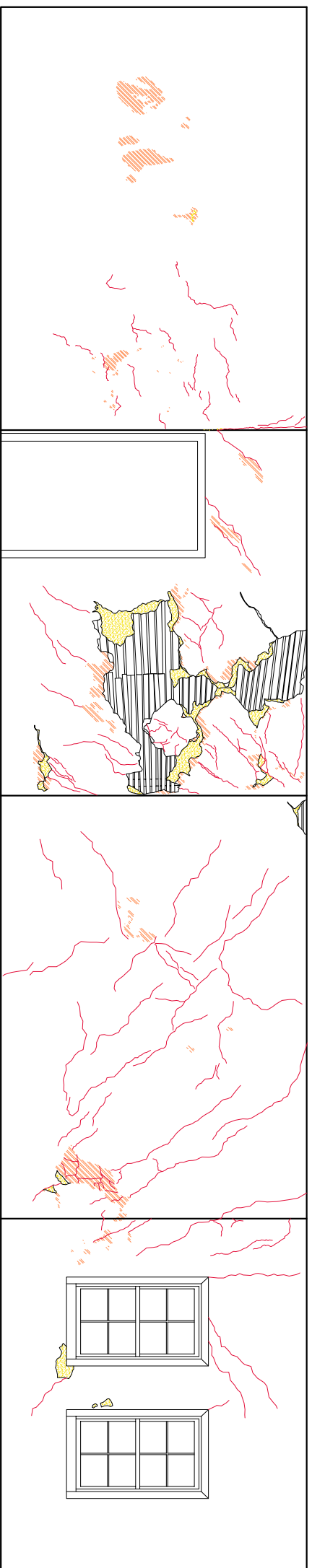
ανάπτυγμα Χώρου Α5

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Α.Ο.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

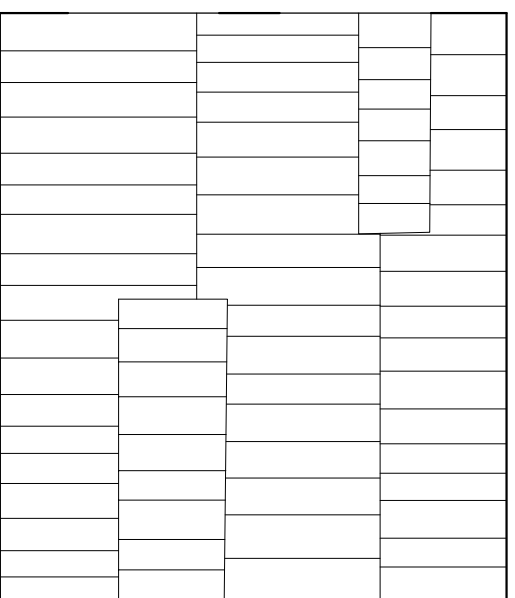

δάπεδο

1

οροφή

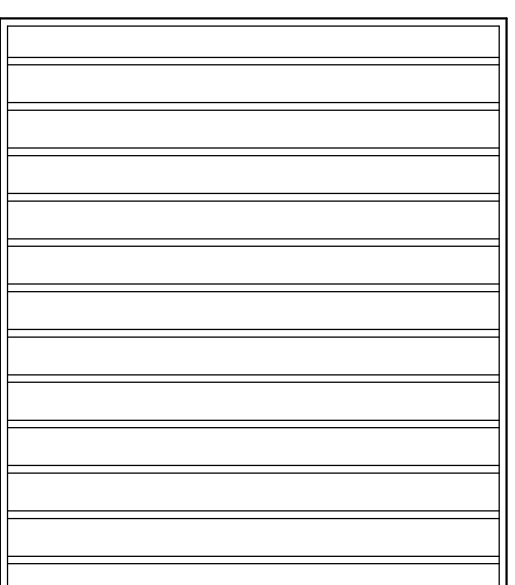
3

4

2

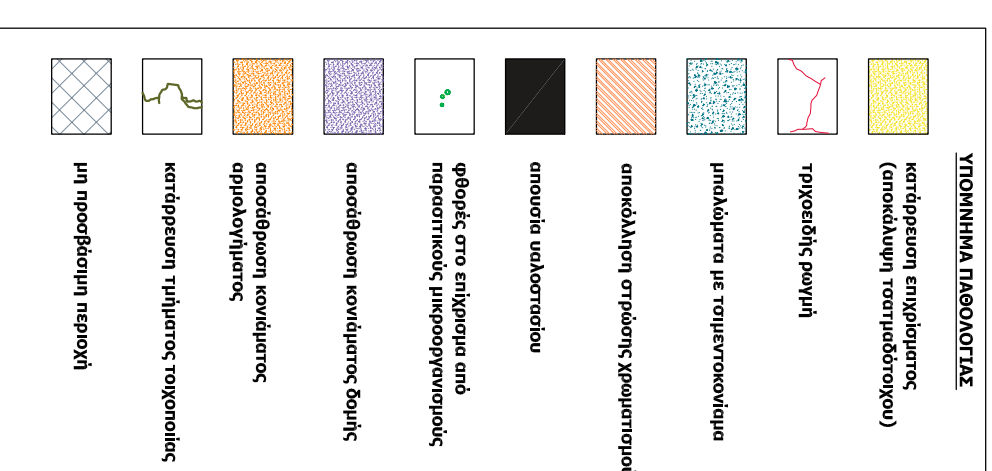
3

4

2

1

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπtyγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

ανάπτυγμα Χώρου Α6

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Α.Ο.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

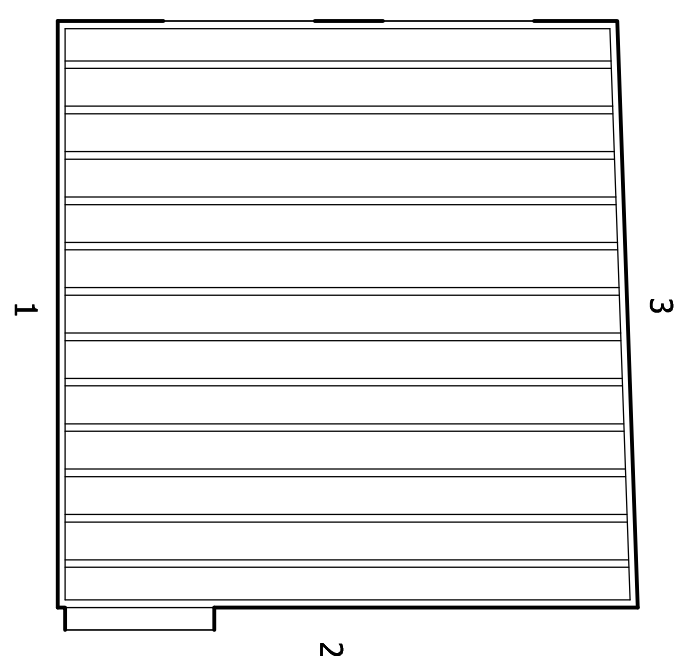
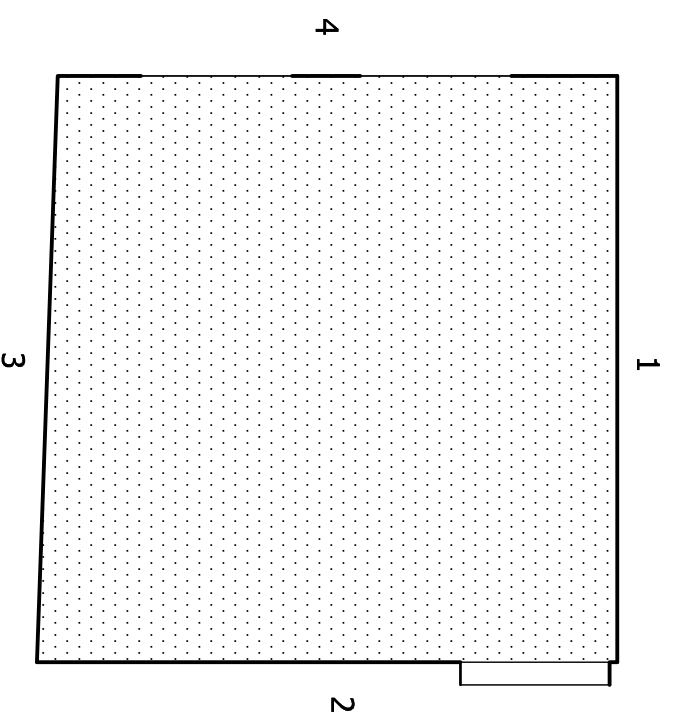
1/50

ΥΠΟΜΗΝΗΜΑ ΠΛΑΘΟΝΤΙΑΣ	
	κατάρρευση επιχρίματος (αποκάλυψη τσιμεντοδόχου)
	τριχοειδής ρωγμή
	μπαλώματα με τοιμετοκονίαμα
	αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
	απουσία υαλοστασίου
	φθορές στο επίχρισμα από παρασπτικούς μικροοργανισμούς
	αποσάθρωση κονιάματος δομής
	αποσάθρωση κονιάματος αμινολογήματος
	κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας
	μη προσβάσιμη περιοχή

δάπεδο

οροφή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπλήγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

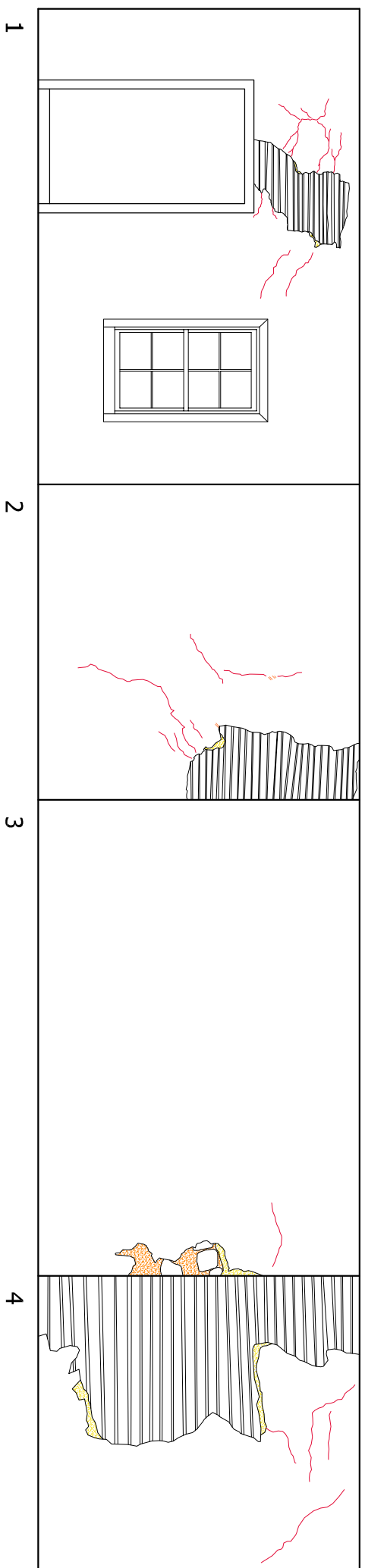
ανάπλυμα Χώρου Α7

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Α.Ο.4

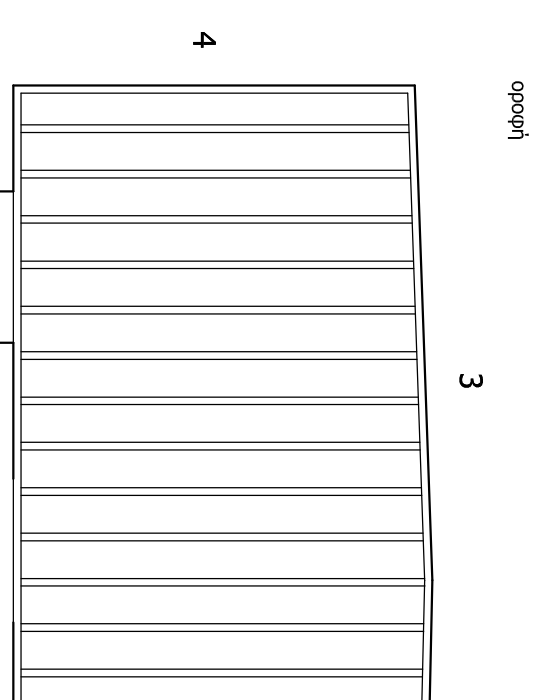
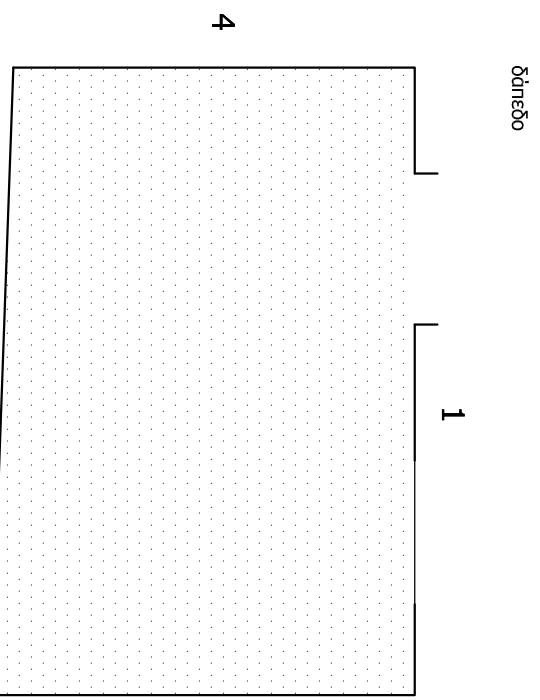
ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

	κατάρρευση επιχρίσματος (αποκάλυψη τσιμεντοδοχείου)
	τριγωνικής ρωγμή
	μικαλώματα με τσιμεντοκονίαμα
	αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
	απουσία υαλοστασίου
	φθορές στο επίχρισμα από παρασιτικούς μικροοργανισμούς
	αποσάθρωση κονιάματος δομής
	αποσάθρωση κονιάματος αρμολογηματος
	κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας
	μη προσβάσιμη περιοχή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / ανατηύγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

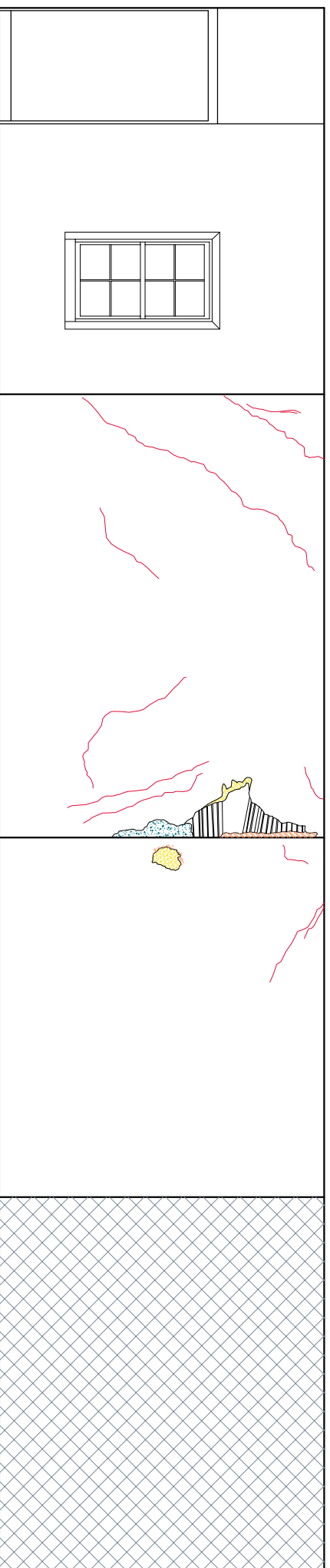
ανάπτυγμα Χώρου Α8

ΚΩΔΙΚΟΣ:

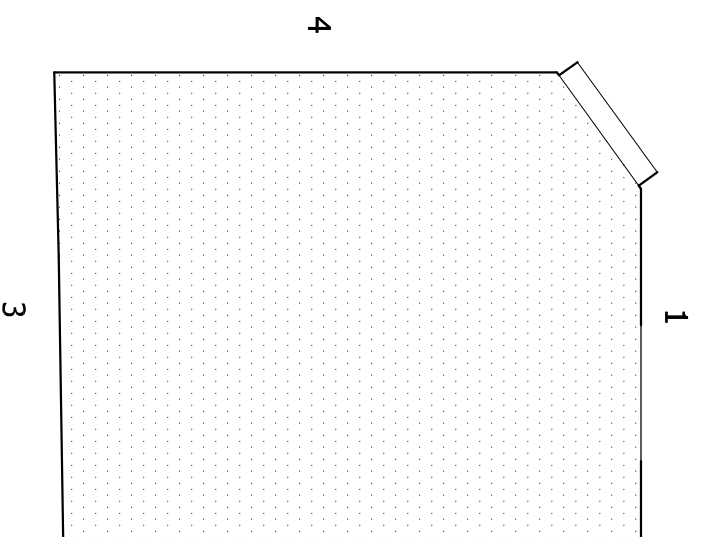
Α.Ο.5

ΚΑΙΜΑΚΑ:

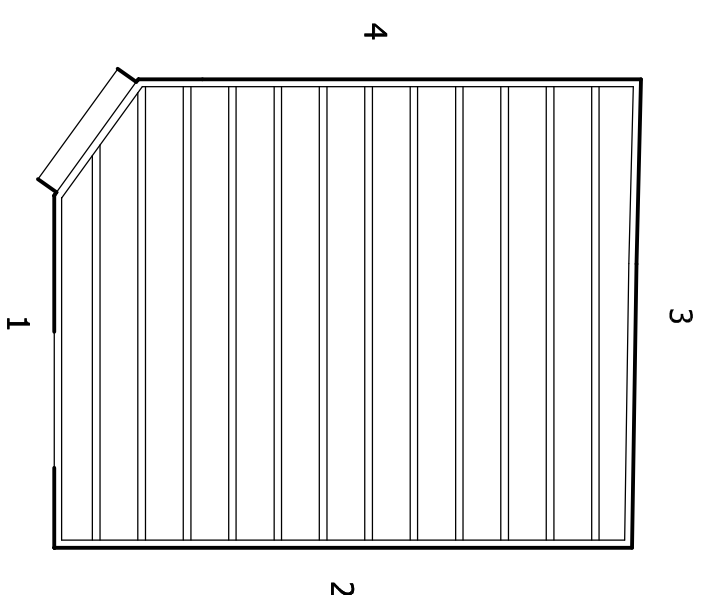
1/50

δάπεδο

οροφή

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ	
	κατάρρευση επιχρίματος (αποκάλυψη τσιμεντοστρώχου)
	τριχοειδής ρωγμή
	μυδαλώματα με τσιμεντοκονίαμα
	αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
	απουσία υαλοστασίου
	φθορές στο επίχρημα από παρασιτικούς μικροοργανισμούς
	αποσάθρωση κονιάματος δομής
	αποσάθρωση κονιάματος αρμοσλήματος
	κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας
	μη προσβέσιμη περιοχή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπtyγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

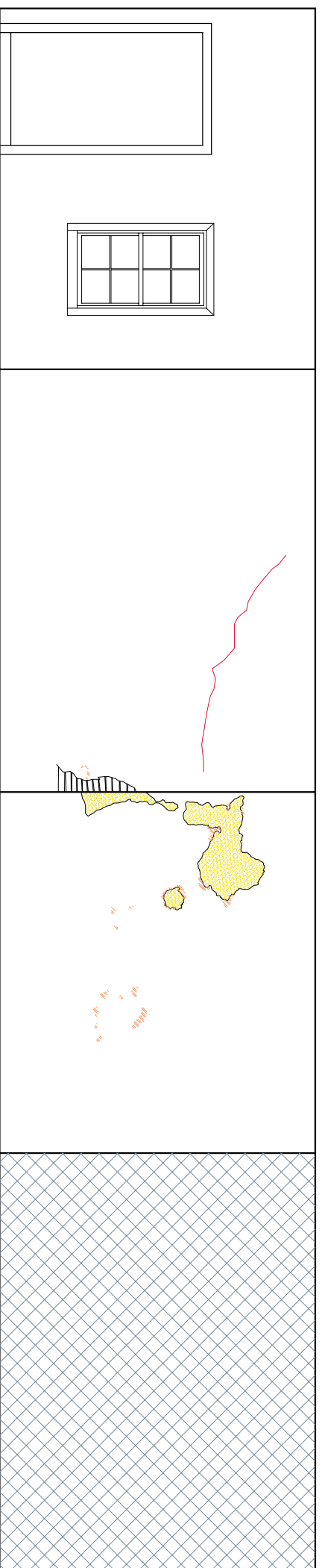
ανάπτυγμα Χώρου Α9

ΚΩΔΙΚΟΣ:

A.O.6

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

4

2

4

2

1

2

3

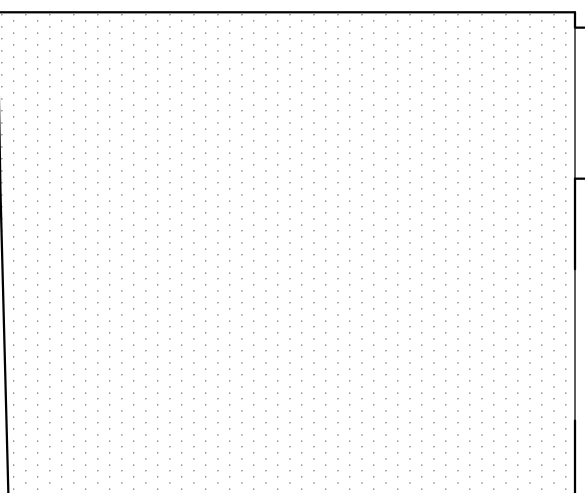
4

δάνεδο

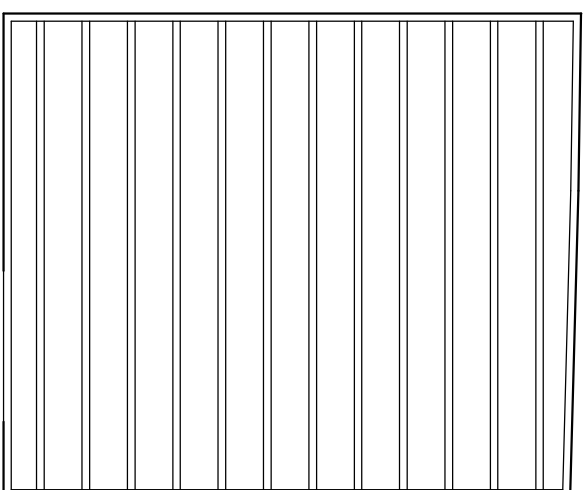
1

οροφή

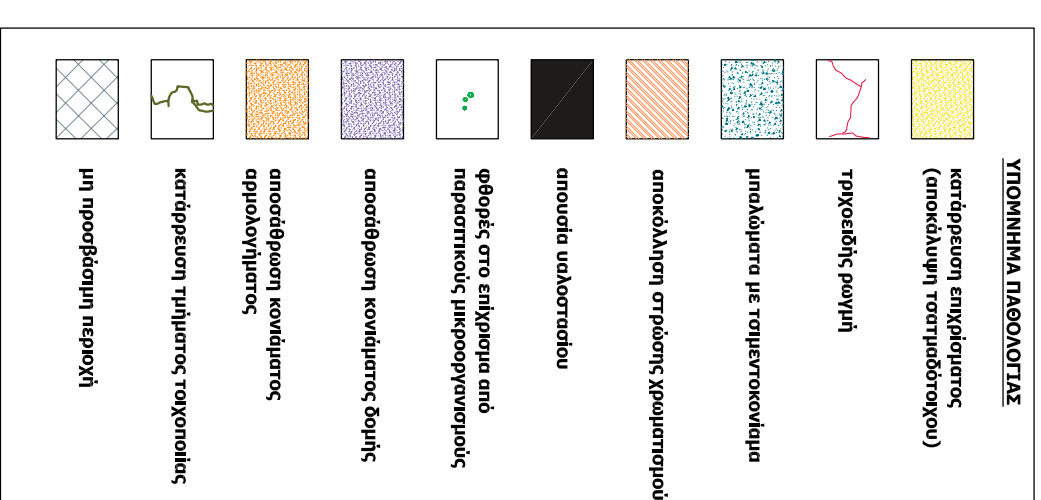
3

3

1

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπtyγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

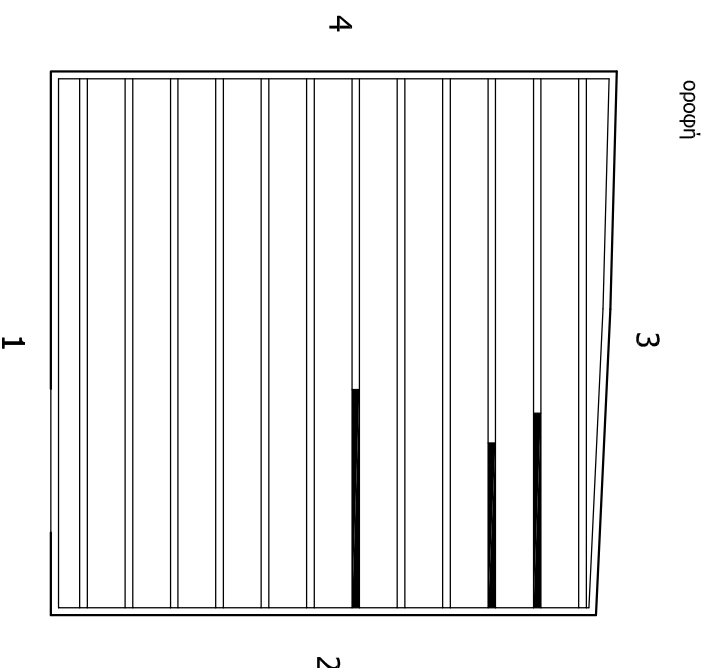
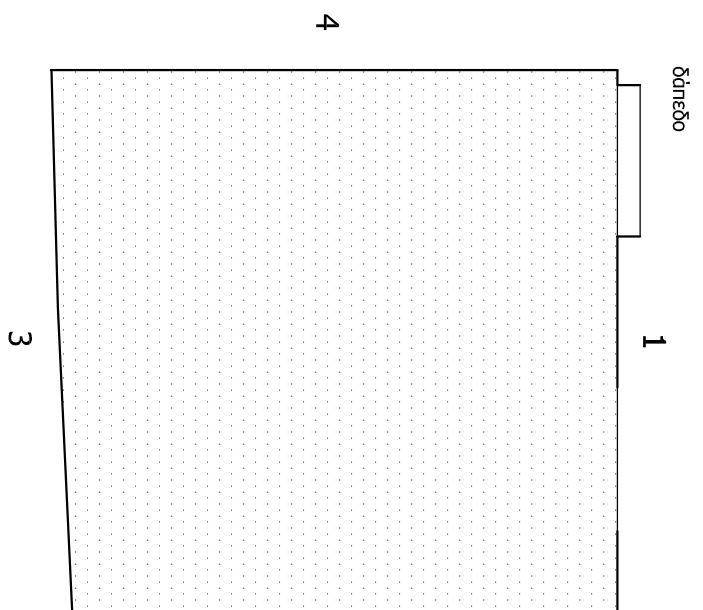
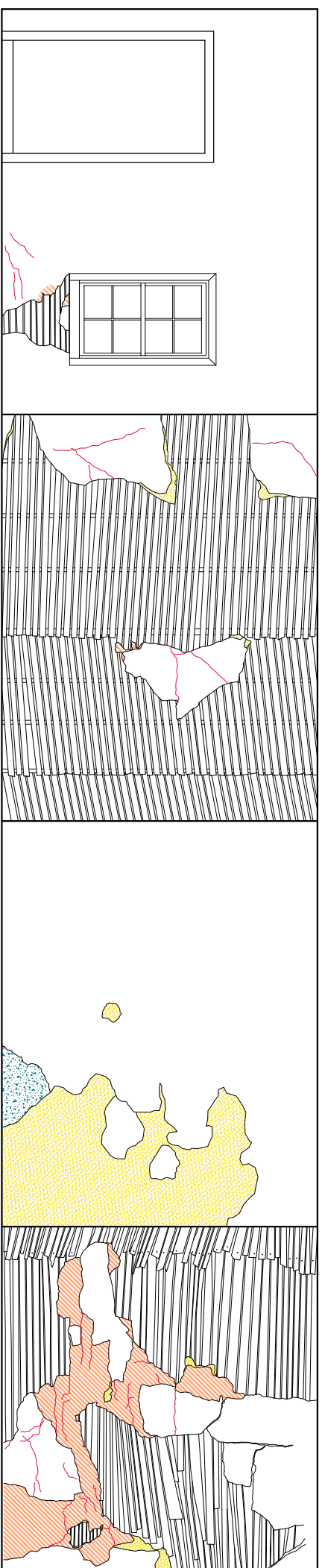
ανάπτυγμα Χώρου Α10

ΚΩΔΙΚΟΣ:

A.O.7

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ	
	κατάρρευση επιχρίματος (αποκόλυψη τσιμεντότοιχου)
	τριχοειδής ρωγμή
	μυδάλματα με τοιμετροκονίαμα
	αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
	απουσία υδατοστάσιου
	φθορές στο επιχρίσμα από παθογόνους μικροοργανισμούς
	αποσάθρωση κονιάματος δομής
	αποσάθρωση κονιάματος αμινοεργήματος
	κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας
	μη προσβάσιμη περιοχή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπλήγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

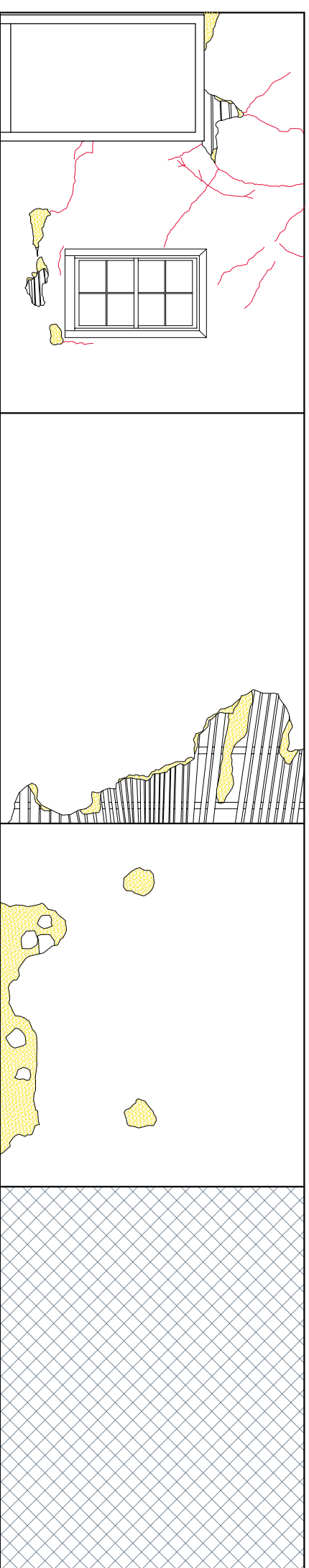
ανάπτυγμα Χώρου Α11

ΚΩΔΙΚΟΣ:

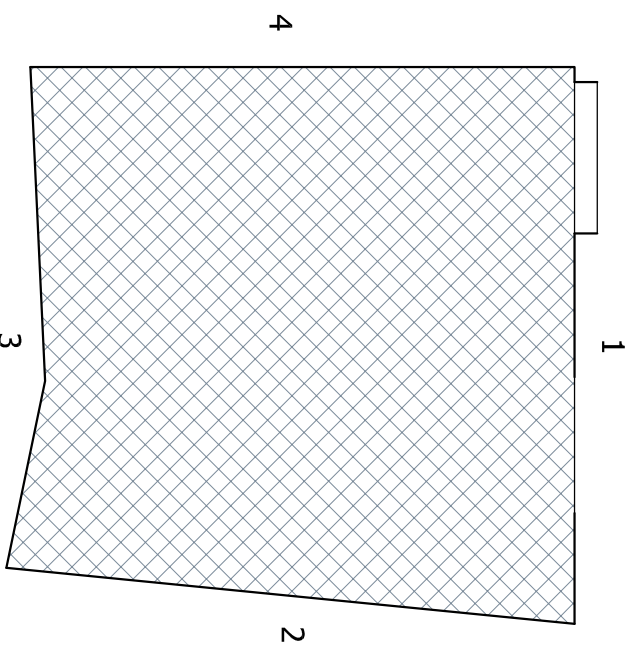
Α.Ο.8

ΚΑΙΜΑΚΑ:

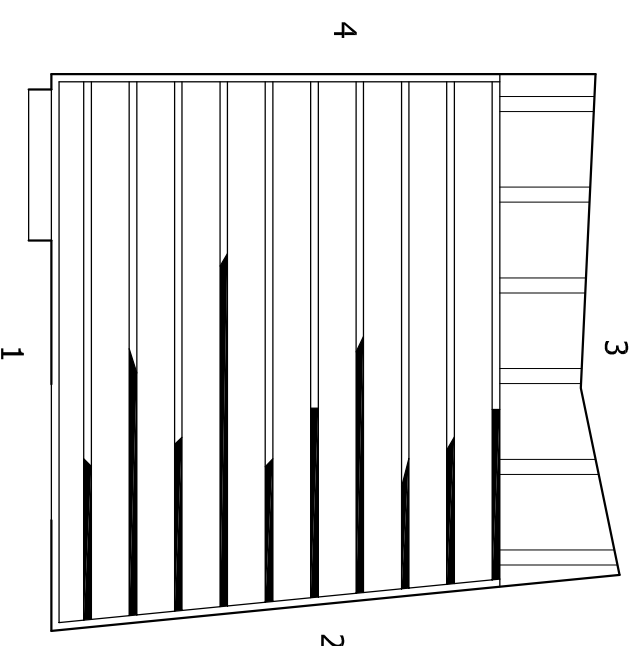
1/50

όθκηδο

οροφή

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΘΟΝΟΤΙΑΣ

- κατάρρευση επιχρίματος (αποκόλληση τσιμεντότοιχου)
- τριχοειδής ρωγμή
- μολύσματα με τοιμεντοκονίαμα
- αποκόλληση στρώσης χρωματισμού
- απουσία υαλοστασίου
- φθορές στο επίχρισμα από παρασπτικούς μικροοργανισμούς
- αποσάθρωση κονιάματος δομής
- αποσάθρωση κονιάματος αμινολημάτων
- κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας
- μη προσβάσιμη περιοχή

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / αναπλήγματα ορόφου

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

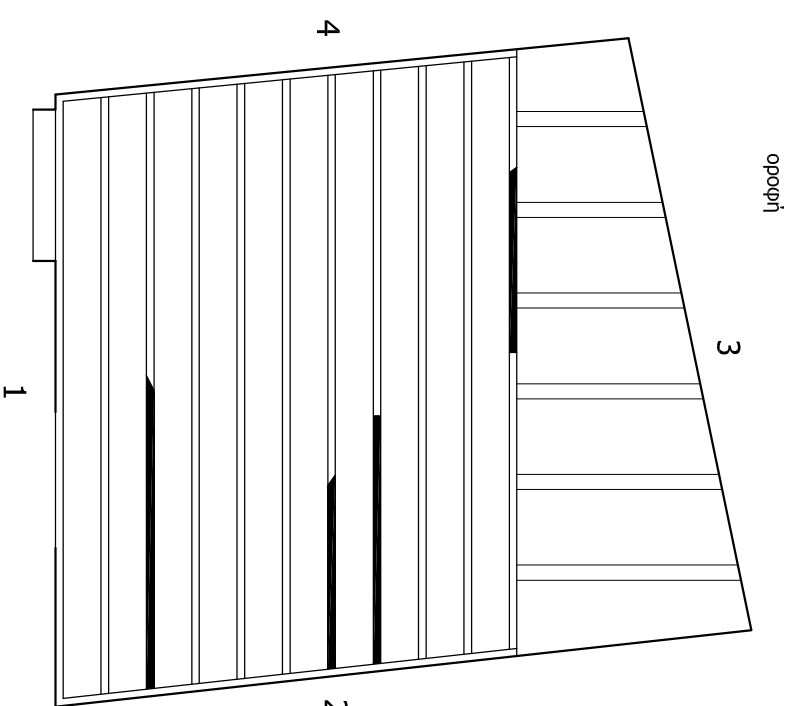
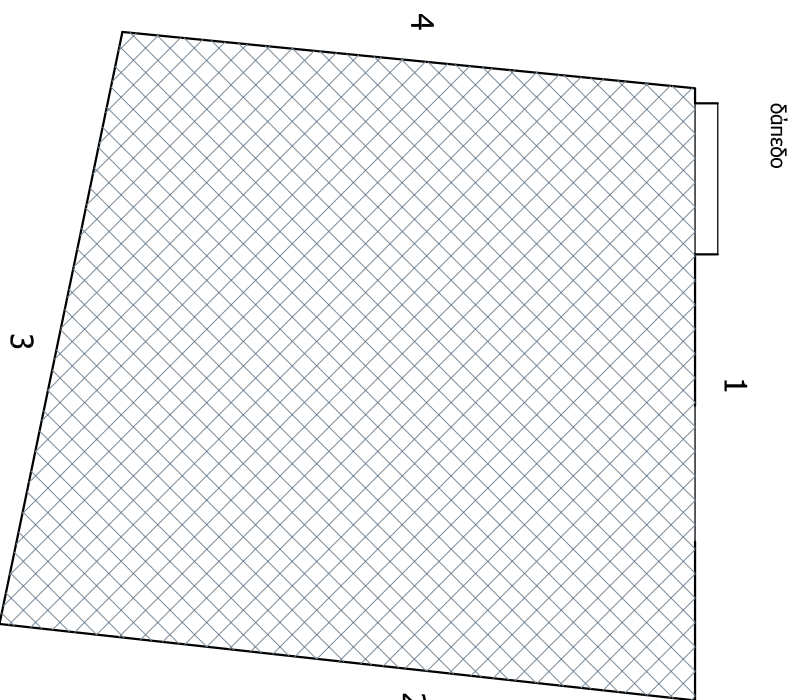
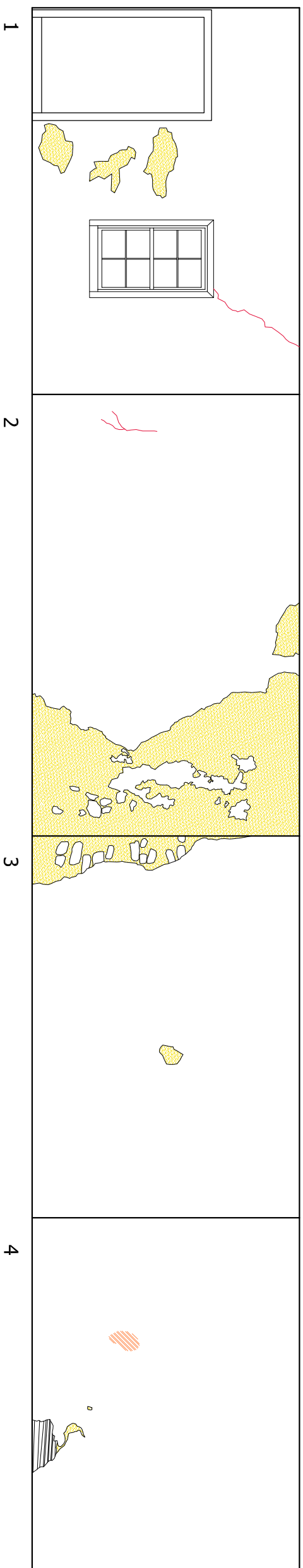
ανάπλυμα Χώρου Α12

ΚΩΔΙΚΟΣ:

A.O.9

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

- **κατάρρευση επιχρίματος (αποκόλυψη τσιμεντοστρώου)**
- **τριγωνικής πυγμής**
- **μπαλώματα με τσιμεντοκονίαμα**
- **αποκόλληση στρώσης χρωματισμού**
- **απουσία υαλοστασίου**
- **φθορές στο επίχρισμα από παρασπαστικούς μικροοργανισμούς**
- **αποσάθρωση κονιάματος δομής**
- **αποσάθρωση κονιάματος αρμολογήματος**
- **κατάρρευση τμήματος τοιχοποιίας**
- **μη ηρθοστάσιμη περιοχή**

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

Οξεία υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

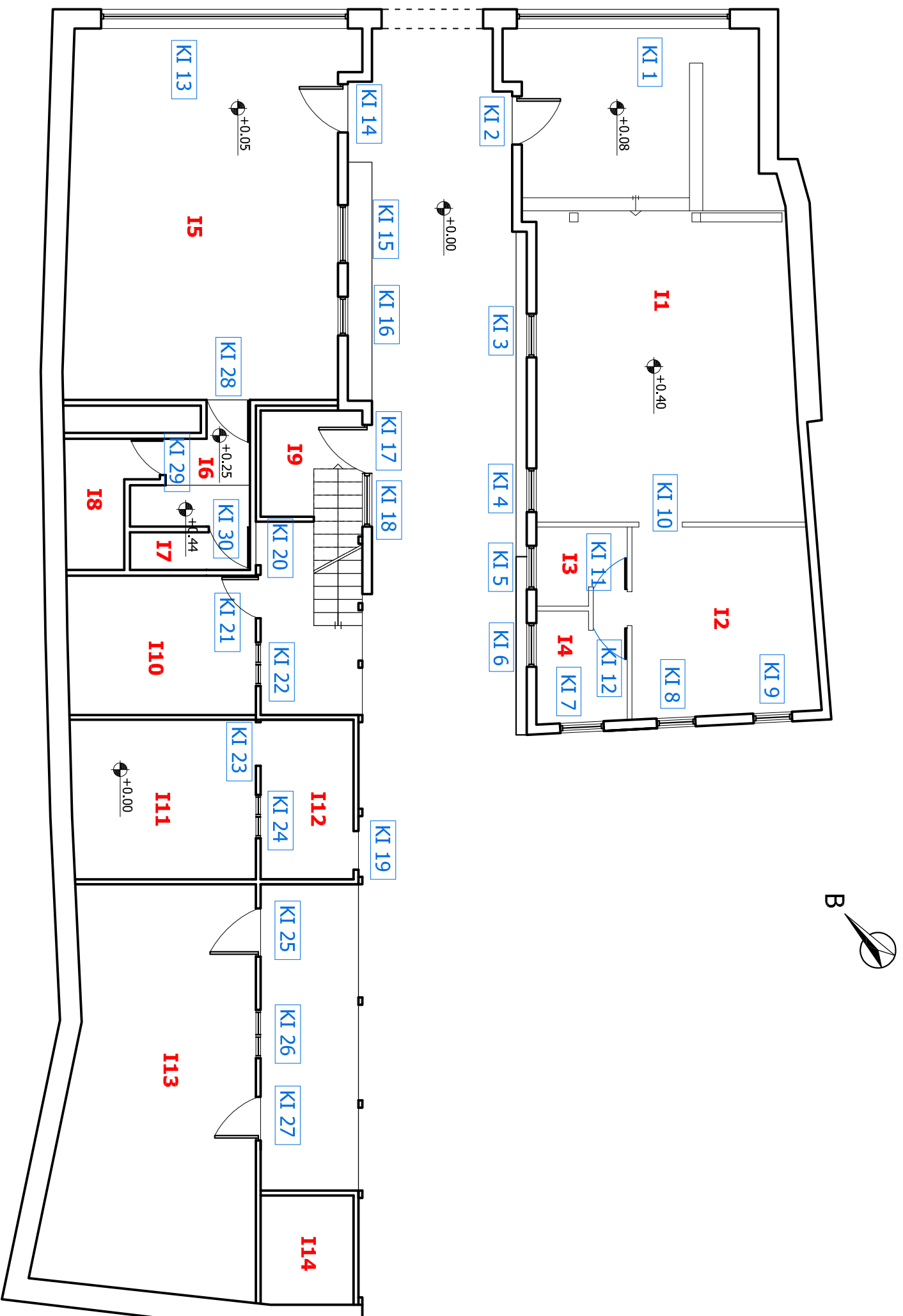
αρίθμηση χώρων / κουφωμάτων ισογείου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

K.A.1

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

αρίθμηση χώρων / κουφωμάτων ορόφου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

K.A.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχεδία υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

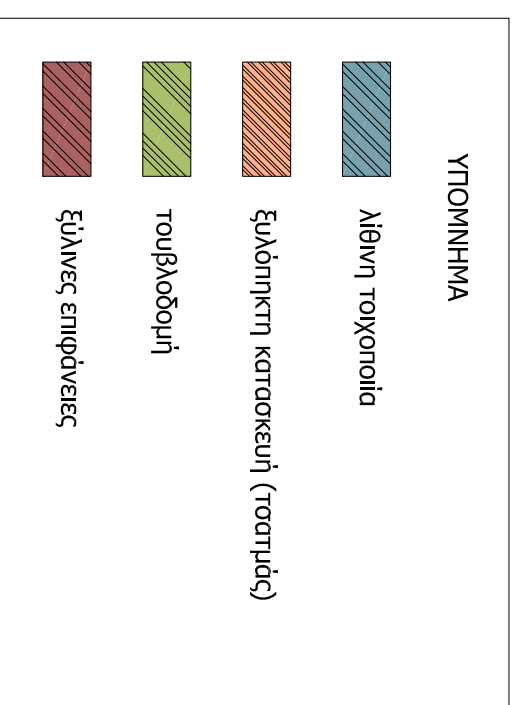
υλικά κατασκευής Ισογείου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

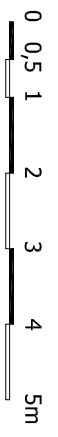
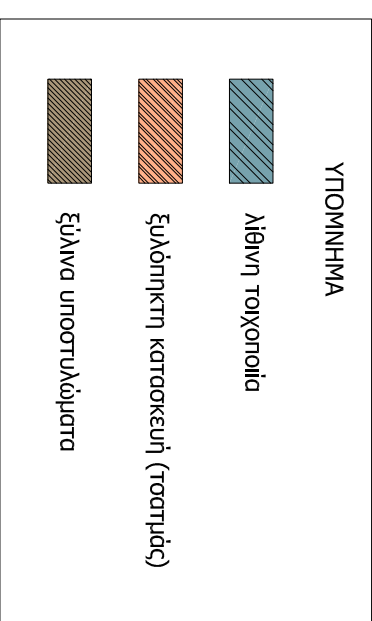
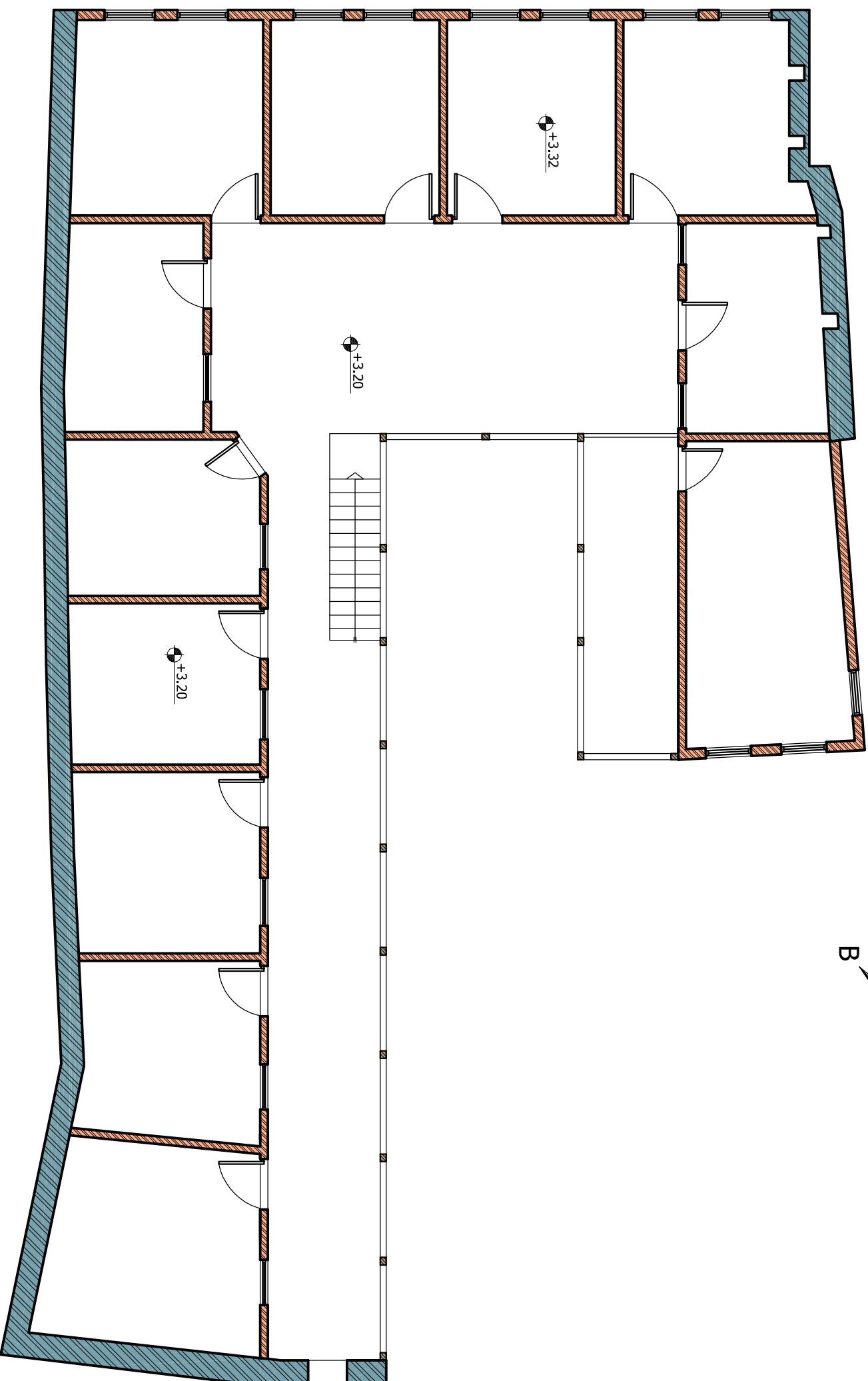
υλικά κατασκευής ορόφου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

K.A.4

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχεδια υποψηφισμένης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

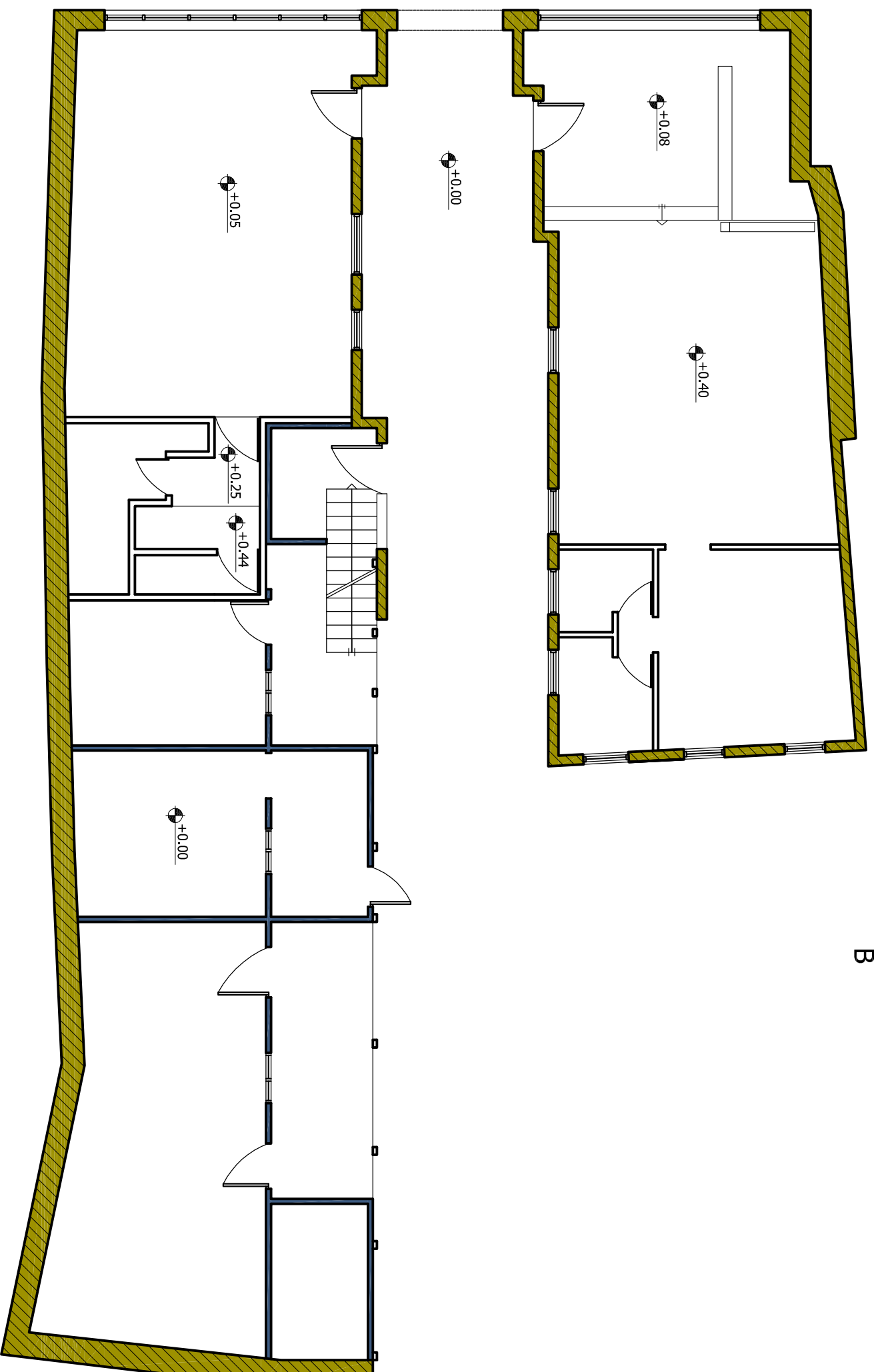
φέρων οργανισμός ισογείου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.5

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- κύριος Φ.Ο. (Λίθνη τοιχοποιία)
- δευτερεύων Φ.Ο. (Τσιπιδός)

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

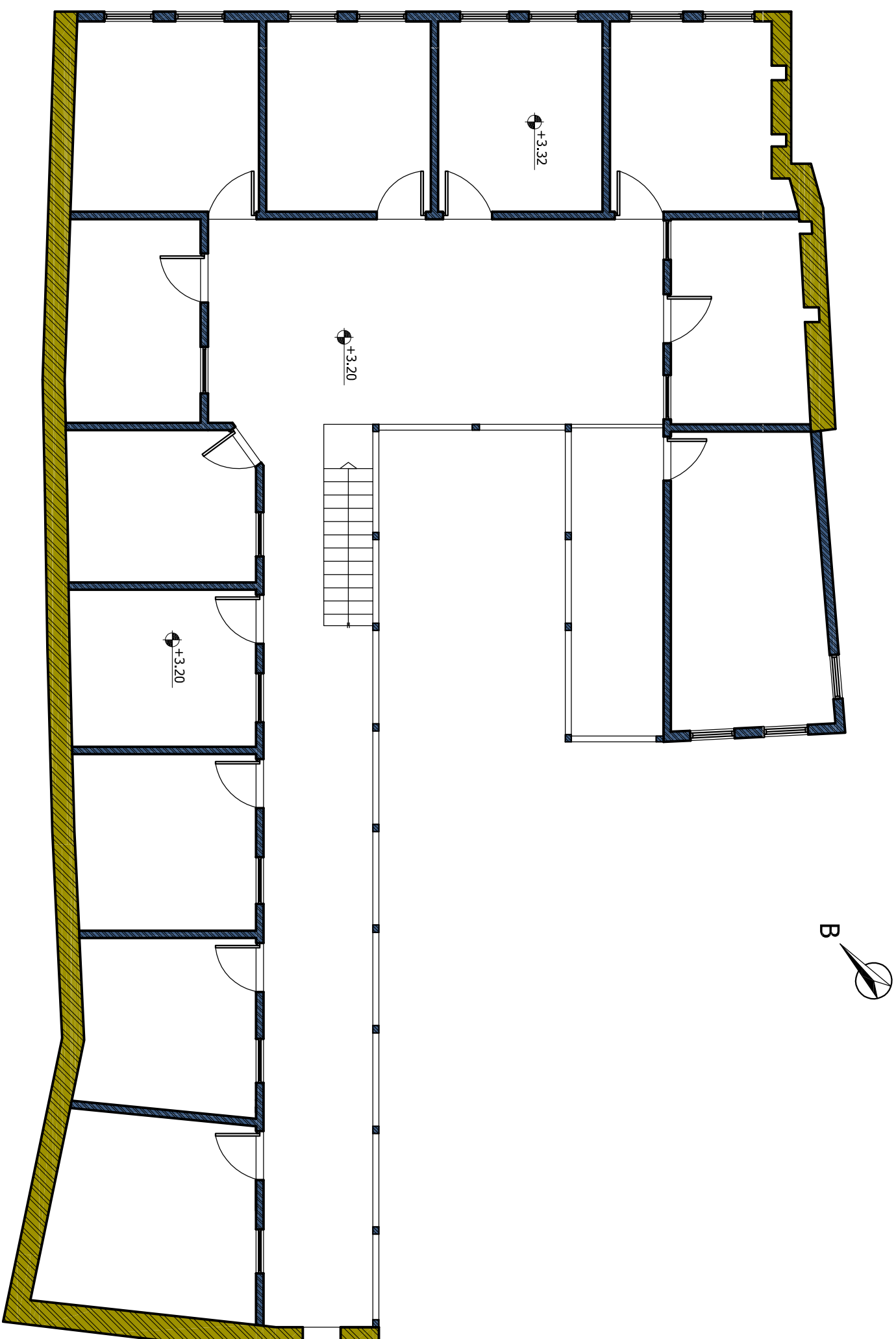
φέρων οργανισμός ορόφου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.6

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

 κύριος Φ.Ο. (λιθνή τοιχοποιία)

 δευτερεύων Φ.Ο. (τσιμενός)

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

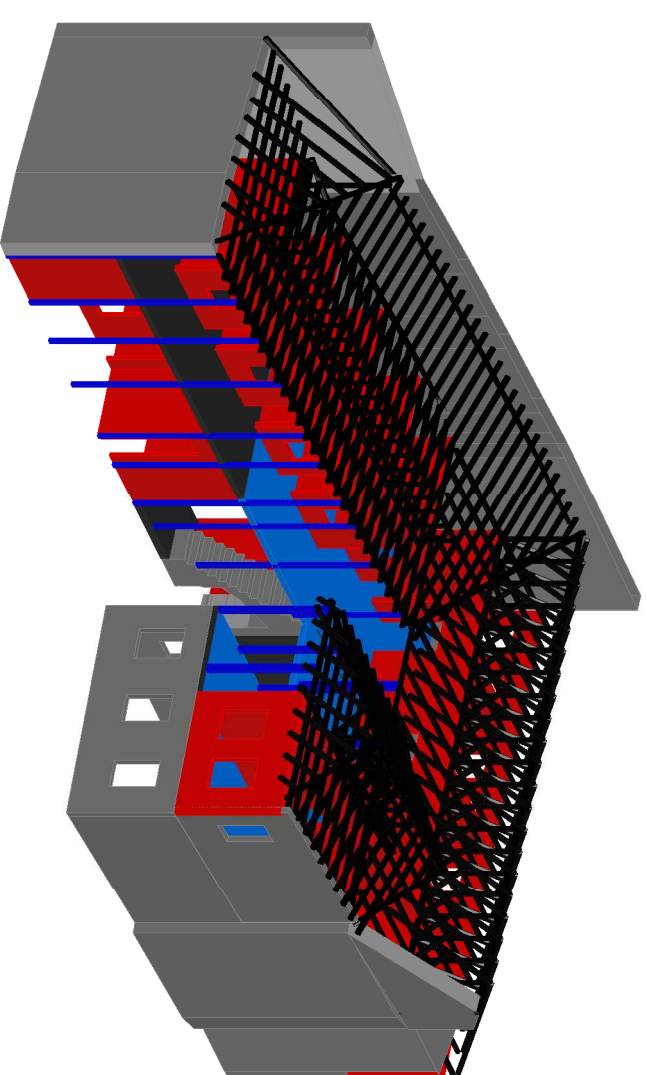
ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

Τρισδιάστατη απεικόνιση φέροντος οργανισμού (α)

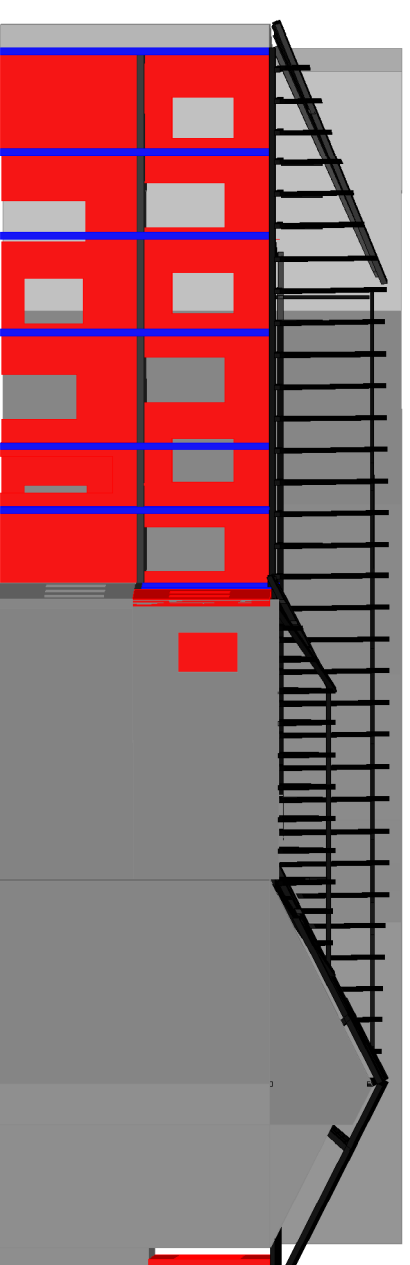
ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.7

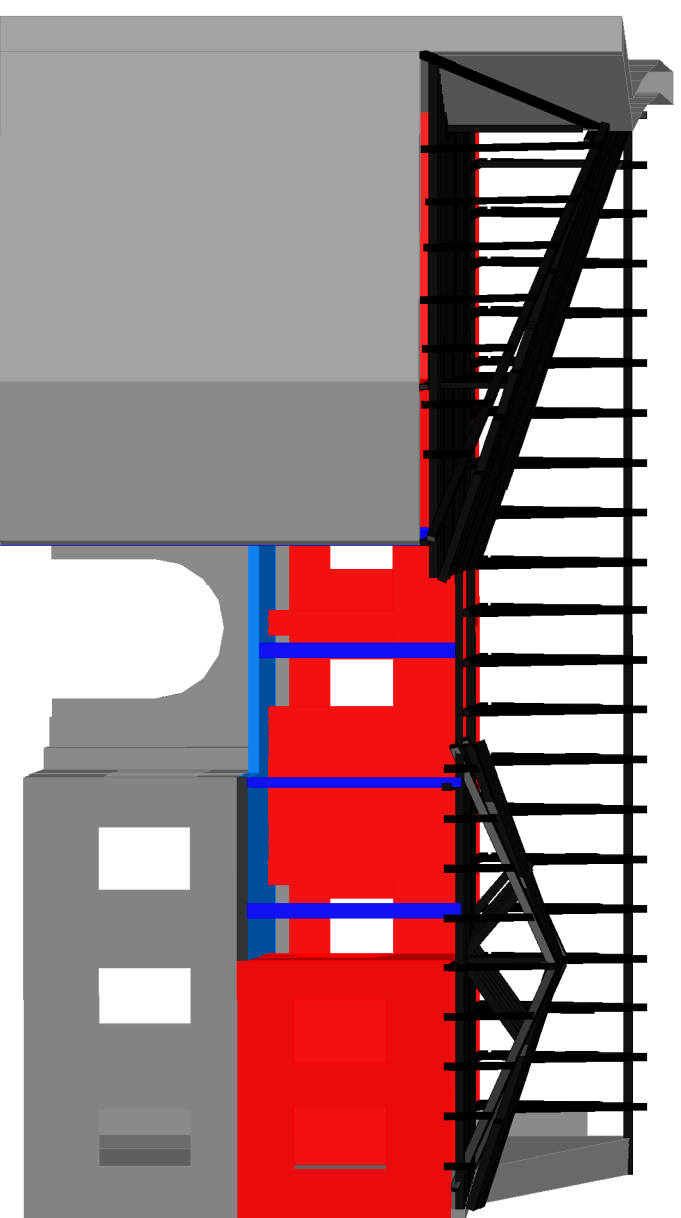
ΚΛΙΜΑΚΑ:

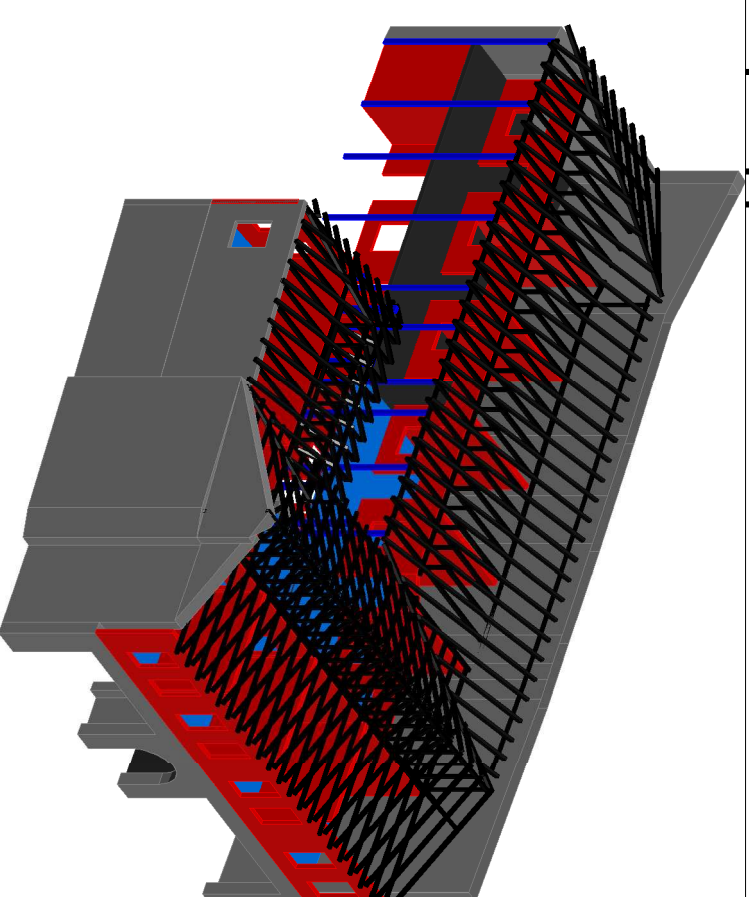
1. Νοτιοανατολική άποψη

2. Ανατολική άποψη

3. Νότια άποψη

4. Βορειοανατολική άποψη

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχεδία υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

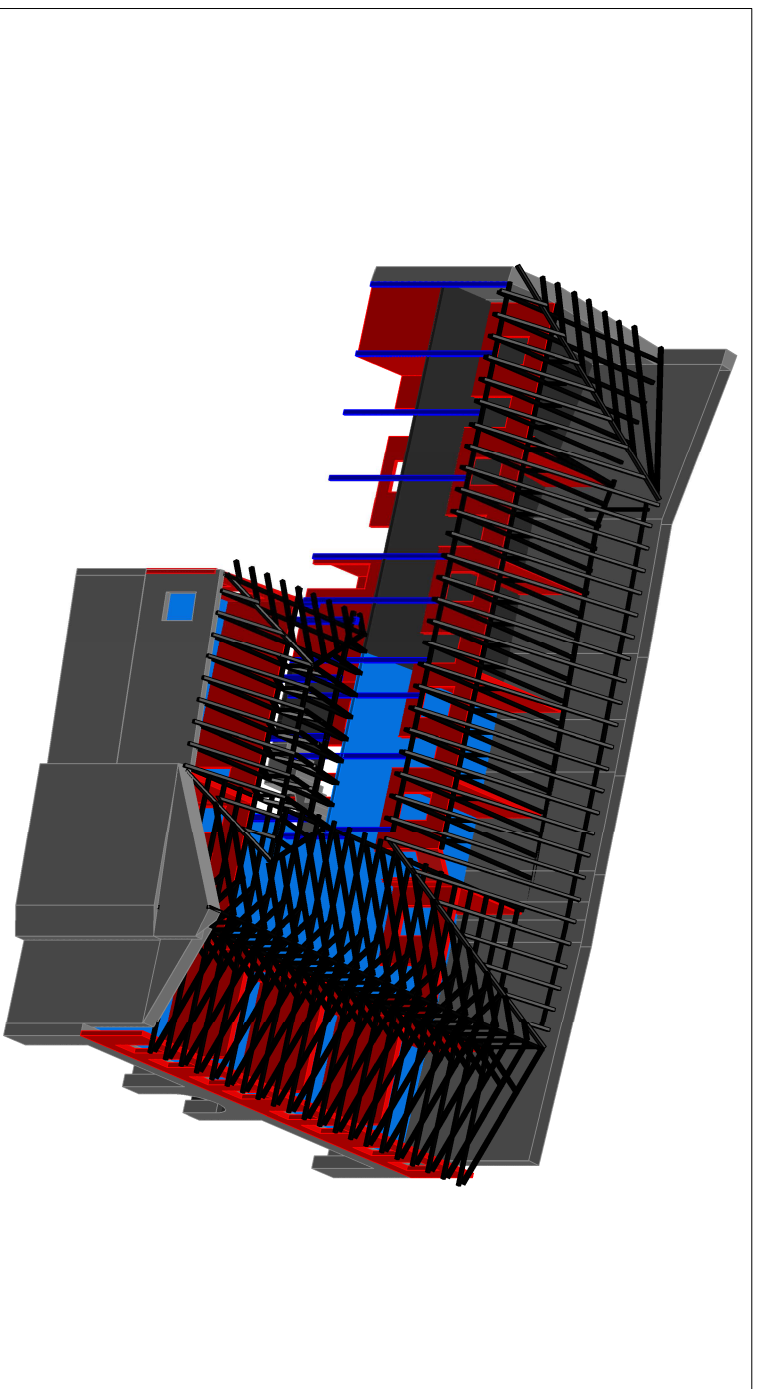
ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

τριτοβάθμια απεικόνιση φέροντος οργανισμού (b)

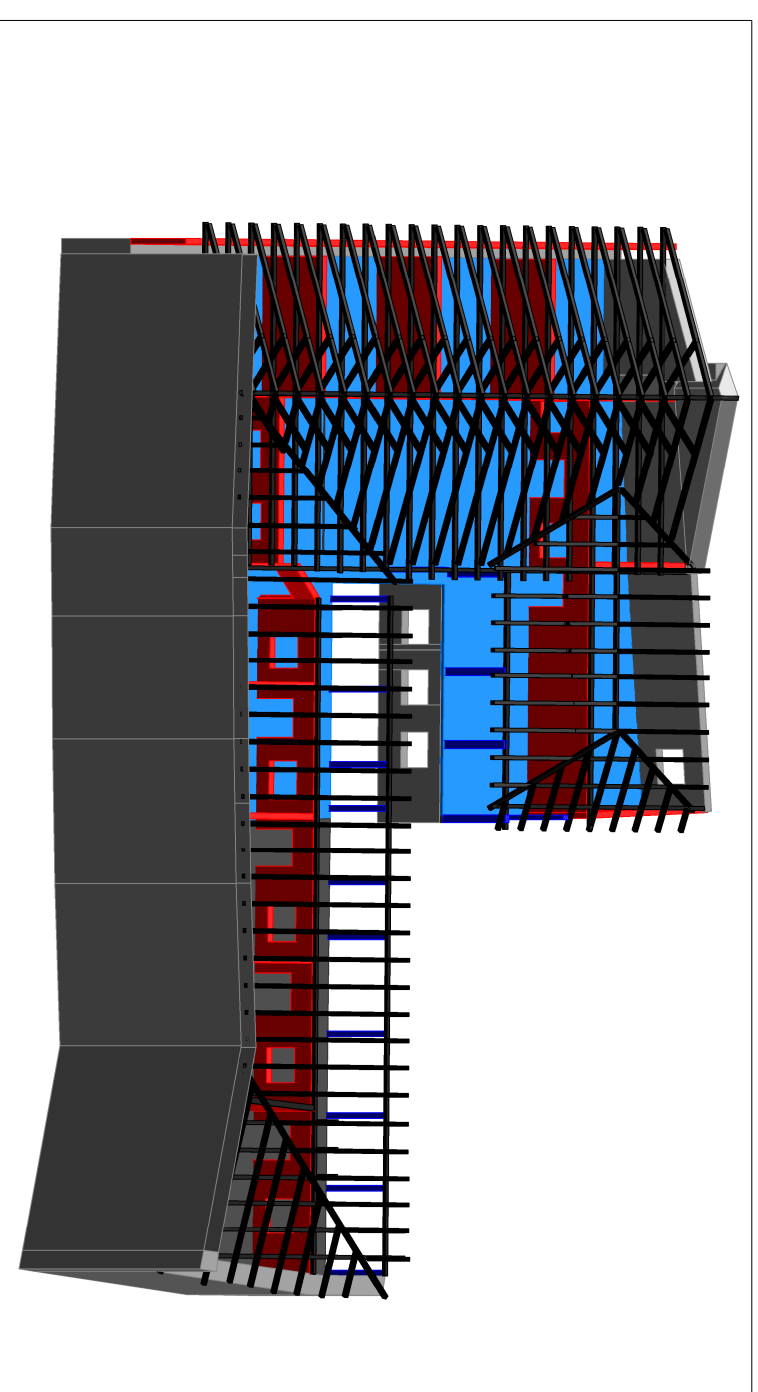
ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.8

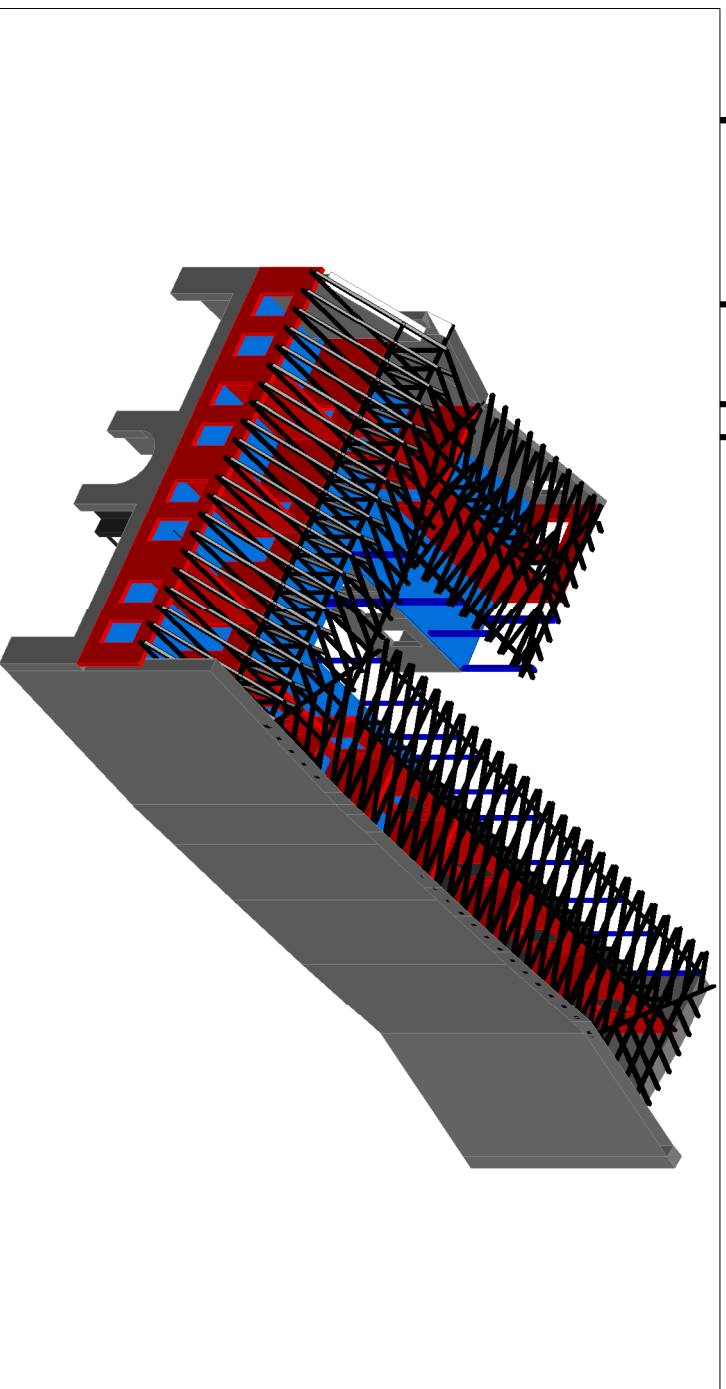
ΚΑΙΜΑΚΑ:

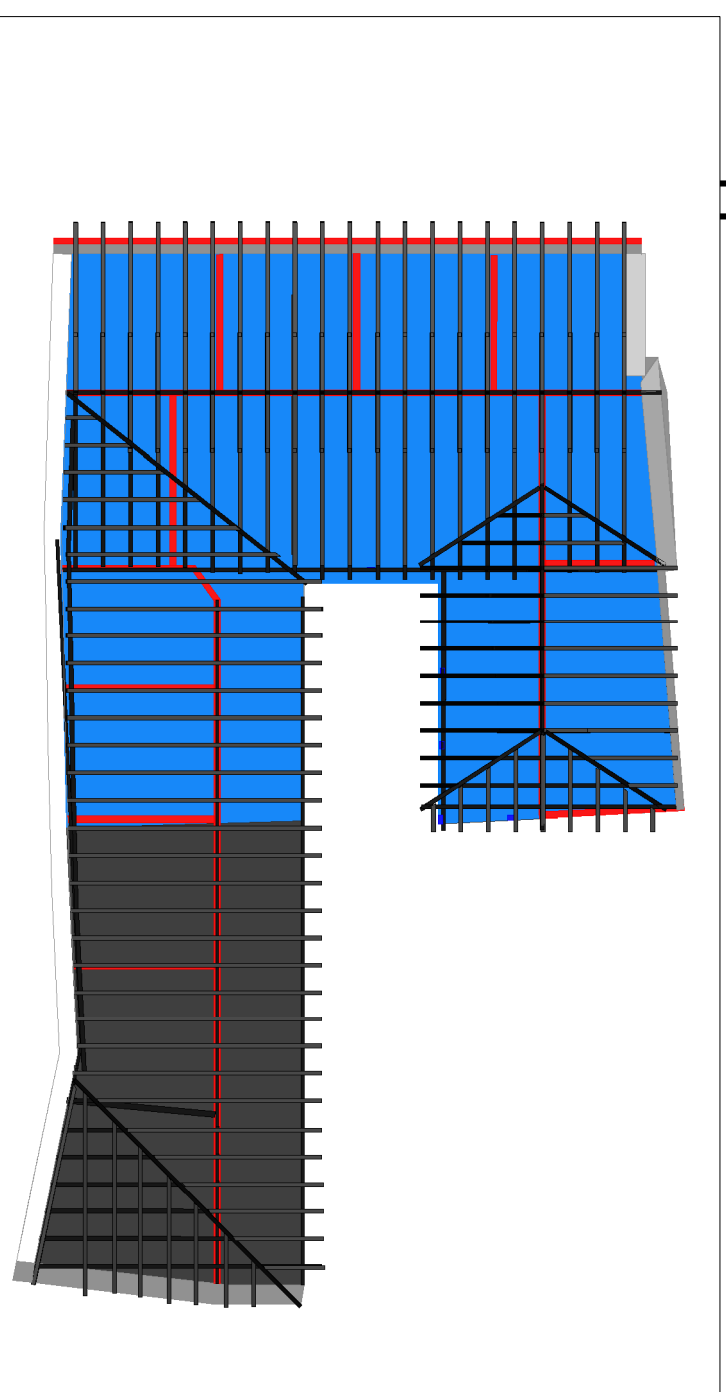
4. Βορειοανατολική άποψη

5. Βορειοδυτική άποψη

6. Βόρειοδυτική άποψη

7. Κάτοψη

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
Οξεία υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
φάσεις κατασκευής Ισογείου

ΚΩΔΙΚΟΣ:
Κ.Α.9

ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/100

ΥΤΟΜΝΗΜΑ	φάση Α
	φάση Β
	φάση Γ
	φάση Δ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης / κατασκευαστική ανάλυση

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

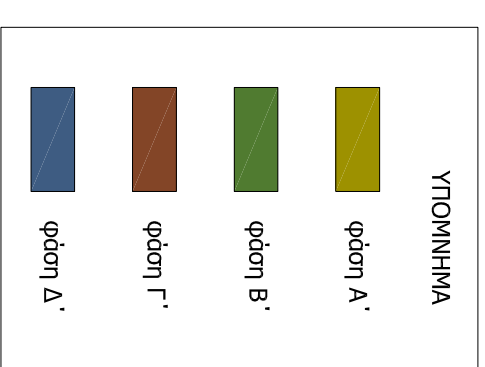
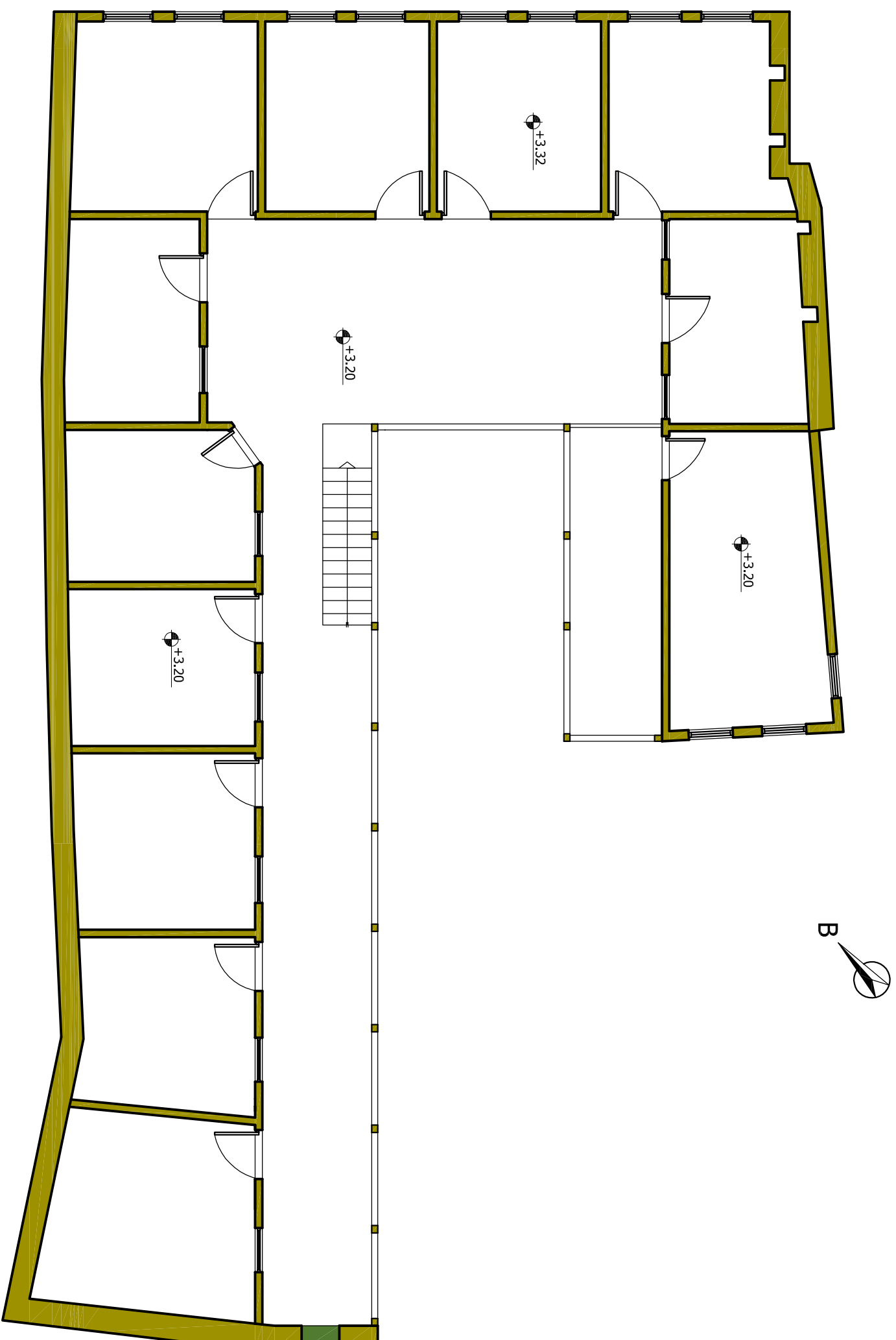
φάσεις κατασκευής ορόφου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.10

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

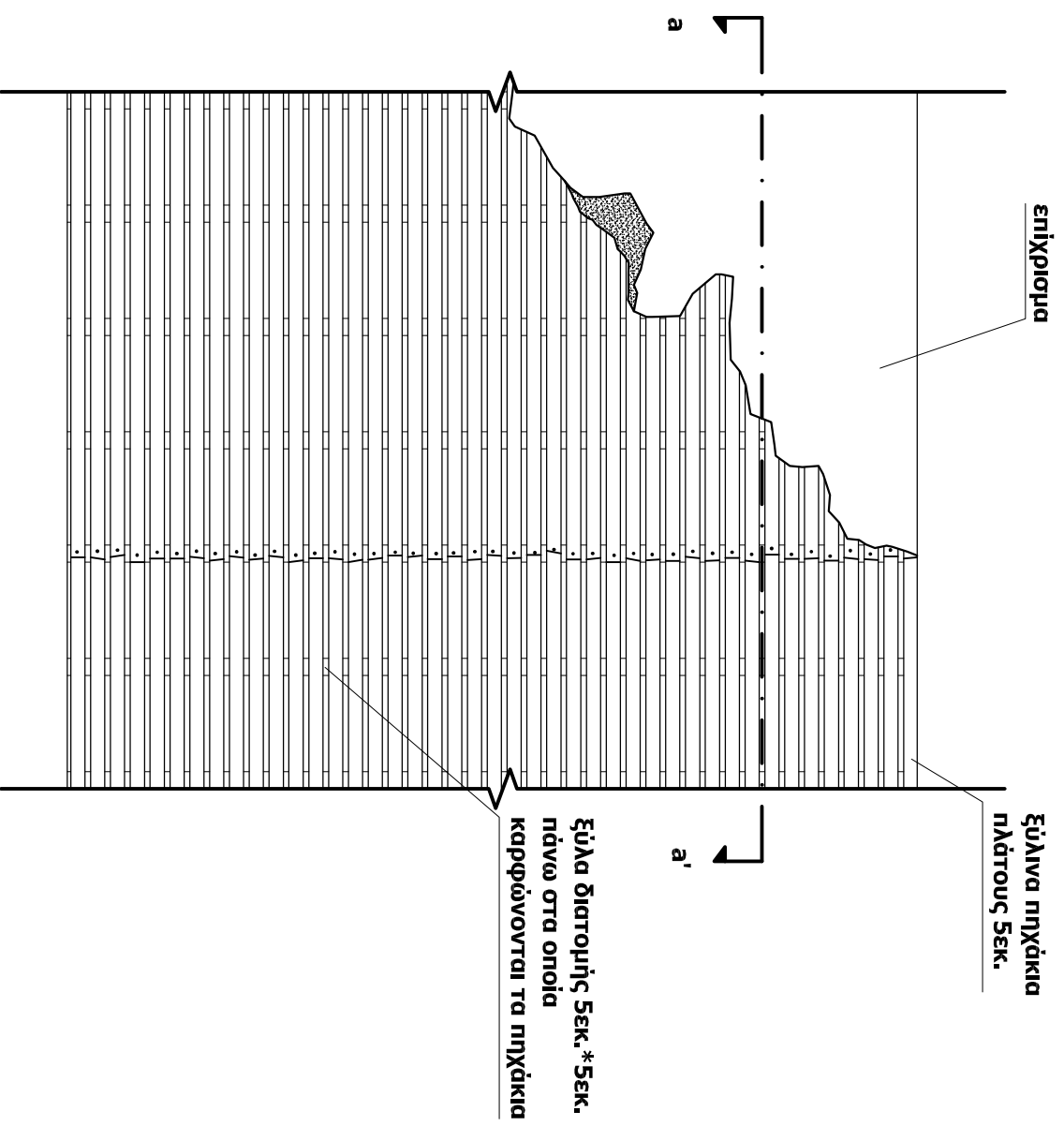
τοστιμαδοτοίχος

ΚΩΔΙΚΟΣ:

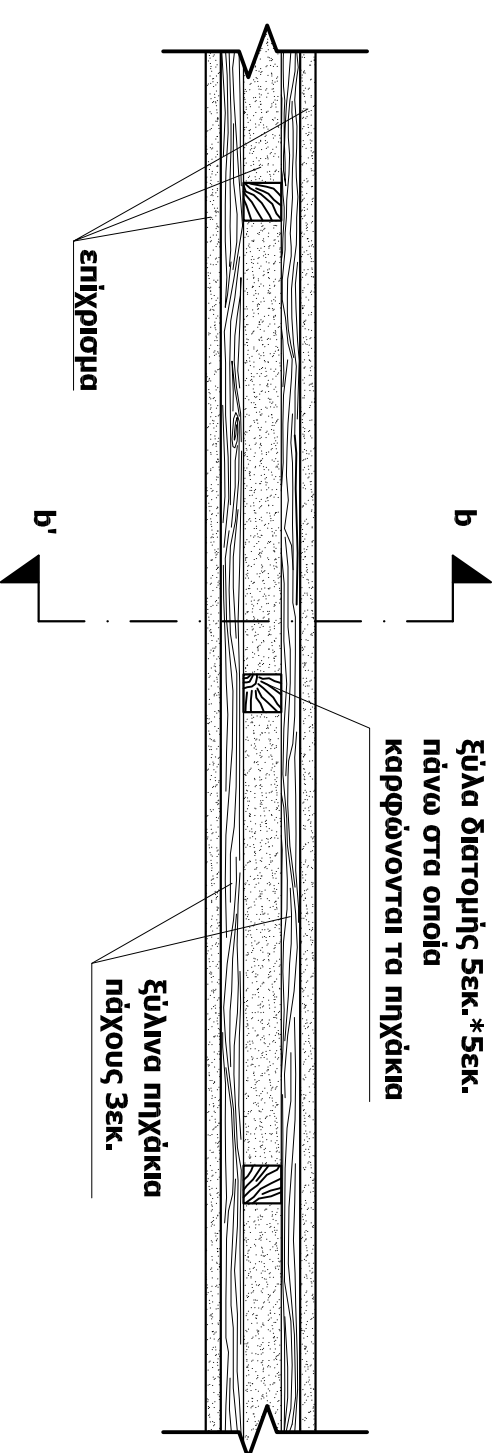
Κ.Α.1

ΚΑΙΜΑΚΑ:

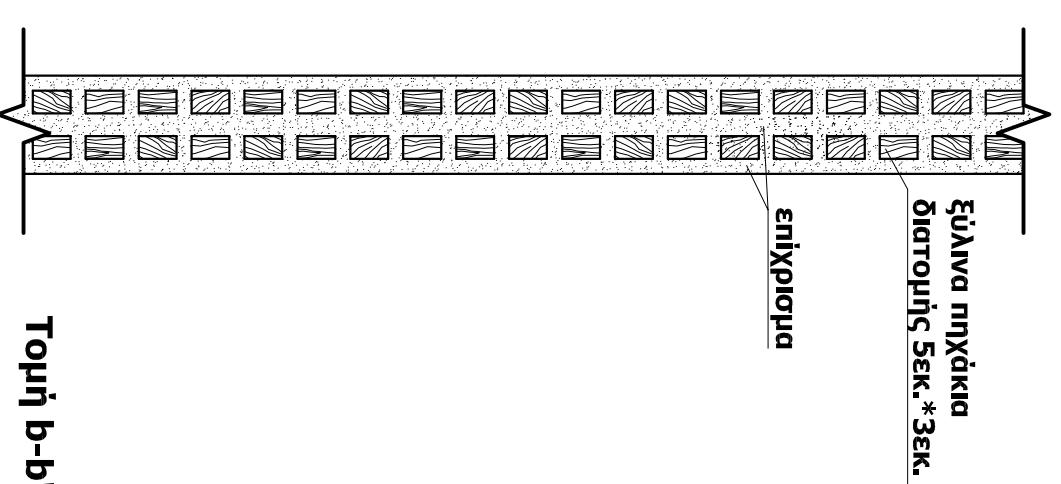
1/25 , 1/10

Όψη **Κλίμ. 1/25**

Τομή a-a' **Κλίμ. 1/10**

Τομή b-b' **Κλίμ. 1/10**

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατασκευής/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

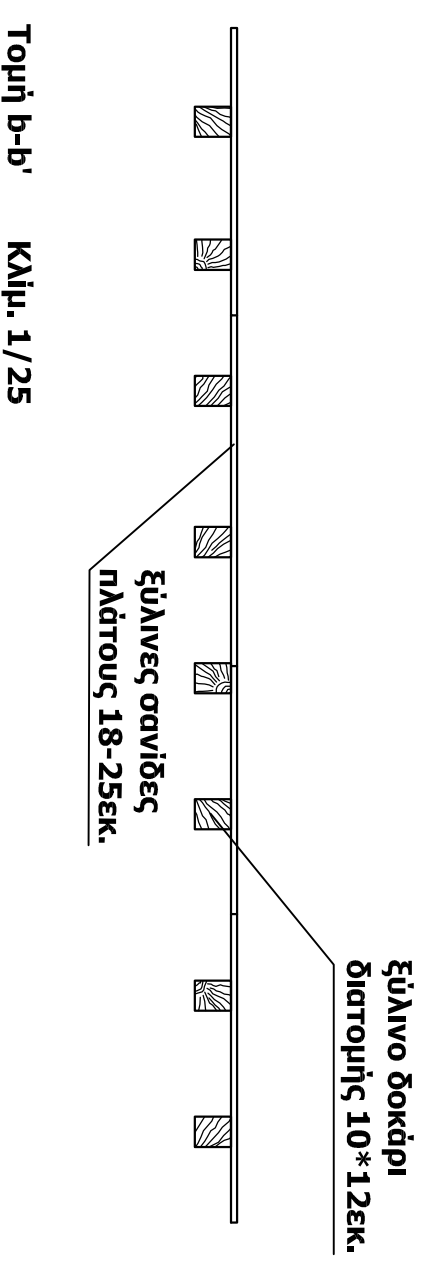
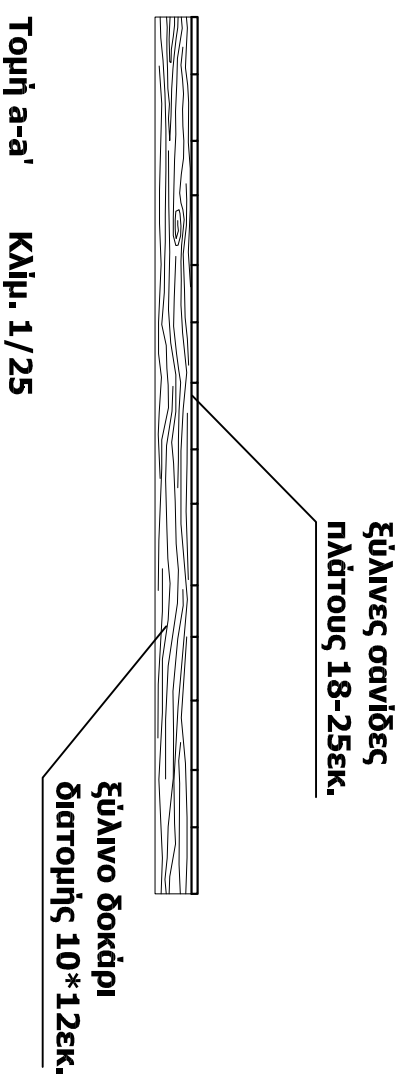
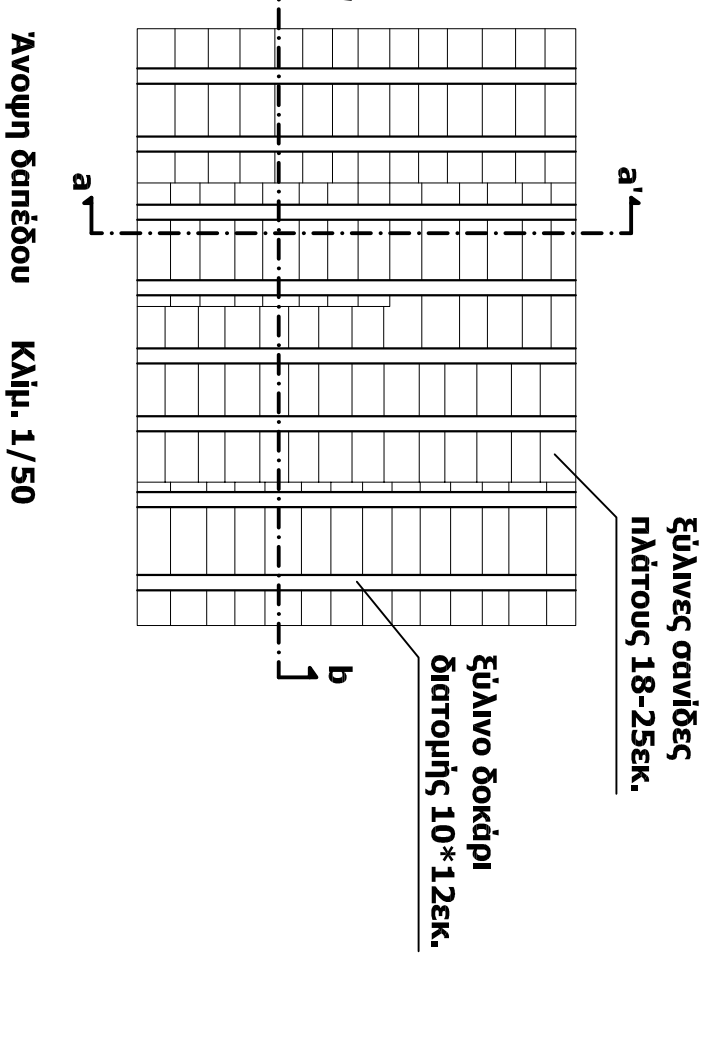
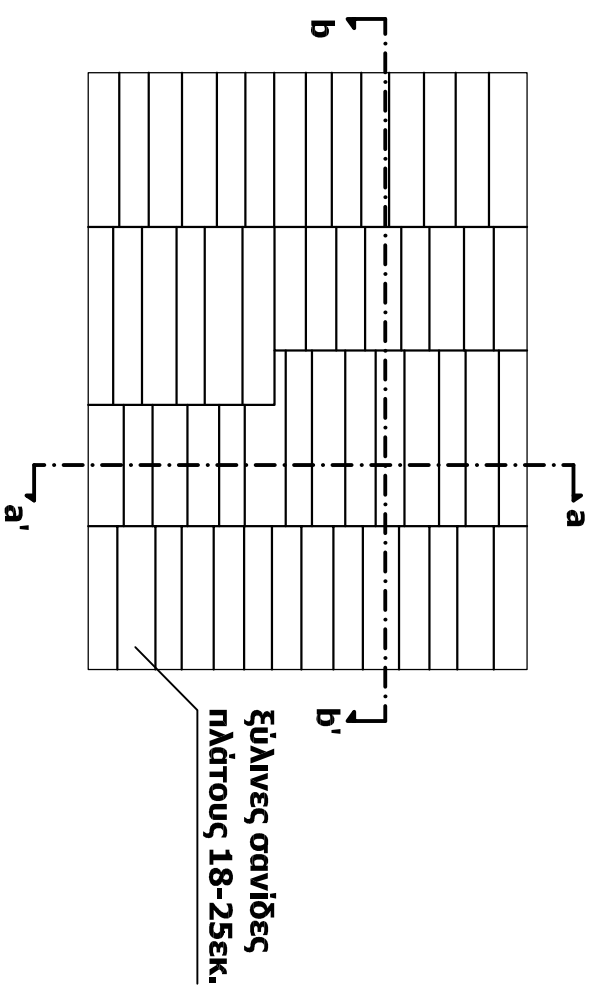
ξύλινο δάπεδο

ΚΩΔΙΚΟΣ:

K.A.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50 , 1/25

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

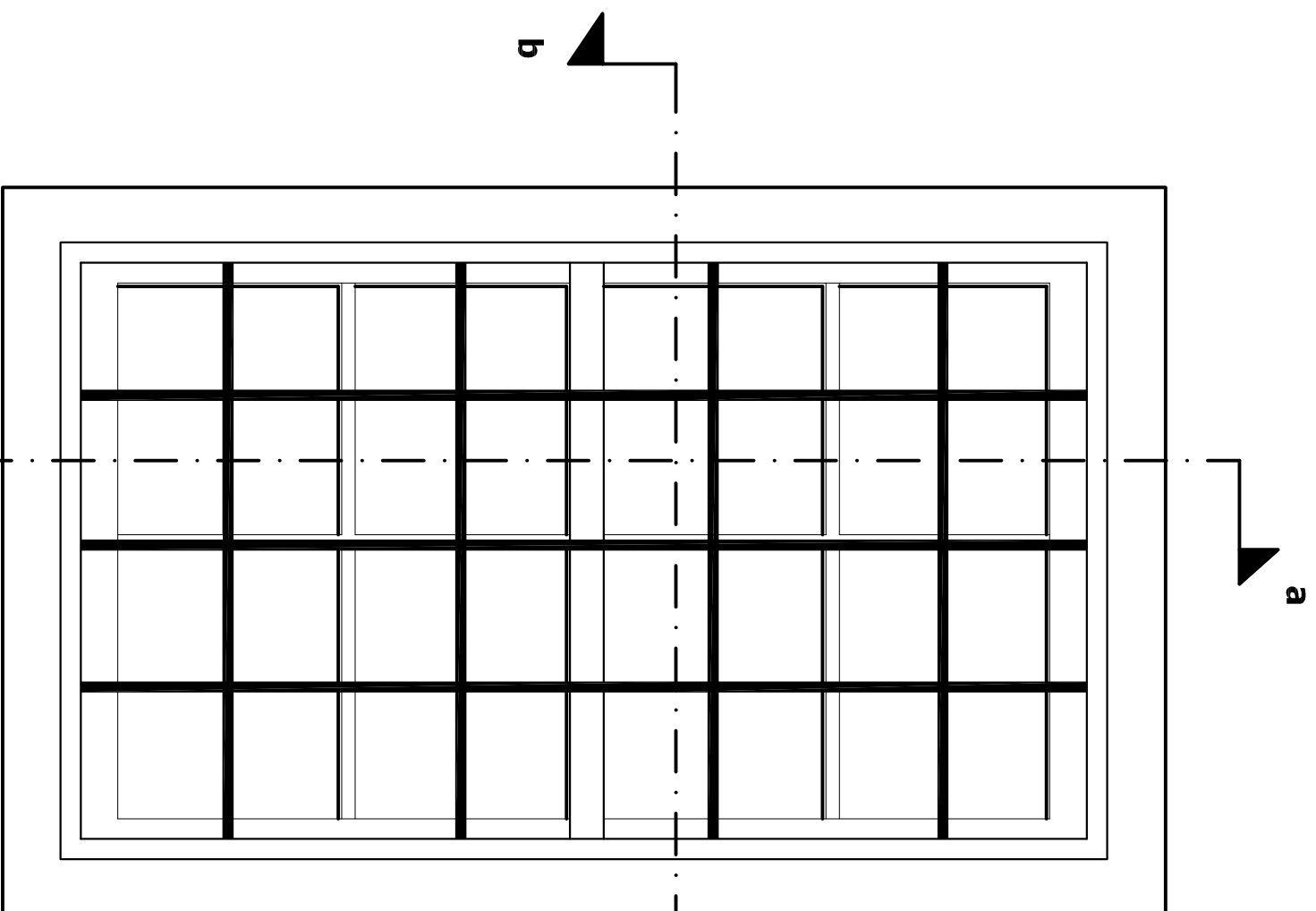
ξύλινο κούφωμα παραθύρου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/10

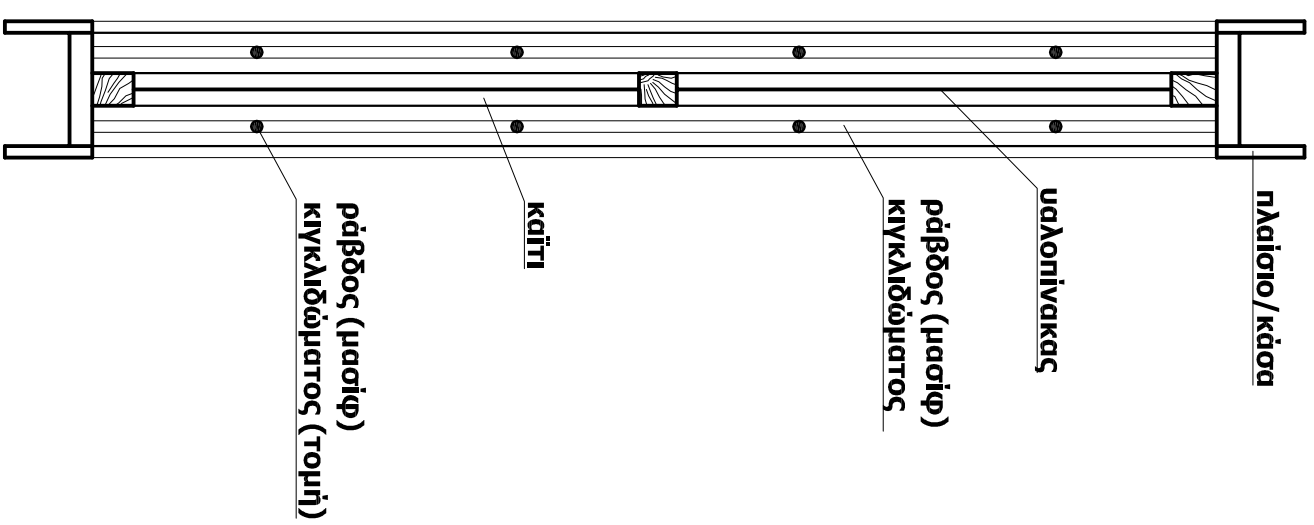

Όψη **ΚΑΙΜ.:1/10**

a'

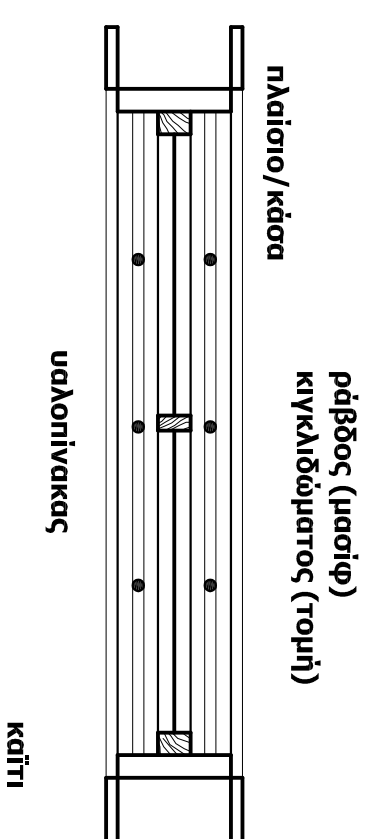
b

b'

Τομή a-a'

ΚΑΙΜ.:1/10

Τομή b-b'

ΚΑΙΜ.:1/10

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΗ:

σχεδία υφιοτρεμένης κατάστασης/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

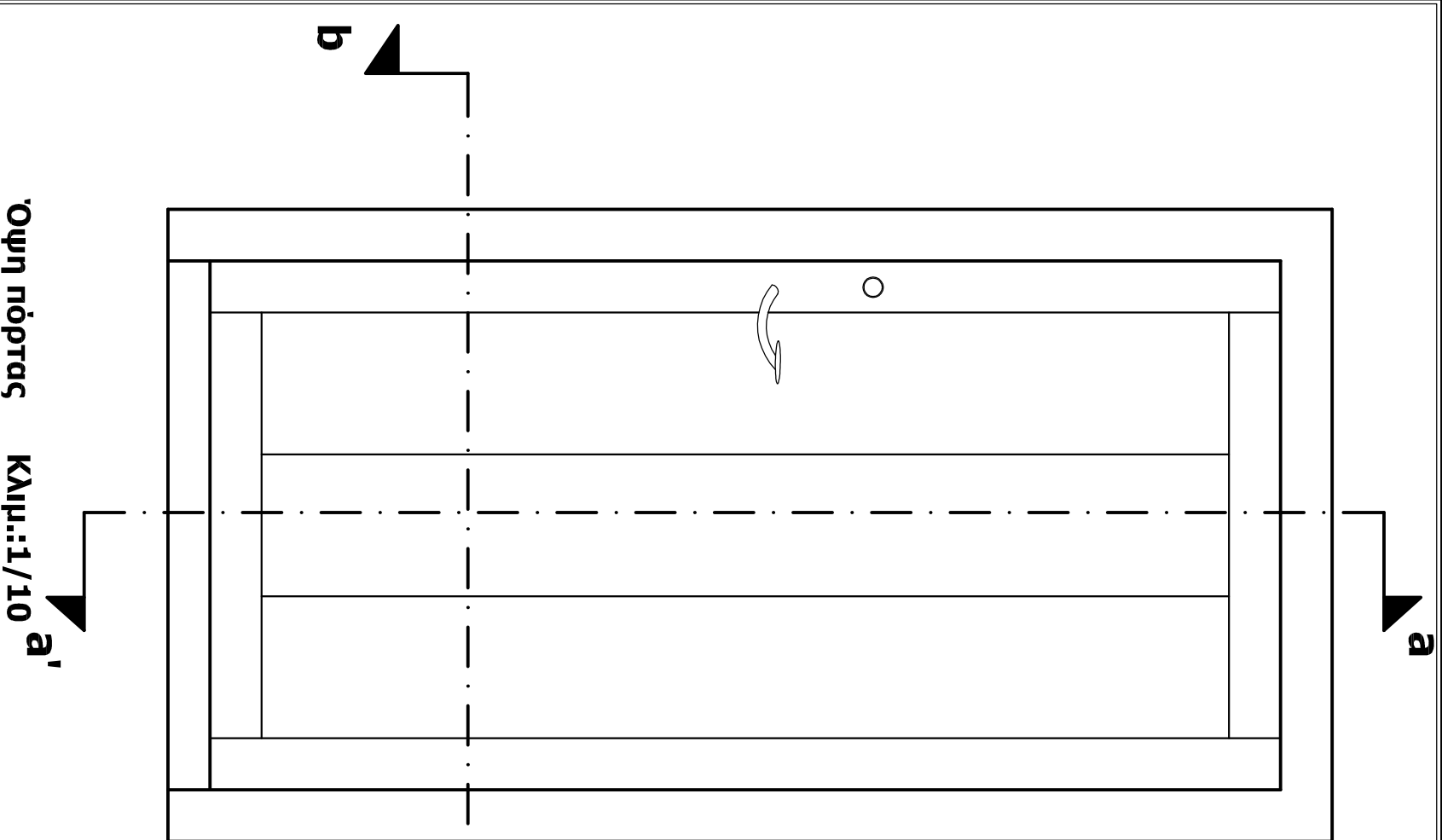
ξύλινο κούφωμα θύρας

ΚΣΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.4

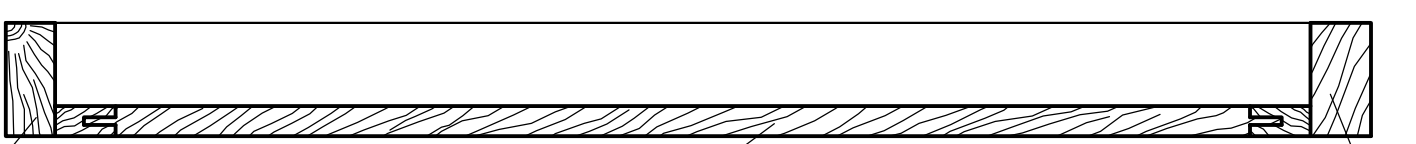
ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/20 , 1/10

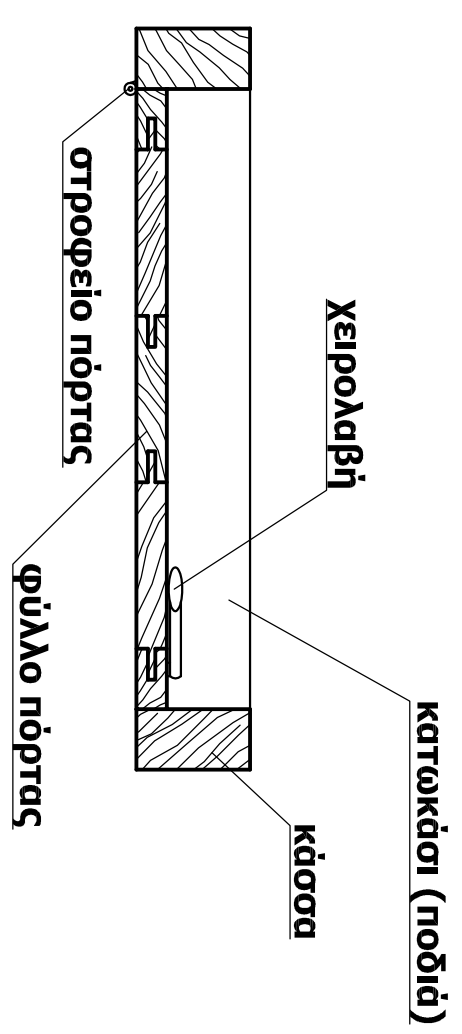
Όψη πόρτας

Κλίμ.:1/10

Τομή a-a'

Κλίμ.:1/10

Τομή b-b'

Κλίμ.:1/20

κατωκάσι (ποδιά)

φύλλο πόρτας

κάσσα

κατωκάσι (ποδιά)

χειρολαβή

φύλλο πόρτας

στροφέιο πόρτας

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιοστάμενης κατάστασης/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

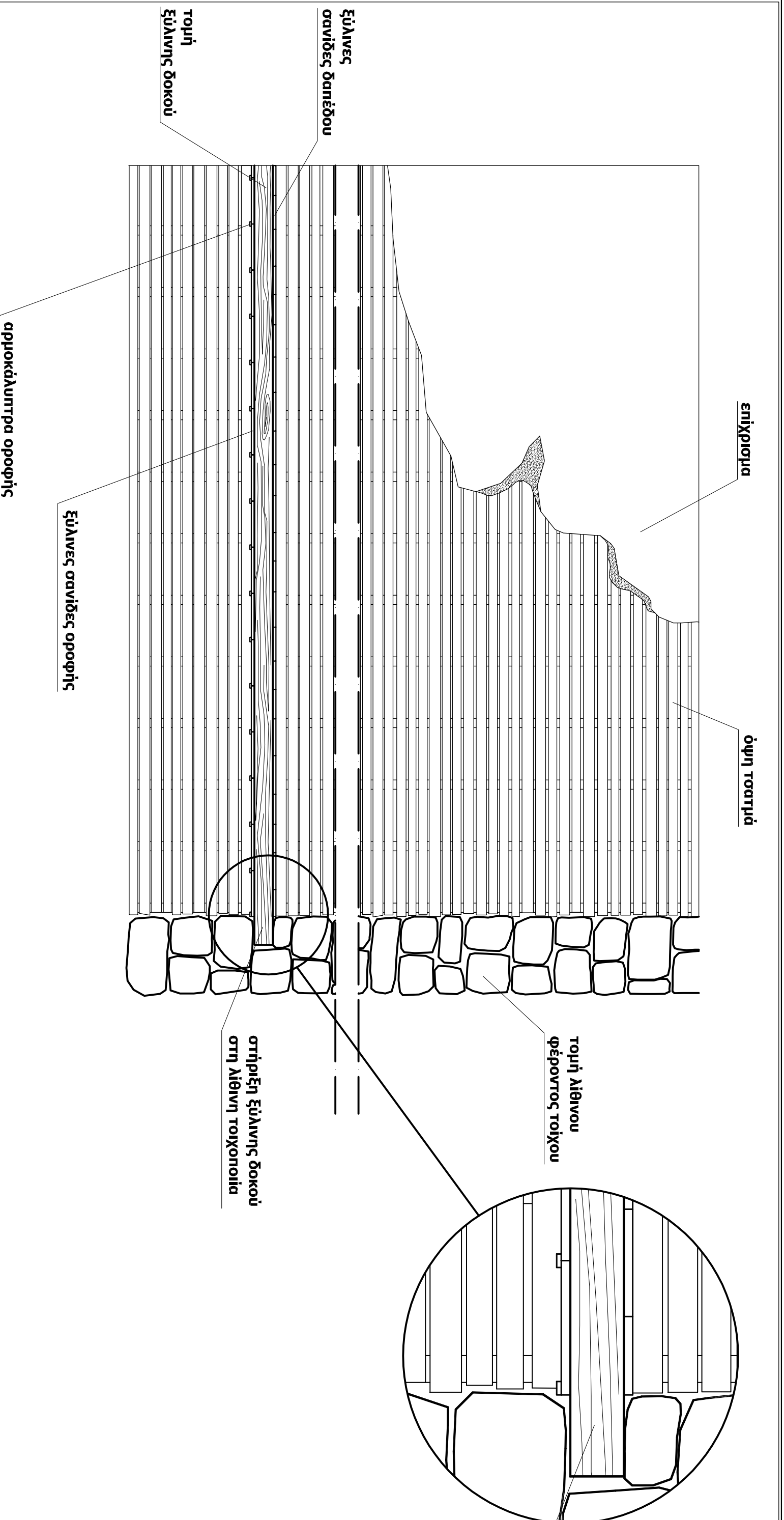
σύνδεση τοιχοποιιών / δαπέδου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.5

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/25

Ώψη-τομή

ΚΑΙΜ.:1/25

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

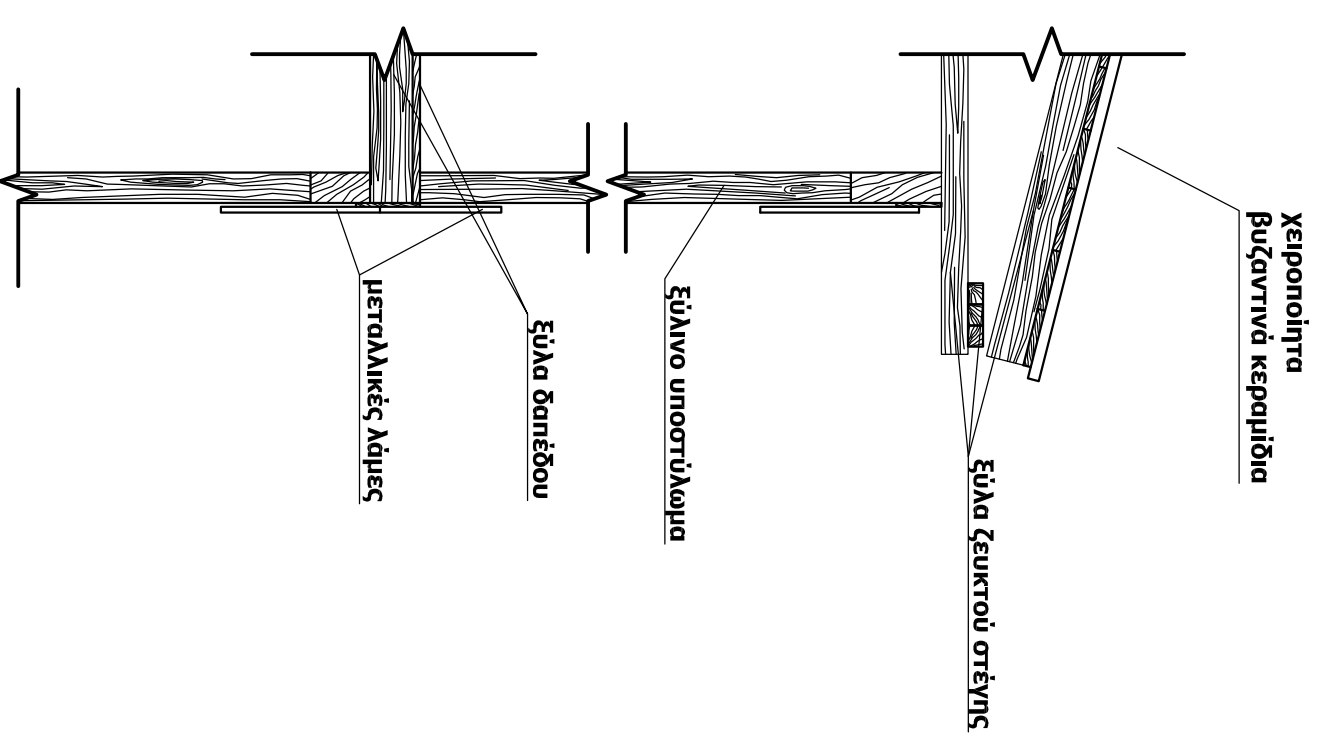
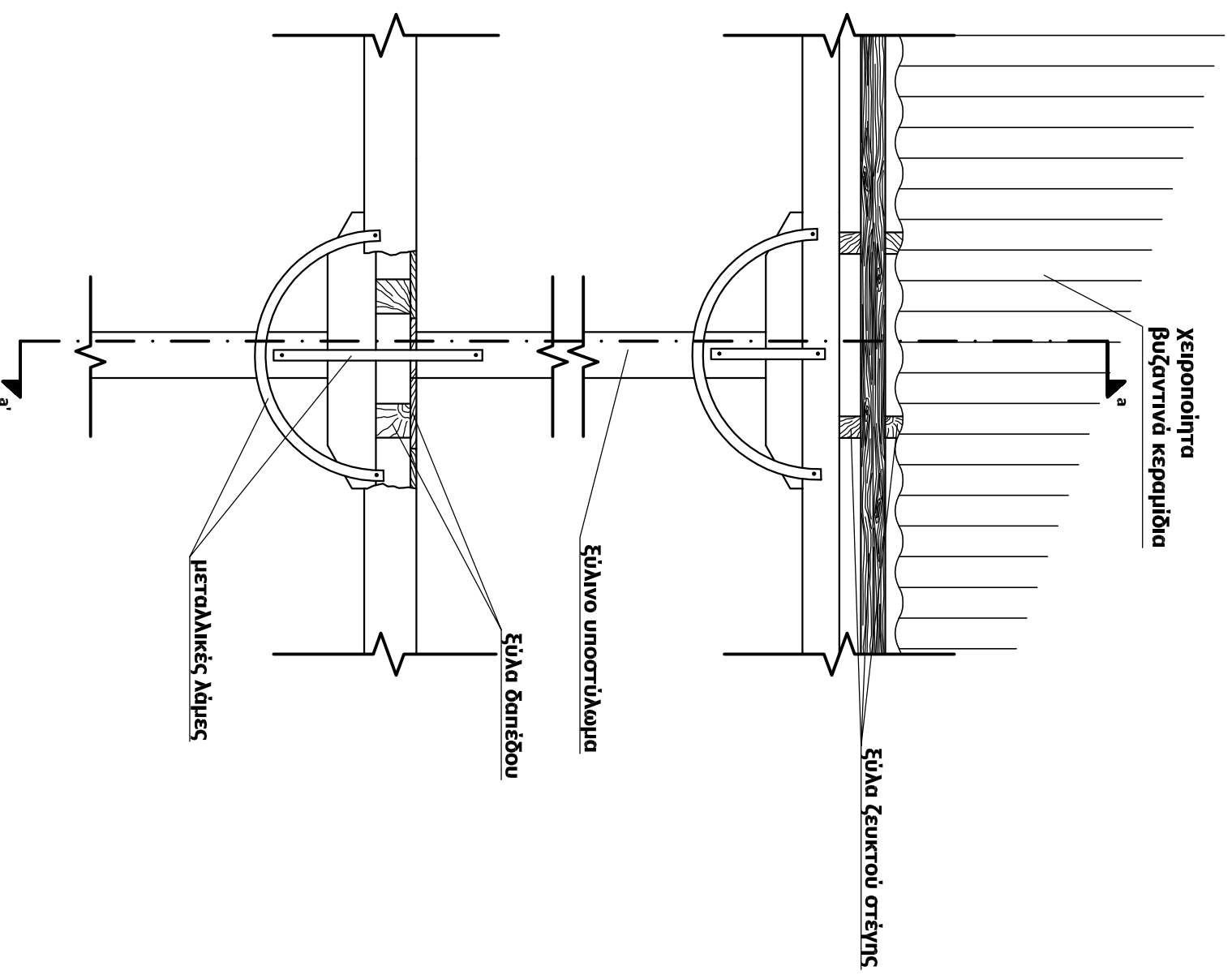
Ξύλινα υποστυλώματα

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.6

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/20

Όψη υποστυλώματος Κλιμ.:1/20

Τομή a-a' Κλιμ.:1/20

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

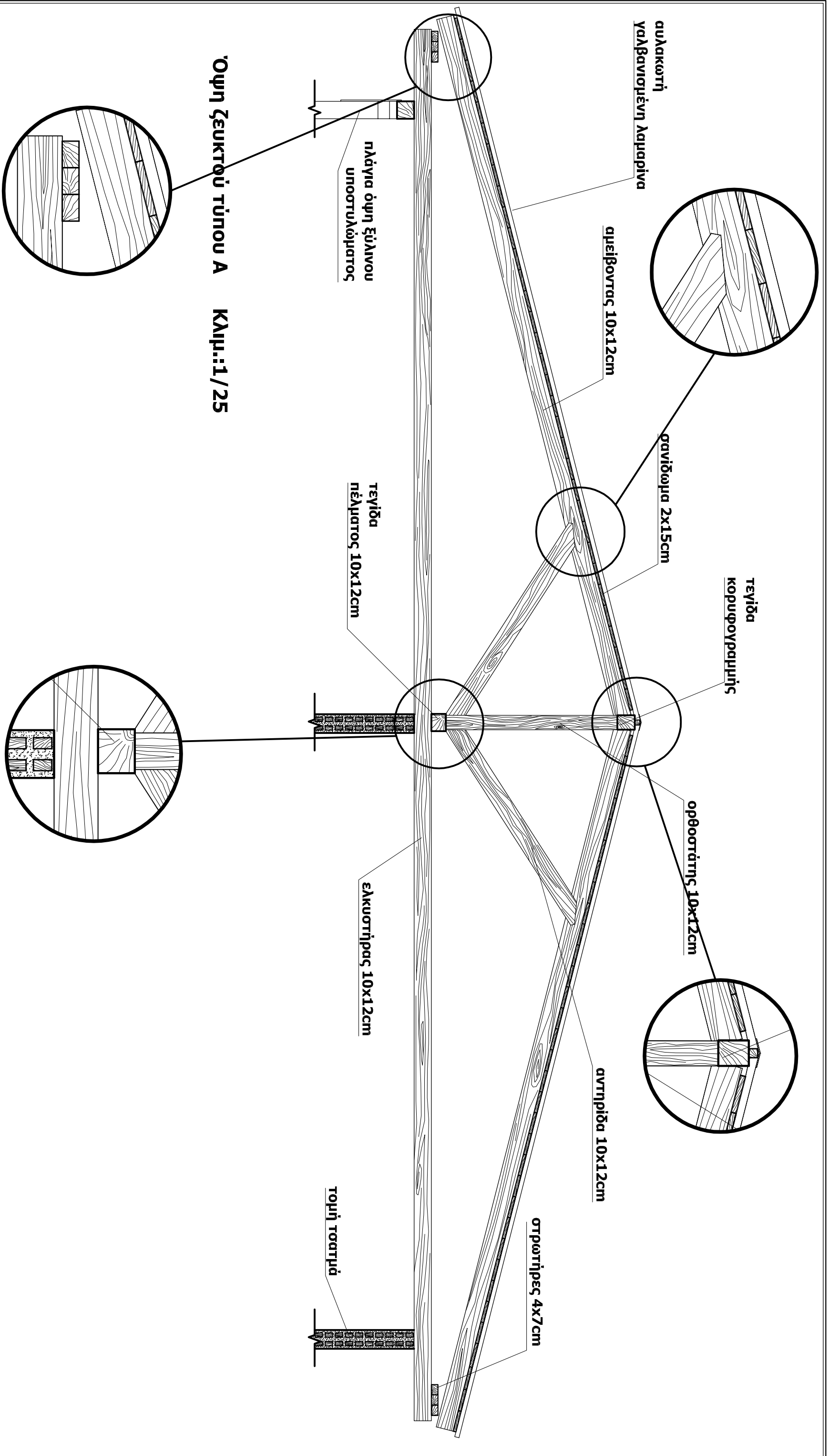
ζευκτό στέγης / τύπος Α

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.7

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/25

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχεδια υφιστάμενης κατάστρασης/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

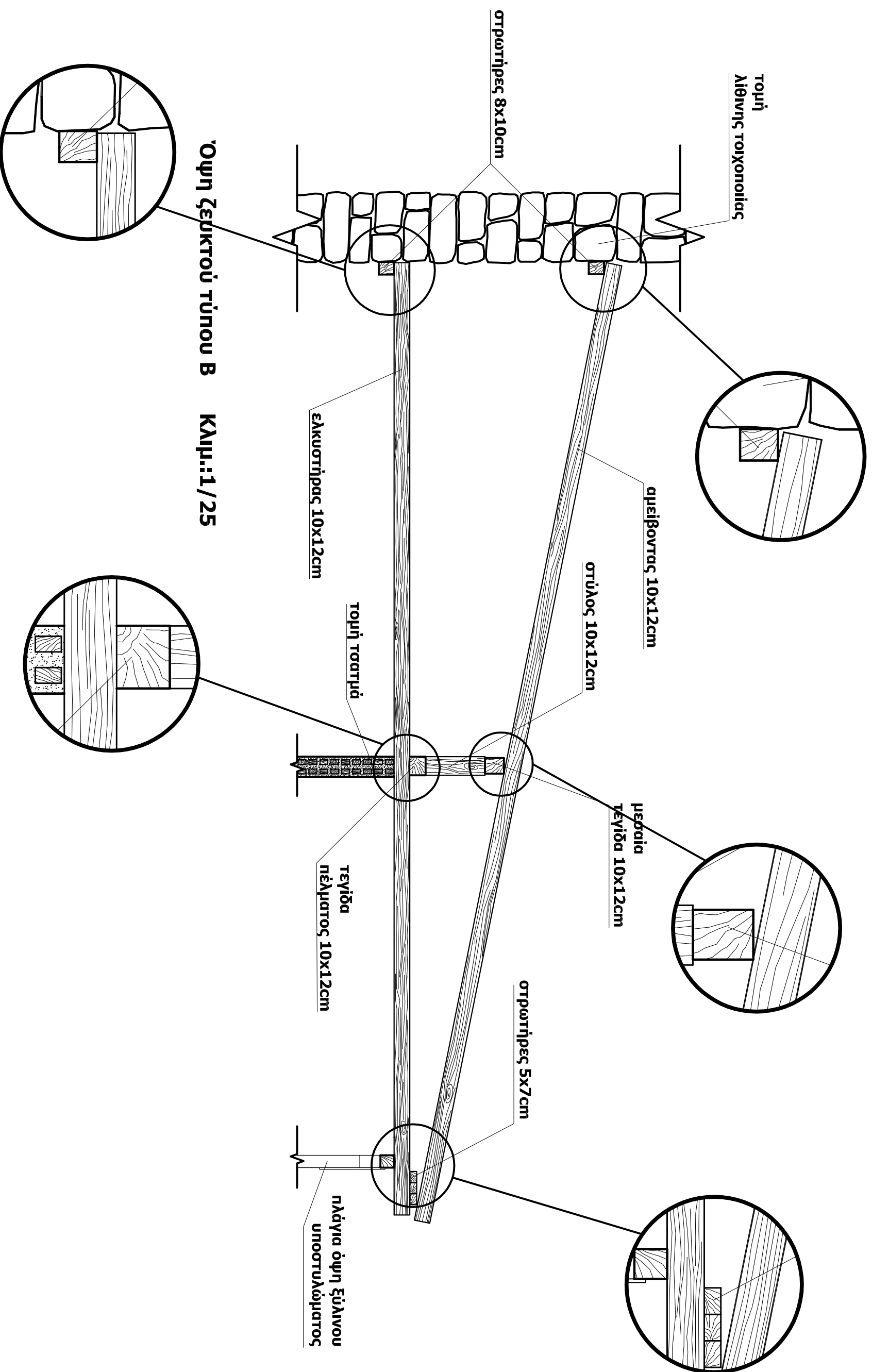
ζευκτό στέγη / τύπος Β

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Α.8

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/25

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης/μορφολογικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

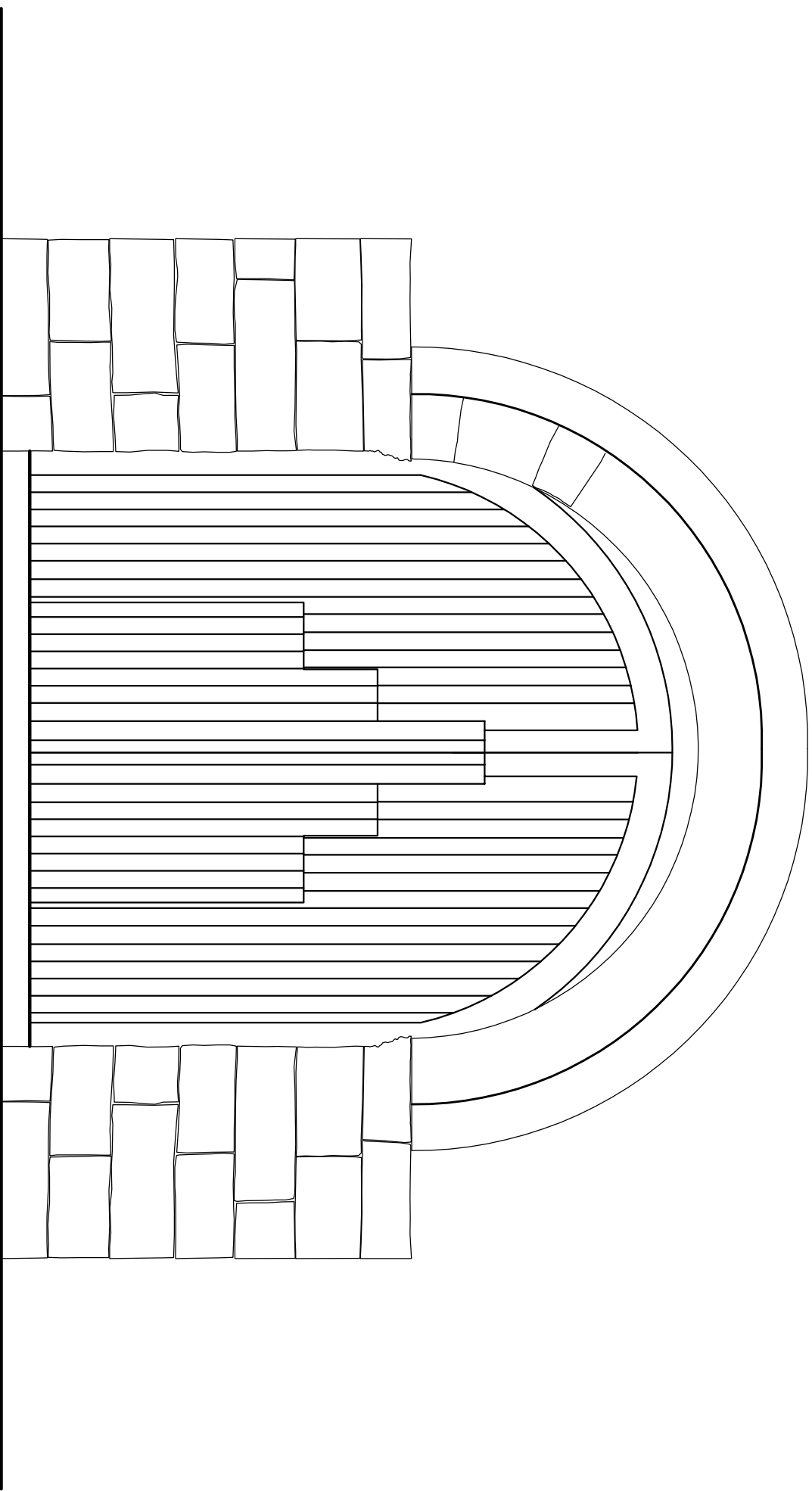
καμάρα εισόδου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Μ.Α.1

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/20

Όψη θύρας εισόδου

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια υφιστάμενης κατάστασης/μορφολογικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

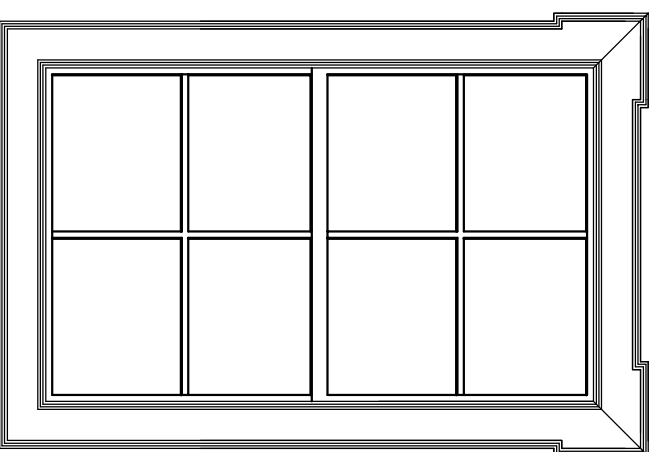
τύποι παραθύρων

ΚΩΔΙΚΟΣ:

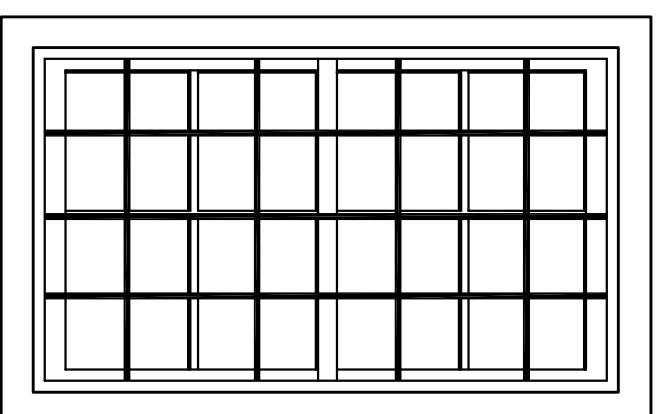
M.A.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:

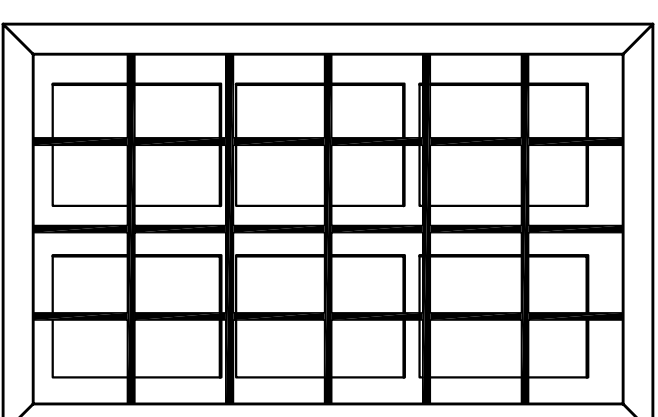
1/20

Τύπος Α

Τύπος Β

Τύπος Γ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

Ουδέια υφιστάμενης κατάστασης/μορφολογικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

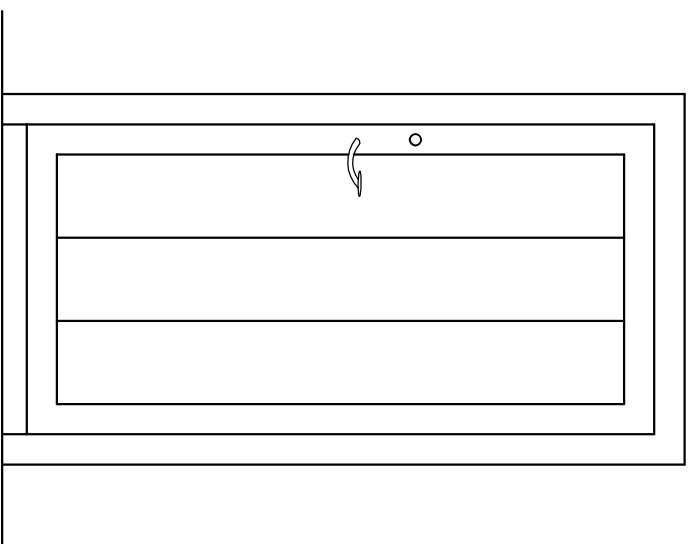
Τύποι Θυρών

ΚΩΔΙΚΟΣ:

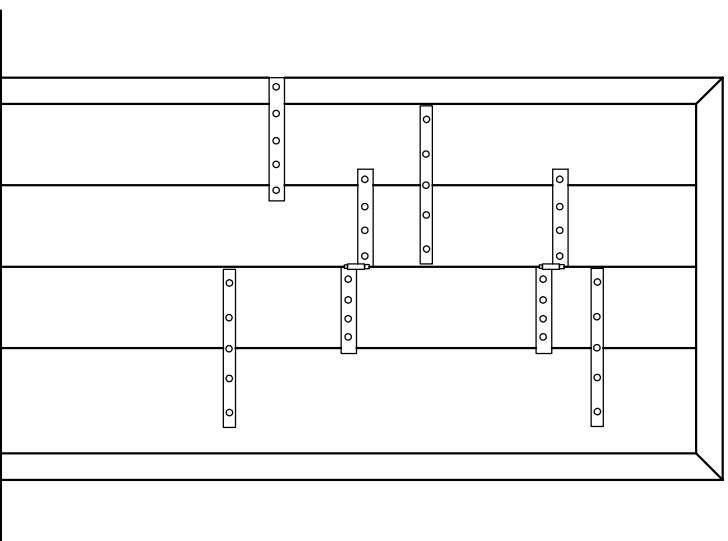
M.A.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

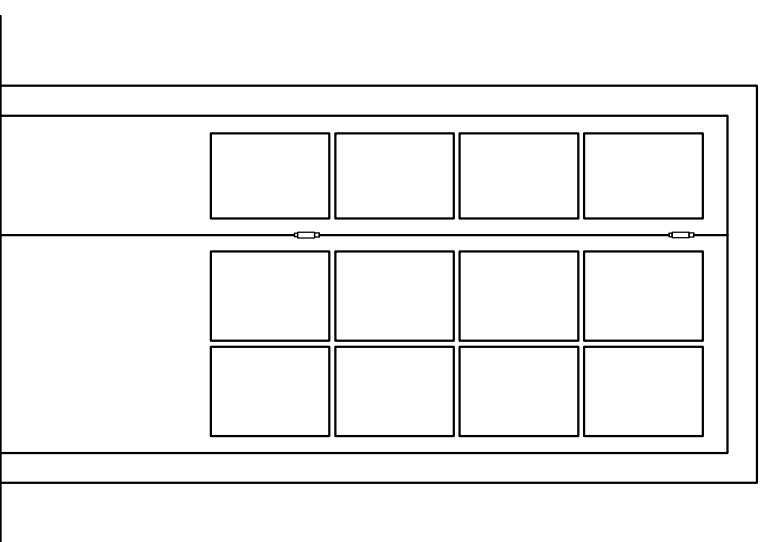
1/20

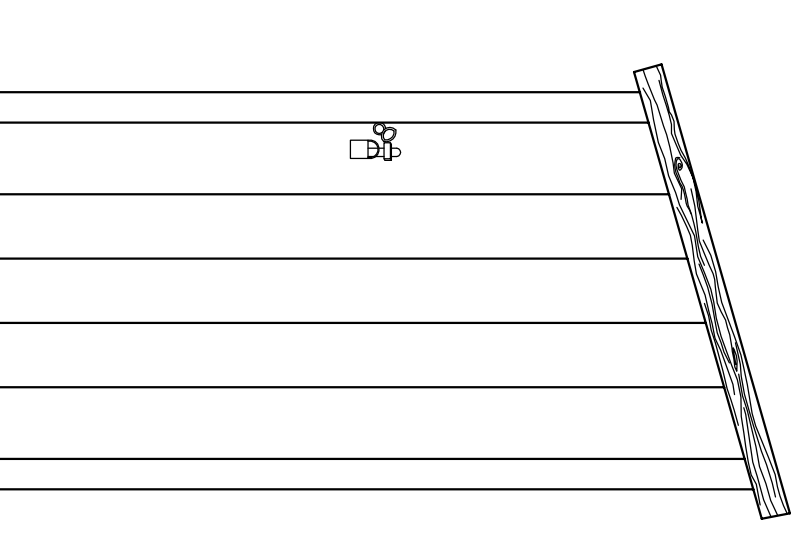
Tύπος Α

Tύπος Β

Tύπος Γ

Tύπος Δ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχεδια υποστηρίχμενης κατάστρασης/μορφολογικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

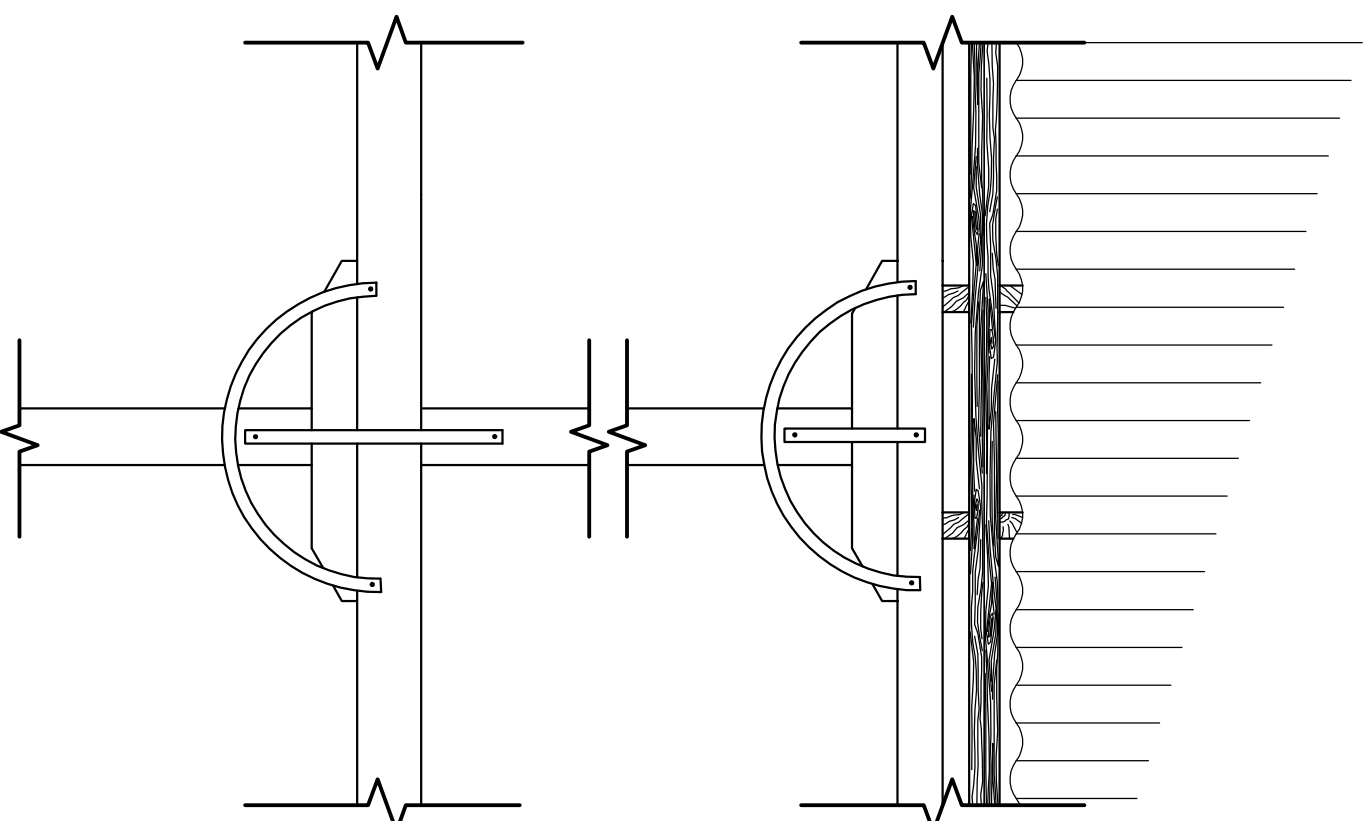
ξύλινα υποστύλωματα

ΚΩΔΙΚΟΣ:

M.A.4

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/20

Όψη υποστύλωματος Καίμ.:1/20

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια πρότασης επανόχρησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

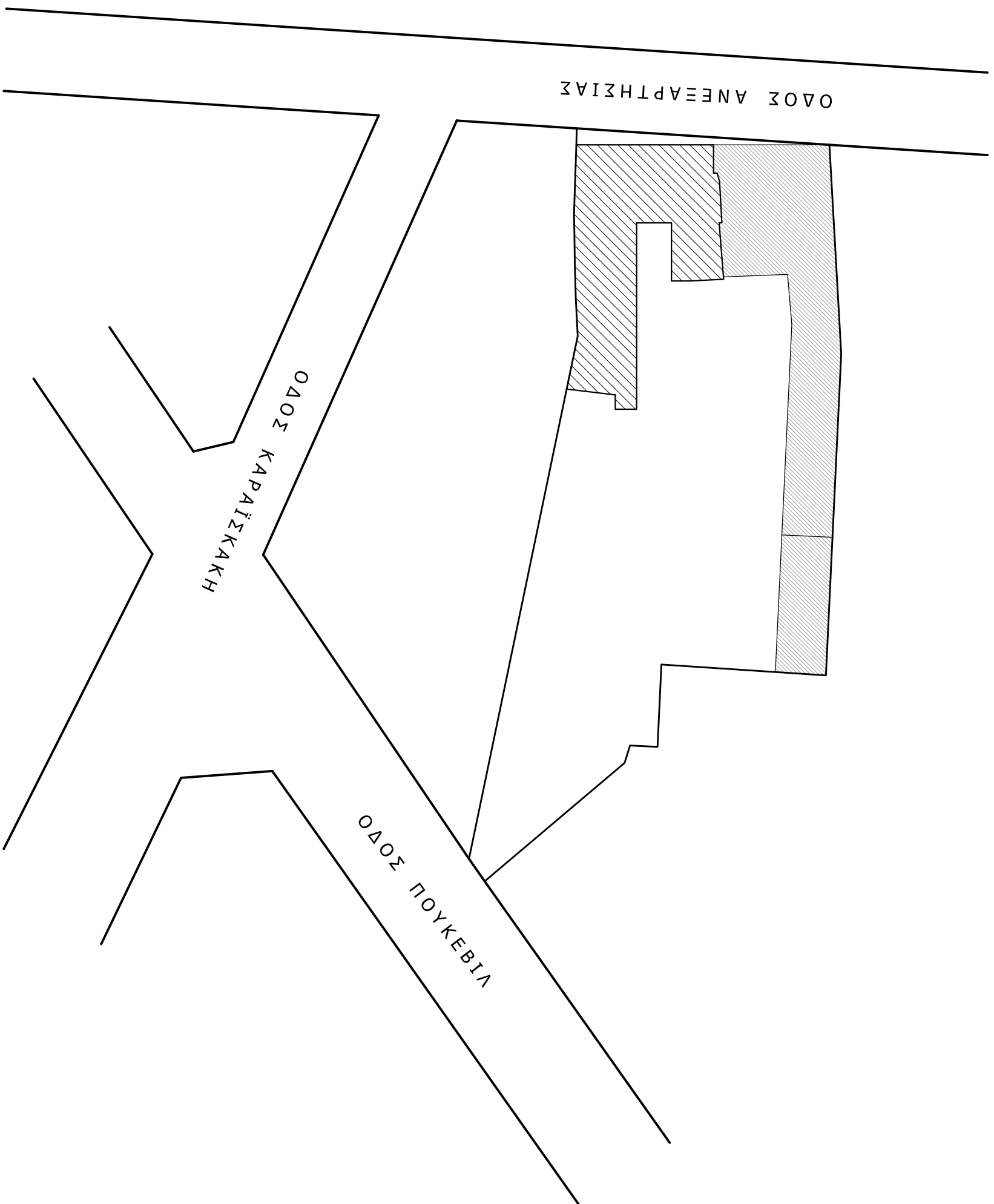
τοπογραφικό διάγραμμα

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Π.Ε.1

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/500

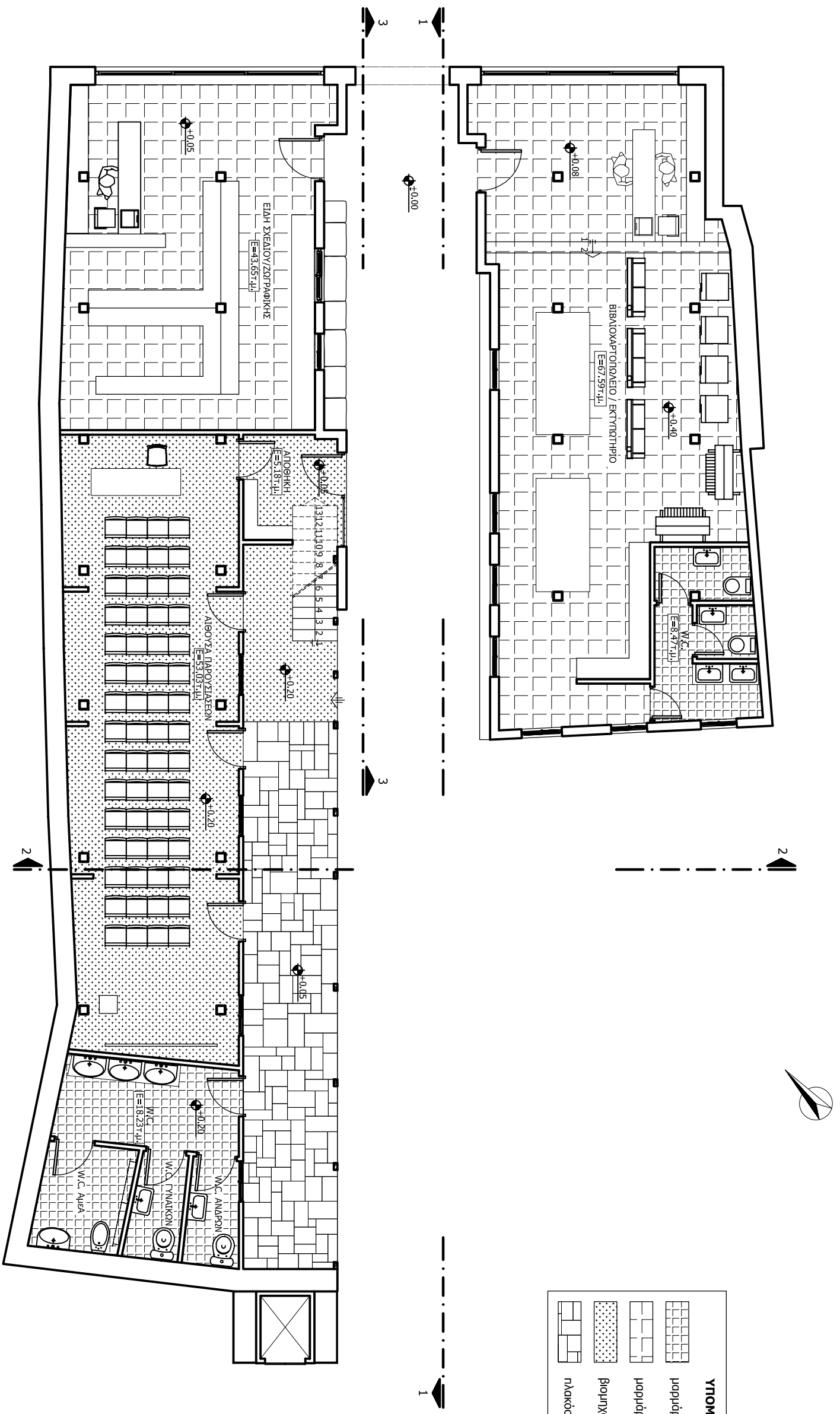

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
σχέδια πρότασης επανόχρησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
κάρτη ισογείου

ΚΩΔΙΚΟΣ:
Π.Ε.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/100

ΥΠΟΜΗΜΑ

- μαρμάρινα πλακίδια διαστάσεων 20x20cm
- μαρμάρινες πλάκες διαστάσεων 50x50cm
- βιομηχανικό δάπεδο
- πλακόστρωση

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια πρότασης επανόχρησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

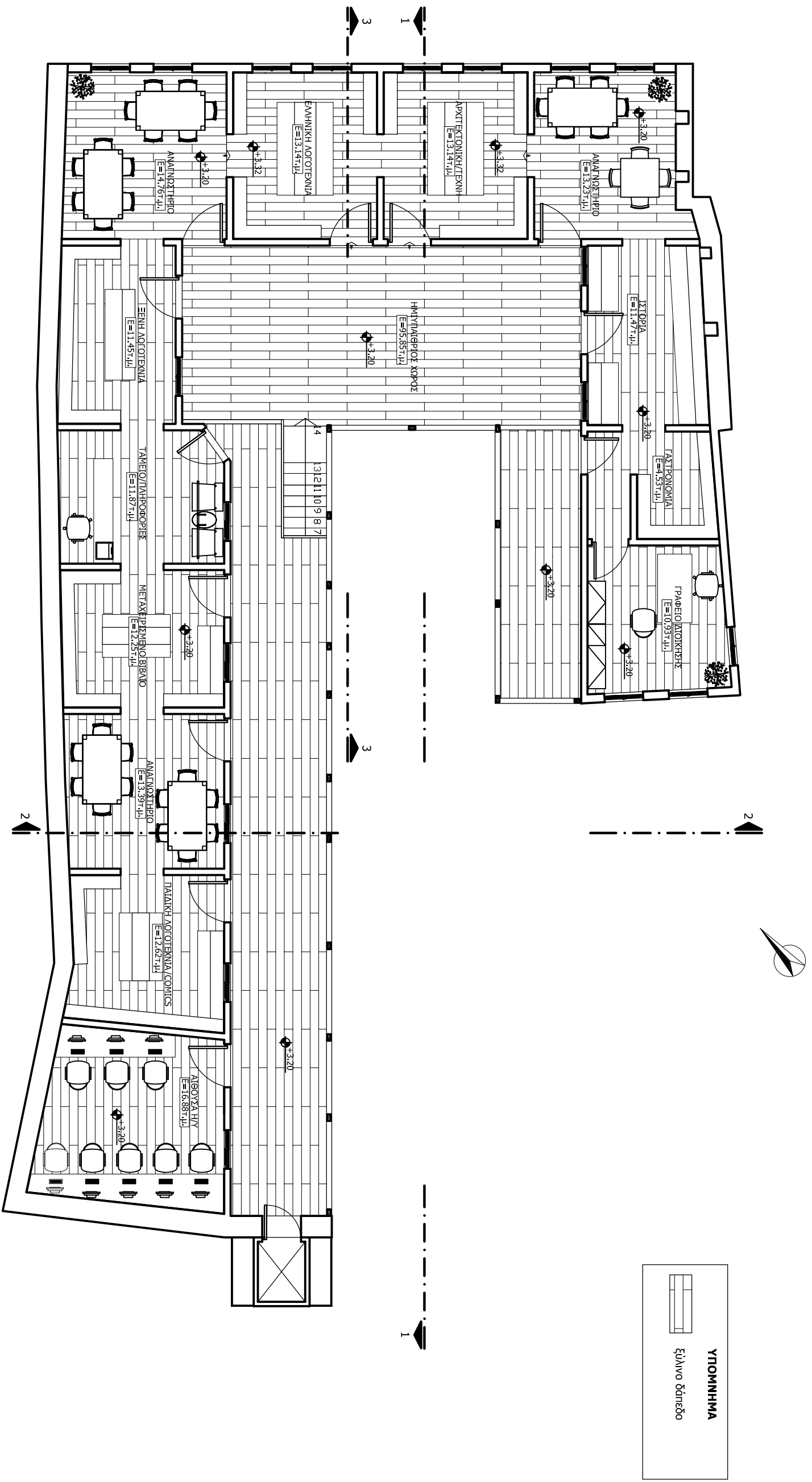
κάτοψη ορόφου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Π.Ε.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια πρότασης επανόχρησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

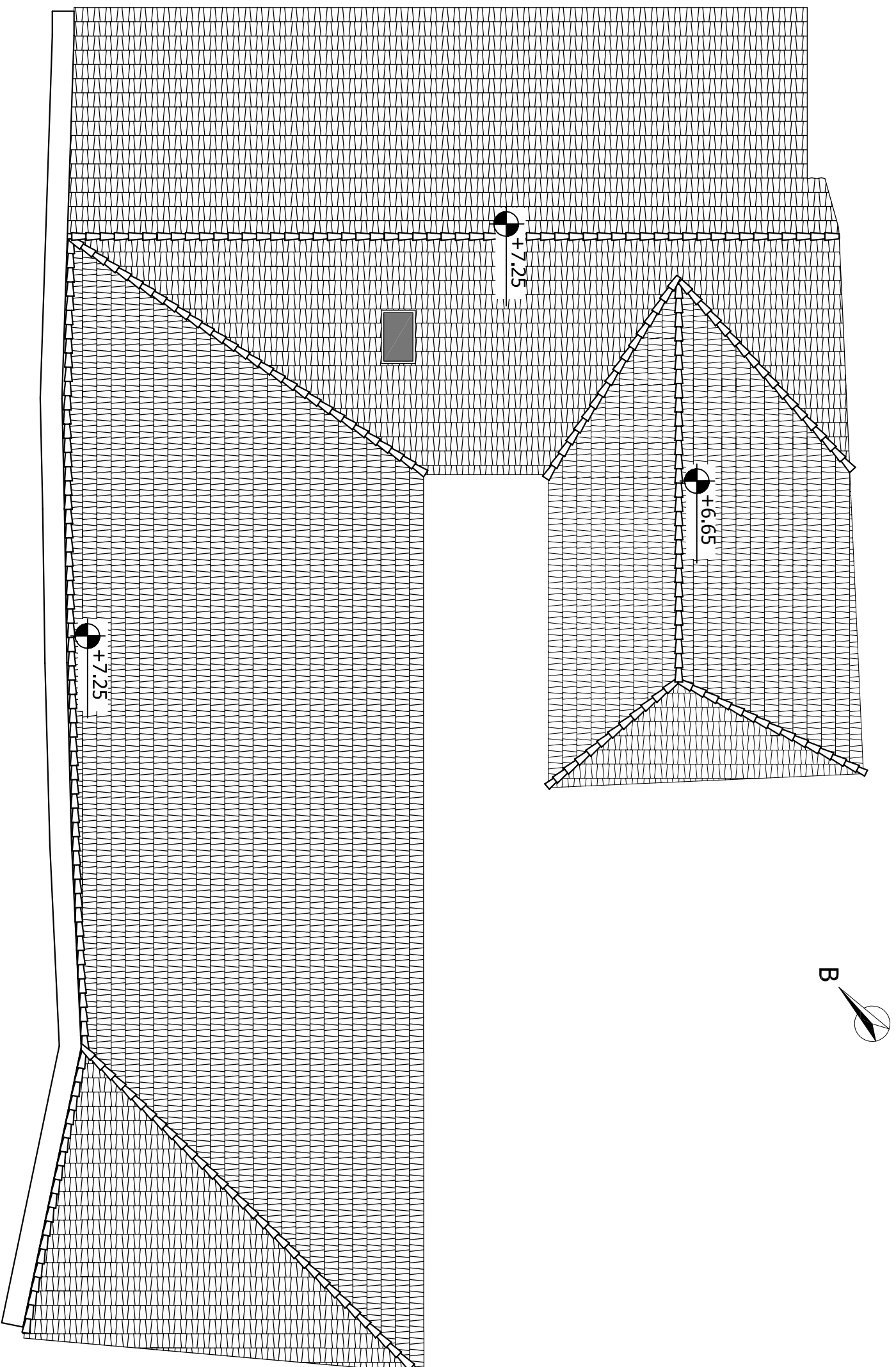
κάρουμη στέγης

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Π.Ε.4

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

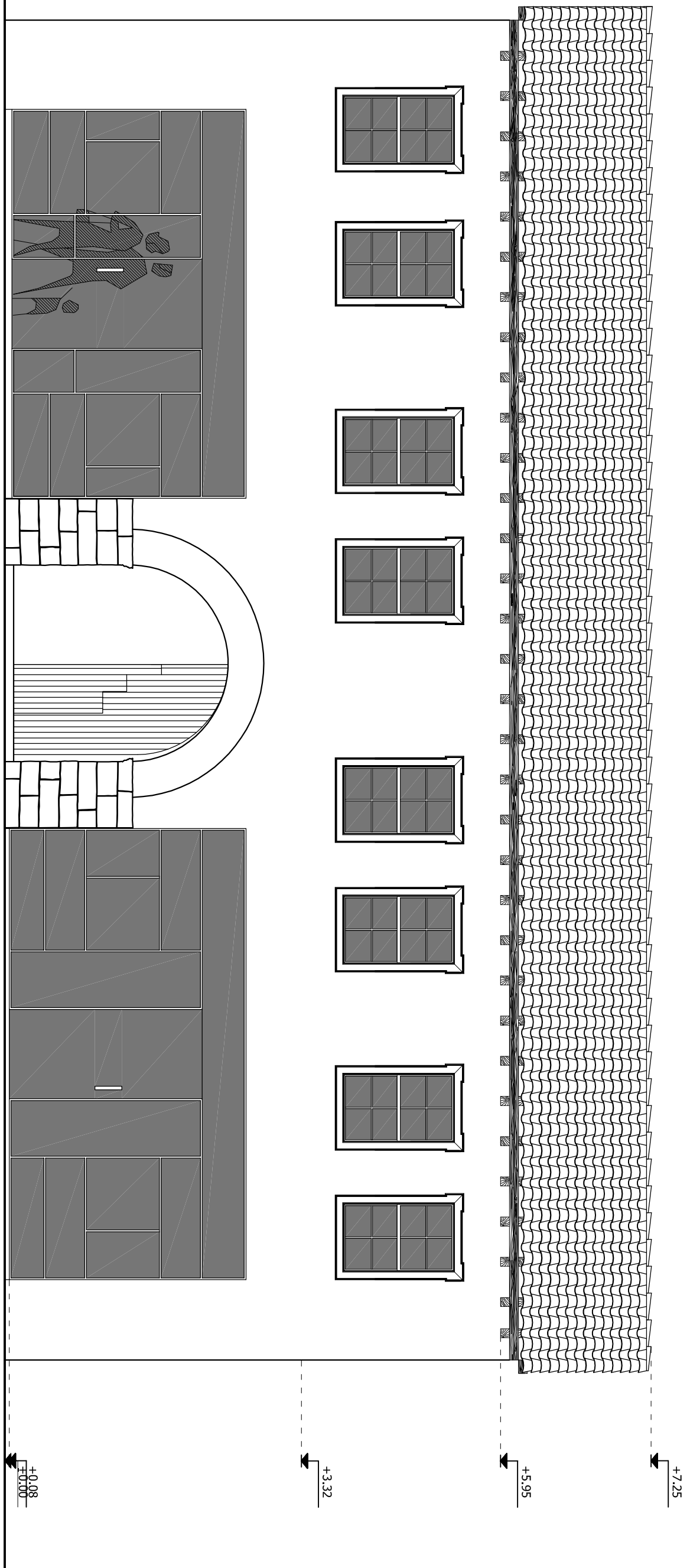

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
Ουδέια πρόσοψη επανώχρησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
Κύρια (βόρεια) όψη

ΚΩΔΙΚΟΣ:
Π.Ε.5

ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/50

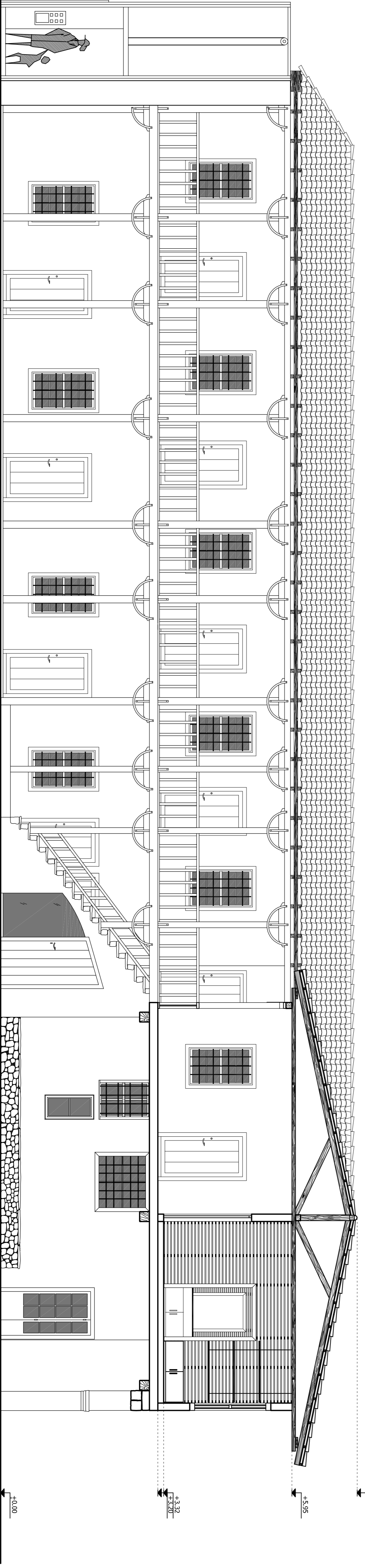

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ: ουσία πρόβατος επενδύσεων

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ: τράπεζα αμύγ - τμήτ 1

ΚΩΔΙΚΟΣ: Π.Ε.6

ΚΑΙΝΑΚΙΑ: 1/50

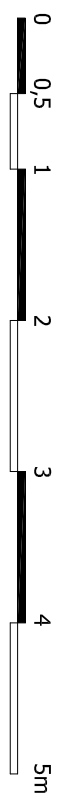
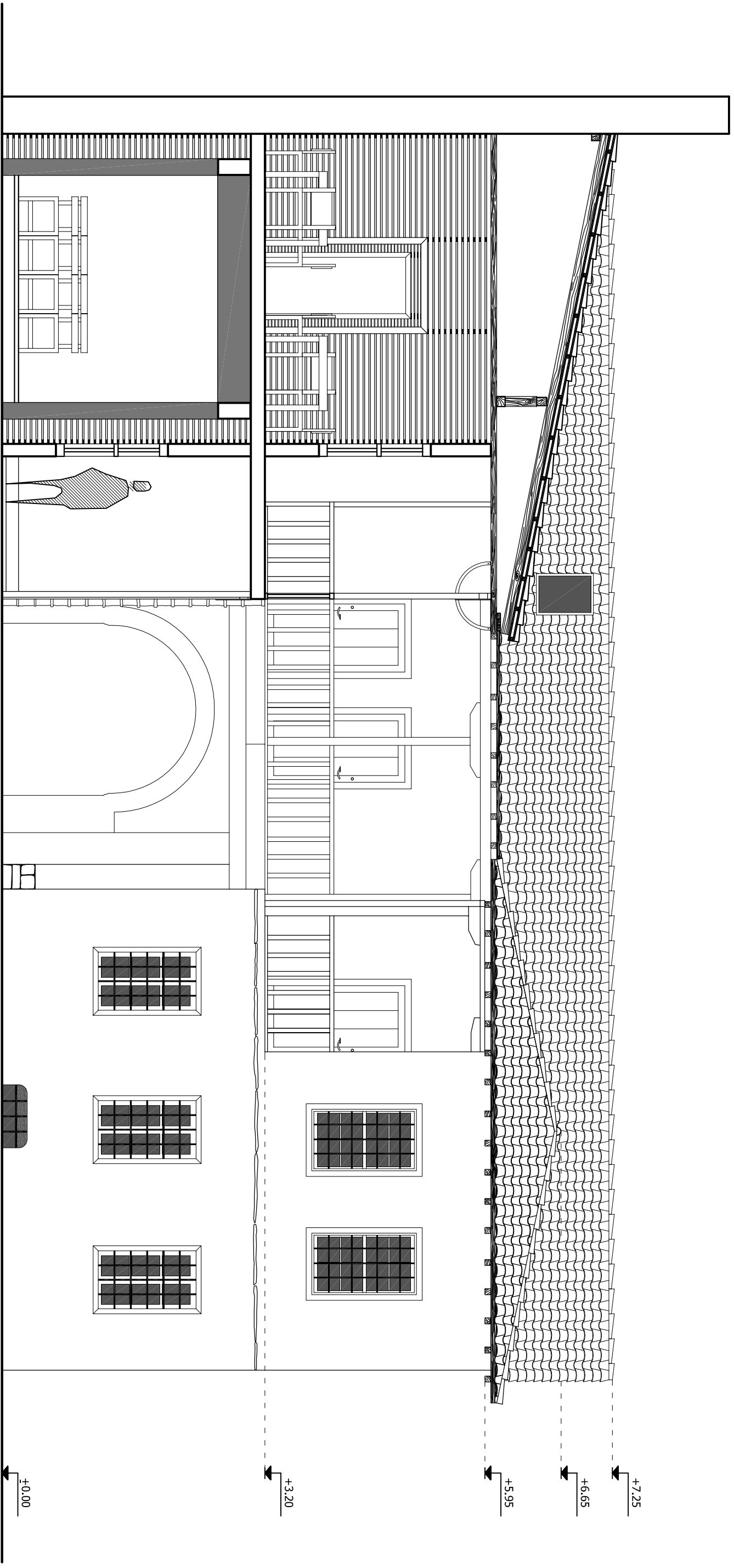
0 0.5 1 2 3 4 m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
σχέδια πρότασης επανόχρησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
Πλάγια όψη - τομή 2

ΚΩΔΙΚΟΣ:
Π.Ε.7

ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/50

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια πρότασης επανόχρησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

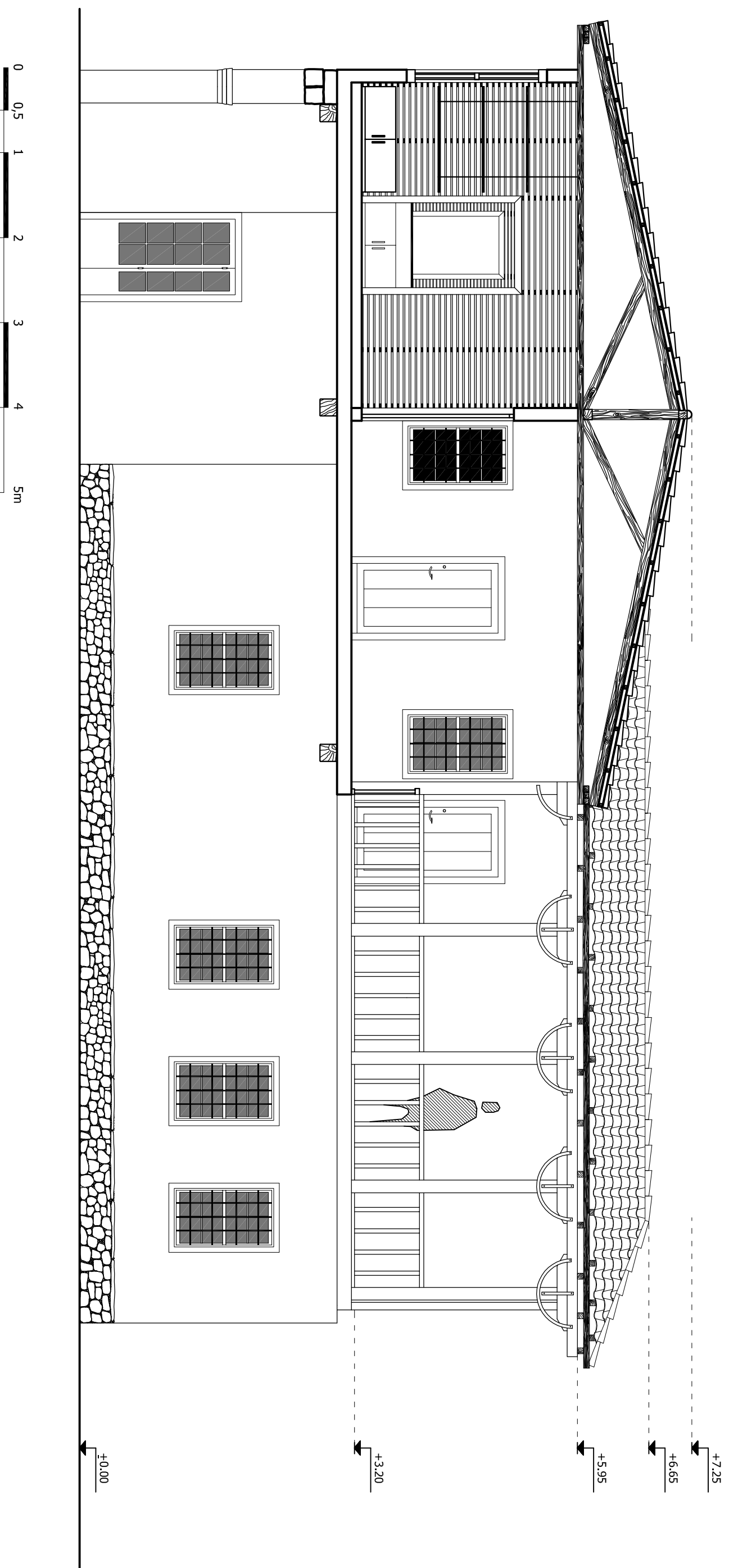
Πλάγια όψη - τομή 3

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Π.Ε.8

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

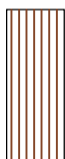

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
σχέδια πρότασης επανόχλησης

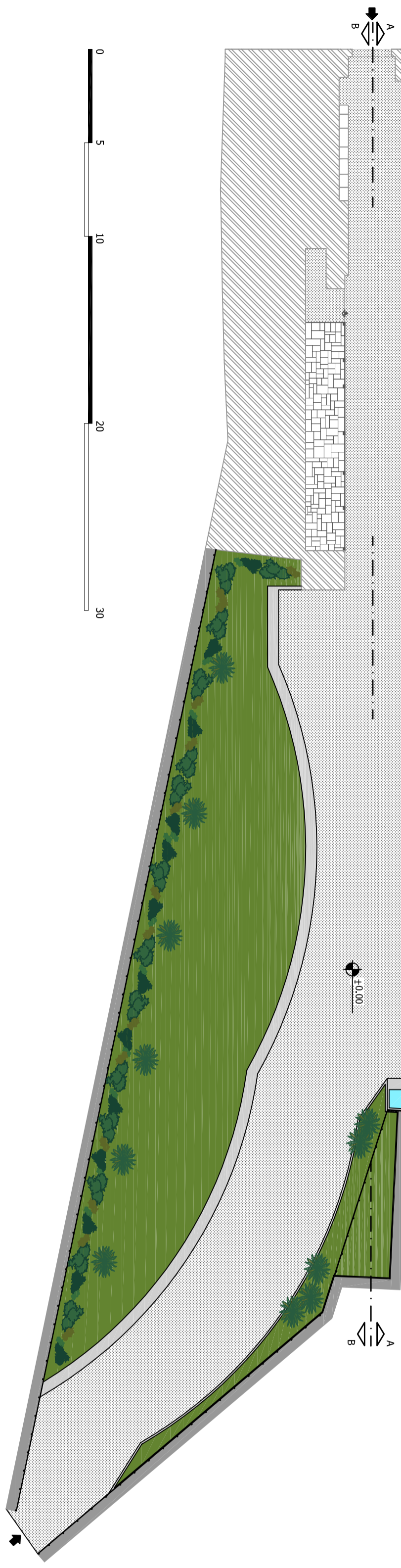
ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
κτιριακή διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου

ΚΩΔΙΚΟΣ:
Π.Ε.9

ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/200

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

	ξύλινο δάπεδο εξωτερικών χώρων
	βιομηχανικό δάπεδο
	πλακόστρωση
	χώρος πρασίνου
	νερό

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σκέδια πρότασης επανόχρησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

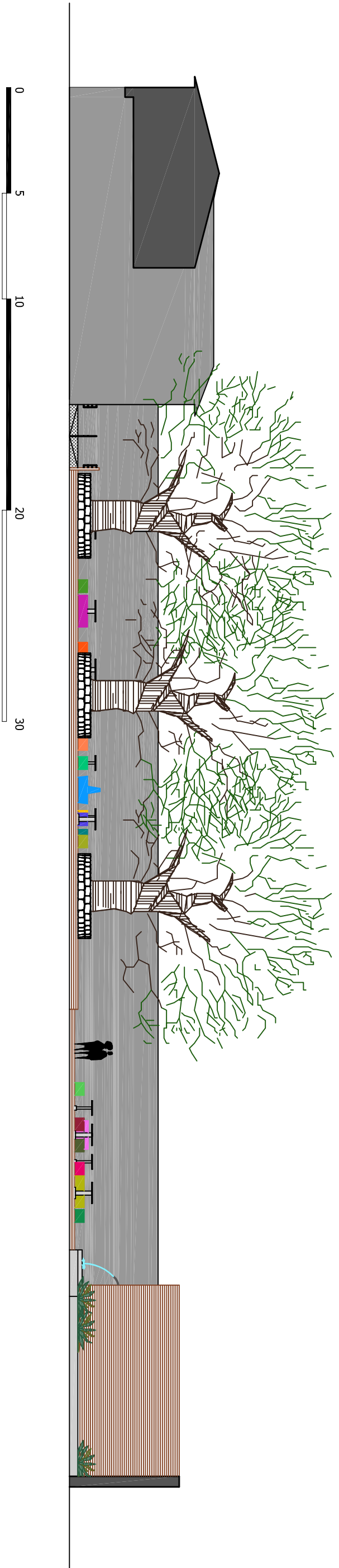
τομή Α-Α διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Π.Ε.10

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/200

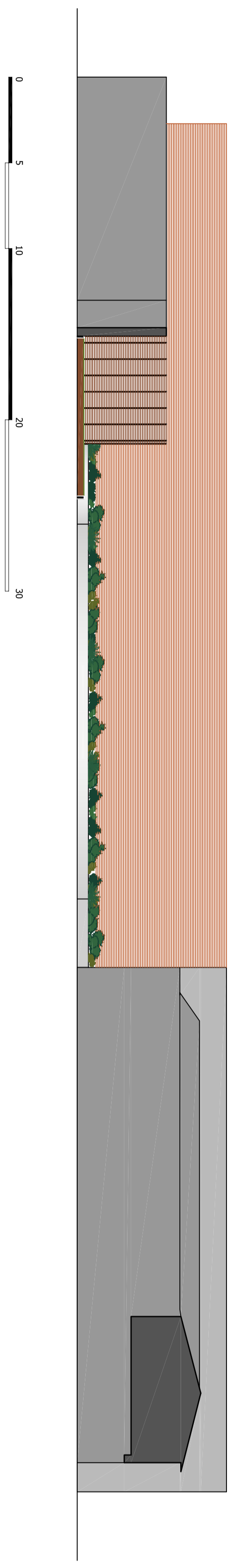

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
σχέδια πρότασης επανόχλησης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΕΡΓΕΙΟΥ:
τομή Β-Β διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου

ΚΩΔΙΚΟΣ:
Π.Ε.11

ΚΑΙΜΑΚΑ:
1/200

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια πρότασης επανόχρησης / κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

Τοστιμαδοτόχιος

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Π.1

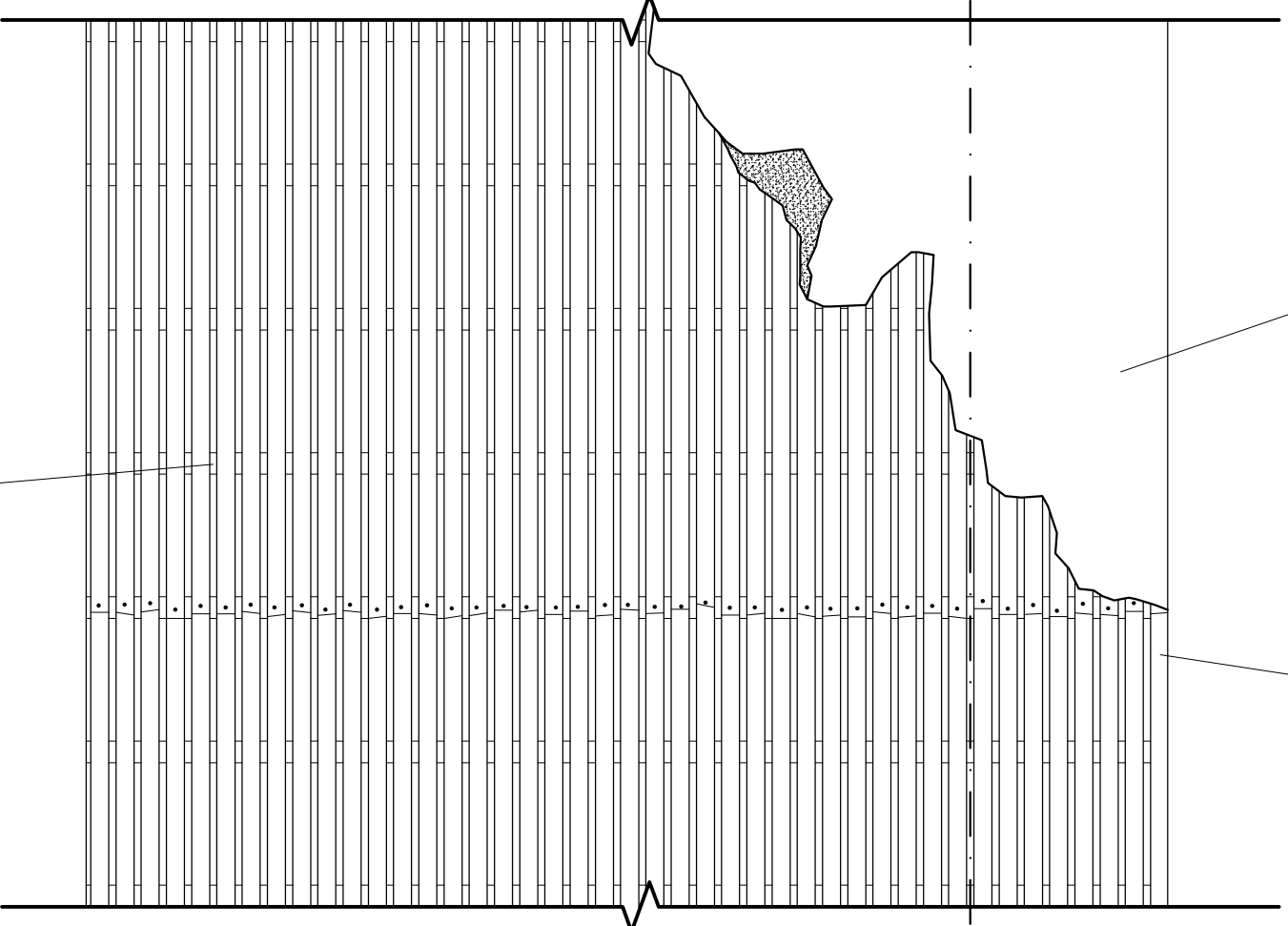
ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/25 , 1/10

επίχρισμα

ξύλινα πηχάκια
πάτους 5εκ.

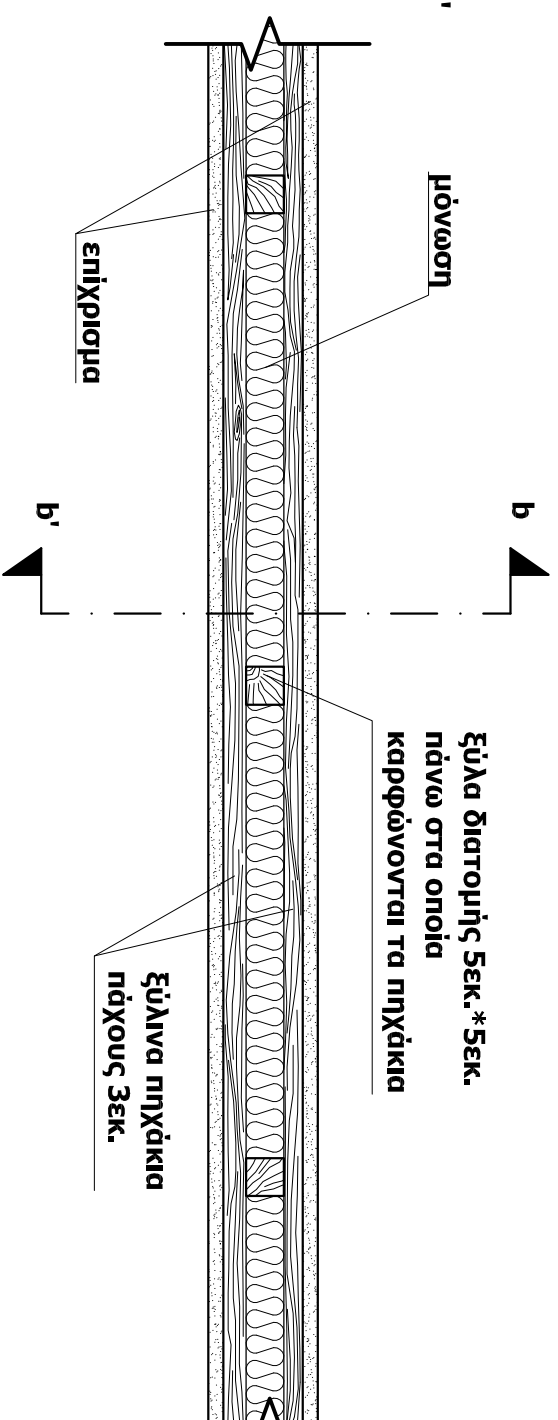
a

Όψη Κλίμ. 1/25

ξύλα διατομής 6εκ.*3εκ.
πάνω στα οποία
καρφώνονται τα πηχάκια

a'

Τομή a-a' Κλίμ. 1/10

επίχρισμα

μόνωση

ξύλα διατομής 6εκ.*3εκ.
πάνω στα οποία
καρφώνονται τα πηχάκια

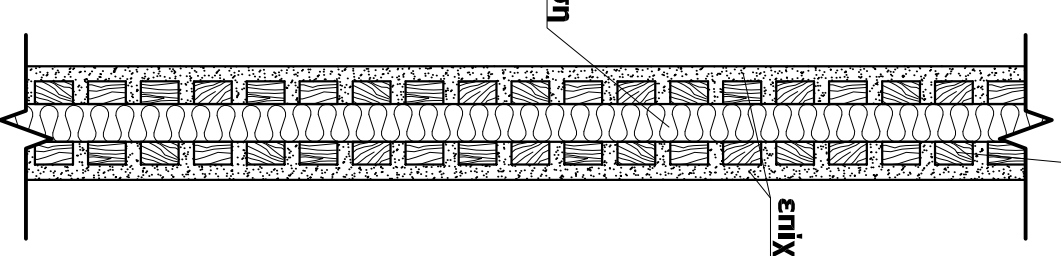
ξύλινα πηχάκια
πάτους 3εκ.

μόνωση

ξύλινα πηχάκια
διατομής 6εκ.*3εκ.

επίχρισμα

Τομή b-b' Κλίμ. 1/10

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχεδία πρότασης επανόχρησης / κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

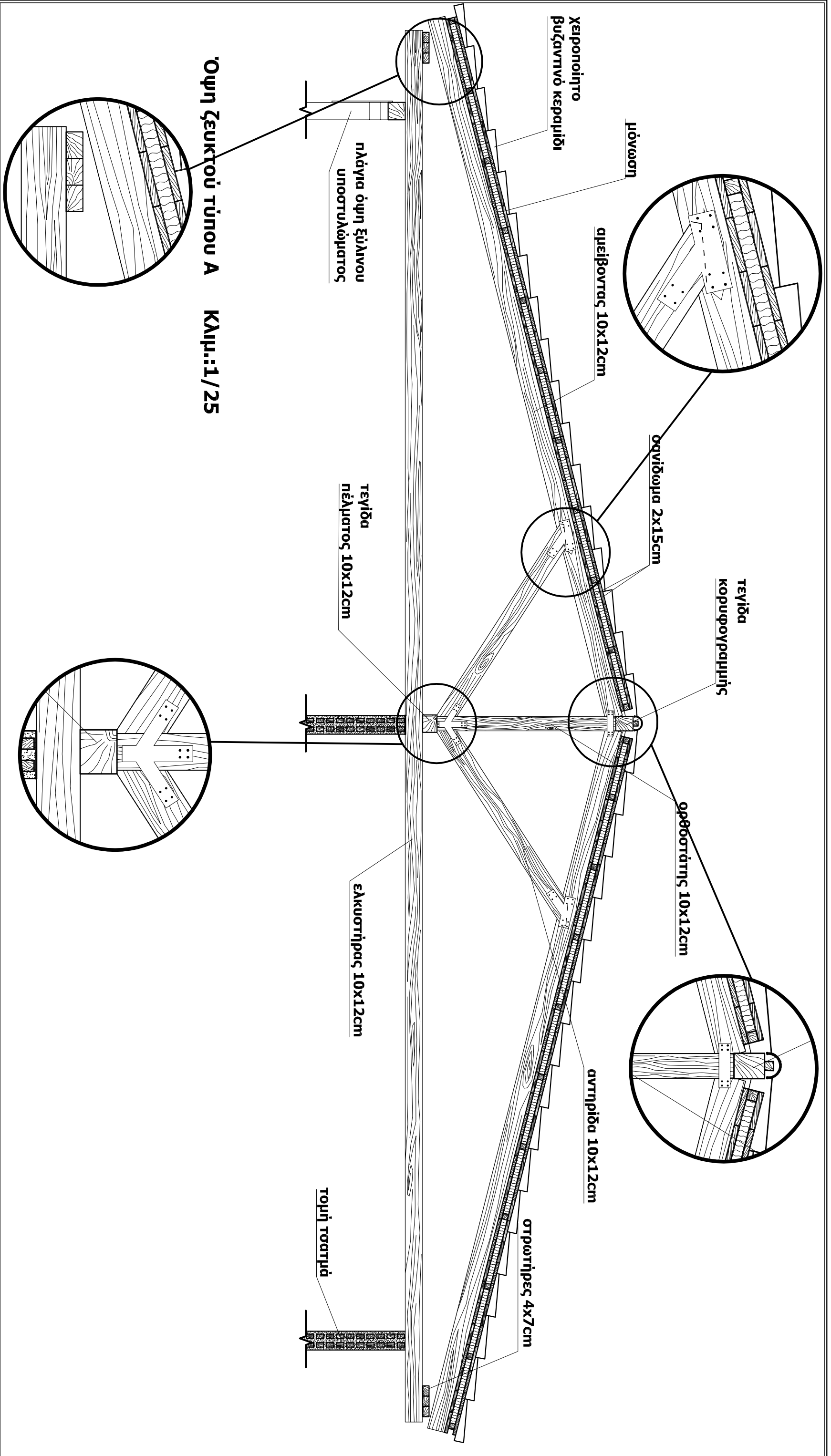
ζευκτό στέγης / τύπος Α

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Π.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/25

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχεδία πρότασης επανάχρησης / κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

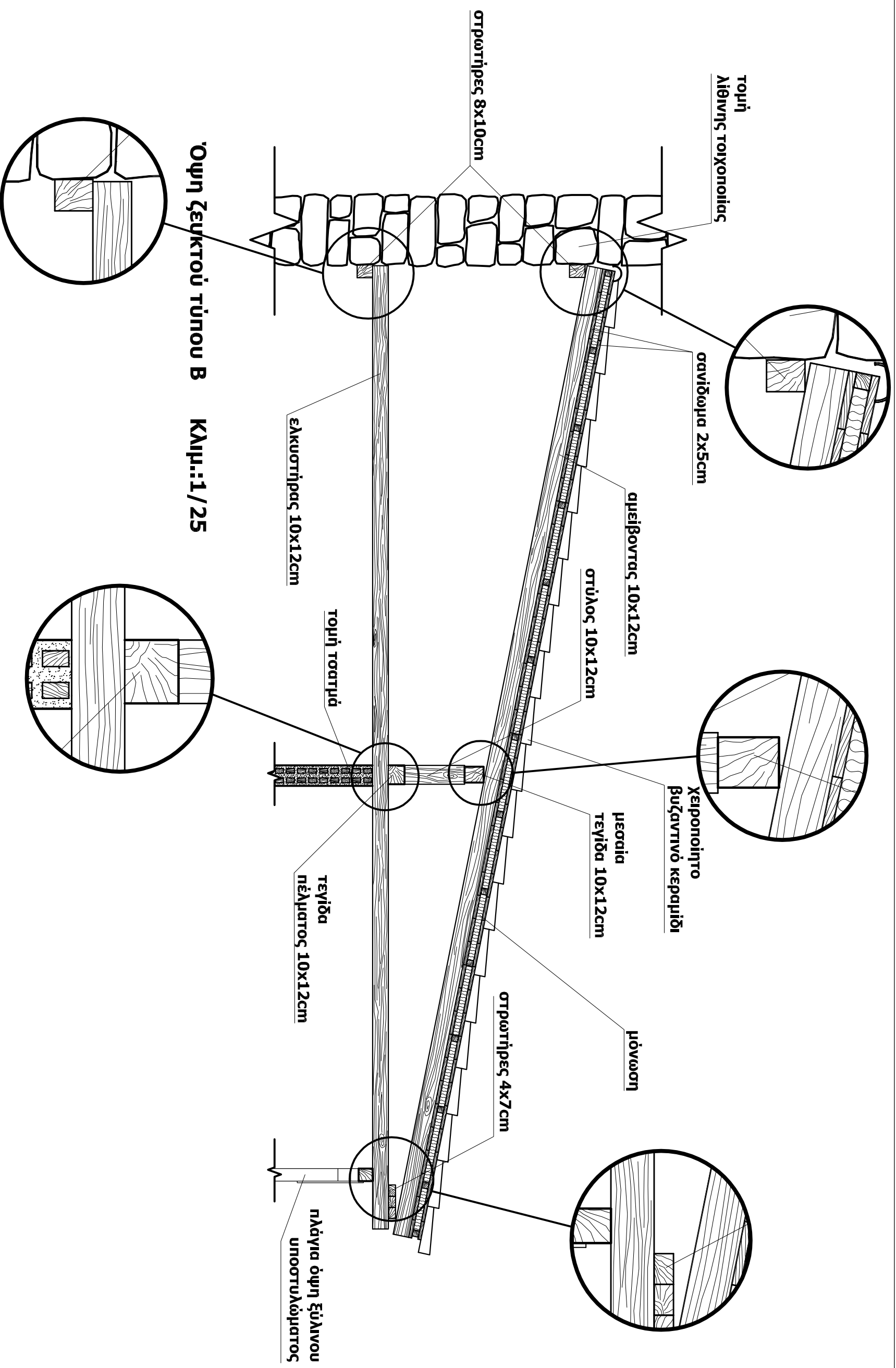
ζευκτό στέγης / τύπος Β

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Π.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/25

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια πρότασης επανόχρησης/κατασκευαστικές λεπτομέρειες

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

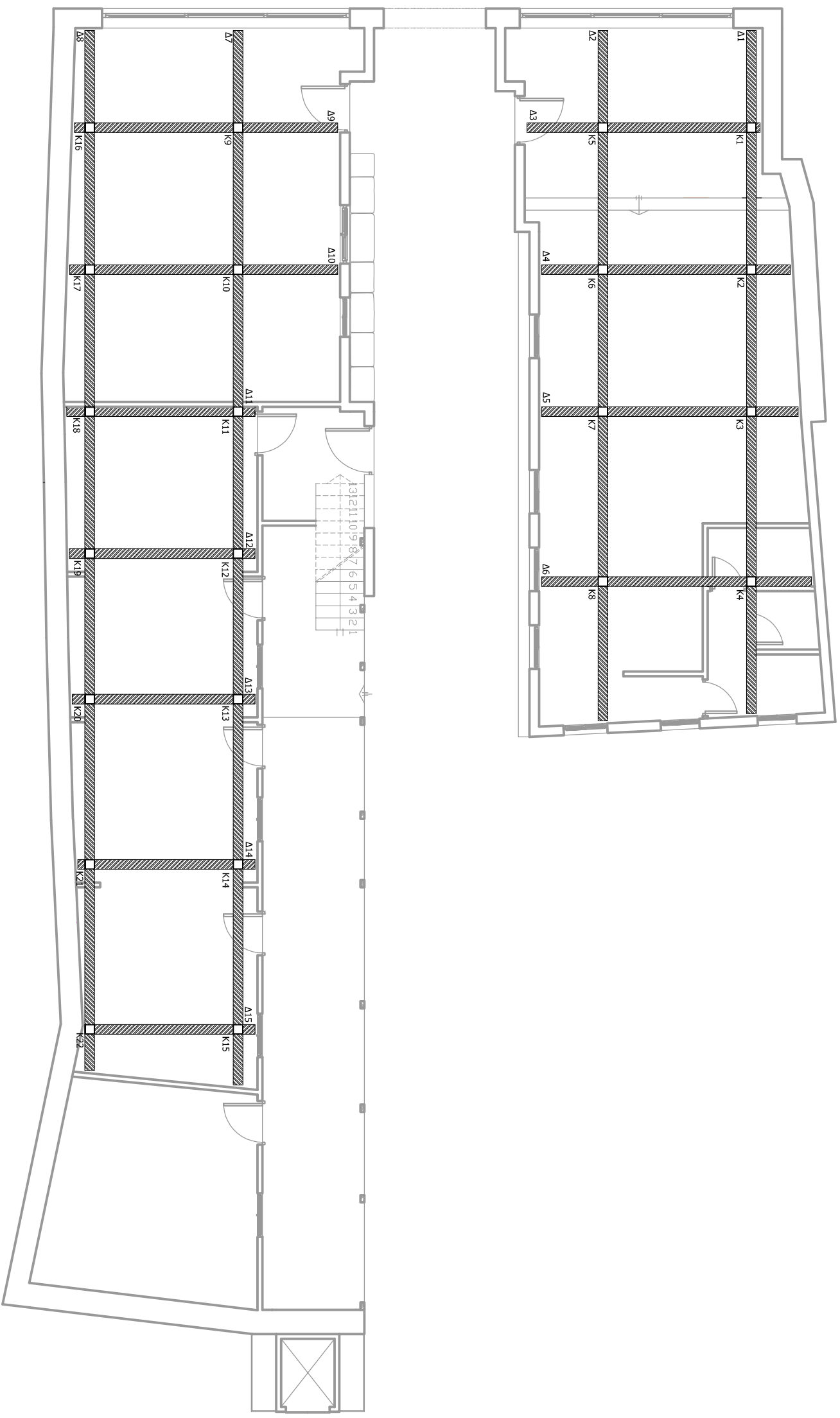
σύστημα ενίσχυσης δαπέδου ορόφου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Κ.Π.4

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

0 0.5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια πρότασης επανόχρησης / Χρωματική μελέτη

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

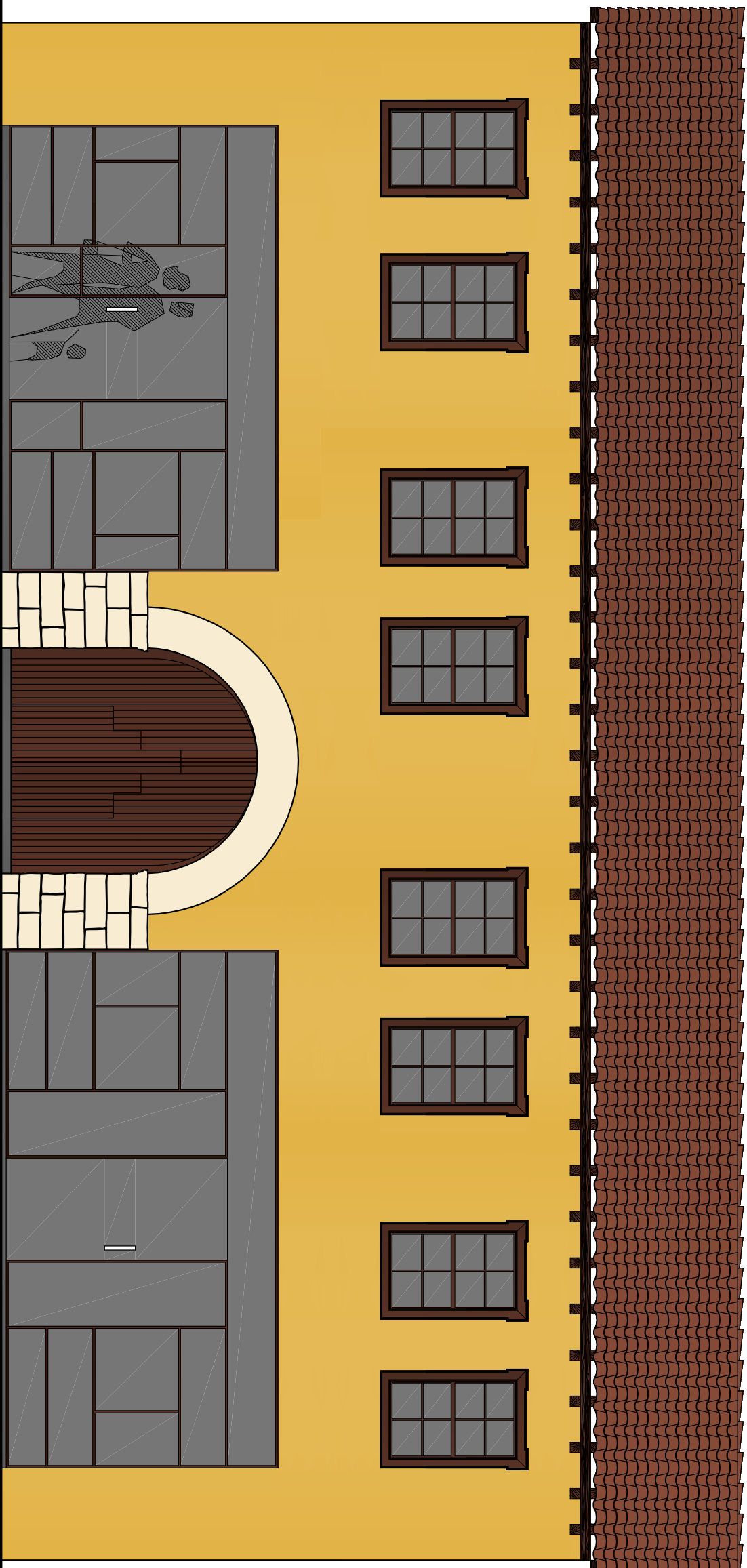
Κύρια (βόρεια) όψη

ΚΩΔΙΚΟΣ:

X.M.1

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

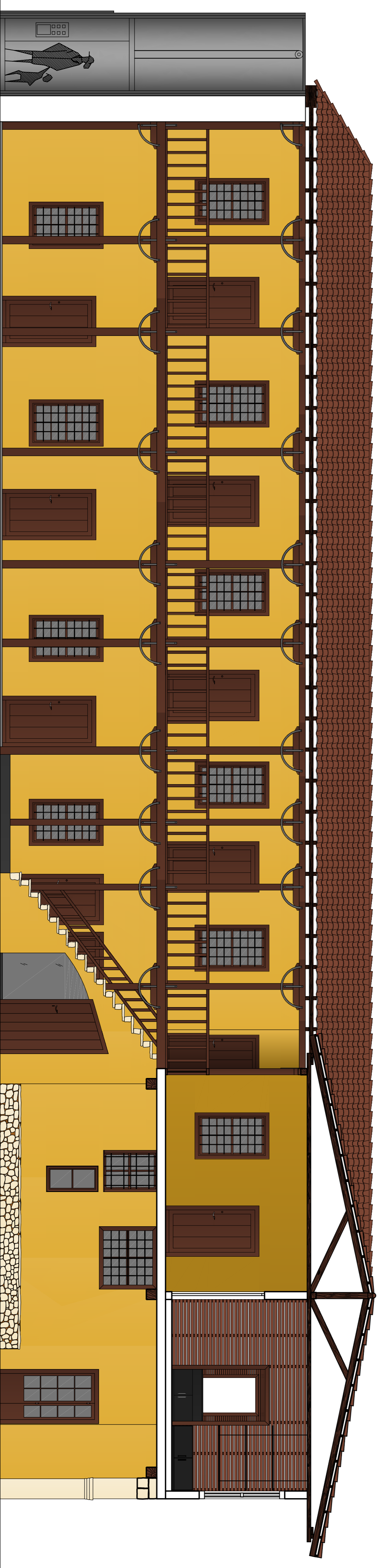

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:
αρχιτεκτονικός προγραμματισμός / χωροταξικό σχέδιο

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:
Πρόγραμμα ούμπι - τομή 1

ΚΩΔΙΚΟΣ:
X.M.2

ΚΑΤΑΣΚΑ:
1/50

0 0.5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια πρότασης επανόχρησης / Χρωματική μελέτη

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

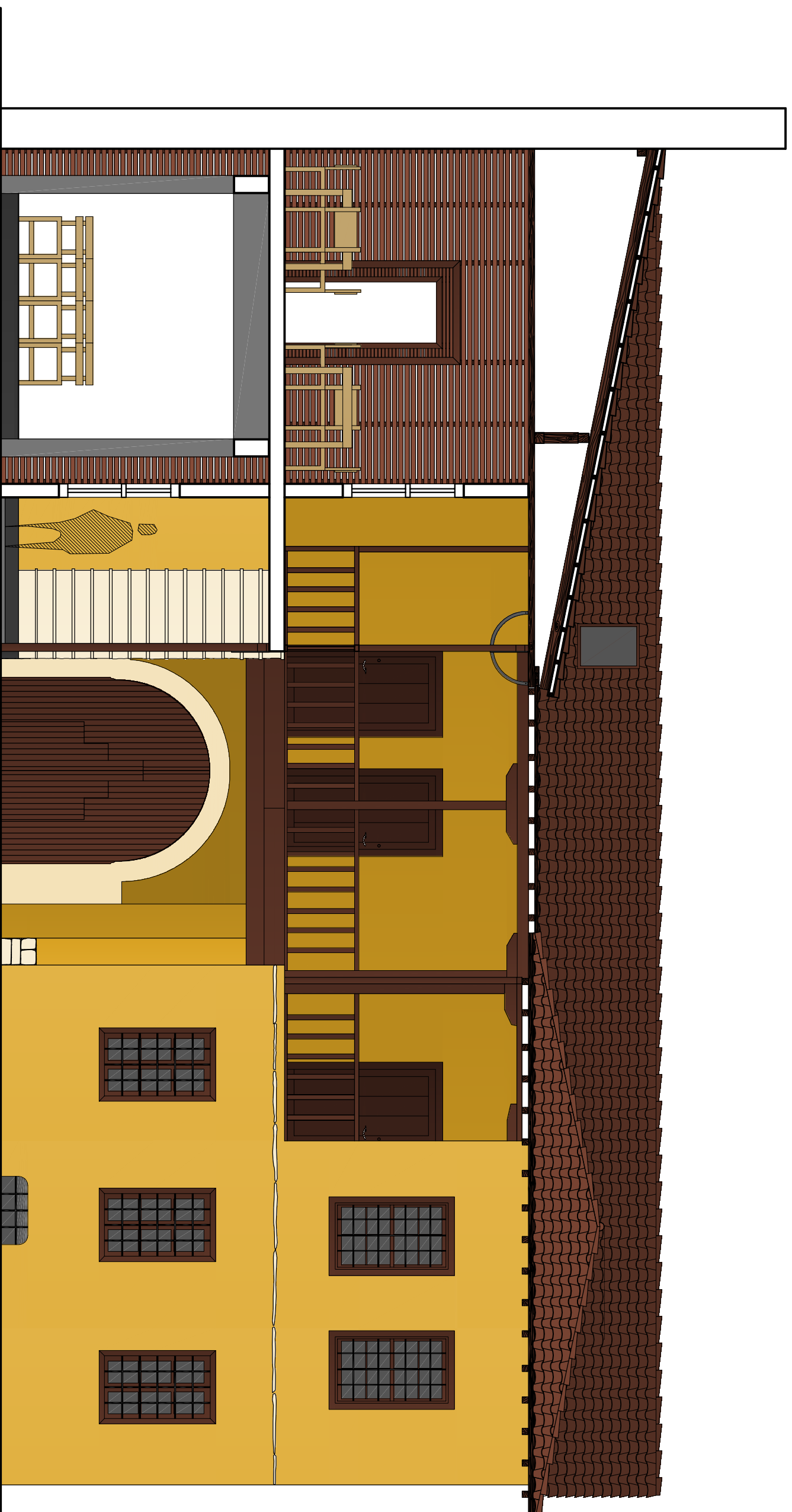
Πλάγια όψη - τομή 2

ΚΩΔΙΚΟΣ:

X.M.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

0 0,5 1 2 3 4 5m

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχεδιασμός πρότασης επανόχρησης / Χρωματική μελέτη

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

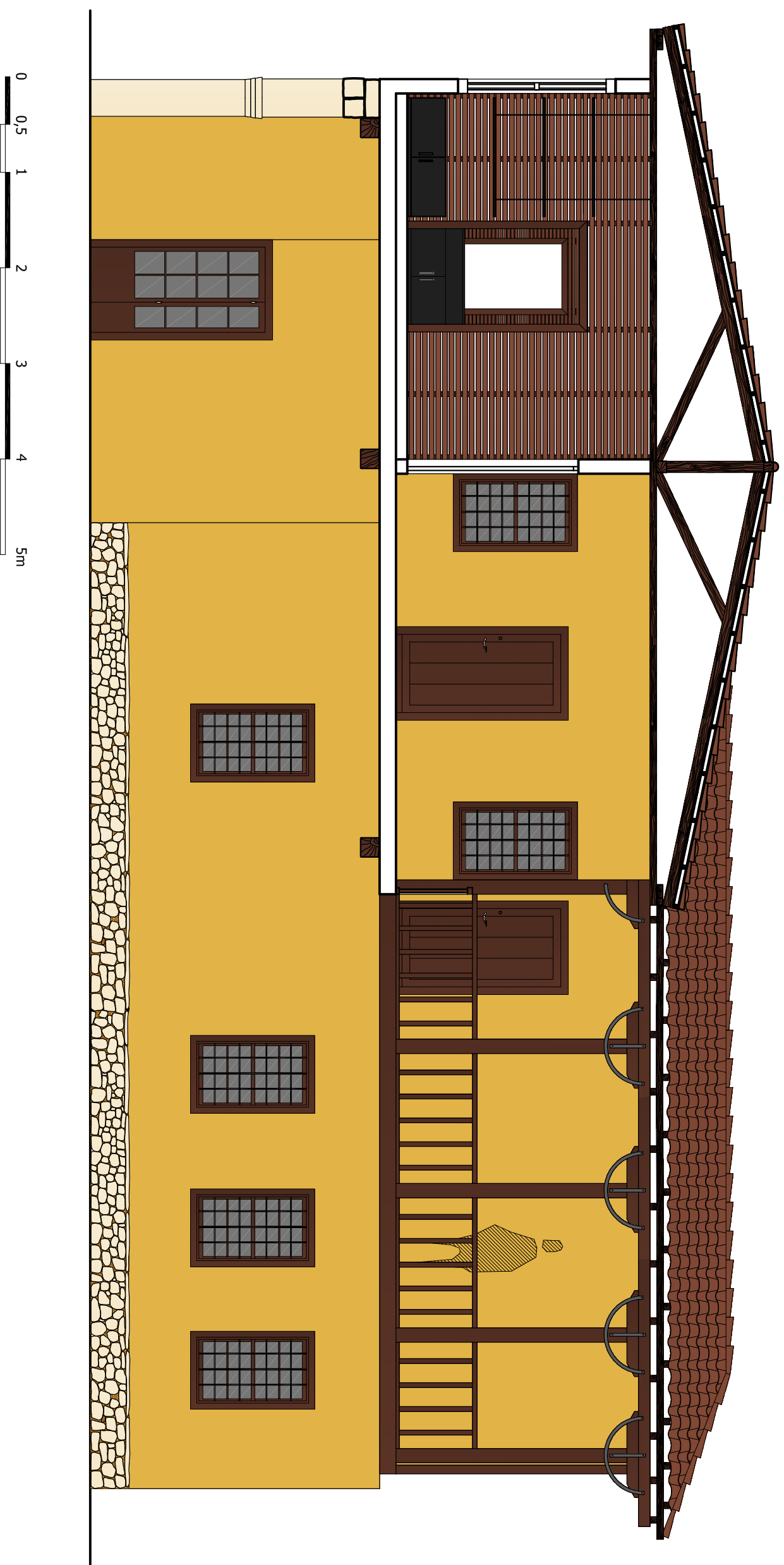
Πλάγια όψη - τομή 3

ΚΩΔΙΚΟΣ:

X.M.4

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/50

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια φωτογραφικής αποτύπωσης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

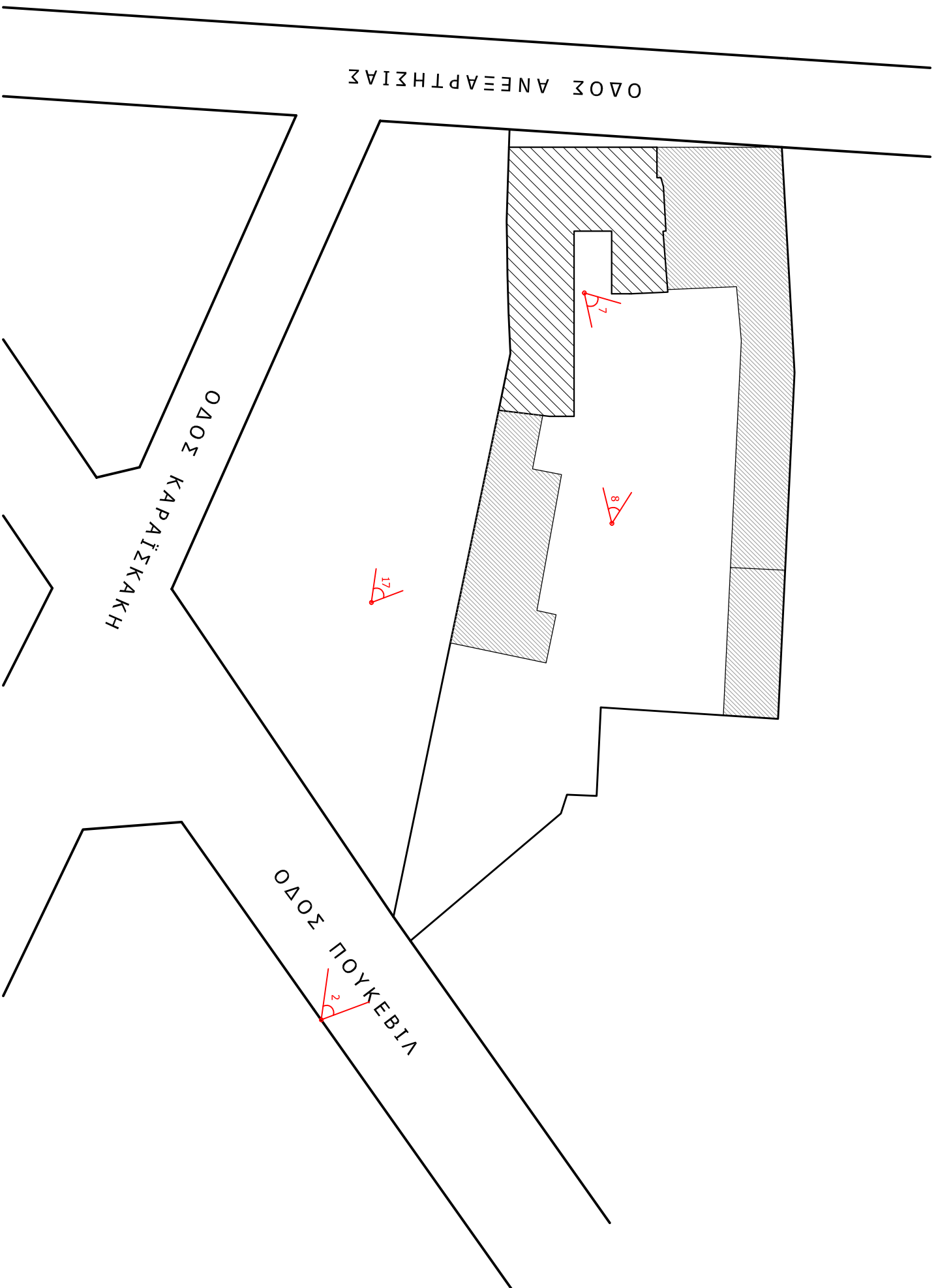
τοπογραφικό διάγραμμα

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Φ.Α.1

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/500

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια φωτογραφικής απεικόνισης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

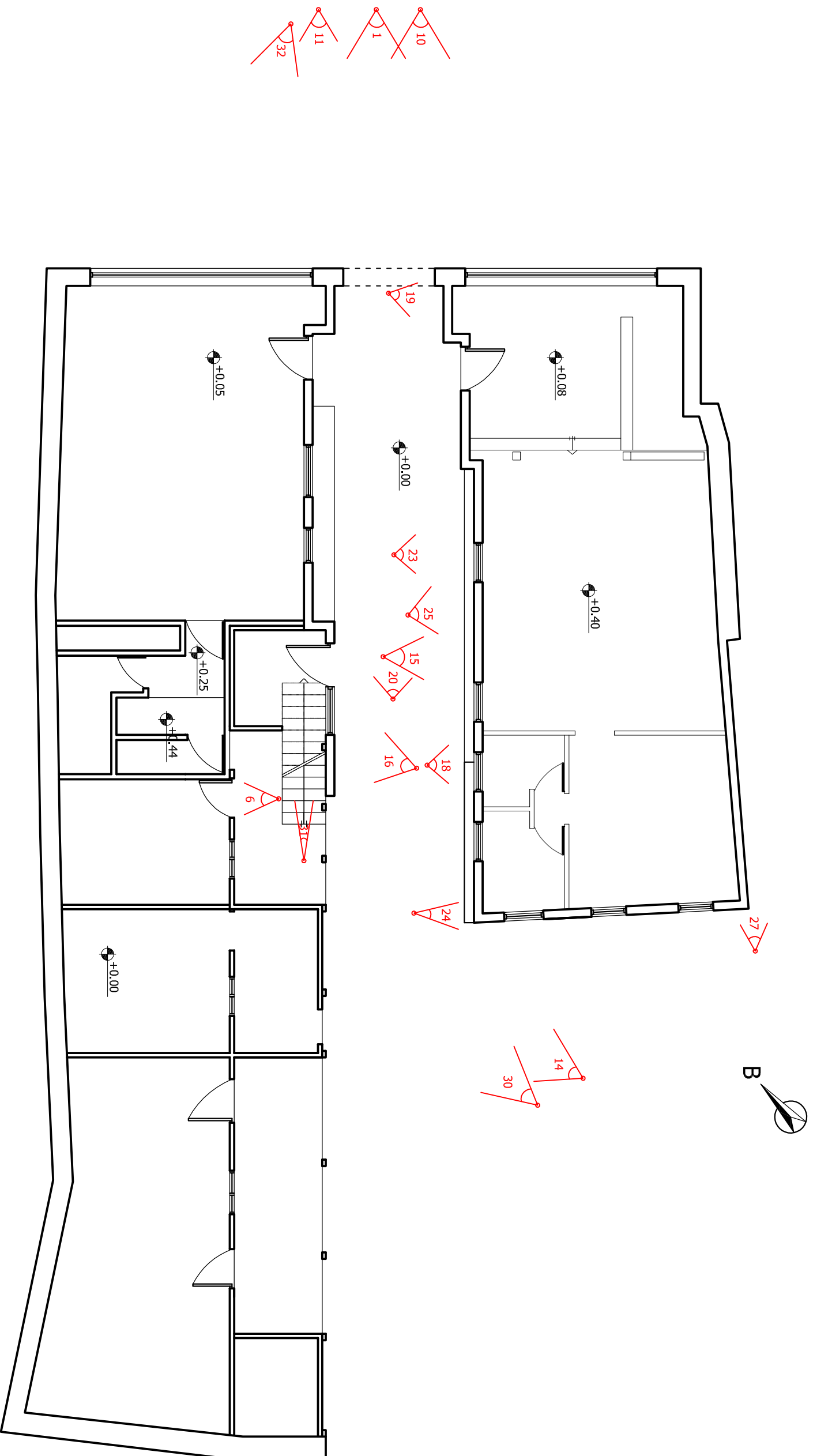
κάτοψη ισογείου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Φ.Α.2

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ:

σχέδια φωτογραφικής αποτύπωσης

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ:

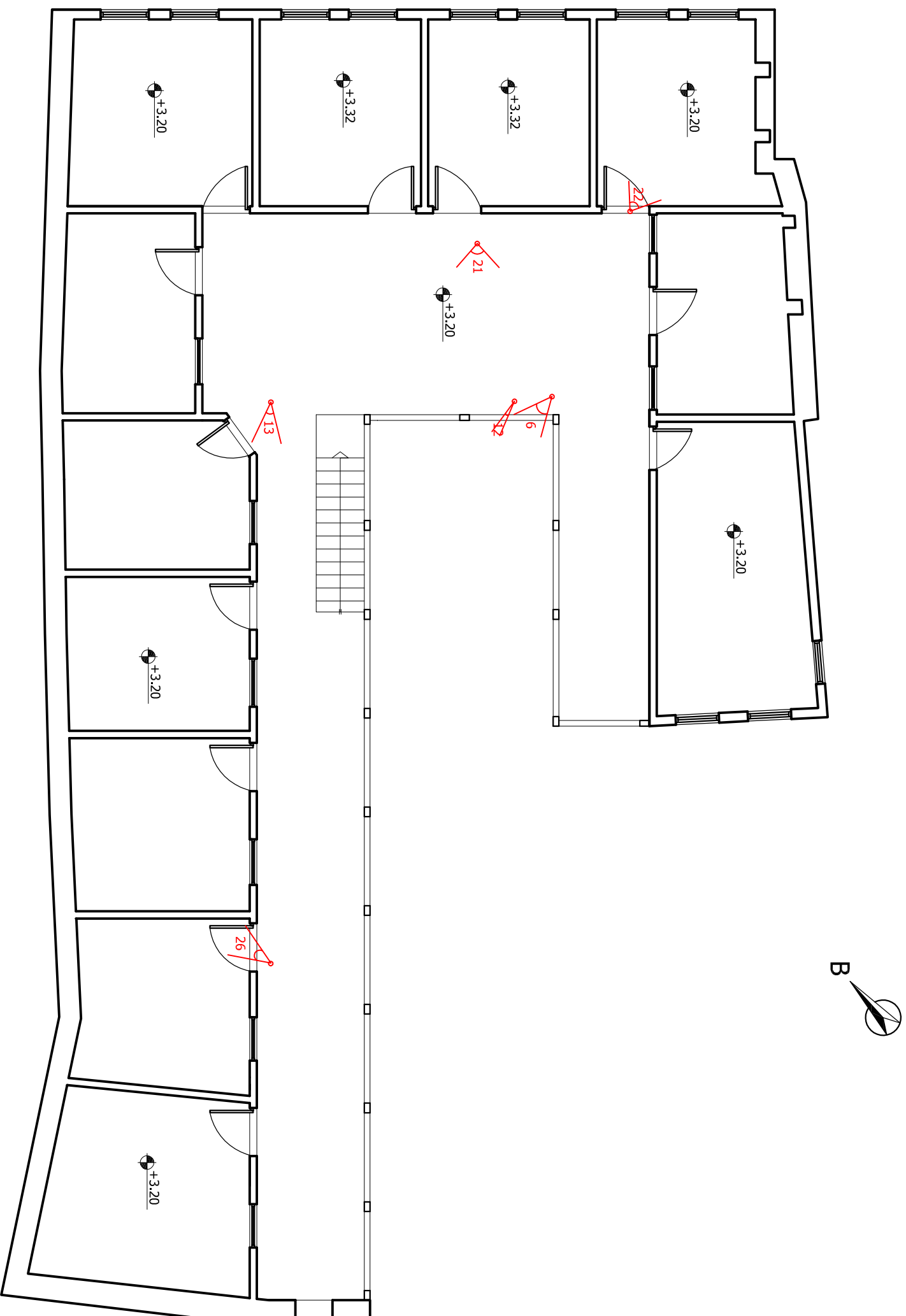
κάρτη ορόφου

ΚΩΔΙΚΟΣ:

Φ.Α.3

ΚΑΙΜΑΚΑ:

1/100

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑΣ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

A/A	Τύπος Κουφώματος	Εύληνο, σφρόλιενο, επάλληλο κατά τον κατακόρυφο άξονα	Εύληνο, ανοιγόμενα	πόρτα Εύληνη περσινή	μεταλλική με υαλοστάσια
KI1					✓
KI2				✓	
KI3		✓	✗		
KI4		✓	✗		
KI5		✓	✗		
KI6		✓	✗		
KI7			✓	✗	
KI8			✓	✗	
KI9			✓	✗	
KI10			✓	■	
KI11			✓		
KI12			✓		
KI13			✓		
KI14			✓		
KI15			✓	✗	
KI16			✓	✗	
KI17			✓		
KI18			✓	■	
KI19			✓	■	
KI20			✓	■	
KI21			✓		
KI22		✓			
KI23		✓	■		
KI24		✓			
KI25		✓			
KI26		✓			
KI27		✓			
KI28		✓			
KI29		✓			
KI30		✓			

- ✗ προσχευητικά σιδηρά κινκιδώματα σε παράθυρα
- απουσία κουφώματος

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑΣ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ ΟΡΟΦΟΥ

A/A	Τύπος Κουφώματος	Εύληνο, σφρόλιενο, επάλληλο κατά τον κατακόρυφο άξονα	Εύληνο, ανοιγόμενα	πόρτα Εύληνη περσινή	μεταλλική με υαλοστάσια
KA1		✓			
KA2		✓			
KA3		✓			
KA4		✓			
KA5		✓			
KA6		✓			
KA7		✓			
KA8		✓			
* KA9					
KA10		✓	✗		
KA11		✓	✗		
KA12		✓	✗		
KA13				✓	
KA14		✓	✗		
KA15				✓	
KA16		✓	✗		
KA17				✓	
KA18				✓	
KA19				✓	
KA20				✓	
KA21				✓	
KA22		✓	✗		
KA23				✓	
KA24		✓	✗		
KA25				✓	
KA26		✓	✗		
KA27				✓	
KA28		✓	✗		
KA29				✓	
KA30		✓	✗		
KA31				✓	
KA32		✓	✗		

- ✗ προσχευητικά σιδηρά κινκιδώματα σε παράθυρα
- απουσία κουφώματος
- * Το KA9 είναι σιδηρό άνοιγμα πόρτας χωρίς ίχνη παλιότερου κουφώματος, κάτι που μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ποτέ δεν υπήρξε κούφωμα.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

∞ Περιβάλλον χώρος

Εικ.1: Άποψη της ανατολικής πτέρυγας από την αυλή.

Εικ.2: Άποψη του κτιρίου από την αυλή.

Εικ.3: Διαμόρφωση πεζουλιών γύρω από τον κορμό των πλατάνων στον περιβάλλοντα χώρο.

Εικ.4: Διπλανό κτίσμα στον περιβάλλοντα χώρο της ίδιας χρονολογικής περιόδου.

Εικ.5: Νότια όψη του διπλανού κτίσματος.

Εικ.6: Κτίσματα βοηθητικής χρήσης στην αυλή.

Εικ.7: Βοηθητικά κτίσματα που χρησίμευαν ως στάβλοι.

Εικ.8: Μεταγενέστερο κτίσμα στον κοινόχρηστο χώρο της αυλής.

∞ Εξωτερικές όψεις κτιρίου

Εικ.9: Ο χώρος υποδοχής για τους πελάτες. Μπροστά από τη σκάλα βρισκόταν το θυρωρείο.

Εικ.10: Υφιστάμενη κατάσταση τοιχοποιίας στο ισόγειο της ανατολικής πτέρυγας,

Εικ.11: Θύρα εισόδου καταστήματος δυτικής πτέρυγας.

Εικ.12: Θύρα εισόδου καταστήματος ανατολικής πτέρυγας.

Εικ.13: Η μεγάλη είσοδος του χανιού (χανόπορτα).

Εικ.14: Σημερινή κατάσταση ξύλινων παραθύρων ισογείου.

Εικ.19: Η κύρια (βόρεια) όψη του κτιρίου.

Εικ.20: Πλακόστρωση στον ημιυπαίθριο χώρο του ισογείου.

Εικ.15: Ο ημιυπαίθριος χώρος του ισογείου χρησιμεύει σήμερα ως αποθήκη.

Εικ.16: Μεταγενέστερη προσθήκη στη δυτική πτέρυγα του ισογείου.

Εικ.21: Τοξωτό άνοιγμα κάτω από τη λίθινη σκάλα.

Εικ.22: Δάπεδο από τσιμέντο μπροστά από το χώρο Π10.

Εικ.17: Μεταγενέστερη προσθήκη στο ισόγειο.

Εικ.18: Άποψη της κρεββάτας από την αυλή.

Εικ.23: Τύποι παραθύρων του καταστήματος 15.

Εικ.24: Νότια άποψη της ανατολικής πτέρυγας.

Εικ.25: Άποψη της ανατολικής πτέρυγας από την κρεββάτα της δυτικής πτέρυγας.

Εικ.26: Ο νότιος φέρων τοίχος της δυτικής πτέρυγας.

Εικ.31: Η πρόσβαση στον όροφο γίνεται μέσω της λίθινης σκάλας.

Εικ.32: Υπάρχουσα κατάσταση του ορόφου.

Εικ.27: Μεταγενέστερο άνοιγμα στο νότιο τοίχο της δυτικής πτέρυγας του ορόφου.

Εικ.28: Το χάνι Γκουγιάννου συνορεύει με το πανδοχείο «η Δωδώνη».

Εικ.29: Τμήμα της κρεββάτας που «γεφυρώνει» τις δυο πτέρυγες.

Εικ.30: Άποψη της δυτικής πτέρυγας από την κρεββάτα.

☛ Εσωτερικοί χώροι

Εικ.33: Εσωτερική άποψη του καταστήματος 15.

Εικ.34: Ο χώρος 19 κάτω από τη λίθινη σκάλα.

Εικ.35: Υφιστάμενη κατάσταση του χώρου Π1.

Εικ.36: Το εσωτερικό της προσθήκης Π2.

Εικ.41: Κατάρρευση επιχρίσματος στο χώρο Α7.

Εικ.42: Άποψη του χώρου Α3.

Εικ.37: Το εσωτερικό του καταστήματος Π.

Εικ.38: Βοηθητικός χώρος Ι4 του καταστήματος Π.

Εικ.43: Φθορές στον τσατμά του χώρου Α6.

Εικ.44: Το εσωτερικό του χώρου Α1.

Εικ.39: Βοηθητικός χώρος Ι8 καταστήματος Ι5.

Εικ.40: Άποψη του χώρου Π11 του ισόγειου.

Εικ.45: Η οροφή στο χώρο Α5.

Εικ.46: Φθορές στο εσωτερικό του χώρου Α6.

☛ Λίθινη σκάλα

Εικ.47: Άποψη από το ισόγειο.

Εικ.48: Άποψη της σκάλας από τον όροφο.

☛ Ημιυπαίθριος χώρος / Κρεββάτα

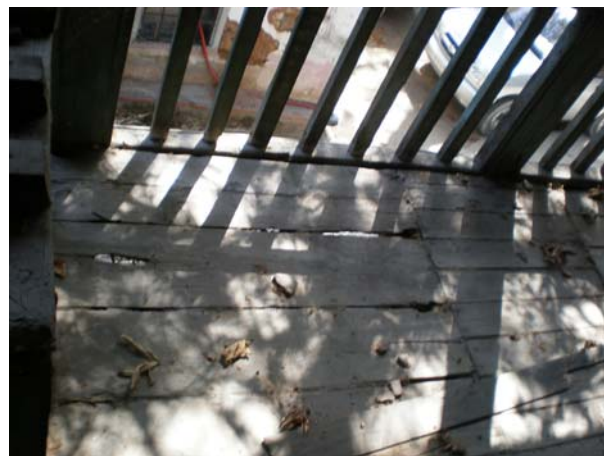
Εικ.49: Άποψη της κρεββάτας από βορειοδυτικό τμήμα του ορόφου.

Εικ.50: Η κρεββάτα της δυτικής πτέρυγας.

Εικ.51: Η κρεββάτα της βορειοδυτικής πτέρυγας.

Εικ.52: Επένδυση με ξύλινες σανίδες.

☛ Στέγη

Εικ.53: Άποψη της στέγης από κτίριο όμορου οικοπέδου.

Εικ.54: Άποψη στέγης από κτίριο όμορου οικοπέδου.

Εικ.55: Διαμόρφωση φουρουνισιού στην κύρια όψη.

Εικ.56: Διαμόρφωση φεγγίτη στο βόρειο τμήμα της στέγης.

Εικ.57: Στήριξη στέγης δυτικής πτέρυγας στο λίθινο τοίχο.

Εικ.58: Στήριξη στέγης στον τσατμαδότοιχο.

Εικ.59: Στήριξη ζευκτών δυτικής πτέρυγας στον τσατμά και στα ξύλινα υποστυλώματα.

Εικ.60: Στήριξη ζευκτών ανατολικής πτέρυγας στον τσατμά και στα ξύλινα υποστυλώματα.

Εικ.61: Σύνδεση βόρειου και ανατολικού τμήματος της στέγης.

Εικ.62: Σύνδεση βόρειου και δυτικού τμήματος της στέγης.

Εικ.63: Σύνδεση και στήριξη στέγης και ξύλινων υποστυλωμάτων.

Εικ.64: Στήριξη στέγης δυτικού τμήματος στον λίθινο τοίχο.

☛ Συγκρίσεις με κτίρια ίδιας χρήσης

Εικ.65: Χάνια επί της οδού Ανεξαρτησίας (Ιωάννινα).

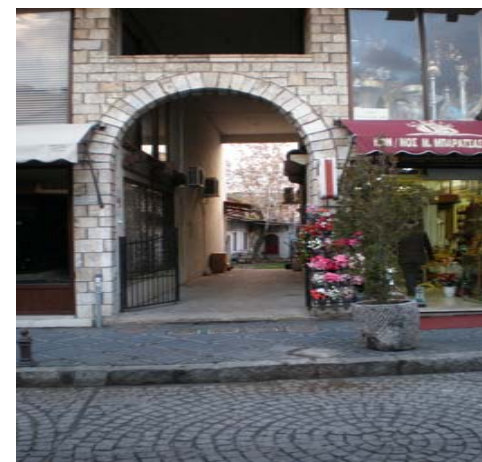
Εικ.66: Το χάνι του Καραγιάννη στο Διασελάκι Ναυπακτίας.

Εικ.67: Χάνι στην περιοχή Καινούργιο χωριό της Ναυπακτίας (αρχές 20^{ου} αιώνα).

Εικ.68: Το ιστορικό χάνι στο οποίο υπεγράφη η παράδοση της Θεσσαλονίκης.

Εικ.69: Το χάνι Μπαράτσα στην οδό Ανεξαρτησίας στα Ιωάννινα.

Εικ.70: Χάνι στην οδό Ανεξαρτησίας που λειτουργεί ως ξενοδοχείο.

Εικ.71: Χάνι επί της οδού Ανεξαρτησίας στα Ιωάννινα.

Εικ.72: Άποψη της κρεββάτας από το χάνι του Θανόπουλου στα Ιωάννινα.

Εικ.73: Το χάνι του Μανέκα στεγάζει πλέον σχολή σύγχρονου χορού.

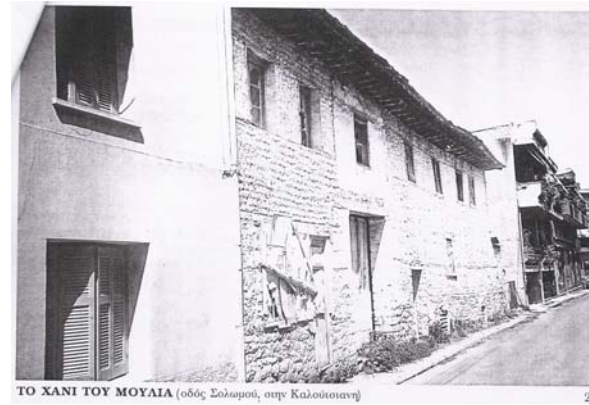
Εικ.74: Άποψη της κρεββάτας και των δωματίων από το χάνι του Θανόπουλου στα Ιωάννινα.

Εικ.75: Το πανδοχείο «Η Δωδώνη» στα Ιωάννινα.

Εικ.76: Το πανδοχείο Μούτσιου στα Ιωάννινα.

Εικ.77: Το χάνι του Μούλια στα Ιωάννινα.

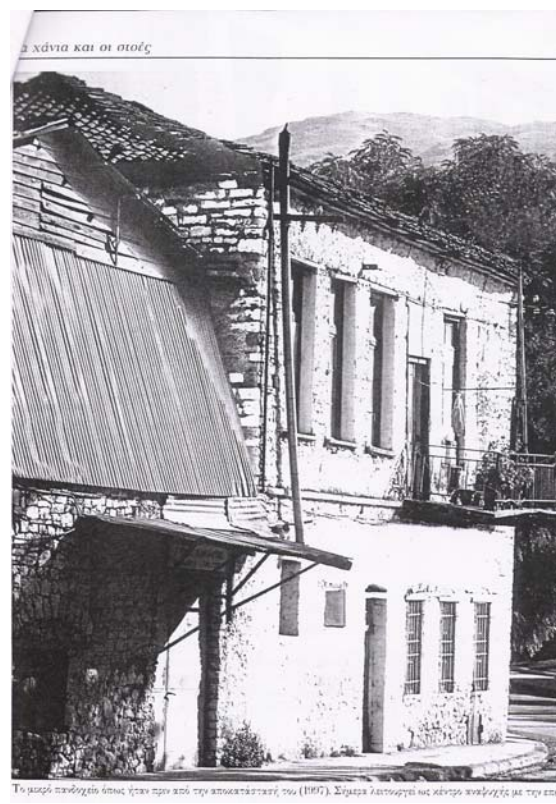
Εικ.78: Το χάνι Μανέκα στα Ιωάννινα.

Εικ.79: Το χάνι Κλίτσα στην οδό Τσιριγώτη στα Ιωάννινα.

Εικ.80: Το χάνι του Μαλάμου στην οδό Πουκεβίλ στα Ιωάννινα.

Εικ.81: Μικρό πανδοχείο στα Ιωάννινα κοντά στη λίμνη.

Εικ.84: Το πανδοχείο του Σκορδά στα Ιωάννινα.

Εικ.85: Το χάνι Ζαραβίνα στα Ιωάννινα.

☛ Παλαιότερες φωτογραφίες από το χάνι Γκουγιάννου

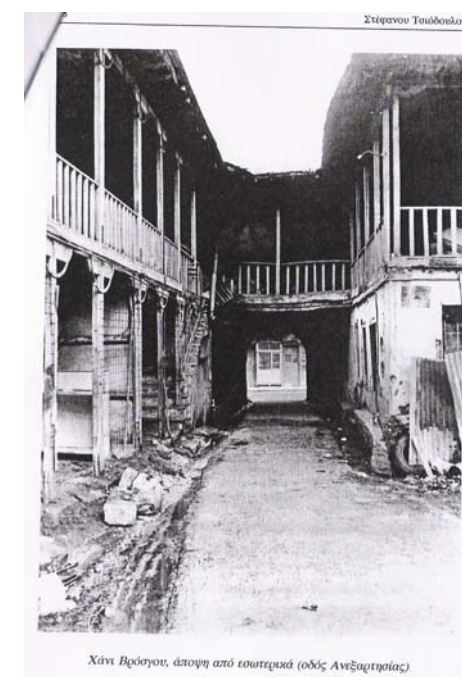
Εικ.82: Το χάνι του Τσουλή στα Ιωάννινα.

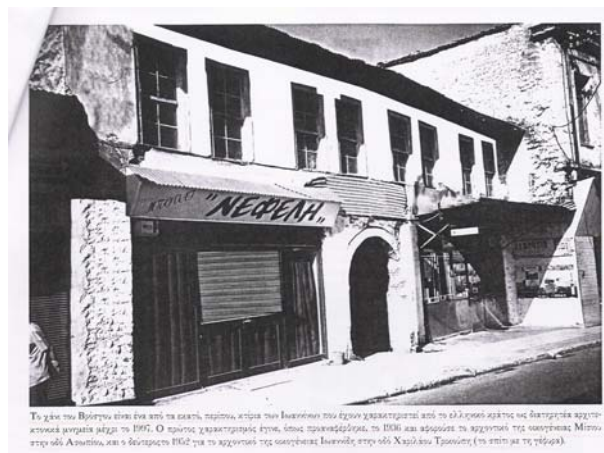
Εικ.83: Το χάνι του Θανόπουλου στα Ιωάννινα.

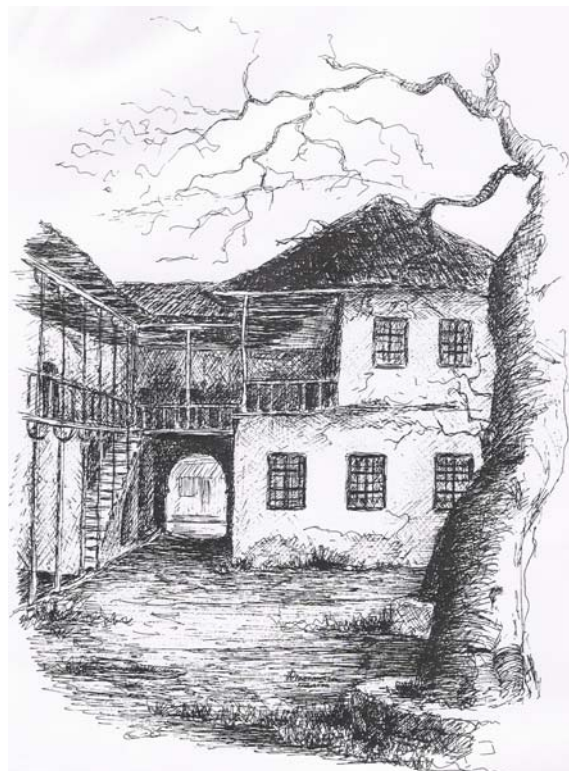
Εικ.86: Άποψη από την εσωτερική αυλή.

Εικ.87: Άποψη της κρεββάτας από την αυλή.

Εικ.88: Παλιά εικόνα της κατάστασης του κτίσματος.

Εικ.89: Σκίτσο του κτιρίου από την αρχιτέκτονα μηχανικό Νίτσα Σινίκη-Παπακώστα.

Χάνι Βρόσγου (οδός Ανεξαρτησίας (βλ. χ. σ. 17).

Εικ.90: Άποψη της κύριας όψης του κτιρίου.

Χάνι Βρόσγου (βλ. χ. σ. 17).

Εικ.91: Παλαιότερη εικόνα της λίθινης σκάλας του κτιρίου.

Βιβλιογραφία

- Οικοδομική ΙΙ, επιμέλεια: Ε. Μηλιωρίτσας, εκδοτικός όμιλος «Ιών», σελ.68, 76
- Σημειώσεις από το μάθημα «Ειδικά συστήματα και τεχνικές αποκατάστασης ιστορικών κτιρίων» της κ.Αναστασίας Γεωργιάδη
- Σημειώσεις από το μάθημα «Αποκατάσταση και επανάχρηση ιστορικών κτιρίων» της κ.Αναστασίας Γεωργιάδη
- άρθρο, Καφεενείον «ο Γκουγιάννος»-Στο γυαλί καφεéné Ιωαννίνων, Το θέμα της ημέρας, εφημερίδα Ελευθερία, Τρίτη 1 Μαΐου 2001, σελ.5
- άρθρο, Χάνονται μέρα με την ημέρα-Τα χάνια της πόλης σε πλήρη εγκατάλειψη, εφημερίδα Ηπειρωτικός Αγών του Σαββάτου, 12 Δεκεμβρίου 1998, σελ.3
- Σχέδιο 69, Παλιά Γιάννινα, σχέδια-σχόλια, Νίτσα Σινίκη-Παπακώστα, εκδοτικός οίκος «Μέλισσα», σελ.150
- Τα χάνια και οι στοές, Ιωαννίνων εγκώμιον, το παρελθόν που δεν χάθηκε, Αναστάσιος Ι. Παπασταύρος, σελ.191-202
- Τα χάνια των Ιωαννίνων (Δεύτερο μισό 19^{ου} – Πρώτο μισό 20^{ου} αι.) - Πολεοδομική προσέγγιση, Στέφανος Τσιόδουλος, ανάπτυπο από το «Ηπειρωτικό Ημερολόγιο» 1996-97, Ιωάννινα 1997, σελ.266-282
- Το κάστρο: Συμβολή στην πολεοδομική ιστορία των Ιωαννίνων, Γιάννης Γεωργ. Κανετάκης, Αθήνα 1994, Έκδοση Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, σελ.74-77

Διαδίκτυο

- 30/10/2008
- <http://www.geocities.com/astrokopos/diplomatiki/pf-index.html>
- 31/10/2008
- http://www.aegean.gr/culturelab/Glossari/Glossari_gr.html
- http://library.tee.gr/digital/m2173/m2173_touliatos.pdf
- http://morfologia.arch.duth.gr/2o_etos/2o_exam_III/analusi_mnimeion.pdf
- 03/11/2008
- <http://www.anistor.gr/greek/grback/ist15.htm>
- www.nafpaktia.gr/content/view/323/2
- www.evrytan.gr/encyklopaidia0/klironomia2/Xania.html
- www.opsarion.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=57&Itemid=42-75-k
- www.dratte.gr/ARTHRA/2006hotelstory.htm
- <http://alex.eled.duth.gr/academy/pazari/pages/contents2a.htm-21k->
- www.museumshop.gr/emshop/books-gr.jsp?pro_id=1084&kat2_id=25-4k-
- www.hri.org/MPA/gr/other/pan-macedonian/4.html
- http://www.ems.name/Makedonika_25/Gavra.pdf
- 14/01/2009
- http://www.epiruspress.com.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=122&Itemid=34
- http://cultureportalweb.uoi.gr/cultureportalweb/print.php?article_id=1093&lang=gr&print_mode=article
- http://prosvasi.blogspot.com/2008/09/blog-post_5543.html
- http://prosvasi.blogspot.com/2008/09/blog-post_639.html
- http://prosvasi.blogspot.com/2008/09/blog-post_9889.html
- <http://prosvasi.blogspot.com/2008/09/ii.html>